

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΩΝΙΚΗΣ

Θεμάτων, γυμνασιάτων, παρατηρήσεων
καὶ πραγματείας περὶ προσφίξας.

Ἐγχρίσει

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

χπο

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΖΑΔΕ

Καθηγητος τῆς γαλλικῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ.

ΈΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ. ΕΚΔΟΤΗ, Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΩ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ»
‘Οδός Κανακάρη.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ»
‘Οδός Ημιζώνος πλατείας Γεωργίου Α’.

1880.

1880. 124

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΑΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΘΕΟΡΗΤΙΚΗ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΙΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΙΡΟΣΘΗΣ

Φεμάτων, γυμνασιακών, παραπηγήσεων
καὶ πραγματείας τερπνή προσφύτης.

Ἐγχρίσται

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΧΤΙΟ

ΠΕΙΩΡΓΙΩΝ Μ. ΣΑΛΑΣ

Καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς,

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ
Β. ΣΕΚΟΝΔΟΝ ΛΟΓΩΝ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ: ΕΚΔΟΤΗ: Β. ΣΕΚΟΝΔΟΥΛΩ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ» | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ»
‘Οδός Κουκάζη | ‘Οδός Μαζίθως πλατεία Γεωργίου Α’.

1880.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ιουνίου 1872.

Ἄριθ. Ηρωτ. 4509

Διεκπ. 3526

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΩΝ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Κέριον Γ. Μ. Ζαδέν

Καθηγητὴν τῆς γαλλικῆς.

Λαζάρτες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τῆς ὑποβληθείσης Ἡμῖν εἰς ἔξ-
τασιν γραμματικὴς γαλλικῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Μ. Ζαδὲ κρέ-
στον τῆς πρὸς τοῦτο νομίμως κληρωθείσης ἐπιτροπῆς, ἐγκρίσομεν
αὐτὴν ὡς διδακτικὸν βιβλίον, ὃρίζοντες τιμὴν ἐκάστου ἀρτιτύπου
αὐτῆς δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ πεντήκοντα.

Οἱ δημοσιοὶ^ν
Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΓΑΗΣ.

ΠΡΟΣ

ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ Σ. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

Διεξέλθοντα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν διὰ τοῦ ὅπ' ἀριθ. 1670 καὶ ἀπὸ
10 Μαρτίου ἐ. ἐγγράφου τοῦ Σ. Υπουργείου ἀποσταλεῖσαν
αὐτῇ γαλλικὴν Γραμματικὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Μ. Ζαδὲ, εὑρετ
αὐτὴν πάντα εἰμέθεοδον καὶ εἰς γνῶσαν εὐηγγελτορ γεγραμμένην,
πρὸς δὲ τακτῶς ενθύρωπον καὶ τοὺς ἀρτιστοὺς τοῦς γαλλικοῖς
ελληνικοῖς γραμματικοῖς δρόνες ἀκριβῶς ἀποδίδονταν.

Διὰ τὸν ἀνωτέρῳ λόγον ἡ ἐπιτροπὴ χρίνει τὸ βιβλίον ἄξιον
ἐγκρίσεως· ὅρίζει δὲ δικαίωτην τιμὴν ἐκ 12 τυπογραφικῶν
γέλλων συντοματέρου, δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ πεντήκοντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1872.

Ἡ ἐπιτροπὴ^ν
Κ. ΦΡΕΑΡΙΤΗΣ
Ν. Μ. ΔΑΜΑΣΑΣ
Κ. Δ. ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΤΑΙΣ ΑΓΑΘΑΙΣ
ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ
ΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1863 ΣΥΝΥΗΟΥΡΓΗΣΑΝΤΩΝ
Δ. ΙΩΑΝΝΑΡΗ,
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΗΕΤΣΑΛΗ
ΚΑΙ
Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΑΤΙΘΕΙ
ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι σφραγῖδα τοῦ ἐκδότου θεωρεῖται ως κλοπιμαῖον καὶ ως τοιοῦτον καταδιώκεται.

Τοις ἐντευξομένοις

(Ἐκ τῆς ἀ ἐκδόσεως)

Ἐκαστος τῶν διδασκόντων, ίδιαν μέθοδον διλέγει αλίτρας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ¹ ἔχων, ὡρελιμώτερος δύναται νῦν ἀποθῆται τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐάν, ἐκ τῆς πο² λυτοῦς αὐτοῦ πείρας δηδογόμενος, ἐπιγειρήσῃ, διὸ ίδιου συγγράμματος, νῦ³ ἔξουσιαν τὰς δυσκολίας, ἃς περιττοῖς καὶ μάστην ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ διδασκόμενοι ἀπαντῶσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν πολλῶν πραγμάτων, εἴτε ὅλως ἐλλειπόντων ἐν τοῖς συγγράμμασιν, ἀτινα ἔχουσιν ἀνά γειρας, εἴτε ἀτελῶς ἐκτεθειμένων.

Διὸ μόνου τοῦ τρόπου τούτου νομίζουμεν δύνανται, προΐντος τοῦ χρόνου, τὰ παρ' ἡμῖν διδακτικὰ βιβλία νῦν ἀποκατασταθῆσι βαθμηδὸν ὅσον οἶν τα⁴ τοιειότερα καὶ πραγματικῶς ὡρελιμώτερα.

Μόνη ἡ σκέψις αὗτη ἐνθαρρύνει με, νῦν προδῶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς γαλλικῆς ταύτης γραμματικῆς.

Παλλάκις παρετήρησα διτοι οὐκ δλίγον οἱ μαθηταὶ προσκόπτουσιν εἰς τὴν κατάληψιν τῆς σημασίας τῶν ἀρθρῶν, ίδιας τοῦ μεριστικοῦ, τῶν χρόνων τῶν ἑρμάτων, (οὓς δλίγοι τῶν γραμματικῶν ἐρμηνεύουσι, καὶ πάλιν οὐχὶ καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν τοῦ ἥρματος), καὶ τῆς ὑπομετικῆς ὡς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

Τὰ τοιαῦτα οὐ μικράν παρέχουσι τοῖς διδασκομένοις δυσκολίαν εἰς τὰ τὴν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν, τὴν θεατογραφίαν, τὴν γαλλικὴν σύνθεσιν καὶ εἰς τὸ ὄρθως γαλλιστὶ λέγειν, διὸ οὐ σμικράν κατέβαλλα προσπάθειαν ἐπως ἀρώ τὸ κώλυμα τοῦτο.

Τὴν πράκτικὴν ὀφέλειαν τῶν μαθητῶν ἐπιδιώκων, καὶ τὴν βαθμιαίαν αὐτῶν, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς μελέτης των ἐκγύμναστιν εἰς τὸ γαλλιστὶ ἐκράζεσθαι, συνάδευσα πάντας τοὺς γραμματικοὺς ὅρους διὰ τῶν ἀντιτοιχούντων γαλλικῶν καὶ κατεγγόρησα ἐφ' ἐκάστου τῶν μερῶν τοῦ λόγου κατάλληλα θέματα πρὸς ἐντελεστέραν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων, μετὰ δὲ τὰ ἥρματα, γυμνάσματα ἵκεντα νῦν ἔξεσκήσασι τὸν μαθητὴν ἐπ' αὐτῶν.

Ηρός σύνταξιν τοῦ ἔργου τούτου πολλάς ἔσχον όπ' ὅψιν γαλλικὰς γραμματικὰς, ίδιας τὴν Grammaire des grammaires τοῦ Girault Duviver, τὴν Grammaire générale τοῦ Napoléon Landais καὶ τὴν πεντηκοστὴν (!) ἐκδοσιν τῆς μεθοδικωτάτης καὶ παγκοσμίου καταστάσης γραμματικῆς τῶν Noël καὶ Chapsal.

Προσπεπάθησα δὲ ὅσον ἔνεστι νῦν καταστῆσω τὸ πόνημα τοῦτο εὐμέθοδον καὶ εὐληπτὸν τοῖς διδασκομένοις, οἵτινες πρὸ πάντων ὑποτίθενται πατέες. Ἐθῆρευσα πρὸς τούτοις πάσαν δύνατὴν συιτούμιαν, γωρίς ὅμως νῦν λησμονήσω διτοι ἡ γραμματικὴ μου δύναται νῦν περιέλθῃ καὶ εἰς γειρας ἀνθρώπου ἀνάγκην ἔχοντος ὄρισμῶν καὶ ἀναπτύξεων. Διὸ δὲν ὕπνησα νῦν συμπεριλάβω πᾶν διτοι ἀναγκαῖον πρὸς πλήρη θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν τῆς γλώσσης ἐκμάθησιν.

Διήρεστα τὸ πόνημά μου εἰς δύο κυρίως μέρη· τὸ α' περιέχει τὸ τεχνο-

γυκόν, μετάξ θεμάτων καὶ γυμνασμάτων, πρὸς γρῆσ.ν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῆς ἀ τάξεως τῶν γυμνασίων· τὸ δὲ πρωτισμένον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων περιέχει τὸ συντακτικὸν μετὰ παρατηρήσεων, θεμάτων, γυμνασμάτων ἐρ' ὅλων τῶν δυσκολιῶν τῆς συντάξεως καὶ συντόμου περὶ στιχουργίας διατριβῆς.

Οὗτοι πως καὶ ηρτισμένοι τὸ ἔργον μου ἀπολλάττει τὸν μαθητὴν τῆς πολυδαπάνης μεθίδου τοῦ Ὀλλενδόρφου, καὶ δύναται νὰ ἔναι χρήσιμον οὐ μόνον τοῖς ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις διδασκομένοις νέοις, ἀλλὰ καὶ παντὶ βουλομένῳ ἐκμαθεῖν τὴν γαλλικὴν ἐντελῶς καὶ ἐν βραχὺτερῷ χρόνῳ.

Εἴδελπιζομει ὅτι θέλει τύχει εὐμενοῦς ὑπεδοχῆς.

Ἐν Ηάτρωι, κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1871.

Γ. Μ. ΖΑΛΕΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ Β' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τοῖς φίλοις ἀναγγώσουσιν

Ἡ ὑπόδοξὴ ἡδὲ ἔτυχεν ἡ ἀνὰ γεῖρας γαλλικὴ γραμματικὴ, ἐνθαρρύνασσα ἡμᾶς, ἀνέπτυξε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς εὐτυχίας ταύτης, ὥστε κατέστημεν πλέον ἄγρυπνοι καὶ πλέον αὐστηροί, πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, κατὰ τὰς μελέτας ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀποταθεισῶν, παρὸν ἀνδρῶν σοφῶν, ἐμβριθῶν συμβουλῶν καὶ εὑμενῶν παρατηρήσεων, καθ' ἃς προέκυψεν ἐπίτινων τῆς γραμματικῆς ταύτης μερῶν ἀπλετον φῶς, κανόνων τινῶν, μετὰ σπουδαίων θεωριῶν, προστεθέντων καὶ θεμάτων πολλῶν μετὰ κρείσσονος μεθόδου πρὸς πλείονα σαφήνειαν ἐκτεθέντων. Πολλοὺς κανόνας ἐν τῇ δέ ταύτῃ ἐκδόσει περιελάθομεν ἐν παρατήματι, δῆπος μὴ ὅσι μὲν πρόσκομμα τοῖς ἀδύνατοις ἐν τῇ γλώσσῃ, προάγωσι δέ ἐν αὐτῇ τοὺς προκεχωρηκότας.

Τὸ περὶ προφορᾶς συνεπληρώσαμεν, διὰ προσθήκης πλείστων παρατηρήσεων ἵνα προσφεύγῃ ἐκεῖ ὁ ἀμφιβάλλων σπουδαστὴς περὶ τῆς δρῦης ἀπαγγελίας λεξεώς τινος. Καὶ εἶναι μὲν ἵσως ἀδύνατος ἡ ἀποστήθισις πασῶν τῶν ἔξαιρέσεων, ἡ ἐνδελεχὴς δύως σύσκεψις αὐτῶν καθιστᾶ ἐγγερεστέραν τὴν δρῦην προφορὰν ἐκάστης λέξεως.

Ἐνδομένχως πεποίθαμεν δὲ οὐ μικρὸν ὑπηρετήσαμεν τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἥτις, δέσον καὶ ἀν ὑποτεθῆ ὅτι εἴναι πρωτόπειρος, δύναται νὰ ἐργάζηται καὶ μόνη διὰ τῆς γραμματικῆς ἡμῶν.

Τελευτῶντες, ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς ἀπαντας τοὺς δῆπος δήποτε συνδραμόντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ, ιδίᾳ δὲ εἰς τὴν σεβαστὴν ἔξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥς πας κρίτεις, δέσον τὸ ἐφ' ἡμᾶς, ἐδοκιμάσαμεν πληρέστατα νὰ δικαιώσωμεν, ἐπικαλούμεσθα δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον σορῆς πα-

ρατηρήσεις, καθόσον σκοπούμεν νὰ ἔξακολουθήσωμεν ἐργαζόμενοι, ὅπως καταστήσωμεν εἴτε τελειότερον τὸ ἔργον ἐν ταῖς ὄλλαις αὐτοῦ ἐκδόσεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Μάτιον τοῦ 1874.

Γ. Μ. Ζ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤ΄ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

‘Η Σ’. ἔκδοσις προσφέρει τοῖς μαθηταῖς πλείονα θέματα, ταξινόμησιν καθιστῶσαν εὐχερεστέραν τὴν ἐκμάθησιν καὶ ἔμμετρον παράδειγμα ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν περὶ προσωδίας κανόνων.

Ἐκδίδομεν δ’ αὐτὴν ἐκφράζοντες καὶ πάλιν τὰς χάριτάς μας τοῖς κ. κ. συναδέλφοις, οἵτινες ἔκριναν τὸ ἔργον μας ὡς ἄξιον τῆς συστάσεως αὐτῶν.

Ἐν Ν. Φαλήρῳ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1879.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

GRAMMAIRE FRANÇAISE

THÉORIQUE ET PRATIQUE

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—PREMIÈRE PARTIE.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'—CHAPITRE I.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ—INTRODUCTION

Ἡερὶ τῶν γράμματων ἐν γένει—Des lettres en général.

1.—Τὰ γράμματα (les lettres) τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰναι τὰ έξης: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z.

2.—Φωνηέντα (voyelles) ἐκ τούτων εἰσίν: a, e, i, o, u, y. Σύμφωνα (consonnes): b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z.

3.—Τὰ φωνήντα διαιροῦνται εἰς μακρὰ (longues) καὶ εἰς βραχέα (brèves). Μακρὰ εἰναι τὰ ἔχοντα βαρεῖκν (accent grave) (') ἢ περισπωγένην (accent circonflexe) ('), ώς τρίτος, tempête τρικυμία· βραχέα δὲ τὰ ἔχοντα ὀξεῖκν (accent aigu) (') ἢ τὰ μὴ ἔχοντα τόνον, ώς donné δοθεῖς, sort τύχη κτλ. (¹)

4.—Η ἐκ δύο φωνηέντων συγκειμένη συλλαβὴ (syllabe) λέγεται δίφθογγος (diphthongue), εἰναι δὲ αὕται ai, ae, au, ay, ei, eu, ey, oi, ou, ἡ δὲ ἐκ τριῶν, τρίφθογγος (triphthongue) ώς eau, ouai.

5.—Τὰ γράμματα ἀπορτίζουσι τὰς συλλαβές, αἱ συλλαβαὶ δὲ τὰς λέξεις (mots) καὶ αἱ λέξεις τὸν λόγον (le discours).

(1) Οἱ τόνοι εἰς τὴν γαλλικὴν δεικνύουσι μόνον τὴν προφορὰν τῶν φωνηέντων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν τονισμὸν τῶν λέξεων, διότι ἐν αὐταῖς ἡ τάσις τῆς φωνῆς πίπτει πάντοτε ἐπὶ τῆς ληγούσσης.

6.—**Η μονοσύλλαβος λέξις λέγεται** (monosyllabe), ή δισύλλαβος (dissyllabe) καὶ ἡ πολυσύλλαβος (polysyllabe).

Περὶ φωνηέτων—Des voyelles.

7.—**Α α. Προφέρεται** ώς τὸ ἑλληνικὸν α, οἶν^τ παρα πατήρ. Μένει ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις: Σαδόν "Αρχαῖς (δ) παταμὸς τῆς Γαλλίας, taon οἴστρος, aoriste ἀδριστος, toast πρόποσις, toaster προπίσιν, αούτε κύριοςτος, αούτερον θεριστῆς η μισθοφόρος, αούτε παθητικὴ μετοχὴ τοῦ ἀπηργ. φάμακτος αούτε δριμάζειν, ώς citrouille αούτε εολοκύνθη δριμος, καὶ saoul ἀρσ. saoule θηλ. κεκορεσμένος. Αἵτελευταῖς δύο λέξεις γράφονται καὶ soul, soule.

8.—**Ε, ε. Εἶναι τριῶν εἰδῶν. Α'**) "Αφωνον (muet) (e). ¹⁾ Εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων ίδιας, ώς livre βιβλίον. ²⁾ Εἰς τὸ μέσον αὐτῶν μεταξὺ δύο ἀπλῶν συμφώνων, ώς parfaitement évidem. ³⁾ Μεταξὺ τῶν γραμμάτων γ καὶ α η γ καὶ ο, ώς il songea ἐσκέφθη, nous mangeons τραγούμεν, καὶ ⁴⁾ εἰς τὴν κατάληξιν ent εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν φημάτων, ώς ils appellent καλοῦσι, κλπ.

9.—**Σημ.** Εἰς τὴς μονοσύλλαβους λέξεις, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλο λητητικὸν σύμφωνον, προφέρεται: ώς ήμίρωνον= ^{1/2} e, ώς je ἔγω, me ἔμε, le δ. Ἐν τέλει λέξεως μονοσύλλαβου ληγούσης εἰς σ η t ἐκφωνεῖται καθηρῶς ώς les oī, et οκτ. Ἐν τέλει δριμος πολυσύλλαβου λέξεως καίτοι ἀκολουθεῖται ὅπο τοῦ σ δὲν προφέρεται, κομμες ἁνθρωποι, verbes φάματα.

10.—**Β')** Κλειστὸν (fermé) (é), προφερόμενον ώς τὸ ήμέτερον, ώς honté ἀγαθότης. Καθίσταται δὲ κλειστὸν τὸ é, δηλ. λαμβάνει τὴν δέεσκην, ¹⁾ ἐπομένου ἀρώνου πρὸ ἀμεταβόλου, ώς éclairer φωτίζειν, ²⁾ πρὸ ἀπλοῦ συμφώνου, ἐκν δὲν συλλαβήτηται μετ' αὐτοῦ. ώς état κατάστασις. Ἐξιροῦνται αἱ λέξεις ἐκεῖναι εἰς θέξειλιπε μετὰ τὸ e κανέναν γράμμα, αἵτινες λαμβάνουσι περισπωμένην, ώς être εἶναι (estre), ³⁾ δταν λητητικὸν δὲ προφέρεται, ώς trinité τριάς.

11.—**Γ')** Ανοικτὸν (ouvert) (è) δπερ προφέρεται ώς μικρὸν, οἶν père πατήρ. Λαμβάνει δὲ βιβρεῖκην ἐπ' αὐτοῦ δσάκις δύο ε χωρίζονται δι' ἀπλοῦ συμφώνου καὶ τὸ δεύτερον τῶν e τούτων εἶναι ἄφωνον, ώς première πρώτη, je considère παρατηρό. Ἐξιροῦται τὴ φάμακτε εἰς éger ἀν τὸ é καὶ πρὸ e ἀρώνου φυλάττει τὴν δέεσκην ώς abréger συντέμνειν, j' abrége. "Οταν τὸ e ἔχη περισπωμένη θ, προφέρεται ώς τὸ è.

12.—Τὸ φωνῆσεν εἰ πρὸ τοῦ συμφώνου μὴ οὐ προφέρεται ὡς α, ἐὰν δὲν ἔπητε φωνῆσεν η̄ ἡ ἄρωνον, ὅτε τηρεῖ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ὡς entendre ἀκούειν, embellir καλλωπίζειν. Ηροφέρεται ὄμως κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ προφορὰν ὅταν μετὰ τὸ μὲν ἔπηται η̄, ὡς Agamemnon, εἰς τὴν λέξιν dilemme δίλημμα, καὶ εἰς τὰς ληγούσκες εἰς en, ien, yen, em καὶ τὰ; ἐξ αὐτῶν συνθέτους η̄ παραγώγους, οἷον examen ἔξετας, bien καλός, bienfaire εὐεργέτης, moyen μέσον, idem οὐκτός. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις: patient ἀνεκτικός orient ἀνατολή, client πελάτης, ἐν αἷς προφέρεται ὡς a.

13.—Εἰς τὰς ἑκάστης προθέσεως εἰ σύνθετα τὸ εἰ προφέρεται ὡς α, εἴτε μετὰ τὸ οὐ ἔπειται φωνῆσει η̄ ἡ ἄρωνον, εἴτε οὐ, ὡς enivrer μεθύειν, enorgueillir ὑπερηφανεύεσθαι, endetté χρεωμένος.

14.—Εἰς τὰς ξενικὰς κύρικας ὄνοματα, τὸ εἰ εἴτε πρὸ τοῦ μη εἴτε πρὸ τοῦ οὐ προφέρεται κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ προφορὰν, ὡς Emmanuel Ἐμμανουὴλ, κλπ. Mentor Μέντωρ. Ήρὸς δύο οὐ ἀνακτᾶς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ὡς ennéagone ἐννεάγωνον, επεννημί ἐχθρός. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις ennuī ἀνίκ, καὶ τὰ παράγωγα, hennir χρωματίζειν καὶ τὰ παράγωγα, solenæl πάνδημος καὶ τὰ παράγωγα ἐν αἷς τὸ εἰ προφέρεται ὡς a.

15.—Ι. i. Ηροφέρεται ἐν γένει ὡς τὸ ἑλληνικὸν εἰ, πρὸ τῶν συμφώνων ὄμως μη, οὐ ἐὰν δὲν ἔπητε φωνῆσεν η̄ ἡ ἄρωνον, προφέρεται ὡς ε, οἷον indigne ἀνάξιος, impossible ἀδύνατον. Ήρὸς δύο μη η̄ πρὸ πρὸ δύο οὐ ἀνακτᾶς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ προφορὰν, ὡς innocent ἀθώος, immortel ἀθάνατος.

16.—Σημ. Τὸ περισπώμενον ι εἶναι μαζεύων, ὡς οὐ νήσος: τίθεται δὲ η̄ περισπωμένη ἐπ' αὐτοῦ ἀντὶ ἐκθλιβίντος συμφώνου, ὡς épître ἐπιστολή (épistre), κλπ. Βλήπε καὶ § 10.

17.—Ο, ο. Ηροφέρεται ἐν γένει ὡς τὸ ἡγέτερον ο, οἷον, époque ἐποχή. Μένει ἄρωνον εἰς τὰς λέξεις paon (le) ο ταῦς, paonne (la) (ἡ) ταῦς, faon ἐλάφιον, Laon (συνομική ἀρχικίας ἐπαργύρικας τῆς Γαλλίκης) τὸ Λούγδουνον Κλασσέτον, poële τηγάνιον.

18.—Σημ. Τὸ περισπώμενον δὲ εἶναι μαζεύων, ὡς οὐδὲ οὐ διμέτερος,. Η περισπωμένη τίθεται ἐπ' αὐτοῦ ἀντὶ ἐκθλιβίντος συμφώνου, ὡς apôtre ἀπόστολος (apostre).

19.—U, u. Η ἐκφώνησις τοῦ φωνήεντος τούτου διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς. Ήρὸς τῶν συμφώνων μη καὶ η̄, ἐὰν δὲν ἔπητε φωνῆσεν η̄ ἡ ἄρωνον, προφέρεται ὡς δίφθογγος ει (περὶ τῆς προφορῆς τῆς

έποίχε βλέπε τὰ περὶ διφθεγγών), οἷον emprunter δχγείζεσθαι. Ménei ἀφωνον μετὰ τὰ σύμφωνα g, καὶ q, οἷον longue μακρά, distingué διαπρέπων, qui δστις, κλπ. Ἐὰν δημος ἦναι ἐν τέλει λέξεως ἡ ἀκολουθή ἔ, ἐφ' οὗ ἡ πέριχε τὸ διεκλυτικόν (le tréma) (·), προφέρεται π. χ. aigu δξ̄, ambiguo ἀκρίβειος. Ἐπίτης προφέρεται καὶ εἰς τὰς λέξεις aiguille βελόνη καὶ τὰς παραγώγους, aiguiser ἀκονίζειν καὶ τὰς παραγώγους, arguer ἐξελέγχειν καὶ τοὺς ἀλλούς χρόνους; τοῦ ῥήματος, linguiste γλωσσομαθής, inextinguible ὁ μὴ σθεννύμενος, καὶ εἰς τὰ κύρια ὄνόματα, οἷον Guise Γκί: (πόλις τῆς Γκλλίκης).

20.—Μετὰ δὲ τὸ q, τὸ φωνῆν οὐ λαμβάνει τὴν περισπωμένην (û), πρὸς δικτολὴν λέξεων ὄμονύμων, ὡς mûr ὄρμος, sur βέβηλος, dû ὀφειλόμενος, tû σιωπήσας, erû κυζηθεὶς, πρὸς διέκρισιν τῶν mur τοιχος, sur ἐπί, du τοῦ, tu σù, eru πιστευθεὶς.

21.—Τὸ φωνῆν οὐ λαμβάνει τὴν περισπωμένην (û), πρὸς δικτολὴν λέξεων ὄμονύμων, ὡς mûr ὄρμος, sur βέβηλος, dû ὀφειλόμενος, tû σιωπήσας, erû κυζηθεὶς, πρὸς διέκρισιν τῶν mur τοιχος, sur ἐπί, du τοῦ, tu σù, eru πιστευθεὶς.

22.—Σημ. Εἰς τὰς ἐκ τῆς λατινικῆς εἰλημμένας λέξεις, ὡς album λεύκωμα, opium ὄπιον, ἡ κατάληξις um προφέρεται ως om.

23.—Y, y. Τὸ φωνῆν τοῦτο προφέρεται ως τὸ ἡμέτερον οὐ, ὅπερ καὶ ἀντικαθίσταται εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις ως hypocrite ὑποκριτής. Ἐν ἀρχῇ λέξεως εἰλημμένης ἐκ τῆς Ἑλλ. προτάσσεται αὐτοῦ πάντοτε τὸ h, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ δευτέρου πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς λέξεως: εἰς δὲ τὰς λέξεις τὰς μὴ παραγομένας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς, h μὲν δὲν προτάσσεται, τὸ δὲν ἀρχῇ γι προφέρεται ως γ, ως yeux ὁφθαλμοί.

24.—Τὸ y πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ π προφέρεται ως e, ὅταν δὲν ἔπηται φωνῆν, ως Olympe "Ολυμπος. Ἐν μέσῳ δὲ λέξεως, προφέρεται ως δύο ii, ως pays τόπος, essayer δοκιμάζειν. Εἰς τὰ κύρια ὄνόματα καὶ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις τηρετ πάντοτε τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ως Bayard Βαϊάρδος, myope μύωψ.

25.—Τὸ y πρὸ e ἀφώνου τρέπεται ἐν γένει εἰς i, ως paie ἀντίτημον ἐργασίας, paientement πληρωμή.

*Περὶ διφθόγγων καὶ τριφθόγγων—Des diphthongues
et des triphthongues.*

26.—Αι.—Προφέρεται ὡς ἡ Ἑλληνικὴ αἱ, οἷον aimer ήγκπᾶν. Τὸ μετὰ τὴν δίρθογγον τκύτην Ι ὑγραίνεται, ἐξην συλλαβῆς ηται μετ' αὐτῆς, ἡ δὲ δίρθογγος προφέρεται ὡς καὶ ὡς travail ἐργασία. Διὰ τοῦ διεκλυτικοῦ (tréma) (· ·) τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν δίρθογγον αἱ φωνήεντα προφέρονται διεσταλμένως, ὡς aieul πρόγονος.

27.—Μένει ἄρωνος ἡ δίρθογγος αἱ εἰς τὰς λέξεις: faisant φυσικὸς καὶ τὰς παραγώγους, faisant (μετοχ.) ποιῶν, je faisais (παραρτητ.) ἐποίουν (καὶ) ὅλον αὐτοῦ τὸν σχηματισμὸν), καὶ εἰς τὰ παράγωγα, οἷον: contrefaisant παραποιῶν, bienfaisant εὐεργετῶν κλπ.

28.—Προφέρεται ὡς καὶ εἰς τὴν λέξιν douairière ἐπίκληρος χήρα, καὶ εἰς τὸ κύριον ὄνομα Montaigne.

29.—Αε. Πραρέρεται ὡς καὶ εἰς τὴν λέξιν Cœn ὄνομα γκλλικῆς πόλεως καὶ Cœnnais ἀρτ. Cœnnaise θηλ. ὁ κάτοικος τῆς πόλεως Cœn. Ἐν ἀρχῇ λέξεως προφέρεται ὡς αἱ, γράφομεν δὲ δι' αὐτῆς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἡ λεξινικῆς εἰλημμένας λέξεις, ὡς aegialeι αιγιαλίτης, agilos αἰγίλωψ, κλπ.

30.—Τονιζομένου τοῦ ἐξυτόνως τὰ φωνήεντα γράφονται καὶ προφέρονται διεσταλμένως, ὡς aérer ἐξερεῖν, aérophobie ἀεροφοβία, κλπ.

31.—Αυ. καὶ Εαυ. Προφέρονται ὡς τὸ ἡμέτερον ω, ὡς pauvre πτωχὸς, eau ὕδωρ κλπ. Τὸ ἐπὶ τοῦ φωνήεντος ἢ διεκλυτικὸν διεκχωρίζει τὴν δίρθογγον, ὡς Saül Σαούλ, κλπ.

32.—Αγ. Προφέρεται ὡς εἱ, οἷον payer πληρώνειν κλπ. Τὸ γ τῆς διρθόγγου ταύτης τρέπεται εἰς ι, πρὸ τοῦ φωνήεντος, οἷον paiement πληρωμή, κλπ.

33.—Ει. Προφέρεται ὡς αἱ, οἷον peine κόπος, κλπ. Καθιστᾶ ὑγρὸν τὸ μετ' αὐτὴν Ι, ἐξην συλλαβῆς ηται μετ' αὐτοῦ, ὡς conseil συμβουλὴ, κλπ. Ἐκεὶ ὑπάρχῃ τόνος ἐπὶ τοῦ ε, ἔκαστον τῶν γράμμάτων προφέρεται ιδίᾳ, οἷον obéir ὑπκούειν, κλπ.

34.—Οει. Προφέρεται ὡς ἡ προηγουμένη, καθιστᾶσα ἐπίστης ὑγρὸν τὸ ἐπόμενον Ι, ἐξην συλλαβῆς ηται μετ' αὐτοῦ, ὡς οειl ὀρθολημὸς, κλπ.

35.—Ευ. Η ἐκρώνησις, τῆς διρθόγγου ταύτης διδάσκεται:

διὰ ζώσης φωνῆς εἰς ὅσους χρόνους τοῦ ἥμερος αὐτοῦ ἔχει
ἀπκατέταξι, προφέρεται δὲ ἀπλοῦν π. οἶον γένεσις εὐσπέλιον, κλπ. ἐπί-
σης καὶ εἰς τὴν λέξιν gageure στοίχημα. Ἐάν διάρκη ὁζεῖται ἐπὶ¹
τοῦ ἑ, ἔκπτωτον τὸν γραμμάτων προφέρεται ιδίᾳ, δὲ réussir ἐ-
πιτυγχάνειν, ἐάν δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερισπωμένη, ἡ διαθηγγος καθι-
σταται μυκητί, δὲ jeûne νηστεία κλπ.

36.—Εγ. Προσέρεσται εἴ, ώς *bey* βίντ, *dey* ήγειρών κλπ. Δὲν
απκατέταξε εἰμή εἰς ξενικάς λέξεις, καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν *Ney*,
ὄγομα πόλεως.

37.—Οευ. Η τρίθιογγος αὕτη προφέρεται ὡς ἡ δίθιογγος ευ,
εἶον βαευ φοῦς αευ ὠδὸν, κλπ.

38.—Οε. Προφέρεται ως ἐ, γράφονται δὲ δι' αὐτῆς λέξεις εἰλημμέναι ἐν τῇς ἑλληνικῇς ή λατινικῇς, οἷον ΟEdipe Οιδίπους, φευγόμενικος οἰκουμενικός, κλπ. Εἰς τὴν λέξιν moelle μυελὸς, προφέρεται μεταξὺ τῆς φωνῆς οὐ καὶ οἴ-εις τὴν λέξιν poële θερμόστροχ, προφέρεται ώς οὐχ, εἰς δὲ τὴν λέξιν poèle τηγάνιον, τὸ φωνήσεν ο δὲν ἀκούεται. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ εὑπάρχογη βρερεῖς ή δικλυτήν, ἔκκεστον τῶν γραμμάτων προφέρεται ιδίχ, οἷον poète ή ποέτης κλπ.

39.—Οι. Η δίφθογγος αὕτη προφέρεται μεταξὺ τῆς φωνῆς οὐ καὶ οὐδὲ λαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ ο, εἰς τὰς λέξεις: oignon κρόμυου, poignée δρὸς, poignard ἐγχειρίδιον, poignarder πλήττειν δι' ἐγχειρίδιου, poignant ὀξεῖς, καὶ poignet ὁ καρπὸς τῆς γειρᾶς, εἰς δὲ τὴν λέξιν moignon ἀκρωτηρίσεων, προφέρεται ως οὐ.

40.—Σημ. Διὸς τῆς διεθνέγγου οἱ, (προφέροντες αὐτὴν ὡς αἱ), οἱ Γάλλοι: ἔτι γραφον ἄλλοτε λέξεις γραφομένας σήμερον διὸς τῆς αἱ, ησαν δὲ αὐταὶ αἱ' οἱ παρατατικοὶ τῆς ὄριστικῆς καὶ οἱ ἐνεστῶτες τῆς ὑποθετικῆς, ὡς je lisois ἀνεγίνωσκον, je lireis ήθελον ἀναγγώσαι, ωλπ., 6') ἔνοικοι τινας δύναμται, οἵον Anglois "Ἄγγλοι, François Γάλλοι, ωλπ., γ') τὰ δύναμται connoître γνωρίζειν, paroître φάνεται, καὶ τὰ ἐκ τούτων ὡς connoissance γνωριμία, reconnaissance εὐγνωμοσύνη reconnoître ἀναγγωρίζειν, γαραρούτε ἀναρρίπτει, δ') αἱ λέξεις: foible ἀδύνατος καὶ αἱ παράγωγοι, ὡς foiblesse ἀδύναμις, ωλπ. monnaie νόμισμα, καὶ harnois [πποσκευή].

41.—Σημ. Ἐσημειώσαμεν ἐντούθω τὰ ἀνωτέρω, ἐπειδὴ πολλαὶ ἔκδοσις φέρουσιν ἔτι τὴν παλαιὰν δρεπογραφίαν. Μή μόνη λέξις γράφεται εἰσὶν διὰ τῆς οἱ πραγματεύνεις ως αἱ, ἡ λέξις roide δύσκαμπτος; καὶ αἱ παράγοντις roide τείνειν, roideur δύσκαμψία. Εἰς πάσας δὲ τὰς ὄλλας τὰς διὰ τῆς οἱ ἔτι καὶ σήμερον γραμμένας ἡ διεθνήγγος τηρεῖ τὴν ἀρχικὴν της φωνὴν, ως Danois ή Δανοΐς, François ή Φραγκούσος, Chinois Κινέζος, κλπ.

42.—Qui. Ησαΐας ερεστάκι. ὡς ἡ ἀλληληγορία οὐ, οὐ, οἶον courir τρέχειν

κλπ. Τὰ ἐπὶ τοῦ ὅ διακλυτικὰ ἀναλόουσι τὴν δίφθογγον, ὡς Ache-
loüs Ἀχελῷος, κλπ.

*Περὶ προφορᾶς τῶν συμφώνων—De la prononciation
des consonnes*

43.—Σημ. Η κατὰ κανόνας διδασκαλία τῶν περὶ προφορᾶς τῶν συμφώνων, δύναται νῦν παραλεῖθαι, διότι δυσκερέστατή ἡ ἀποστήθισις αὗτῶν ἔνεκκ τῶν πολυναρθίμων ἔξαιρέσεων μάλη ἡ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τριθῇ καὶ ἡ πεῖρα διδάσκει ἐπιτυχῆς τοὺς κανόνας τούτους. Ήρεθίσαμεν δ' ἐντεῦθεν δύον ἔνεστι τέλειον πίνακα τῶν ἀνωμαλῶν καὶ ἔξαιρέσεων, ἵνα προσφέρῃ ὁ μαθητὴς, ὅταν διστάζῃ περὶ τῆς προφορᾶς τούτου ἡ ἀκείνου τῶν συμφώνων εἰς ταῦτην ἡ ἑκείνην τὴν λέξιν.

44.—Β, β. Η προφορὰ τοῦ συμφώνου τούτου διδάσκεται διὰ ζώστης φωνῆς. Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται εἰμὴ εἰς τὰ κύρια ὄντα ματτα, ὡς Job Ἰώθ, καὶ εἰς τὰς λέξεις radoub ἐπισκευὴ πλαίσου, rumb μία ἐκ τῶν 32 γωνῶν τῆς ναυτικῆς πυξίδος.

45.—Σημ. Τὸ τελικὸν β τῆς λέξεως plomb μόλυβδος, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, μέντοι ἄφωνον καὶ ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνῆσται.

46.—C, c. Ηροφέρεται ὡς κ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, ὡς capable ἐπιτήδειος, colère ὀργὴ, culte λαζτρεία, croître αὐξάνειν, éclairer φωτίζειν. Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὡς σ, οἷον ce αὐτός, citron λειμόνιον, ceinture ζώνη. Όμοίως ὡς σ προφέρεται καὶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, ὅταν ὑποστίζηται διὰ τῆς cédille ὑποστιγμῆς (ç), οἷον nous commençons ἀρχίζομεν j' apperçus παρετήρησε, je plaçai ἐποθέτησα.

47.—Τὸ τελικὸν c προφέρεται ὡς κ ὡς avec σὺν, κλπ. Ἐὰν πρὸ τοῦ τελικοῦ c ὑπάρχῃ η ἀποσιωπήται ὡς tronc κορμὸς, donc λοιπόν. Ἐξαιρεῖται ἡ λέξις zinc ψευδάργυρος ἐν ᾧ ἐκφωνεῖται ὡς κ καίτοι πρὸ αὐτοῦ ἔχον ή.

48.—Τὸ c μετὰ τοῦ h προφέρεται ὑποκάθφως, ὡς chameau κάμηλος. Ήρὸς συμφώνου ὅμως καὶ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημ-
μένικς λέξεις τὸ ch ἀναπληροῦ τὸ χ καὶ προφέρεται ὡς x, πλὴν τῶν ἐκ τῆς λέξεως ἀρχα συνθέτων, ὅτε προφέρεται κατὰ τὰν ἀρ-
χικὴν αὐτοῦ φωνὴν ὡς archidiacre ἀρχιδιάκονος. Ἐκ τούτων πά-
λιν ἔξαιροῦνται αἱ ἀκόλουθοι, εἰς ἃς τὸ ch ἔχει τὴν φωνὴν τοῦ x: archaïsme ἀρχαϊσμὸς, archaïque ἀρχαϊκὸς, archange ἀρχάγγε-
λος, archéologie ἀρχαιολογία, archéologue ἀρχαιολόγος, ar-
chéographie ἀρχαιογραφία, archéotype ἀρχαιτύπον, archiépiscopal
ἀρχιεπισκοπικός, archiépiscopat ἀρχιεπισκοπή. Εἰς τὸ κύριον

σημαντικός Michel τὸ ch προφέρεται ωποκώφως, εἰς τὸ σύνθετον δραμά Michel-Ange προφέρεται ώς κ.

49.—Εἰς τὰς λέξεις vermicelle φιδές, violoncelle βάζοβιτος, τὸ c προφέρεται ώς ch. Εἰς δὲ τὴν λέξιν second δεύτερος (καὶ τὰς παραγώγους) ώς γγ.

50.—D, d. Ἡ προφορὰ τοῦ συμφώνου τούτου διδάσκεται διὰ ζώστης φωνῆς. Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰ; τὰ κύρια δνόμιτα, ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπέρχῃ φωνῆς, οἷον David Δκυλδ, Alfred Ἀλφρέδος, καὶ εἰς τὴν λέξιν sud νότος.

51.—Σημ. Εἰς τὴν λέξιν Madrid, Μαδρίτη, καὶ εἰς τὰ κύρια δνόμιτα, πρὸ τοῦ τελικοῦ d τῶν ὄποιων ὑπέρχει σύμφωνον, δὲν προφέρεται, ὡς Richard Ριχάρδος, Bernard Βερνάρδος, κλπ.

52.—Τὸ τελικὸν d, συνκριτόμενον μετὰ τοῦ φωνήσαντος τῆς ἐπομένης λέξεως ἀκούεται ώς τ, οἷον grand arbre μέγχ δένδρον, grand homme μέγκς ἀνὴρ, κλπ. Τὸ τελικὸν d τῆς λέξεως pied ποῦς, ἀποσιωπᾶται καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήσαντος, ώς pied à pied κατὰ πόδα, mettre pied à terre καταβάντειν ἀπὸ τοῦ ίππου ἢ ἀποβάντειν ἐκ τοῦ πλαίσου. Ἐξαριθμοῦται αἱ ἐκφράστεις pied-à-terre κατάλυμα προσωρινὸν, de pied-en-cap ἀπὸ ποδὸς μέχρι κεφαλῆς, εἰς δὲς τὸ d ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήσαντος προφέρεται κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνήν.

53.—Τὸ τελικὸν d τῶν λέξεων τῶν ληγουσῶν εἰς ard, aud, ond, ord, ourd καὶ id οὐδέποτε συνάπτεται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήσαντος τῆς ἐπομένης, ώς καὶ τὸ τῶν λέξεων différent διένεξις, καὶ révérend αἰδέστιμος.

54.—Σημ. Τῆς λέξεως nord τὸ τελικὸν σύμφωνον συνάπτεται μετὰ τῶν λέξεων est ἀνατολή, καὶ uest ὁδός, ώς nord-est βορειοανατολικὸς nord-ouest βορειοδυτικός. Τῇς δὲ λέξεως friand συνάπτεται, ἐκν ἔπηται οὖσας τικόν, καὶ μένει ἄφωνον ἐκν ἀκολουθῇ ἀλλο τι μέρος λόγου, ώς friand entremets δρεκτικόν τι προδρόπιον, friand à l' excès λίχνος καὶ θερμόλιχν.

55.—Τὸ διπλοῦν dd προφέρεται εἰς τὰς λέξεις: addition πρόσθετις καὶ τὰς παραγώγους, καὶ reddition παράδοσις.

56.—F, f. Προφέρεται ώς τὸ ἥμετερον φ, ὅπερ ἀντικαθίσταται εἰς τὰς εἰταγθείτεις εἰς τὴν γαλλικὴν ἑλληνικὰς λέξεις διὰ τοῦ ph, ώς physique φυσική, philosophie φιλοσοφία, κλπ. Ἐξαριθμοῦται αἱ σύνθετοι ἐκ τοῦ φέρω εἰς δὲς τὸ φ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ f, ώς calorifère θερμαγωγὸς κλπ.

57.—Τὸ τελικὸν ſ προφέρεται εἰς τὰς εἰς if ληγούσας λέξεις,

δις canif καινδυλοφάγωρον, vif ζωηρός, κλπ. καὶ τὰς ἀκολούθους: chef χρυσής (οὐχὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν chef-d'-œuvre ἀριστούργημα), serif δούλος (οὐχὶ εἰς τὴν λέξιν serif ἔλαφος), nerf νεῦρον (οὐχὶ εἴς τὴν ἔκφρασιν nerf-de-bœuf βούνευρον), neuf νεανίς, neuf οννέας (μεμονωμένον), veuf χηρεύων, soif δίψα, bœuf βοῦς (μεμονωμένον, οὐχὶ εἴς τὸν πληθ. bœufs), œuf φών (ἀνευ ἐπιθέτου· οὐχὶ δὲ καὶ εἴς τὸν πληθ. œufs).

58.—Τὸ τελεκὸν ἐνούμενον μετὰ τοῦ φωνήσεως τῆς ἑπομένης λέξεως προφέρεται ὡς ν, οἷον neuf enfants ἐννέα παιδίκ, il est actif et sage εἶναι ἐνεργητικός καὶ φρόνιμος.

59.—Σημ. Τὸ τοῦ ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου neuf, προφέρεται ὡς ν ἐπομένου οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀράνος, καὶ μέντι ἄρανον ἔχει τὸ οὐσιαστικὸν ἢ ἐπιθέτον ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασίος· οἷον neuf enfants ἐννέα παιδίκ, neuf hommes ἐννέα ἄνδρωποι, neuf chevaux ἐννέα ἵπποι, neuf héros ἐννέα ἥρωες. Διατηρεῖ δῆμος τὴν ἀρχητὴν αὗτοῦ προφορὴν πρὸ οἰουδήποτε ἄλλου μέρους λόγου ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασίος, ὡς ils étaient neuf dans la chambre ήσαν ἐννέα εἰς τὸ δωμάτιον, neuf hissaien la barque ἐννέα ἀνέσυρον τὴν λέμβον, le neuf est un nombre impair ἢ ἐννέα εἶναι περιττός ἀριθμός.

60.—G, g. Τὸ σύμφωνον τοῦτο πρὸ τῶν φωνήσεων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, (πλὴν τοῦ ο περὶ οὖ κατωτέρω), προφέρεται ὡς γκ, οἷον galon περιφήλη, gloire δόξα, gosier λάρυγξ, guttural λαρυγγόφωνος, guérir θεραπεύειν. Πρὸ δὲ τῶν φωνήσεων e, i, y, προφέρεται ὡς j, ὡς gelée παγετός, sage σοφός, gymnase γυμνάσιον, gibier άγρος.

61.—Τὸ g πρὸ τοῦ ο προφέρεται μὲν ὡς γγ, ς) εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις, ὡς gnomologie, diagnostic, κλπ. Ε') Εἰς τὰς λέξεις agnation ἀγγιστίχ, stagnation ἀρρώστιχ, (ἐπὶ Ὀδυσσεος), regnicole μέτοικος, ignicole πυρολέπτρης, ignition ἐμπρητής, igné πύρινος, Progne Πρόσνη. Ως νιὲ δὲ εἰς πάσις τὰς ἀλλας λέξεις, ὡς magnanimité μεγαλοψυχίχ, dignité ἀξιοπρέπεια, κλπ.

62.—Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται εἰς τὰς ἀκολούθους: joug ζυγός, zig-zag ἐλιγμός, ourang-outang πίθηκος, grog ποτὸν πνευματῶδες, bourgmestre δήμαρχος (ἐν Γερμανίᾳ, Βελγίῳ καὶ Ἐλλεσί) καὶ εἰς τὰ κύρια ὄντατα. Εἰς τὰς ἐπιλοίπους λέξεις τὸ τελικὸν g δὲν προφέρεται, ἐπομένης δημος λέξεως, ἀπὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀράνον ἀρχητής, συνεκρωνεῖται ὡς κ, οἷον long habit μακρὸν (ΓΛΑΣ. ΓΡΑΜΜ. ΖΑΛΕ.)

φόρεμακ, sang et eau κήπυ καὶ θέωρ, κλπ. Ἐξηροῦνται αἰάνθου-θοις: coing κυδώνιον, étang λίμνη ἡ τῆρας, poing πυγμὴ, hareng μαϊνίς, seing ὑπογραχή, harleng πτηνὸν (ἰχθυοφάγον), εἰς ἃς καὶ ἐπομένου φωνήσετος τὸ γ μένει ἄρωνον.

63.—Ἐπίστης δὲν προφέρεται καὶ εἰς τὰς λέξεις: Magdelaine Μαγδαληνή, Regnaud Ρενάδιος, Regnard Ρενάρδιος, Compiégne Κομπιένη, καὶ imbroglie σύγχυσις.

64.—Τὸ γ διπλακοτάξιμενον προφέρεται ὡς καὶ τὸ ἀπλοῦν, ὡς aggraver ἐπιβερύνειν.

65.—Σημ. Τὸ δρκτικὸν γ τῆς λέξως gangrène γάγγραινα καὶ τῶν παραγώγων προφέρεται ὡς καὶ

66.—H, h. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀλλοτε μὲν εἶναι δκτὸν (aspiré), καὶ προφέρεται ὡς $1/2\chi$, ὡς le héros ἡρώας, κλπ. καὶ ἀλλοτε ψιλὸν ἢ ἄρωνον (non arpiré ἢ muet), μηδέλως προφερόμενον, ὡς l'homme ὁ ἄνθρωπος, κλπ.

67.—Τὸ μεταξὺ δύο φωνηέντων h εἶναι δατὸν, ὡς cohorte λέξεις, cohue σπεῖρα, κλπ.

68.—Τὸ δρκτικὸν δατὸν h φυλάττει τὸν δκσυσμὸν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ σύνθετα, ὡς hardi τολμηρὸς, enhardir θρεπτύνειν, κλπ. Ἐξηρεῖται ἡ λέξις huit ὀκτὼ ἥτις συνδυαζομένη μετ' ἄλλου ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου ἀποδέλλει τὸν δατυσμὸν τοῦ h, ὡς dix-huit δέκα ὀκτὼ, vingt-huit εἴκοσι ὀκτὼ, κλπ. Ἐπίστης Ἐξηροῦνται καὶ αἱ σύνθετοι ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, ὡς exhorter παρκινεῖται, exhumer ἐκθάπτεται, κλπ. ἐν αἷς τὸ h εἶναι ἄρωνον.

69.—Μετὰ δύο γρ τίθεται τὸ h ἄρωνον, ἐὰν ἡ λέξις παράγηται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ὡς hémorrhagie κίνησθειγίς, κλπ.

70.—Σημ. Τινὲς γραμματικοὶ εἰπον ὅτι εἰς τὰς ἐπι τῆς ἑλληνικῆς ἡ λατινικῆς εἰλημμένας λέξεις, τὸ h εἶναι ψιλὸν, καὶ ὅμως εἰς τὰς ἐπι τῆς ἑλληνικῆς παραγομένας ἀκαλούθους λέξεις, τὸ h εἶναι δασός, παρὰ τὸν κανόνα τοῦτον: hagard (ἐκ τοῦ ἄγριος), halbran (ἐκ τοῦ ἀλιθερούσοῦ ἡ ὅψις τοῦ), hale (ἐκ τοῦ ἀλιοῦ—ἥλιος), halle (ἐκ τοῦ ἔλως), hameau (ἐκ τοῦ ἄρματος), hanche (ἐκ τοῦ ἄγκης), hardi (ἐκ τοῦ καρδίας), harnais (ἐκ τοῦ ἄρρωνος), héros (ἐκ τοῦ ἥρωος), κλπ. Δι' ὁ δίδομεν κατάλογον πατεύων τῶν ἀπὸ h δασέος ἀρχομένων λίξεων, χωρὶς ν' αὐτοτέλεωμεν εἰς τὴν ἐτυμολογίαν αὐτῶν: καὶ εἶναι μὲν βέβαιον ὅτι ἡ ἀποστήθηται: δυσχερεστάτη, ὠφίλημα; ὅμως ὁ κατάλογος αὐτῶν ἵνα προστεθύῃ ὁ μηθῆται δταν διστάζῃ περὶ τοῦ h δαστοῦς ἡ ἀρδίνωσι.

71.—Ha! (ἐπιτρών.) ἂ! habler πολυβρήμονεται, hachard ψεκλίς (τῶν σιδηρουργῶν), hache πέλεκυς (καὶ τὰ παράγωγα), hachis τολύτηματον κρέας (κυριμᾶς), hagard βλοτυρός, hai! (ἐπιτρών.) καὶ

τὰς φράστης, haillon δέκνος, ή παλαιόρουχον, haine μῆτος (καὶ τὰ παράγωγα), haire (la) κιλίκιον, haire (le) νεθρός, halage ψυμούλης (καὶ τὰ παράγωγα), halatogène ἀλοτογόνος, halbran ἀλεξενθος (πτυνὸν), halbreda δυσειδής, halbrenés μῆτη. πθ. κεκμηκότες, hale ἡ ἔλη, hale-à-bord κάλως, hale-bas κερασιοῦλης, halebreu σχοινίον, (γυν.), haleine ἀναπνοή, haler ἔλκειν (καὶ τὰ παράγωγα), haler ἀλιοκάζειν, haleter ἀσθμακίνειν, haliple ἀλίπλους (ἐντομον), halitueux ἀτμώδης, hallage τὸ δικτίωμα τῶν πωλητῶν τῆς χρυσᾶς, halle χρυσᾶς, hallebarde δόρυ, hallier ἀγροχνόμος, halo ἄλως, halochimie ἀλοχημεία, halegène ἀλοτογόνος, halosachne ἄλδης ἄργη, haloir ἔηρκυντάριον, halot ὅπη, halotechnie ἀλατοτεχνία, halque ἄρκευθος (θέμνος), halte στάπης, halurgie ἀλουργία, hamac αἰώρα, hamamélide ἀμυμηλίς (φυτ.), Hambourg Ἀμβούργη, hamburgē κυπρῖνος (ιχθ.), hameau χωρίδιον, hampe κοντάριον, Hanau Ἄνω (χώρα γερμανική), hanche τὸ ισχίον, hangar παράπηγμα, hanneton μηλολόγνη, Hanovre τὸ Ἀνδέρον, Hanovrien ὁ Χαῦκος (κάτοικος τοῦ Ἀνδέρου), hanter φοιτᾶν (καὶ τὰ παραγόμενα), harangue δημηγορία, haras ἵπποφόρειον, harasser ἀποκάλυψειν ἐκ κόπου, harceler παρενοχλεῖ, hardes (les) φρέματα, hardi τολμηρὸς (καὶ τὰ παράγωγα) harreng καπνιστὴ ἢ μακινής, hargneux χλεπός (καὶ τὰ παράγωγα), haricot φασούλιον, harideille ἀθλιός ἢ λιχνός (ἐπὶ ἵππου), harnacher ἐπισάρττειν (ἵππον), haraais ἵπποσκευὴ, harpe ἄρπα, harpye ἄρπαις, hasard τύχη, hâte σπουδὴ, hauban πρότονον (γυν.), hausse ὑπερτίμησις (καὶ τὰ παράγωγα), haut ὕψηλὸς (καὶ τὰ παράγωγα), havre ἐπίειον ἢ λιμὴν, hé! (ἐπιφών.) Ἑ! hennir χρεπατίζειν, hennissement χρεπατισμὸς, Henri Ερρίκος, héraut κῆρυξ πολέμου, hérisser περιφράσσειν, hérisson ἀκανθοφόρος, hermie ἐντεροκήλη, héron ἐρωδὸς, héros ἥρως (οὐχὶ δὲ τὰ παράγωγα), hêtre (le) φυγὸς (ἡ), hibou νυκτοκόρκης, hie ιδού, hideux ἀπεγκής, hiérarchie ἱεραρχία, hierarchique ἱεραρχικός, hiérarque ἱεράρχης, (τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ ιερὸς ἔχουσι τὸ ή ἀριθμὸν), hisser ὑψώνειν, ho! (ἐπιφών.), Ὁ! hochet ὀδοντοπκίγνιον (τῶν παιδίων κατὰ τὴν ὀδοντοφυΐαν), holà! (ἐπιφών.) Ὁ! Hollande Ολλανδία (καὶ τὰ παράγωγα), homard ἀστακός, Hongrie Ούγγαρία (καὶ τὰ παράγωγα), homi καταργυρένος, honte αἰσχος (καὶ τὰ παράγωγα), hognet λύγη, horde στάζη, hors ἐκτές,

Hottentot Ὄττεντότας, houblon βρύον, houille γκιζνθρκέ (καὶ τὰ πυρήγωγα), houppelande ἐπενδύτης, hourra ! (ἐπιφόν.) ζήτω ! houri θεὸς τοῦ πυρκαϊσίου (κατὰ τὸν Μωάχεν), houssard οἴσταρχος (ἰππεὺς), houesse ἐπίστρωμα, huguenot δικαιαρτυρόμενος, huit δεκατέῳ, humer πίνειν ή φορᾶν, hurler ὀρύειν, hutte καλύψθη.

72.—J, j. Ηροφέρεται πάντοτε ως τὸ γ ὅταν αὐτὸν κῆται πρὸ τῶν φωνηέντων ε, i, y, οἷον Jérôme Ιερώνυμος, jouer παίζειν, κλπ.

Δι' αὐτοῦ πολλάκις παρίσταται τὸ i τῶν ἑλληνικῶν ὄνομάτων ό; Jean Ιωάννης, Jocaste Ιοκάστη, κλπ.

73.—K, k. Ηροφέρεται ως τὸ ἑλληνικὸν καὶ ἀποντῷ μόνον εἰς ἔνας λέξεις, ως kyste κύστη. Εἴς τινας λέξεις τὸ k τίθεται ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου χ, οἷον kilogramme χιλιόγραμμον, kilomètre χιλιόμετρον.

74.—L, l. Ηροφέρεται ἐν γένει ως τὸ ἑλληνικὸν λ. "Οταν πρὸ τοῦ συμφώνου αὐτοῦ ὑπάρχῃ δίφθογγος ή τρίφθογγος, ής τὸ τελευταῖον φωνῆν, εἶναι τὸ i, τὸ I συλλαβήζομενον μετ' αὐτῆς προφέρεται ως γ, οἷον nous travaillons ἐργαζόμεθα, sommeil ςπνος souiller διερευνῆν. Εξαριστεῖται η λέξεις tranquille ησυχος καὶ αἱ πυρήγωγοι εἰς δὲς τὸ I δὲν ὑγραίνεται. Ἐπίσης δὲν ὑγραίνεται καὶ μετὰ τὴν δίφθογγον οἱ, ως poil θρίξ.

75.—Τὸ I δὲν ὑγραίνεται ἐν γένει ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ μόνον τὸ φωνῆν i, ως ville πόλις, axillaire μαστιχλιαῖς, κλπ. Ἐξιροῦνται αἱ λέξεις fille κόρη, scille ἀγριοκρόμυον, sille σιλλής, η σάτυρος, babil φλυκρίς (καὶ τὰ πυρήγωγα), habilement ἐνδυμασία, pacotille ἐμπορεύματα, καὶ πάντα τὰ βήματα τὰ λήγοντα εἰς iller, ως habiller ἐνδύειν, babiller φλυκρεῖν, κλπ.

76.—Τὸ τελικὸν I μένει ἀφωνον εἰς τὰ ἔξτις baril βαρέλιον, chenil οἰκίσκος κυνὸς, coutil δούνη, cul de-sac οδός, σδιέξοδος, (καὶ πάντα τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ cul), émeril σμύρος, fenil χορτοσόλων, fils υἱός, fournil ἀρτοποιεῖν, fusil ὄπλον, gentil εὐγενής, gril ἐσχέρος, nombril δυφλόδες, outil ἐργαλεῖον, persil πετρασέλιον, soul κεκορεσμένος, pouls σφιγγός, spureil δρῦν, aulx (les) σαύριδος, καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς auld, ω; Larocheſoucauld, κλπ.

77.—Τὸ τελικὸν I τῶν ἀνωτέρω λέξεων δὲν συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ φωνήσαντος τῆς εἰθής ἐπομένης λέξεως, ω; un outil

excellent érogophileon déclinaison, κλπ. Ἐξιρεῖται ἡ λέξις gentil, ως un gentilhomme εἰς εὐγενής (τὴν καταγωγὴν), un gentil enfant ἐν ἑράσμιον παιδίον, κλπ. ὅτε τὸ I ἀκούεται ὑγρῶς.

78.—Τῶν λοιπῶν λέξεων τὸ λητικὸν I προφέρεται, ως bal
χορός, carnaval θύπολρες;, treil καγκλάς, bail ἐκμίσθωσις, gentil
έθνικός, κλπ. Ἐνούμενον δὲ μετὰ τοῦ φωνήντος τῆς εὐθὺς ἐπο-
μένης λέξεως προφέρεται ὑγρὸν μὲν ἐκαὶ ἥκι: ὑγρὸν καὶ πρὸν ἐνω-
θῆ, ως bail expiré ἐκμίσθωσις λήξισκ, κλπ. καὶ κατὰ τὴν ἀρ-
χικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ἥτοι ως λ, ἐκαὶ οὔτω προφέρηται καὶ εἰς τὴν
ἐναθεῖταιν λέξιν, ως regal amical φιλικὴ εὐωχίζ, κλπ.

79.—M, m. Προφέρεται ως τὸ μ τῆς γλώσσης μκι, ἐπόμενον
ὅμως φωνήντος καὶ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῶν συμφώνων b, p,
τ προφέρεται ως ν, οἷον imbécile εὐάθης, emporter ἀπέγειν, com-
te κόμης.

80.—Ἐπίσης προφέρεται ως ὑπόβρυινον π ὅταν ἔκαι τελικὸν, ως
faim πενίκ, parfum εὐωδίκ, κλπ. Εἰς τὰς ζεινικὰς ὅμως ὀνόματα,
καίτοι ἐν τέλει λέξεως, φυλάκτει τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ ἄχον, ως
Cham Χάμ, καὶ εἰς τὰ ἐκ τῆς λατινικῆς, ως Te-Deum δοξαλογίκ.

81.—Μένει ἀφωνόν εἰς τὰς λέξεις damner κολάζειν καὶ τὰ
σύνθετα ἢ παράγωγα, ἐπίσης καὶ εἰς τὴν λέξιν automne φθινό-
πτωρον, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸ παράγωγον automnal φθινοπωρινός.

82.—N, n. Προφέρεται ως τὸ ἡμέτερον ν' τὰ δύο πα ἀκούονται
εἰς τὰς ἀπὸ ann ἢ inn ἀρχομένικας λέξεις, οἷον annuel ἐνιαύσιος,
innombrable ἀναρίθμητος, κλπ. Ἐν τῷ λέξει monsieur κύριος,
δὲν ἀκούεται, ἐν τέλει δὲ λέξεως προφέρεται ὑποβρύινως, ως le
mien ὁ ἐμὸς, κλπ. Ἐξιροῦνται αἱ ἀκολουθοὶ εἰς ἢ; δικτηρεῖ τὸν
ἀρχικὸν αὐτοῦ ἄχον: abdomen κολίζ, amen ἀμήν, gramen
ἄγρωστις(φυτὸν), hymen ύμενιος, ben βένον (δένδρον), cyclamen
κυκλάζμενον (φυτὸν), gluten ἀλευρόκολλος, lichen λειχήν (φυτὸν),
Baden Βάδεν (πόλις), Niémen (ποταμός), Philopæmen Φιλοποί-
μαν, Ruben Ρουβήν, Yémen (ὄνομα κάρκας Ἀραβίκης), Tarn
Τάρνις (ποταμός)¹.

1.—Σημ. Εἰς τὰς ἀνωτέρω λέξεις τὰς ληγούσας εἰς en, τὸ φωνήσεν ο, προφέ-
ρεται ως ε, περὶ δὲ τῆς ἐν γένει προφορῆς τῶν ε, ι, υ, γ καὶ πρὸ τοῦ συμφώνου
ο, βλέπε μετὰ ἡδη ἐργάθησαν περὶ τῶν φωνητῶν τοίτον. Ωσαύτως; βλέπε καὶ
τὸ περὶ τοῦ συμφώνου γ, ως πρὸ τὴν προφορὴν αὐτοῦ ὅταν εὑρίσκεται πρὸ²
τοῦ η.

83.—P, p. Προφέρεται ώς τὸ ἑλληνικὸν π, μετὰ δὲ τοῦ II προφέρεται: ώς; φ, καὶ οὕτω γράφριμεν τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένης λέξεις.

84.—Τὸ π μετὰ τὸ m γένει ἀρωνον, ώς prompt ταχὺς, εκεποτ ἀπολλαγμένος.

85.—Τὸ τελικὸν π ἀκούεται: εἰς τὰς ἔξης λέξεις: laps διάστημα χρόνου, relaps ὁ ἐπιστρέψυς πλὴν εἰς τὴν αἵρεσίν του, sep δυνιοθήκη (τεμάχιον ξύλου ἐν φύσικοις δέσμοις), eroup κυνάγγη, cap ἀκρωτήριον, eep ηλιόδος ηλιόκτος (ὅταν ἦνται λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήσεως), ώς καὶ εἰς τὰ κύρια ὄντα, σῖν Pelops Πέλοψ, Alep Χαλέπιον (πόλις), κλπ.

86.—Σημ. Τὸ π μετὰ τὸ m προφέρεται: ώς; π καὶ οὐχὶ ώς; b, ώς προφέρομεν ἡμεῖς, ώς tympan τύμπανον, κλπ.

87.—Q, q. "Εγει τὸν ἥχον τοῦ ἑλληνικοῦ κ., ώς; convoquer συγκαλεῖν, quantité ποστής, κλπ. ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ u, ἐν γένει μὴ συνεκφωνουμένου. (Βλέπε καὶ τὰ περὶ τοῦ φωνήσεως u ῥηθέντα).

88.—Σημ. Άι λέξις σοq ἀλλίκτωρ καὶ cinq πέντε εἰς ἄ; τὸ q δὲν ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ u, ἕξιροῦνται τοῦ ἀνιστέρω κανόνος.

89.—Τὸ τελικὸν q ἐν γένει προφέρεται: ἀρωνόν ἐστιν εἰς τὴν σύνθετον λέξιν σοq-d'-inde κοῦρκος, καὶ εἰς τὸ ἀριθμητικὸν cinq δταν ἐπηται οὐσικτικὸν ἀργόμενον ἀπὸ συμφώνου, εἰν cinq cavaliers πέντε ἵππες, προφέρεται ὅμως, καίτοι εὑρίσκεται πρὸ συμφώνου, ὅταν ἦνται οὐσικτικῶς εἰλημμένον, ώς le cinq pour cent τὸ πέντε τοῖς ἑκατόν.

90.—R, r. Ηροφέρεται: ώς τὸ ἑλληνικὸν ὁ τελικὸν ὃν ἀκούεται, ἐκτὸς ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπέργη ἀτονον ε, ώς aimer ἀγαπᾷ, ὅτε οὔτε προφέρεται οὔτε ἐνοῦται μετὰ τοῦ φωνήσεως τῆς ἐπομένης λέξεως.

91.—Σημ. Εξιροῦνται τὰ εἰς ier ἱπίθετα, ὃν τὸ τελικὸν γ δὲν προφέρεται μὲν, συνεκφωνεῖται ὅμως μετὰ τοῦ φωνήσεως: τῆς ἱπατίνης λέξεως, ώς αἱ premier assaut κατὰ τὴν πρώτην ξύδον. Εἰς δὲ τὰ μονοσύλλαβα εἰς: οἱ τὸ τελικὸν γ πάντοτε ἀκούεται, ώς: fer σίδηρος, μετ' θάλαττα, κλπ. "Ετι δὲ καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους: fier ὑπερήφανος, hiver γειμόν, amer πικρός, belveder ὑπερβόλη, cancer καρκίνος, cuiller κοχλιάριον, enfer φρίζη, éther κιθήρα lucifer ἐνσφόρος, καὶ εἰς τὰ κινικὰ κύρια ὄντα, ώς Jupiter Ζεύς, Esther Εσθήρ.

92.—Εἰς πάσας τὰς ἀλλας περιστάσεις τὸ τελικὸν γ προφέρεται, ώς finir τελείωσιν, voyageur ταξιδιώτης, κλπ. Εξιροῦνται

ἢ λέξις monsieur εἰς ἣν δὲν ἀκούεται, καὶ εἰς τὸν πληθ.
messieurs.

93.—Τὸ διπλοῦν γρ ἐκφωνεῖται, οἷον horreur φρίκη, terreur
τρόμος, κλπ. Μετὰ δὲ τὸ διπλοῦν γρ καὶ μετὰ τὸ δρκτικὸν τῶν
ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένων λέξεων τίθεται h, ὡς rhéteur
ῥήτωρ, myrrhe μύρρα.

94.—S. s. Ηροφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ. Ἐν μέτῳ λέξεως
μεταξὺ δύο φωνήντων εὐρισκόμενον προφέρεται ὡς ζ, ὡς cause
αἰτία, saisir δράττειν. Εἰσιροῦνται τὰ ἐκ τῶν προθέσεων anti
καὶ pré σύνθεται, εἰς ἢ, καὶ τοι μεταξὺ δύο φωνήντων, προφέρεται
ὡς σ, ὡς antisocial ἀντικοινωνικός, présupposer προϋποθέτειν.
Ωταύτως τὰ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως ου.λαβὴ σύνθετα, οἷον
polysyllabe. Σὺν τούτοις καὶ τὰ: parasol ἀλεξήλιον, vraisem-
blable ἀληθορχνή; καὶ τὰ ἐκ τούτου σύνθετα ἡ παράγωγα, pusil-
lanime μικρόθυμος καὶ οἱ γρένοι nous gisons, je gisais, gisant.

95.—Λ' ἐνεκτίκες προφέρεται ὡς ζ, καίπερ μηδὲν μεταξὺ δύο
φωνήντων εἰς τὰ ἐκ τῆς λατινικῆς προθέσεως trans σύνθετα, ὡς
transiger συμβιθέζεσθαι, κλπ. καὶ πρὸ τῶν συμφώνων h καὶ d
εὐρισκόμενον, ὡς presbytère πρεσβύτερον, Asdrubal Ἀσδρούβας,
καὶ εἰς τὴν λέξιν balsamique βαλσαμικόν (καὶ τὰ παράγωγα).

96.—Τὸ τελικὸν s ἐν γένει ἀφωνὸν δὲν ἀκούεται εἰς τὰ κύρια
δύναμιτα καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους λέξεις: ananas βρομελίκ (καρ-
πὸς), as ἄσος, aloès ἀλόν, his δίς, en sus περιπλέον, fœtus
ἔμβρυον, gratis δωρεάν, la vis ἡ ἔλαζ, jadis πατέ, lis κρίνον,
(οὐχὶ δύως εἰς τὴν ἐκρρκτιν fleur de lis ἀνθος κρίνου), laps
χρονικὸν διάστημα, relaps ὁ ἐπιστρέψας πάλιν εἰς τὴν αἵρεσιν
του, lorsque ôte, mais ἀρχέσιτος, métis μύγακ, mœurs ἡθη,
mars μάρτιος, ours χρκτος, Mars (6) "Ἄρης, hélas φεῦ! plus-
que-parfait ὑπερσυντελικός, Jésus Ιησοῦς, Christ Χριστός (οὐχὶ
δὲ καὶ Jésus-Christ ôte προφέρεται Jésu-Cri), atlas ἀτλας
blocus ἀποκλεισμός, iris ἵρις, prospectus πρόγραμμα, fils υἱός,,
vasistas θυρίς, chorus χορός, rebus γρῦπος, sinus ἡμίτονον καὶ
καὶ εῖ, τινας ἀλληγ.

97.—Τὸ τελικὸν s συνεκφωνούμενον μετὰ τοῦ φωνήντος τῆς
ἐπομένης λέξεως προφέρεται πληντοτε ὡς ζ, οὐνδήποτε καὶ ἢν
τὸ πρὸ αὐτοῦ γράμμα, ὡς de grands événements μεγάλα
ευρήσκεται, κλπ. Εἰσιρεῖται ἡ γένεις volontiers, ὡς je ferai volont-

tiers un grand sacrifice ἀνάγνωθι: je ferai volontié un grand sacrifice θέλω κάμει εὐχαρίστως μεγάλην θυσίαν.

98.—Σημ. Λέξειν τινων ληγουσῶν εἰς σι, ὃν ςύμφωνορχ συνεκφωνοῦνται εἰς τὸν ἑνίκων οἶον suspect ὑπόπτος κλπ., (Βλέπε § 101), τὸ τελικὸν σ τοῦ πληθ. συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ σ, ἐπομένου φωνήντος, ἀποσιωπωμένου τοῦτο οἶον des hommes suspects-à l' État ἀνθρώποι: ὑπόπτοι εἰς τὸ Κράτος.

99.—Τ, τ. Τὸ σύμφωνον τοῦτο προφέρεται ὅτε μὲν ὡς τ, ὅτε δὲ ὡς σ. Ὡς τ μὲν προφέρεται εἰς τὰς πλείστας, ὡς amitié φίλια, κλπ.

100.—Προφέρεται ὡς σ, ἀ) εἰς τὰ δέματα halbutier τρχυλίζειν καὶ initier μυεῖν. Β') Εἰς τὰ λήγοντα εἰς τιον θηλ. οὐσιαστ. καὶ εἰς τὰ ἐκ τούτων παραχθέμενα, ὡς condition συνθήκη, portion μερίς, conditionnel ὑποθετικός, proportionnel ἀνάλογος, κλπ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: combustion ἐμπρησμός, bastion προμαχών, adustion ἐπίκαυσις, mixtion ἀνάμιξις, εἰς ἀ τὸ τ φυλάττει τὴν φωνὴν τοῦ τ. γ') Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tient ὅταν προηγήται τῆς καταλήξεως τούτης φωνῆσιν, ὡς patient ὑπομονητικός, impatient ἀνυπόμονος καὶ τὰ παράγωγα impatience ἀνυπομονητίζειν, impatienter ἀνυπομονεῖν, κλπ., οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ λήγοντα εἰς tien, εἰς ἀ τὸ τ προφέρεται ὡς τ, οἶον entretien συνδιάλεξις, Chrétien Χριστιανός, κλπ. δ') Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tial ἢ tel, ὡς partial μεροληπτικός, partiel μερικός, κλπ. καὶ τὰ παράγωγα partialité μεροληψία, partiellement μερικῶς, κλπ., πλὴν τοῦ bestial κτηνώδης, ἔ) Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tieux έπιθετικά, οἶον ambitieux φιλόδοξος, séditieux στασιαστής, κλπ. ε') Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tie, προηγουμένου φωνήντος, ὡς prophétie προφητεία, κλπ. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις: épizootie ἐπιζωοτίκη εἰς ἣν προφέρεται ὡς τ, καὶ ineptie ἀνκισθησίκη εἰς ἣν προφέρεται ὡς σ, καίτοι προηγεῖται σύμφωνον. ζ') Εἰς τὰ κύρια διάλογα καὶ τὰ ἔθνικά τὰ λήγοντα εἰς tien, ὡς Domitien Δομιτιανός, Gratien Γρατιανός, Vénitien Ἐνετός, κλπ. Ἐξαιρεῖται τὸ κύριον ὄνομα Etienne Στέφανος, εἰς δὲ προφέρεται ὡς τ.

101.—Τὸ τελικὸν τῶν ἀκολούθων λέξειων συμπροφέρεται μετὰ τοῦ σ, abject βδελυρός, correct ὁρθός, contact ἐπαφή, direct εὐθὺς, distinct εὐκρινής, incorrect ἐσφαλμένος, indirect πλάγιος, indistinct δυσδιάλεκτος, infect δυσώδης, intact ἀνέπαφος, strict ἀκριβής, succinct ἐπίτομος, suspect ὑπόπτος, προφέρεται ἔτι καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀκολούθων, accessit τὸ δ' βρεκεῖν (μαθη-

τοῦ), brut égyptien, le Christ ὁ Χριστὸς, chut σιωπή, débet δρλημα, déficit ἔλειμμα, dot προϊξ, est ἀνατολή, exeat ἄδεια, (πρὸς ἔξοδον), échec-et-mat νίκη τελεία (εἰς τὸ ζετρίκιον), granit γρανίτης, huit ὅκτω (μόνον ἡ πρὸ φωνήντος, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ σωματώνου), indulst (ἄδεια παπική), lest (ἔρμα πλοίου), luth χέλις (καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς τὴν), net καθαρός, occiput ἡ κοττίς, rapt ἀρπαγή, sept épiṭè, toast πρόποσις, transit διακομιδή, vivat ζήτω, zénith ἡ zenit τὸ ζενίθ.

102.—Τὰ δύο ίτι ἀκούονται εἰς τὰς λέξεις attique ἀττική, atticisme ἀττικισμός, guttural λαρυγγόφωνος, pittoresque γραφικός, quintetto πενταφωνία.

103.—Τὸ τελικὸν τὸ συνδέσμου εῖ καὶ, οὔτε προφέρεται, οὔτε συνάπτεται μετὰ τοῦ φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξεως. Τὸ δὲ τὸ μετὰ τὸ ή προφέρεται εὐκρινῶς ὡς τὸ καὶ οὐχὶ ὡς ἢ, ὡς τοῦτο συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ως Antoine Ἀντώνιος, κλπ.

104.—Τὸ τῇ (προφερόμενον ὡς τῷ) δεικνύει τὴν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχὴν ἡ παραγωγὴν τῆς λέξεως, ως Athènes, apathie, κλπ. Εἰς τὴν λέξιν asthme δὲν ἀκούεται.

105.—V, v. "Εγει τὴν φωνὴν τοῦ ἑλληνικοῦ θ', ως venir ἔρχεσθαι, κλπ. Διὸ τοῦ διπλοῦ ή προφερομένου περίπου ὡς ἡ δίφθογγος ου, γράφονται ξενικά τινα ὀνόματα, ως Wallington,

106.—X, x. Προφέρεται ἀ) ως ζ, εἰς τὴν πρόθεσιν ex, ὅταν μετ' αὐτὴν ἀκολουθῇ σύμφωνον, ως extérieur ἔξωτερικός, exposer ἔκτιθημι, κλπ. καὶ δι' ὑγροτέρκες φωνῆς, ὅταν ἀκολουθῇ φωνῆν, ως examen ἔξέτασις, κλπ. Ἐπίσης ως ξ προφέρεται εἰς τὸ τέλος πῶν ξενικῶν λέξεων, ως Styx Στύξ, larynx, κλπ. Εἰς τὴν παραλήγουσαν τῶν λέξεων, ως sexe φύλον. 6') Προφέρεται ως σ εἰς τὰ ἔξτις: Aix-la-Chapelle Ἀκοινογρανον (πόλις), Auxerre Ὀσέρη (πόλις), Auxonne Ὀσσώνη (πόλις), Bruxelles Βρυξέλλαι: εἰς τὸ ἀριθμητ. ἐπίο. soixante ἑξήκοντα, εἰς τὰ ἀριθμητ. six, dix ἐν τέλει προτάσσεως εὑρισκόμενη, ως nous étions six, dix, εἷμεν ἔξι, δέκα, καὶ εἰς τὴν λήγουσαν τοῦ κυρίου ὀνόματος Xerxes. γ') Προφέρεται ως ζ, συναπτόμενον μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος ἐπομένης λέξεως, ως six hommes ἔξι ἄνδρες, de beaux enfants ὥρατικ παιδίκ, κλπ. δ') Προφέρεται ως γγξ, ἐν ἀρχῇ λέξεως, καὶ τοῦτο συμβαίνει: ιδίως εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, ως Xerxes, Χένοphon. κλπ.

107.—Σημ. Τὸ τελικὸν χ τῶν ἀριθμητικ. six καὶ dix πρὸ συμφώνων μένει ἀριθμον, ὡς six livres ἢ βιβλία, six tables ἢ τράπεζαι.

108.—Ζ, z. Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ζ. Ἐν τέλει λέξεως δὲν ἀκούεται εἰμὴ εἰς τὰ κύρια δνόματα, οἷον Suez, Rodex, κλπ. Εἰς τὰς λέξεις Metz, Seltz, Sedlitz καὶ Austerlitz, ἡ κατάληξις tz, προφέρεται ὡς s, ἐπίστης οὕτω προφέρεται τὸ z καὶ εἰς τὴν λέξιν Coblanz.

Περὶ τῶν ὑπογήλατων συλλαβῶν—Des syllabes nasales.

109.—Τοπόφυτα λέγονται συνδυασμοί τινες οἰτινες προφέρονται διὰ τῆς ῥινός. Τοιχῦτα δὲ εἶναι αἱ συλλαβὴι εἰς am, an, en, em, in, im, on, om, un καὶ um, ἐν τέλει λέξεως. Εἰς τὴν κατάληξιν ὅμως μεν τὸ n δὲν εἶναι ὑπόρριπτον, οἷον amen ἀμήν, ὡς καὶ τὸ m εἰς τὴν κατάληξιν um, ὡς minimum τὸ ἔλαττον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.—CHAPITRE II.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.—Des parties du discours

110.—Τὰ μέρη τοῦ λόγου τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰσὶ δέκα.

L' article τὸ ἀρθρον,	Le participe ἡ μετοχή,
Le substantif τὸ οὐσιαστικὸν,	L' adverbe τὸ ἐπίζημα,
L' adjectif τὸ ἐπίθετον,	La préposition ἡ πρόστις,
Le pronom ἡ ἀντωνυμία,	La conjonction ὁ σύνδεσμος,
Le verbe τὸ ἔχει,	L' iterjection τὸ ἐπιφώνημα.

111.—Τὰ ἃς πρῶτά εἰσιν κλιτὰ (variables), τὰ λοιπὰ ἀκλιτὰ (invariables).

112.—Παρεπόμενα (attributs), τοῦ ἀρθρον, τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ ἐπιθέτου εἰσὶν τὸ γένος (le genre), ὁ ἀριθμὸς (le nombre) καὶ ἡ πτῶσις (le cas). Τῷ μετοχῇ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, παρέπονται: ὁ χρόνος (le temps), ἡ φωνὴ (la voix) καὶ ἡ συζυγία (la conjugaison), τῷ δὲ ἔχει, ὁ ἀριθμός, τὸ πρόσωπον (la personne), ἡ φωνὴ, ἡ συζυγία, ὁ χρόνος καὶ ἡ ἔγκλισις (le mode).

113.—Γένη δύο, ἀρτενικὸν (masculin), καὶ θηλυκὸν (féminin). Ἀριθμοὶ δύο, ἑνικοὶ (singulier) καὶ πληθυντικοὶ (pluriel). Ητώσις ἢ, ὄνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), ἀρσιορεστικὴ (ablatif), κλητικὴ (vocatif).

114.—Σημ. Η ἀραιρετικὴ τῆς γαλλικῆς μεταρρύσεων ἐλληνιστι ὅτι γενικῆς μετάτη; προύσσωσιν ἡ παρά, ἡ διάλεξα; οὐδὲ παρά της προύσσωσιν ὅποι.

ΘΕΜΑ Α'.—ΤΗΜΕ Ι.

Ηερὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Τὰ (les) μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ (sont) δέκα (dix).—Τὰ διατρούσιν (on les divise) εἰς (en) κλιτά καὶ (et) εἰς ἄκλιτα.—Κλιτά εἰσιν ἔξι (six), ἄκλιτα τέσσερα (quatre). Τὸ (le) ἄρθρον, τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνομία, τὸ ὅμιλον, ἡ μετοχὴ τὸ ἐπιζήμιον, ἡ (la) ποδόσεις, ὁ σύνδισμος καὶ τὸ ἐπιφάνημα.—Τὰ παρεπόμενά εἰσι, τὸ γένος, ὁ ἀριθμός καὶ τὸ πτῶσις.—Τὰ γένη εἰσὶ δύο (deux), τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν.—Ἄλι πτῶσεις εἰσὶν ἕξ, ἡ ὀνομαστικὴ, ἡ γενικὴ, ἡ δοτικὴ, ἡ αἰτιατικὴ, ἡ κλητικὴ καὶ ἡ ἀστρικὴ.—Οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶ δύο, ὁ ἑνεκός, καὶ ὁ πληθυντικός.—Τὰ πρόσωπά εἰσὶ τρία, τὸ πρώτον (la première), τὸ δεύτερον (la deuxième) καὶ τὸ τρίτον (la troisième).—Ἄλι ονταί εἰσι τέσσερες.—Οἱ χρόνοι εἰσὶν δύοτά.—Ἄλι ἑγαλίσταις εἰσὶ πέντε (cinq).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.—CHAPITRE III.

Ηερὶ ἄρθρου.—*De l' article.*

Α'. Ηερὶ ὀριστικοῦ ἄρθρου.—*De l' article défini.*

115.—Τὸ ἄρθρον εἶναι le (le), la (la) les (οἱ οὐκτὼ αἱ). Υπόκειται εἰς δύο εἰδῆ οὐσιαστικῶν, τὴν ἔκθλιψιν (l' élision) καὶ τὴν συναίρεσιν (la contraction).

116.—Ἡ ἔκθλιψις συνίσταται εἰς τὴν ἀφχίρεσιν τῶν φωνηέντων α καὶ e, ἀντὶ τῶν ὅποιων τίθεται: ἡ ἀπόστροφος (l' apostrophe) (') πρὸ φωνήσαντος ἢ πρὸ h ἀφώνου, οἷον l' amitié ἢ φιλία, l' homme ὁ ἄνθρωπος.

117.—Ἡ συναίρεσις συνίσταται εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν ἄρθρων le καὶ les μετὰ μικρῶν προθέσεων de καὶ à.

118.—Τὸ ἄρθρον la οὐδέποτε συναίρεται μετὰ τῶν προθέσεων de καὶ à. Απ' ἔναντίκας τὰ πληθυντικὰ des καὶ aux οὐδέποτε ἐκφέρονται ἀσυναιρέτως.

Κλίσις τοῦ ἄρθρου.

Déclinaison de l' article.

Α'. Ήρὶ φωνήσαντος ἢ h ἀφώνου, εἰς τε τὸ θηλ. καὶ τὸ ἀρτ.

Ἐγικός.

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.
N. L' (e)	L' (a)
G. de l'	de l'
D. à l'	à l'
Ae. l'	l'
Ab. de l'	de l'
V. ô	ô

Β'. Κλίσις τοῦ ἀρθρου πρὸ συμφώνου ἢ ἡ διασέως

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.
N. Le	La
G. du	le la
D. au	à la
Ac. le	la
Ab. du	de la
V. ô.	ô

Κλίσις τοῦ ἀρθρου εἶτε πρὸ συμφώνου εἶτε πρὸ φωνήσεως, διά
τε τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν.

Πληθυντικός.

N.	Les
G.	des
D.	aux
Ac.	les
Ab.	des
V.	ô.

Κλίσις ὁνομάτων.

Ἄρσενικῶν.

Ἐνικός.

Πρὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀρθρόν.

N. Γ ami, P homme, ὁ φίλος, ὁ Le livre, le héros, τὸ βιβλίον,
ἄνθρωπος,

οὐρανός,

G. de l' ami, de l' homme	du livre, du héros
D. à l' ὁ à l' ὁ	au ὁ au ὁ
Ac. l' ὁ l' ὁ	le ὁ le ὁ
Abl. de l' ὁ de l' ὁ	du ὁ du ὁ
V. ô ὁ ô ὁ	ô ὁ ô ὁ

Θηλυκῶν

Πρὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀρθρόν.

N. Γ ame, Γ heure, ἡ ψυχὴ, ἡ La femme, la haine, ἡ γυνὴ,
ώρα,

τὸ μῆτος,

G. de l' ame, de l' heure	de la femme, de la haine
D. à l' ὁ à l' ὁ	à la ὁ à la ὁ
Ac. l' ὁ l' ὁ	la ὁ la ὁ
Abl. de l' ὁ de l' ὁ	de la ὁ de la ὁ
V. ô ὁ ô ὁ	ô ὁ ô ὁ

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ.

Διάτος τὰ θηλ. καὶ τὰ ἀρσ. πρὸ φων., πρὸ συμφ. καὶ πρὸ τοῦ h.
N. Les amis, les livres, les femmes, les âmes, les heures, les héros
G. des   des   des   des   des   des
D. aux   aux   aux   aux   aux   aux
Ac. les   les   les   les   les   les
Ab. des   des   des   des   des   des
V.   δ   δ   δ   δ   δ   δ

ΘΕΜΑ Β'.

Περὶ τοῦ ἀρθρου.

Οἱ φίλοι, τὸ βιβλίον, ἡ γυνὴ καὶ (et) ἡ ψυχή. — Παρὸ τοῦ φίλου, παρὸ τῆς γυναικὸς, παρὸ τῶν φίλων, παρὸ τῶν γυναικῶν, ἐκ τῶν βιβλίων, ἀπὸ τὰς βιβλίας. — Τοῦ βιβλίου, τοῦ φίλου, τῆς γυναικὸς, τῆς ψυχῆς. — Εἰς τὸν φίλον εἰς τὸ βιβλίον, εἰς τὴν γυναικαν, εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὰ βιβλία εἰς τοὺς φίλους, εἰς τὰς γυναικας, εἰς τὰς ψυχάς. — Τὸν φίλον, τὸ βιβλίον; τὴν γυναικαν, τὴν ψυχήν, ἀπὸ τὰς τρεπτές (tables), τὰς μητέρας (mères), τὰς βιβλίας, τὰς ψυχές, τοὺς φίλους. — Ω βιβλία, ὁ φίλοι, ὡς γυναικας, ὡς ψυχαί. — Ω ἄνθρωπος (homme). Τὸ φόρεμα (l' habit), τοῦ φορέματος, εἰς τὸ φόρεμα, ὁ φόρεμα, ἀπὸ τὸ φορέματος, ἐκ τῶν φορέμάτων.

Β'. Περὶ ἀριστον ἀρθρου. — De l' article indéfini.

119.—Τὸ ἀριστον ἀρθρον τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι οἱ διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ οὐνε διὰ τὸ θηλυκόν. Κάμορενχρησιν αὐτοῦ ὅταν τὸ ὄνομα ἐμφανίνῃ ἐν ἀτομον ἀριστον ἡ πρᾶγμα μὴ ὑποκείμενον εἰς μερισμὸν, ὅπερ ἐκφέρεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνάρθρως, ἢ καὶ διὰ τῆς ἀριστου ἀντωνυμίας τις.

Κλίσις τοῦ ἀριστον ἀρθρου.

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.
N. Un	Une
G. d' un	d' une
D. à un	à une
Ac. un	une
Ab. d'un	d' une.

Ἄγει πληθυντικοῦ.

Κλίσις ὅνομά των.

Ἀρσενικῶν.

N.	Un homme	ἄνθρωπός (τις)	Un livre	βιβλίον (τι)		
G.	d' un	»	ἀνθρώπου	d' un	»	βιβλίου
D.	à un	»	εἰς ἄνθρωπον	à un	»	εἰς βιβλίον
Ac.	un	»	ἄνθρωπον	un	»	βιβλίον
Ab.	d'un	»	παρ' ἄνθρωποι	d'un	»	ἐκ βιβλίου.

Θηλυκῶν.

N.	Une femme	γυνή (τις)	Une lampe	λυχνία (τις)		
G.	d'une	»	γυναικὸς	d'une	»	λυχνίας
D.	à une	»	εἰς γυναικαν	à une	»	εἰς λυχνίαν
Ac.	une	»	γυναικαν	une	»	λυχνίαν
Ab.	d'une	»	παρὰ γυναικὶς	d'une	»	ἐκ λυχνίκης.

ΘΕΜΑ Γ.

Περὶ τοῦ διορίστου ἀρθρου.

Φθο; ξέλθειν (est venu).—"Εγιν (j' ai) βιβλίον καὶ κενθέλιον.—"Εγένετο ἀνάγκην (j' ai besoin) φίλου.—"Ωμέλησα (j' ai parlé) εἰς φίλον.—Εἶδον (j' ai vu) φίλον ἀφιχθέντα (arrivé) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (de Constantinople).—Πάρει φίλους ἀφιχθέντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως; Ἐμπάθον (j' ai appris) τὴν εἰδησιν τεύτην, (cette nouvelle).—"Εκ λυγῆς κρεμαίνεται (pendue).—"Απέκληκον (j'ai-din) διπωροφέρου (fruitier)—"Ελογεῖν (avons-nous) φίλον πιστόν; (fidèle?) —παρὰ φίλου πιστοῦ.

I'. Περὶ μεριστικοῦ ἀρθρου.—De l' article partitif.

120.—Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον τῆς γκλλικῆς γλώσσης διὰ μὲν τὸ ἀρσενικὸν εἶναι du πρὸ συμφώνου ή ἡ δασέος, καὶ de l' πρὸ φωνήεντος ή ἡ ἀφώνου διὰ δὲ τὸ θηλυκὸν de la πρὸ συμφώνου ή ἡ δασέος καὶ de l' πρὸ φωνήεντος ή ἡ ἀφώνων καὶ διὰ τὸν πληθυντικὸν, ἀμφοτερῶν τῶν γενῶν, des. Κάρμορεν γενῆσιν αὐτοῦ ὅταν τὸ ὄνομα ἐμφαίνῃ σχι: ἀτομον ή πρᾶγμα μὴ ὑποκείμενον εἰς μερισμὸν, ἀλλὰ μέρος, μόριον, η ποσόν τι εἴξι φίλου. Λέγηται ἔννοια τοιαύτης τοιαύτης ἀγάθῳρως.

Κλίσις τοῦ μεριστικοῦ ἀρθροῦ.

'Αρσενικόν.

Θηλυκόν.

έπομ. συμφώνου, έπομ. φωνήντος. έπομ. συμφώνου, έπομ. φωνήντος.

N.	du	de l'	de la	de l'
G.	de	d'	de	d'
D.	à du	à de l'	à de la	à de l'
Ac.	du	de l'	de la	de l'
Abl.	de	d'	de	d'

Κλίσις ὁ νομότατον.

'Ενικὸς ἀρσενικῶν.

N.	du pain ἄρτος	de l' argent χρῆμα
G.	de pain ἄρτου	d' argent χρῆματος
D.	à du pain εἰς ἄρτου	à de l' argent εἰς χρῆμα
Ac.	du pain ἄρτου	de l' argent χρῆμα
Abl.	de pain ἐξ ἄρτου	d' argent ἐκ χρῆματος

'Ε'. Ενικὸς θηλυκῶν.

N.	de la boue λάσπη	de l' encré μελάνη
G.	de boue λάσπης	d' encré μελάνης
D.	à de la boue εἰς λάσπην	à de l' encré εἰς μελάνην
Ac.	de la boue λάσπην	de l' encré μελάνην
Abl.	de boue ἐκ λάσπης	d' encré ἐκ μελάνης

'γ'. Ηληθυστικὸς ἀρτενικῶν.

N.	des hommes, des livres, ἄνδρες, βιβλία
G.	d' hommes, de livres, ἀνδρῶν, βιβλίων
D.	à des hommes, à des livres, εἰς ἄνδρες, εἰς βιβλία
Ac.	des hommes, des livres, ἄνδρες, βιβλία
Abl.	de hommes, de livres, ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ βιβλίων.

'δ'. Ηληθυστικὸς θηλυκῶν.

N.	des femmes γυναῖκες
G.	de femmes γυναικῶν
D.	à des femmes εἰς γυναῖκας
Ac.	des femmes γυναικας;
Abl.	de femmes ἐκ γυναικῶν.

121.—Παρατήρ. Παραλείπεται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ὅταν τὸ προτεταγμένον ῥῆμα καὶ τὸ ἀνάρθρως ἐκφερόμενον οὐσιαστικὸν συνκαπτίζουσι μίαν ῥηματικὴν ἔννοιαν, οἷον ἔχω πεῖναν=πεινῶ j' ai faim καὶ ὅχι j' ai de la faim, σᾶς οὐκώ χάριν=χαρίζομεν σοι je vous fais grâce καὶ ὅχι je vous fais de la grâce, κλπ.

ΘΕΜΑ Δ'.

Ηερὶ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου.

Ίδοù (voilà à voici) ἄρτος.—"Εχω ἀνάγκην (j' ai besoin) ἄρτου.—"Ομοιόν
ἔστι (ceci ressemble) ἄρτῳ.—Εἰς ἄρτον καὶ εἰς ὄνταρ δρεῖτε (il doit) τὴν δ-
γείαν τοῦ (sa santé).—Δότε μοι (donnez-moi) ἄρτον.—"Εξ ἄρτου ἐκέρδισε πολλὰ
(Il a beaucoup gagné).—"Εχετες (as-tu) βιθλία;—"Εχετες πιστία, φίλους καὶ (et)
τραπέζας;—"Εχομεν (nous avons) μελάνην καὶ κονδύλια.—"Εχετες (vous avez)
βιθλία, χρῆμα καὶ καιρόν μελετήσατε λοιπὸν (étudiez donc).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.—CHAPITRE IV.

Α'. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ εἴς τε τὰ οὐσιαστικὰ
καὶ τὰ ἐπίθετα.

De la formation du pluriel des substantifs et des adjectifs.

122.—Ο πληθυντικὸς σχηματίζεται ἐν γένει, εἰς τε τὰ οὐσια-
στικὰ καὶ τὰ ἐπίθετα, προσλήψει τοῦ s εἰς τὸν ἑνικὸν, οἷον le père
ἢ πατήρ, les pères οἱ πατέρες, la vertu ἢ ἀρετὴ, les vertus αἱ
ἀρεταὶ, le bon ὁ καλὸς, les bons οἱ καλοί.

Ἐξ αἱρέσεις.

123.—Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἑνικὸν εἰς s, π, z δὲν μεταβέλλον-
ται εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον le héros ὁ ἥρως, les héros οἱ ἥρωες,
la voix ἡ φωνὴ, les voix αἱ φωναὶ, le nez ἡ ρίς, les nez αἱ βίνες.

124.—Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἑνικὸν εἰς au ἢ eu προσληφθέντα-
σιν εἰς τὸν πληθυντικὸν x, ὁς l'eau τὸ ύδωρ, les eaux, le che-
veu ἡ θρίξ, les cheveux. Τὸ οὐσιαστικὸν landau εἰδος ὄμοιξης,
καὶ τὸ ἐπίθετον bleu κυριοῦς, λαμβάνουσι κατ' εἶχαίσειν s εἰς
τὸν πληθυντικὸν.

125.—Ἐν τῶν εἰς οἱ λαμβάνουσιν καὶ ἀντὶ z εἰς τὸν πληθυν-
τικὸν μόνα τὰ ἀκόλουθα:

bijou οὐσμηνού,
caillou χάλιξ,
chou κράμβη,
genou γόνον,

hibou γλαυξό,
rou φθείρ,
joujou χθυρμηνό.

126.—Τὰ λήγοντα εἰς αἱ εἰς τὸν ἐνικὸν, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς αὐτοὺς εἰς τὸν πληθ., οἷον le général ὁ στρατηγὸς, les généraux οἱ στρατηγοί. Σχηματίζονται δὲ προσλαμβάνοντα σεις τὸν ἐνικὸν τὰ ἀκόλουθα:

Οὐσιαστικὰ μέν :	Ἐπίθετα δέ:
bal χορδὲς,	amical φιλικὸς,
cantal εἴδος τυροῦ,	final τελικὸς,
nopal ἵδοσυκῆ,	glacial παγετώδης,
carnaval ἀπόκρεως,	matinal πρωινὸς,
régal εὐωχία,	nasal ἔρδινος,
chacal θῶς,	naval ναυτικὸς,
pal πάσσαλος,	pascal πασχαλινὸς,
cal τύλος,	théâtral θεατρικὸς,
serval γχλῆ ἀγρία.	fatal ἀπαίστος. ¹⁾

127.—Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς αἱ εἰς τὸν ἐνικὸν, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς τὸν πληθυντικὸν τῶν εἰς αὐτοὺς μένον τὰ ἔξις οὐσιαστικά: bail ἐκμίσθωσις, émail σμίλτος, corail κοράλλιον, soupirail ἀναπνευστήριον, travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail θυρὶς θελίνη. Τὸ δὲ οὐσιαστικὸν ail σκόροδον, ἐκτὸς τοῦ δικλοῦ πληθυντικοῦ ails, ἔχει καὶ πληθυντικὸν ἀνώμαλον aulx, προφερόμενον ω. Τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν εἰς ail προσλαμβάνουσιν σ.

128.—Τὰ οὐσιαστικὰ ciel οὐρανὸς, oeil ὄφθαλμὸς, καὶ αἱ eiel πάνπος ἢ πρόγονος ἔχουσι πληθυντικὸν ὄμαλὸν καὶ ἀνώμαλον.

129.—Μεταγειρίζόμεθα τὸν ὄμαλὸν ciels ἵνα σημάνωμεν τοὺς χειροποιήτους οὐρανοὺς καὶ εἰεῖς διὰ νὰ ἔννοησωμεν τὸ στερέωμα.

130.—Μεταγειρίζόμεθα τὸν ὄμαλὸν oïls μόνον εἰς τὰς ἔξτις συνθέτους λέξεις les œils-de-bœuf οἱ φεγγίται, les œils-de-bœuf καὶ θυρίδες, les œils-de-chat οἱ ἀγάθαι (εἶδος πολυτίμων λίθων) καὶ les œils-de-perdrix οἱ (ἔσωθεν τῶν δικτύων) τύλοι. Εἰς πᾶσαν

1) Τὰ ἐπίθετα austral νότιος, bénéficial προικός, boréal βόρειος, brumal ὄρυγλώδης, canomial (ἐπαλ.) κανονικὸς, diamétrial κατὰ διάμετρον, expérimental πειραματικός, labial γειλεοπόρφερτος, lingual γλωσσικός, lustral καθοιρτήριος, médical ιατρικός, mental νοούμενος, natal γενέθλιος, patronal προστατευτικός, sentimental αἰσθηματικός, vocal φωνητικός, zodiacal ζῳδιακός, jovial εὐθυμος, διὰ διπλωτῆς σχεδὸν εἰς τὸν πληθυντικὸν.

ἄλλην περίπτωσιν κάμνουσαν χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου πληθυντικούς
ώς mes yeux αἱ δρθελμοί μου, les yeux du bœuillon αἱ φυσε-
λίδες τοῦ ζωμοῦ κλπ.

131.—Μεταχειρίζομεθ τὸν ὄμαλὸν πληθυντικὸν les aïeuls οὐκ εημάνωμεν τοὺς πάππους καὶ τὸν ἀνώμαλον les aïeux διὰ νῦν ἐννοήσωμεν τοὺς ἀπομεμακρυσμένους προγόνους.

132.—Τὸ ἐπίθετον tout πᾶς, εἰς τὸν ἀρσ. πλ. τρέπει τὸ ή εἰς s. Τὰ δὲ κύρια ὄνόματα κλίνονται ἀνάρθρως καὶ μόνον εἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμὸν. Ακμήζουσιν ὅμως ἔρθρον καὶ σημεῖον πληθ. s, ὅταν ἐκλαμβάνωνται ὡς οὐσιαστικὰ κοινὰ ἢ ὡς ὄνόματα διεφόρων μελῶν μιᾶς οἰκογενείας καὶ οὐχὶ ὅπως ὑποδείξωσιν ἀτομον.¹⁾

ΘΕΜΑ Ε'.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.

'Ο ἀδελφός καὶ οἱ ἀδελφοί.—Τὸ βιβλίον καὶ τὰ βιβλία.—Η γυνὴ καὶ οἱ γυναικες.—Ο πίνακ (le tableau) οἱ πίνακες.—Τὰ δέκτα τοῦ ποταμοῦ (fleuve).—Ἄγαπω (j' aime) τὰ κυανᾶ φορέματα —Τὰ γόνατα τῶν ἶππων (cheval).—Τὰ κοστούματα τῶν γυναικῶν.—Η χρήσις (l' emploi) τῶν χλιδίων. — Τὰ φύλλα (les feuilles) τῶν κρηπθῶν.—Ἐδαπάνησεν (il a dépensé) εἰς τὰ ἀδύρματα δέκα δραχμάς (drachmes).—Αἱ γλαυκες φαίνονται (paraissent) τὴν νύκτα (la nuit).—Οἱ χροι, αἱ ἀπόχρωσιν καὶ αἱ ιώθηξιν παρηγόλουν (sont passés).—Οἱ πίστα-λοι καὶ οἱ τόλοι.—Λέξις (des mots) ναυτική.—Στιγμή (des moments) ὀλέθρια.—Η γόρσας (j'ai acheté) τὰ κοράλια τοῦ Γεωργίου (de Georges).—Αἱ ἐργασίαι, αἱ θυρίδες καὶ τὰ θυρόφυλλα.—Δίν ἀγαπώ (je n' aime pas) τὰ σκόροδα.

1) Τὰ λήγοντα εἰς αὐτὴν πολευσθλάδια σχηματίζουσι πληρό. εἴτε προσληψα-
τοῦς εἴτε τροπῆς τοῦ τε εἰς, ως τα εντατικά της γαλλικής γλώσσης ἔχοσι μόνον ἐνικόν ἀριθμὸν, ἀλλὰ δὲ πάλιν μόνον πληρό. Τὰ μὴ ἔχοντα πληρό. εἰσι: α) Τὰ ὄντα τῶν μετάλλων, ως οἱ γρασσοὶ κλεπτοί. Μόνον τὸ διαταττικόν fer σίδηρος σχηματίζει πληρό. οὐπό τὴν σιγματί-
τὴν δὲ σμάξ. β') Τὰ οὐτατικά: la faim ή πείνα, la soif ή δίψη, le sommeil
ή υπνός, la santé ή υγεία, la jeunesse ή νεότης, κατ' τὰ προσόντος. γ') Τὰ δι-
νόμικά τῶν κακούσιαν τὴν δριτῶν, ως la bonté ή ἀγαθότης, la foi ή πίστις, la
cruauté ή σκληρότης κλπ. δ') Τὰ ἀπερίμφατα οὐτατικά: ἐκλαμδανόμενα,
ός το manger τὸ τρώγειν, le boire τὸ πίνειν κλπ. Τὰ μὴ ἔχοντα δὲ ἐνικόν εἰσι:
les accordailles ή προξενίες, les ancêtres οἱ πρόγονοι, les archives τὰ ἀρχεῖα,
les armoiries τὰ οἰκόσημα, les broussaillies οἱ ἄκανθαι, les ciseaux η ψαλίδις,
les épousailles τὰ νυφίκια, les matines οἱ ὕσθροι, les meurs τὰ κόθη, les mouchettes
η κηροφύλλις, les nones οἱ νῶναι, les pleurs τὰ δάκρυα, les appas τὰ θέλ-
γητρα, les dépens τὰ ἔξοδα, les entrailles τὰ τεντερά, les ténèbres οἱ στρόφοι, les
vêpres οἱ ἑσπερινός, les fiançailles οἱ ἀδρέσσωνες, les annales τὰ γρανικά, les
funérailles η κηδεία, les obsèques η ἑκαφόρα, les hardes τὰ φοριμάτα, les
frais τὰ ἔργα, les troupes οἱ στρατοί; κατ' εἰς ἄλλα,

—Οι οὐρανοί.—Τὰ φορέματα τῶν πάπιων.—Οι δραχμαὶ τῶν Γεωργίου.—Οἱ λαζαναὶ ὁ ἄνθρωπος.—Οἱ δύο Κωνσταντῖνοι (Constantin).—Οἱ Σωκράτες καὶ οἱ Ηλεύθεροι εἰς σπάνιοι (rare).

B'. Παρατηρήσεις.

Observations.

133.—Τὰ σύνθετα ὀνόματα τὰ συγκείμενα ἐξ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ εἰς ἀμφότερα, οἷον la sage-femme ἡ μαῖα, les sages-femmes οἱ μαῖαι κλπ.

134.—Τὰ ἐκ δύο οὐσιαστικῶν σύνθετα σχηματίζονται ἀμφότεροι πληθυντικῶς, οἷον un loup-garou ἡ μορυά (ἢ καλικάνζαρος), les loups-garous οἱ καλικάντζροι.

135.—Εἰς τὰ ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, συνδεδεμένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον σχηματίζεται πληθυντικῶς, οἷον l' arc-en-ciel τὸ οὐράνιον τόξον, les arcs en-ciel τὰ οὐρανικά τόξα κλπ.

136.—Εἰς τὰ ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ρήματος σύνθετα, οὐδέτερον μεταβάλλεται, οἷον le porte-drapeau ὁ σημαιοφόρος, les porte-drapeau οἱ σημαιοφόροι κλπ.

137.—Εἰς τὰ ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ προθέσεως ἡ ἐπιφρήματος σύνθετα, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει σημεῖον πληθυντικοῦ, οἷον l' avant-coureur ὁ πρόδρομος, les avant-coureurs οἱ πρόδρομοι, le bien-aimé ὁ πολυγάγητος, les bien-aimés οἱ πολυγάγητοι κλπ.

138.—Εἰς τὰ προθέσεως καὶ ρήματος σύνθετα οὐσιαστικά, οὐδέτερον μεταβάλλεται, οἷον le pour-boire τὸ φιλοδωρήματα, les pour-boire τὰ φιλοδωρήματα κλπ.

ΘΕΜΑ ΣΤ'.

Ἐπὶ τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

‘Η μαῖα εἶναι καλὴ (bonne).—Ἄι μαῖαι εἶναι εἰς τὸ σχολεῖον τῶν (à leur école).—Ἡ πανθερά (la belle-mère), αἱ πανθεραί.—Τὸ οὐράνιον τόξον, τὰ οὐράνια τόξα.—Τὸ ἀριστούργημα (le chef-d'-œuvre) τοῦ ποιητοῦ du poète.—Τὰ ἀριστούργηματα τῶν ποιητῶν.—Τὸ χειρόμαντρον (l' essuie-main) τὰ χειρόμαντρα.—‘Ο ἀντιπρόεδρος (le vice-président) εἶναι παρόν (présent).—Οἱ ἀντιπρόεδροι ἦσαν (étaient) παρόντες.—Οἱ ἐργάτες (l' ouvrier) ζήτησαν (ont demandé) πολλὰ (beaucoup de) φιλοδωρήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.—CHAPITRE V.

ΗΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΟΓ.—DE L' ADJECTIF.

Α'. Ήερὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ.—De la formation du féminin.

139.—*Karῶr γενικός.* Ήδη ἐπίθετον ὀρσενικὸν προσλαμβάνει ἐν τέλει ἐν εὐφωνον πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ, ὡς sensé συνετός, θηλ. sensée, vrai ἀληθής, θηλ. vraie, grand μέγας, θηλ. grande, petit μικρός, θηλ. petite κλπ.

140.—*Έξαιρέσεις.* Ήδη ἐπίθετον καταληγον εἰς τὸ ἀρτενικὸν εἰς ε ἄρφωνον εἶναι γένους κοινοῦ, δ; l'honnête ο τύμος, θηλ. l'honnête, le fidèle ο πιστός, θηλ. la fidèle κλπ. Πλὴν τῶν διγενῶν οὐσιαστικῶν μάître κύριος, prêtre ιερεὺς, prince ἡγεμών, traitre προδότης, hôte ξενοδόχος, tigre τίγρις, prophète προφήτης, nègre αἰθιώψ, àne ὄνος, suisse οἰλεστός, άτινα σχηματίζουσι θηλ. προσλήψει τῆς καταλήξεως, sse, δ; maîtresse, traitresse, prophétesse, tigresse κλπ.

141.—Τὰ λήγοντα εἰς τὸ ἀρτενικὸν εἰς er τρέπουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ ε εἰς ἐ βιρύτονον προσλαμβάνονται ἐν τέλει τὸ εὐφωνον, δ; amer πικρός, θηλ. amère, fier ὑπερήφρων, θηλ. fière κλπ.

142.—Τὰ λήγοντα εἰς τὸ ἀρτενικὸν εἰς f, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν τῶν τρέποντα τὸ x εἰς s καὶ προλαμβάνοντα τὸ εὐφωνον, δ; heureux εὐτυχής, θηλ. heureuse, jaloux ζηλότυπος, θηλ. jalouse κλπ. Έξαιροῦνται τὰ doux γλυκὺς, faux ψευδής, roux πυρός, préfix ὁρισμένος, vieux γέρων, άτινα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν τῶν ἀνωμάλως, δ; douce γλυκεῖη, rousse πυρός, préfixe ὁρισμένη, fausse ψευδής, vieille γραῖα.

+ 144.—Τὰ ἐπίθετα beau ὥριτος, nouveau κανίς, fou τρελλός, mou μαλλικός, vieux γέρων, πρὸς οὐσιαστικοῦ ἀπὸ φωνήσεως ἢ ή ἄρφωνου ἀρχίζοντος τρέπονται εἰς bel, nouvel, fol, mol, vieil σχηματίζουσι δὲ θηλ. ἐκ τῶν τελευταίων, διπλασιάζοντα τὸ τελειὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνοντα εὐφωνον δικαίη, belle, folle κλπ.

145.—Διπλασιάζουσιν ἐπίσης τὸ τελειὸν σύμφωνον τὸ ἀρτενι-

καὶ τὰ λήγοντα εἰς εἰ, εἴλ, εἴτη, οὐ καὶ τὰ μονοσύλλαβδα εἰς ασ, καὶ οἱ, ὡς τε ποιῶντος, θηλ. telle, pareil σμοῖος, θηλ. pareille, muet ψφωνος, θηλ. muette, ancien ἀρχαῖος, θηλ. ancienne, bon άγριθες, θηλ. bonne, gras παχὺς, θηλ. grasse, gros χονδρός, θηλ. grosse, κατλ. Σὺν τούτοις καὶ τὰ paysan χωρικὸς, θηλ. paysanne, épais πυκνός, θηλ. épaisse, exprès φήτης, θηλ. expresse, profès δρακωτός, θηλ. professe, gentil χαρίεις, θηλ. gentille, nul οὐδεῖς, θηλ. nulle, bellot εὐμορφούταιχος, θηλ. bellote, sot άνόητος, θηλ. sotte, vieillot γερόντιον, θηλ. vieillote.

146.—Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς εἰ δὲν διπλασιάζουσι τὸ τ, ἀλλὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκόν των τῇ προσλήψει τοῦ εἰρηνόν, τρέποντα εἰς τὸ θηλ. τὸ εἰρην παραληγόντης εἰς ἔ, τὰ ἔξης: complet ἐντελῆς, concret πηκτής, discret ἐγέμυθος, secret μυστικός, inquiet άνησυχος, καὶ replet εὐτροφής, ὃν τὸ θηλ. complète, concrète, discrète, secrète, inquiète, replete.

147.—Τὰ λήγοντα εἰς γη σχηματίζουσι τὸ θηλυκόν των προσλήψει τοῦ ἔ, ως aigu ὁξύς, θηλ. aiguë, ambigu ἀμφίβολος, θηλ. ambiguë, ολπ.

148.—Τὰ λήγοντα εἰς ειρ σχηματίζουσι τὸ θηλυκόν των τρέποντα τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς euse, ως danseur χορευτής, θηλ. danseuse, voyageur ταξιδιώτης, θηλ. voyageuse ολπ. Ἐκ τούτων τὰ πρὸ τῆς καταλήξεως ειρ ἔχοντα τ, σχηματίζουσι τὸ θηλυκόν των τροπῆς τῆς καταλήξεως teur εἰς trice, ἐὰν παράγωνται ἐκ τῆς λκτινικῆς, καὶ εἰς teuse ἐὰν παράγονται ἐκ γχλλικοῦ φέματος, ως protecteur προστάτης, θηλ. protectrice, menteur φεύστης, θηλ. menteuse, διότι τὸ μὲν πρώτον γίνεται ἐκ τῆς λκτινικῆς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ γχλλικοῦ φέματος. Ἐν τούτοις τὰ ἀνόλουθα, exécuteur ἐκτελεστής, inspecteur ἐπόπτης, inventeur ἐφευρέτης, persécuteur καταδίωκτης, σχηματίζουσι θηλυκὸν εἰς trice, καίπερ παραγόμενα ἐκ γχλλικοῦ φέματος (¹).

149.—Τὰ λήγοντα εἰς τὸ δραστικὸν εἰς erieur σχηματίζουσι τὸ θηλυκόν των κατὰ τὸν δραστικὸν κανόνα, δηλ. προσλήψει τοῦ εἰρηνόν. ως supérieur υπέρτερος, θηλ. supérieure, inférieur

(1) Όμως ητος ἀποστηθίζει τεντού τὸν κανόναν τοῦτον. Ενα γηγεμονεύεται αὐτὸν ὅταν φύσῃ εἰς κατάστασιν γη γνωρίζῃ ποτὲ ἐκ τῶν εἰς teur γίνονται ἐκ γχλλικοῦ φέματος καὶ ποτὲ οὐ.

ἀποδεέστερος, θηλ. inférieure κλπ. Σὺν τούτοις καὶ τὰ μέγιστα
ἐνήλικος θηλ. majeure, mineur ἀνήλιξ, θηλ. mineure, meilleur
καλύτερος, θηλ. meilleure.

150.—Ambassadeur πρέσβυς, empereur αὐτοκράτωρ, gou-
verneur παιδιγωγός, serviteur διπλέτης, σχηματίζουσι τὸ θηλυ-
κόν των κατ' ἵδιον κανόνα· ως ambassadrice, impératrice, gou-
vernante, servante.

151.—Τὰ ἀκόλουθα ἐκ τῶν εἰς eur, pécheur ἀμαρτωλός, bâil-
leur ἀκμισθωτής, demandeur αἰτητής, défendeur ἐνχώριος,
chasseur κυνηγός, enchanteur γόνης, vendeur πωλητής, devineur
μάντις, ἔχουσι διττὸν θηλ. pécheuse, καὶ pécheresse, bâilleuse
καὶ bâilleresse, demandeuse, καὶ demanderesse, défendeuse
καὶ défenderesse, chasseuse καὶ chasseresse, enchantanteuse καὶ
enchanteresse, vendeuse καὶ venderesse, devineuse καὶ devi-
neresse. Τὸ δὲ vengeur ἐνδικητής, κάμνει μόνον vengeresse.

152.—Τὰ ἐπίθετα long μακρός, jumeau δίδυμος, oblong ἐ-
πιμήκης, benin χρυστός, malin κακεντρεχής, coi νίρεμος, favori
εύνοούμενος, frais δροσερός, absous ἀθόος, compagnon σύντρο-
φος, tiers τρίτος, καὶ τὰ διγενῆ οὐσιαστικὰ roi βασιλεὺς, due
θούξ, fils υἱός, σχηματίζουσι θηλυκὸν κατ' ἵδιον κανόνα· ως long-
gue, jumelle, oblongue, bénigne, maligne, favorite, coite,
tierce, fraiche, absoute, compagne, reine, duchesse, fille.

153.—Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς ε τρίχ μὲν, τὰ blanc λευκός, sec
ξηρός, franc ἐλεύθερος, σχηματίζουσι θηλυκὸν προσλήψει τῆς κα-
ταλήξεως he, ως blanche, sèche, franche. Τρίχ ἄλλα, τὰ Turc
Τοσροκός, public δημόσιος, caduc ὑπέργηρως, τροπή τοῦ εἰς que,
ώς Turque, publique, caduque. Τὸ δὲ Grec Ἑλλην, προσλήψει
τῆς καταλήξεως que, ως Grecque.¹

ΘΕΜΑ Ζ'.

*Ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ.

"Εγώ διδωρ (de l'eau) καθηρόν. — 'Ο καλός; άρτοποιός ἔχει μεγάλη (de
grands) ἐνδύματα. — "Εγει ἐξ αὐτῶν (il en a) μικρό, φρετός, κάρπη. — 'Ο
ρίπιτης ἔχει μεγάλης τοπεζίας. — "Η διδελφή τοῦ δικηγόρου (de l'avocat) εί-
νει ὄρκια. — Τὰ πυρά (feu) είναι μεγάλα. — "Η θυγάτηρ τοῦ ζωγράφου είναι:

1) Τὰ ἐπίθετα ἀτινά ἐκρρίζουσιν ἐπιτήδευμά τι ἔξιρέτως, ἐνεργούμενον ὑπὸ
ἀνδρῶν διὸν ἔχουσιν θηλ. θηλυκόν. δις autreur διαγγράφεται, professeur δι διδί-
στιλος, docteur δι διδίκτωρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπίσης διὸν ἔχουσι θηλυκόν, τὰ ἔξις:
témoin μάρτιος, grognon μαλωτής, chatain καταταγόμενος, fat ματαίορων,
dispos εὐδιάθετος, acquilin γρυπός.

τιμέα και ἐνάρετος.—Εἶναι πιωγή.—Αὗται (ces) αἱ γυναῖκες εἰσὶ πλούσιαι — Ο δάπτης τῶν δικηγόρων εἶναι καλός.—Ἐγκομιὲν μεγάλον χάρτην. — Ἐγεις φραζίους ὑποκους.—Αἱ καλὴ γυλακτοπώλις laitière). — Η ζωηρὰ γυνῆ.—Η εὐτοχῆς γυνῆ.—Ἐχει μακρὸν τράπεζαν.—Εἶχον καλὰ ὄπουκάμισα (chemistes).—Αἱ Ἑλληνίδες ἔχουσιν ὠραίους δρῦμαλμούς.—Αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες.—Η ἀληθῆς φίλη.—Η ὑπερήφανος γυνῆ.—Η φευδῆς εἴδησις.—Εἰς γέρων ἀνὴρ καὶ μία γρατία γυνῆ.—Ωραῖον βιβλίον, ὠραῖον φόρεμα (habit) φραζία γυνῆ.—Τρελλὸς ἀνὴρ, τρελλὸς γωρικὸς, τρελλὴ γυνῆ.—Χονδρὸς ἀνὴρ, χονδρὸς γυνῆ.—Ἀγαθὸς χωρικὸς, ἀγαθὴ χωρική.—Οὐδεὶς ἀνὴρ, οὐδεμία γυνῆ.—Ανὴρ ἥσυχος, γυναῖκες ἀνήσυχοι.—Ο ἁνθρωπος οὗτος εἶναι φεύστης.—Αὕτη ἡ γυνῆ εἶναι φεύστρια.—Η ἀδελφὴ μου εἶναι καλητέρα.—Η αδεικρίτικα τῶν Γάλλων.—Εἰς Ὀθωμανὸς καὶ μία Ὀθωμανίς.

B'. Περὶ τῶν συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Des comparatifs et des superlatifs.

154.—Τὰ ἐπίθετα ἐκφράζουσι τὰς ποιότητας ἢ ἀπλῶς, ἢ μετὰ συγκρίσεως, ἢ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Ως ἐκ τούτου τρεῖς βαθμοὶ degrés, ὁ θετικὸς le positif, ὁ συγκριτικὸς le comparatif καὶ ὁ ὑπερθετικὸς le superlative.

155.—Υπάρχουσι τρίκινες συγκριτικῶν. α') Συγκριτικὸν ισότητος comparatif d'égalité, ὅπερ συγηρικτίζεται τιθεμένου τοῦ aussi πρὸ τῶν ἐπιθέτων, τοῦ autant δὲ πρὸ τῶν παθητικῶν μετοχῶν· ὡς aussi éloquent que Virgile ἐπίσης εὔγλωττος ὡς δι Βιργίλιος, autant admiré qu'estimé τοσοῦτον θυμαστὸς ὅσον καὶ τιμώμενος. β') Συγκριτικὸν μειώσεως comparatif d'infériorité, τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ moins, ὡς la mort est moins funeste que... . ὁ θάνατος εἶναι λιττὸν διάθριος ἢ... γ') Συγκριτικὸν ὑπεροχῆς comparatif de supériorité, τιθεμένου τοῦ plus πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, ὡς la vertu est plus utile que... . ἡ ἀρετὴ εἶναι ὁρελιμωτέρη ἢ... (Βλέπε καὶ συντακ. περὶ ἐπιφράματος).

156.—Τρίκιν μόνκιν ἐπίθετα τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐκφράζουσι καὶ καθ' ἑκατὸν τὸν βαθμὸν τῆς ὑπεροχῆς καὶ διὰ τοῦ plus. Ταῦτά εἰσι, meilleur θμεῖνων, pire χείρων, moindre ἐλάσσων· συγκριτικὰ τῶν ἐπιθέτων bon, mauvais καὶ petit ἀγαθὸς, κακὸς καὶ μικρός⁽¹⁾.

(1) Τὰ ἐπίθετα petit, bon καὶ manvails ἢ méchant ἔχουσι: καὶ δημάρκον συγκριτικὸν plus petit, plus bon καὶ plus mauvais ἢ plus méchant. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ plus bon καὶ plus mauvais ἢ plus méchant εἰσὶν εὐχρηστὰ μόνον εἰς τὴν οἰκιακὴν δημιλίνην, τὸ δὲ συγκριτικὸν plus petit προσιμεῖται εἰς τὰ συγκριτικά, ὡς cette table est plus petite que l'autre καὶ ἡ τρίπολη ἐλίξει.

157.—Τὸ ὑπερθετικὸν le superlatif ἐκφέζει τὴν ποιότητὴν φρεσμένην εἰς τὸν μποτὸν βαθὺν. Εἰσὶ δύο εἴδη ὑπερθετικῶν τὸ ἀπόλυτον absolu ὅπερ σχηματίζομεν προτάττοντες εἰς τὸ ἐπίθετον ὑπερθετικόν τι ἐπίβρήμα, ως sort ἄγαν, extrêmement ἀπολύτως, très λίγη, ὅπερ καὶ εὐχρηστότερον κλπ. Καὶ τὸ σχετικὸν relativ, ὅπερ σχηματίζομεν προτάττοντες εἰς τὰ συγκριτικὰ τὸ ἔρθρον ἢ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα, ως l'amour propre est le plus grand de tous les flatteurs, ἡ φιλαυτία εἶναι ὁ μέγιστος τῶν κολάκων. Μον plus grand désir ἢ μεγίστη τῶν ἐπιθυμιῶν γου κλπ. ¹⁾

ΘΕΜΑ Η'.

* Εκατῶν συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Ο αἷνος; εἶναι (est-il) κακλός;—Εἶναι ἥττον ἄκρατος.—Εἶναι δυνατώτερος, —Ο χρυσός; εἶναι στιλπνότερος τοῦ γαλακοῦ.—"Εγεις (un) ἵππον μικρότερον; —"Εγώ (j'en ai un) καλλίτερον.—Αἱ ἀδειάρχαι τοῦ δικηγόρου εἰσὶν ὀργιστάται. —Ο ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀσχημότατος.—Τὰ δυοκάριτά μου εἰσὶν ἀτρεμάτατα.—Οἱ πτωχοὶ εἶναι ἐναρετώτεροι τῶν πλουσίων.—Ο πατέρων εἶναι ποσοῦτον ἀψηλός; σον δὲ μιός.—Ο ἀδειάρχος μας εἶναι μικρότερος; σοῦ.—Η λάπη μου εἶναι μικροτέρη τῆς Ιδεκῆς; σου.—Τὸ πέρι εἶναι στιλπνότερον τοῦ κατόπτρου.—"Εγεις μικροτέρην εἰκόνα τῆς Ἐμμῆς.—Ο κύων εἶναι ἡ πιστότατος τῶν φίλων.—Ο φίλος μου εἶναι πιστότατος; καὶ ἐναρετώτατος.—Εἶναι στιλπνότατος;—Ο μέγιστος τῶν φίλων.—Ο μέγιστος πιστότατος; τῶν ἐγγόρων.

Γ'. Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.—Des adjectifs numéraux.

158.—Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα ὑποδικιροῦνται εἰς cardinaux ἀπόλυτα, ordinaux τοκτικὰ, collectifs ἀθροιστικὰ, partitifs κλεψυτικὰ, augmentatifs αὔξητικὰ καὶ progressifs ποσοτικά.

σων τῆς ἄλλης· ἐνῷ τὸ μοινδρε προτιμᾶται ἐπὶ τῶν ἀσηρομένων, ως la moins-dre peine ἢ μικροτέρη λόπη.

1) Γεάρχονται τινα ἐπίθετα ἐκφέζοντα τὸν ὑπερθετικὸν βαθὺν καθ' ἔντοκα, εἰσὶ δὲ εἰλημάνιν ἐκ τῆς λατινικῆς, ως éminentissime ἱψιστος, nobilissime εὐγένεστατος, grandissime μέγιστος καὶ τὰ προσόμοια: δύνανται δύοις νῦν σχηματισθῆσαι καὶ κανονικῶς, ως très-noble, tres-éminent, très-grand κλπ. "Αλλα πάλιν ὄποκαροιςτακὴν ἔχοντα σημασίαν καὶ λήγοντα εἰς ετεῖ ἢ ούτε, ως jolielette εθμορροδίσικη, brunette μελαγχρινούσικη, vieillotte γεροντούσικη καὶ πινακάλλιτι εὐχρηστα μόδου εἰς τὴν οἰκιακὴν ὄμιλον, ως maisonette, tablette κλπ. —Η γαλλ. γλώσσα διέτριψε αὐθητικής καταλήξεως ἀλλ' ἀντικαθίστηκε διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand, ἢ διὰ τῶν ὑπερθετικῶν βαθμῶν, ἢ ἐν τῇ ἀπλουστίᾳ συνηθίει διὰ τοῦ προτιθμένου μορίου archi, οἷον grand menteur φεύτερος, très-bravé παλικαρχής, archi-fou, θιάρτερλας, κλπ.

^{Απόλυτή είστιν.}

Un	εἷς καὶ ἕν,	une μίκ	Onze	ένδεκα,
Deux	δύο,		Douze	δώδεκα,
Trois	τρεῖς; καὶ τρίχ,		Treize	δεκατρίχ,
Quatre	τέσσαρες καὶ τέσσαρις,		Quatorze	δεκατέσσαρις,
Cinq	πέντε,		Quinze	δεκαπέντε,
Six	έξ,		Seize	δεκαέξ,
Sept	έπτα,		Dix sept	δεκαεπτά,
Huit	όκτω,		Dix-huit	δεκαοκτώ,
Neuf	έννεκ,		Dix-neuf	δεκαεννέκ,
Dix	δέκα,		Vingt	εἴκοσι.
Trente	τριάκοντα,			
Quarante	τεσσαράκοντα,			
Cinquante	πεντήκοντα,			
Soixante	έξήκοντα,			
Soixante-dix	καὶ septante (ἀπηρχ.)	έβδομήκοντα,		
Soixante-onze	έβδομήκοντα	έν κλπ.		
Quatre-vingts	καὶ octante (ἀπηρχ.)	διγδούνηκοντα,		
Quatre-vingt-dix	καὶ nonante (ἀπηρχ.)	έννενήκοντα,		
Quatre-vingt-onze	έννενήκοντα	έν κλπ.		
Cent	έκατὸν,			
Deux cents	διπλάσια,			
Trois cents	τριπλάσια κλπ.			
Mil	καὶ mille χίλια,			
Mille cent	καὶ onze cents χίλιας έκατον,			
Mille deux cents	καὶ douze cents χίλιας διπλάσια, κλπ. με-			
χρι	τοῦ χίλιας έννεκάσσια.			
Deux mille	δύο χιλιάδες,			
Trois mille	τρεῖς χιλιάδες κλπ.			
Million	έκατομμύριον,			
Dillion	δυσεκατομμύριον.			

ΘΕΜΑ Θ'.

^{Ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν ἀριθμητικῶν.}

"Εγώ ἔνα ἀδελφὸν (frère) καὶ μίαν ἀδελφὴν (sœur). — "Επὶ τῆς τραπέζης μου (sur ma table) ὑπάρχουσι (il y a) δέκα πέντε, δέκα έξ, δέκα έπτα βιβλία — Είκοσι, τριάκοντα, τεσσαράκοντα φίλοι. — "Ο γδούνηκοντα δύο κανθρωποι. — Έννενήκοντα εἰς, έννενήκοντα δύο, έννενήκοντα τρεῖς, έννενήκοντα τέσσαρες ἄγ-

[ΓΛΑΣ. ΓΡΑΜΜ. ΖΑΣΕ]

ἄρες (hommes) καὶ ἔδομηκοντα πέντε, ἔδομηκοντα ἕξ, ἔδομηκοντα ἑπτά, ἔδομηκοντα δεκτό, ἔδομηκοντα ἑννέα παιδία (enfants).—Ἐκατὸν ἄνθρωποι καὶ διεκόσιαι γυναῖκες.—Τριακόσιοι τρεῖς στρατιῶται.—Χίλια μίλλια.—Εἶμαι (je suis) πρῶτος (le premier), δεύτερος, εἰκοστός πρώτος, τριακοστός δεύτερος.—Οἱ ἑννακοὶ τόμοι (volume).—Οἱ τριακοστός στρατιῶτης.—Τὸ ἔτος (l'an) χιλιαδεκτακόσια ἔδομηκοντα ἕξ.—Χίλια ἐπή ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινούπολεως (depuis la chute de Constantinople).—Οἱ χιλιοστός τριακοσιοστός ἔδομηκοστός πέμπτος.

Παρατηρήσεις

Observations

159.—Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν ἐπίνετων *cinq*, *sept*, *neuf*, προφέρονται ὅταν τὰ ἐπίθετα ταῦτα ἔγαπε εἰλημμένη καθ' ἔαυτάς καὶ ὅταν ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήσεως ή *h* ἀφώνου, ἀποσιωπῶνται δὲ πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου ή *h* δασές.

160.—Τὸ ληπτικὸν ἐτοῦ neuf, προφ. ὡς ἐ πρὸ φωνήεντ. ἐ n ἀφών. ὡς neuf enfants ἐννέα παιδίκ, neuf heures ἐννέα ώραι.

161.—Τὸ ληπτικὸν καὶ τῶν deux, six καὶ dix πρὸ φων. προφέρεται ὡς ζ, ὡς σ δὲ ὅταν τεῦται ἥντι εἰλημμένα καθ' ἐκυτά· ὡς six hommes ἔξι ἀνθρώπωι. Nous sommes vingt-six εἴκοσι εξι. Deux amis δύο φίλοι καὶ λπ. Εἶναι ἀφωνον ὅταν ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ συμφ. ή h δικτέος, ὡς six livres, deux héros.

162.—Τὰ ἀρχικὰ ἀριθμητικά εἰσι γένους καινοῦ, πλὴν τοῦ μη συγκεκριμένοντος, θηλ. un.

163.—Ἐξαιρουμένων τῶν τακτικῶν ἐπιθέτων premier πρώτος, καὶ second δεύτερος, τὰ ἄλλα σχηματίζονται προσλήψει τῆς καταλήξεως ième εἰς τὰ ἀρχικά, πλὴν τοῦ neuf, ὃ τακτικὸν neuvième, τοῦ cinq, cinquième, καὶ τῶν ληγόντων εἰς εἴδη φωνῶν, ἐν οἷς τρέπεται τὸ ε τοῦτο εἰς ième, ως une, unième κλπ.

164.—Τὸ τακτικὸν unième μεταχειρίζομεθι μετὰ τὰς δεκάδας· ὡς vingt-unième, trente-unième κλπ., τὸ δὲ premier μόνον.

165.—Ἐπὶ τῶν συνθέτων τακτικῶν μόνος ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς ληγούσας τὴν κατάληξιν īème ὡς le cent-vingt-cinquième!)

1) Ἐν τῷ γραπτῷ λόγῳ τὰ τεκτικὰ γράφονται διὰ χαρακτήρων τοῖς ἀλφαριθμήτοις φέρεται: premier I, deuxième II, troisième III, quatrième IV, cinquième V, sixième VI, septième VII, huitième VIII, neuvième IX, dixième X, onzième XI, douzième XII, treizième XIII, quatorzième XIV, quinzième XV, seizeème XVI, dix-septième XVII, dix-huitième XVIII, dix-neuvième XV,

166.—Τὰ ποσότητος ἐπιφρήματα, διπλά, διετές, τριετές κλπ. ἐκφράζομεν γαλλιστὶ διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν καὶ ταῦθιστικῶν fois φοράς ὡς υπερ fois, dix fois κλπ. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιφρήματων τούτων ἐκφράζουσιν ἀκριβῶς τὸν ἀπαγγελλόμενον ἀριθμὸν καὶ τὸ πολλάκις, ὡς dix fois, vingt fois, cent fois, mille fois κλπ.

167.—Μεταχειρίζόμεθα τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν. α) Ἐπὶ ὥρῶν καὶ ἑτῶν, διετές εἰναι εἴκοσι ἥρη est six heures, τὸ ἔτος χιλιοτὸν ἀκτικοσιοστὸν l'an mil huit cent κλπ. β') Ἐπὶ ἡμερομηνίας, ὡς ἡ δευτέρη μητὸν, le deux mai, ἡ τρίτη Ιουνίου le trois juin, ἡ τετάρτη ἀπριλίου le quatre avril κλπ. Ἐξαριθτεῖ τὸ τακτικὸν πρεμιέρα διετά à la première heure, le premier mai, le premier juin, le premier mars κλπ. γ') Ἐπὶ ἡγεμόνων, παπῶν, πατριαρχῶν κλπ. ὡς Λουδοβίκος, δωδέκατος Louis douze, Πίος ἕννεκτος Pie neuf, Γρηγόριος ἑβδόμος, Grégoire sept κλπ. Δέγομεν δύμας Georges premier κλπ.

168.—Ἐξ ὅλων τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων, μάνον τὰ ἐπιθέτα un, vingt καὶ cent προσλημβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ

vingtième XX, trentième XXX, quarantième XL, cinquantième L, soixantième LX, soixante-dixième LXX, quatre-vingtième LXXX, quatre-vingt-dixième XC, centième C, cinq-centième P, millième M κλπ.—Μετρέοντα τὸν ἀριθμητικὸν ὑπάρχοντα καὶ τὰν οὐσιαστικῶν ἔχοντα σηματίαν· ταῦτά εἰσι: α) Τὰ ἀθροιστικά, σῶν τε διαίνεις, une douzaine διετίδες, une vingtaine είκες, une centaine ἑκατοντάρες, un millier χιλίας, un million ἑκατομμύριον, un milliard δυσακτομμύριον κλπ. β') Τὰ κλασματικά, ὡς un demi τὸ ημισεύ, un tiers τὸ τρίτου, un quart τὸ τέταρτου, un cinquième τὸ πέμπτου, un sixième τὸ ἑκτου καὶ τὰ λοιπὰ ἄτινα σηματίζονται ὡς τὰ τακτικὰ προτεταριθμούσια τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ὁριστικοῦ τοῦ λα. γ') Τὰ ποσοτικά, ὡς le double τὸ διπλοῦν, le triple τὸ τριπλοῦν, le quadruple τὸ τετραπλοῦν, le quintuple τὸ πενταπλοῦν, le centuple τὸ εκατονταπλοῦν. Διὰ τὸ ἄλλα ποσοτικά ἐπεκρίνησιν ὁ τύπος; six fois autant, sept fois autant καὶ οὕτω ἀφεῖδες.—Τὸ τακτικὸν δεῖ τερος; ἐκφρέστα: γαλλιστὶ διετοῖς διετοῖς, second ἡ δευτέρη καὶ τὸ μὲν δύο λίγατα: δυτὶ τοῦ second ἡ δευτέρη ἐπὶ γρανολογικῆς τάξις: αὐτοκρεόρων, βασιλέων, πατριαρχῶν κ. τ. τ. Τὸ second μεταχειρίζονται ἐπὶ δύο ἡ ἐπὶ πλιοτέρων καὶ οὐδίποτε τίθεται μετί τές; δεκάδες, ἑκατοντάδες; ἡ χιλίας; τὸ δευτέρητο ἐπὶ πλιοτέρων τῶν δύο: διπλοῦς; λ. γ. περὶ συγγράμματος: ἐκ πολλῶν τόπων συγχειμένου, λίγομεν le deuxième ἢ le second τομε, περὶ δὲ συγγράμματος: συγκειμένου ἐκ δύο μόνον τόμων, ἢ περὶ οἰκίας: ἐκ δύο ὁστρῶν κ. τ. λ. λίγον μόνον le second τομε ἢ étagé κλπ.—Τὸ ἀριθμητικὸν πέμπτο τὸς ἀρχέσται τοις περιπτώσεσιν [στορικοῖς]; καὶ διετοῖς τοῦ quint, ὡς Charles-quint, Simeon-quint κ. τ. τ.

πληθ. δηλ. τὸ s. Τὸ μὲν un εἰς τὰς φρόνσεις les uns les autres οἱ μὲν οἱ δὲ, les unes les autres οἱ μὲν αἱ δὲ, καὶ quelques uns, quelques unes τινές· τὰ δὲ vingt καὶ cent ὅταν ἀλλο ἀριθμητικὸν προγούμενον πολλαπλασιάζῃ αἰτίᾳ, ὡς quatre-vingts, deux-centς καὶ λπ. οὐχὶ δύως καὶ ὅταν ἀνοικουθῆστερον ἀριθμητικὸν, ὡς quatre-vingt-dix, quatre-vingt-huit, deux-cent-onze καὶ λπ. ἢ ὅταν ἀναφέρωνται εἰς οὐσιαστικὸν ἀριθμοῦ ἐνικοῦ, εἴτε ἐκπερροχαρμένον εἴτε ὑπονοούμενον, ὡς σελίς ὁ γδοηκοστὴ page quatre-vingt, παράγραφος διακοσιοστὸς; paragraph deux-cent, τὸ ἔτος χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν Γ' an mil-sept-cent καὶ λπ.

169.—Τὸ ἀριθμητικὸν χίλια γράφεται mil ὅταν ὑπονοῆται ἢ ἐκροήσηται ἡ λέξις ἔτος an, ὡς je naquis l'an mil-huit-cent-trente ἐγεννήθη τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν τρικοστὸν ἔτος. Ea mil cent depuis la création du monde κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἐκκοστὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Εἰς πάσας, τὰς ἄλλας περιστάσεις γράφεται mille, ὡς mille soldats χίλιοι στρατιῶται, mille ans χίλια ἔτη, καὶ λπ. Ὑπέρχει καὶ οὐσιαστικὸν mille μίλλιον ἢ στάδιον, ὅπερ εἰς τὸν πληθ. λαμβάνει s ὡς καὶ τὰ ἄλλα οὐσιαστικὰ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ὡς mille milles χίλια στάδια καὶ λπ.

170.—Λέγομεν μετὰ ἢ ἀνευ τοῦ συνδέσμου et καὶ, vingt et un ἢ unième, trente et un ἢ unième, quarante et un ἢ unième, cinquante et un ἢ unième, soixante et un ἢ unième. Οὐδέποτε δύως soixante et onze καὶ λπ., ἢ vingtet deux καὶ λπ., ἀλλὰ πάντοτε ἀνευ συνδέσμου.

ΘΕΜΑ I.

*Ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων ἐν γένεσι.

*Η βισέλισσα ἔχει μίαν ἀδελφήν.—"Εχω ὅνο ἀδελφάς καὶ τίσσαρας ἀδελφούς.—Πόσους φίλους ἔχεις;—"Εχω ἑνα φίλον καὶ τρεῖς σιλικούς.—"Εχω είκοσι ἀπίδια (poires).—"Εχει ὁ γδοηκοντά δραχμάς.—"Εγγρειν ὁ γδοηκοντά τρεῖς ἑπτους.—"Εχετε ἑκατὸν κοττοποδια.—"Εχουσι διακόσια κονδύλια.—Είχον διακοσίους δέκταρα στρατιώτας.—Χίλια (mille στάδια (milles).—Τί ωρα είναι;—Είναι δεκάτη, είναι ἀνδεκάτη, είναι διαδεκάτη.—Είχες ἕξ δωδεκάδας.—Εἰς δεκάρδιο, μία ἀδελφή.—Δύο ξένορες, δύο γυναῖκες.—Γρεῖς τρίπεζοι, τρίτοις στρατιῶται (soldats).—Ναπολέων (Napoléon) πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, δέκατος πέμπτος (λιγότεραι quinze καὶ quint).—Είκοσις δεύτερος, τριακοστὸς δεύτερος, τεσσαρκοστὸς πρῶτος.—Ηεντηκοστὸς πρῶτος, ἑξηκοστὸς πρῶτος.—Είμαι (je suis) πρῶτος, δεύτερος.—Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τόμων (volume) δός μοι (donne-moi) τὸν δεύτερον.—Ἐκ τούτων τῶν δύο τόμων δύς μοι τὸν δεύτερον.—"Εχω μίαν δωδεκάδα βιβλίων (de livres).—"Είχεις μίαν χιλιάδα φράγκων ν

(de frances).—"Έχει (il a) ἐν ἑκατομμύριον στρατιωτῶν. —Δός μοι τὸ τέταρτον, τὸ πέμπτον, τὸ εἰκοστόν. —Δός μοι τὸ τριπλοῦν, τὸ ἑκατονταπλοῦν, τὸ εἷκοσιπλοῦν. —Σοὶ τὸ εἶπον (je te l'ai dit) δίς, τρίς, γιγάντις. —Πόσα βιβλία εἶχε; —Εἴχομεν γίγια διπλότια, γίγια τριπλότια. —"Έχω τὸν πρῶτον, τὸ δεύτερον, τὸν τρίτον, τὸν δέκατον τόμον τοῦ Ὀμήρου. —Εἴχομεν μίαν μεγάλην τρίπεζαν καὶ ἐν ὥραῖσιν κάτοπτρον. —Εἴχομεν εἴκοσι ἔνα φίλους. —Εἴχετε ἑδομήκοντας ἐνα στρατιώτας. —Πόσας τοῦ μηνὸς ἔγομεν; (Le combien du mois avons-nous?). —"Έγομεν (le) δίκαια, εἴκοσι, τριάκοντα. —Τὴν εἰκοστὴν μῆνον τοῦ γιλιοστοῦ δικτακοσιοστοῦ. —Λουδοβίκος πρῶτος. —Κάρολος δεκατος. —Γεωργίος πρῶτος, δεύτερος, τρίτος. —Ο βασιλεὺς πόσους στρατιώτας ἔχει; —"Έχει χιλίους δικτακοσίους τριάκοντα δύο. —Η παρατήρησις αὕτη (cette observation) εὑρίσκεται εἰς τὴν τριακοστὴν εἰλίδην. —Σολῆς τριακοστῇ. —Παρίγραφος διγυνηκοστός. —Ο γυδογύνοντα μία γυναῖκας. —Πρῶτος στρατιώτης. —Εἰκοστός δεύτερος στρατιώτης. —Ἐν δισεκατομμύριον (de) φράγγων. —Πλήθην (je suis venu) ἀπεκτι, δίς, τρίς, τετράκις, γιγάντις. —Τινές. —Οι μὲν, οἱ δὲ. —Εἰκοσιοκτὸς ἄνδρες καὶ τριάκοντα δύο γυναῖκες. —Ο διακοσιοστός πρῶτος. —Ο ἑκατοστός τριακοστός γυννατος. —Λύριον εἶναι ἡ δευτέρη Μανουαρίου. —Εἰς τὰς τρεῖς, εἰς τὰς κέντες, εἰς τὰς δέκα (λέγε μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ώρη).

Α'. Ηερίτωρ ἀρτωρυμικῶρ ἐπιθέτωρ. —Des adjectifs pronominaux.

171.—Κακλοῦμεν ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα τὰς λέξεις αἵτινες συνοδεύουσι πάντοτε οὐσιαστικὸν καὶ προσδιορίζουσι τὴν σημασίαν αὐτοῦ.

Εἰσὶ δὲ ταῦτα.

α) Ἐπίθετα δεικτικά. —Adjectifs démonstratifs.

172.—Ce διὰ τὸ ἀρτενικὸν πρὸ συμφώνου ή h δικτέος, ως εε livre τοῦτο τὸ βιβλίον, ce héros οὗτος ὁ θρων. —Cet διὰ τὸ ἀρτενικὸν πρὸ φωνήντος ή h ἀρώνου, ως eet homme οὗτος ὁ θηλυτός, cet ami οὗτος ὁ φίλος. —Cette διὰ τὸ θηλυκὸν, ως cette amie αὕτη ή φίλη, cette femme αὕτη ή γυνή, cette heure αὕτη ή ώρα. —Ces διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ως ces amis οὗτοι οἱ φίλοι, ces hommes οὗτοι οἱ θηλυτοι, ces femmes αὕτηι αἱ γυναικες, ces heures αὕται αἱ ώραι αἱπ.

137.—Μετὰ τὰ οὐσιαστικὰ τὰ συγοδευμένα ὑπὸ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων θέτομεν τὸ μόριον εἰ ἵνα σημάνωμεν τὰ πληθίσιν κείμενα καὶ là ἵνα δείξωμεν τὰ πήρητο ἀμάρτη, ως cet homme-ci οὗτος ὁ θηλυτός, cet homme-là ἐκεῖνος ὁ θηλυτός, cette femme εἰ αὕτη ή γυνή, ces femmes-là ἐκεῖναι αἱ γυναικες αἱπ.

ΘΕΜΑ ΙΑ'.

Ἐπὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων,

Τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ ἔχειν τὸ βιβλίον. —Αὕτη ή γυνή καὶ ἔχειν ή γυνή. —

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι καλός.—Ταῦτα τὸ παχύδιον εἶναι ἐπιμελής (studieux).—Τζῖτζα τὰ κονδύλια (plumes) καὶ ἔκεινα τὰ διδύλια.—Αὕτη αἱ μυθήτριαι (éconlière) καὶ ἔκειναι αἱ γυναῖκες.—Οὗτος ὁ ἥρως καὶ ἔκεινος ὁ ἥρως.—Αὕτη ἡ ώρα (heure) καὶ ἔκεινη ἡ ώρα.—Οὗτοι οἱ ἄνδρες, αὕται αἱ γυναῖκες καὶ ἔκειναι τὰ παιδία.

6') *Κτητικὰ ἐπίθετα.—Adjectifs possessifs.*

174.—Ταῦτά εἰσι: Διὰ μὲν τὸ ὀργανικὸν πον, ton, son, διὰ δὲ τὸ θηλυκὸν μα, ta, sa¹), ἐπὶ ἑνὸς κτῆτορος καὶ ἑνὸς κτῆματος, ὡς πον πατέρος μου, ta mère ἡ μήτηρ σου, sa sœur ἡ ἀδελφή του καὶ ἡ ἀδελφή της κλπ.

175.—Δι' ἀμφότερος τὰ γένη mes, tes, ses, ἐπὶ ἑνὸς κτῆτορος καὶ πολλῶν κτημάτων, ὡς mes livres τὰ βιβλία μου, tes livres τὰ βιβλία σου, ses sœurs αἱ ἀδελφές του, καὶ αἱ ἀδελφές της κλπ.

176.—Δι' ἀμφότερος τὰ γένη notre, votre, leur, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ ἑνὸς κτῆματος, ὡς notre mère ἡ μήτηρ μας, votre père ὁ πατέρος σας, leur sœur ἡ ἀδελφή των κλπ.

177.—Δι' ἀμφότερος τὰ γένη nos, vos, leurs, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ πολλῶν κτημάτων, ὡς nos cousins αἱ ἔξαδέλφαι μας, vos sœurs αἱ ἀδελφές σας, leurs frères οἱ ἀδελφοί των κλπ.

178. Σημ. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα τίθενται πρὸ οὐσιαστικῶν ἀγάρθρων.

ΘΕΜΑ ΙΒ'.

*Ἐπὶ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων.

*Ο πατέρος μου, ὁ ἀδελφός μου, ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφή του εἰσὶν εἰ; τὸ θέατρον (sont au théâtre).—Τὰ βιβλία μου, τὰ βιβλία σου καὶ τὰ κονδύλια του εἰσὶν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου (sur ma table).—Ο ἀδελφός μας; Εγε; (a) τὸ βιβλίον σας καὶ τὸ κονδύλιόν των. —Οι μαθητές μου (élèves), δι φίλοι σας; καὶ οἱ συγγενεῖς των (parents), εἰσὶν διλύγον (un peu) ἀδειάτοις (indisposé).—Ο πατέρος μας, ἡ μήτηρ των, ἡ ἀδελφή σας, ὁ ἀδελφός των καὶ ὁ ἔξαδέλφος του Γεωργίου (de Georges).

γ') *Ἐπίθετα ἀόριστα.—Adjectifs indéfinis.*

179.—Ταῦτά εἰσι:

Chaque ἔκκειτος, ἔκκειτη, ἔκκειτο πληθυντικοῦ.

Tout θηλ. toute, πληθ. tous, toutes, ἔποις.

Tel θηλ. telle, πληθ. tels, telles, τοιούτοις.

Nul θηλ. nulle, πληθ. nuls, nulles, οὐδείς.

1) Κάριν εὐφωνίας μεταχειρίζομεν τὰ ἀρσενικά πον, ton, son ἀντὶ τῶν θηλευτῶν μα, ta, sa πρὸ τῶν θηλευτῶν ὅνομάτων τῶν ἀρχικόντων ἀπὸ οὐνάνετος ἡ ἡ ἀρώνου, ὡς πον, αἱε, ἡ φυγή μου, ton, αἱεὶ ἡ φύη σου, son humeur ἡ σιθίης του κλπ.

- Quelque γέν. κοινοῦ, πληθ. quelques, καὶ un, θηλ. une τις.
 Quel θηλ. quelle, πληθ. quels, quelles, ποῖος.
 Aucun θηλ. aucune, πληθ. aucun, aucunes, μηδείς.
 Plusieurs γέν. κοινοῦ ἀνεύ ένικοῦ, πολλοί.
 Quelconque γέν. κοινοῦ, πληθ. quelconques, ὅποιοςδήποτε.
 Même γέν. κοινοῦ, πληθ. mêmes, αὐτός.
 Autre γέν. κοινοῦ, πληθ. autres, ἄλλος.
 Certain θηλ. certaine, πληθ. certains, certaines, κάποιος.

ΘΕΜΑ ΙΙ'.

"Ἐπὶ τῶν ἀντωνυμικῶν ἐπιθέτων ἐν γένεσι.

"Ἔχετε τὸ βιβλίον τοῦτο (ce livre);—"Οὐχι, κύριε, δὲν τὸ ξύλο.—Κυρία, Έχετε ταύτην τὴν γραμματικήν;—"Ἔχετε τὴν βάζοδον μου;—"Ἔχετε ταύτην τὴν βάζοδον;—"Ἔχω τὴν βάζοδον (canne) του.—"Ἔγεις τὴν (celle) τοῦ φίλου σου;—"Ἔγει τὸν ἄρτον μου;—"Ἔχει τὸν (celui) τοῦ ἀρτοποιοῦ.—"Ἔχετε ταῦτας τὰς δακτυλήθρας;—"Ἔχετε τὸ ἀργυροῦν σειρήτιον μου;—Εἰχες τοῦτο τὸ χρυσοῦν κομβίον ή ἔκεινο;—Ἐᾶχετε τὸ φόρεμα τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Εἶχον τὰ κρήματα τῶν φίλων σας.—Ἔχει τοῦτο τὸ δώρολόγιον;—"Ἔχει τὸ τῆς ἀδελφῆς μας.—"Ἔχετε ταῦτα τὰ κονδύλια τοῦ ἀδελφοῦ σας;—"Ἔχουσι τοῦτο τὸ κονδύλιον τῆς μητρός των.—"Ο πατέρης μου ἔχει τοῦτο τὸ ἐριοῦγον;—"Η μήτηρ σου καὶ ὁ πατέρης σου.—"Ο ἀδελφός του καὶ η ἀδελφή του ἔχουσι ταῦτα τὰ σκεπάνια καὶ ἔκεινο τὸ παλαιόν δύλον.—Οι ἀδελφοί σους καὶ οἱ ἀδελφαί σους ἔχουσι τοῦτο τὸ χαρτίον;—"Οι ἀδελφοί μους καὶ οἱ ἀδελφαί σου εἴχον τὴν τρινίτην μόνο.—Αἱ ἀδελφαί του καὶ οἱ ἀδελφοί του ἔχουσι ταῦτα τὰ πανία;—Τὰ βιβλία μας καὶ τὰ χαρτία σας.—"Η ψυχή μου καὶ η ψυχή του.—"Η σπάθη του καὶ η σπάθη σου—Διαγραμματικά μας καὶ αἱ γραμματικά τῶν.—"Εκαστος ἐμπορος ἔχει μολυσθεκόνδυλα.—Πᾶς σκυταλόμορφος ἔχει βύρσαν.—Πάντας οι πατέρες ἔχουσι κονδύλια.—Μερικαὶ γυναικές εἰσιν ὥραξαι.—Τοισθότος ἐμπόρος.—Τοιαύτη γυνή.—Οὐδὲν μέλι.—Οὐδεμίατε τενίχα.—Οὐδείς οἶνος;—"Ἔχετε τινὰ δακτυλήθραν (dées);—"Ἐχομέν τινα καρφία.—Ποτος ἄνθρωπος ἔχει τὸ σιδηροῦν καρφίον;—Ποίκιλη γυνή εἶναι ὥραξις;—Κανεὶς γείτων, κανὲν ἀπόδυστρον (lire-bouchon), καρμίτα γυνή.—Πολλοί ἄνθρωποι ἔχουσι καρφία.—Πολλαὶ γυναικίς εἰσιν ὥραξι.—"Ο αὐτὸς ἀνήρ, ή αὐτή γυνή, αἱ αὐταὶ βάζοδοι.—"Άλλος φίλος, ἄλλη φίλη.—"Ἄνθρωπος τις ἀγαθός, γυνή τις ἀγαθή."—Ἐνας καποίος Γεώργιος.—"Ἐνας καποίος Κωνσταντίνος.—Εἰς ζωγράφος (peintre) τῶν Ηπειρίων.—Μία θησαυρούς (actrice) εἶ, Αγγλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ'.—CHAPITRE VI.

Περὶ τῶν ἀντωνυμικῶν.—Des pronoms.

180.—Ἀντωνυμίκες κακλοῦμεν τὰς λέξεις ἢς μεταγειριζόμεθα
 ἀντὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

181.—Αἱ ἀντωνυμίκι εἰσὶν ἐπτὰ εἰδῶν:
 τῷ σωπικῷ personnels,
 Αὐτοπνήθετ; réfléchis,
 Κτητικῷ possessifs,
 Δεικτικῷ démonstratifs,
 Ἀναφορικῷ relatifs,
 Ἐρωτηματικῷ interrogatifs,
 Ἀθριστοι indéfinis.

A'. *Προσωπικαι*.—Personnels.

Τοῦ πρώτου προσώπου.—De la première personne.
 Singulier. Pluriel.

N.	je ἢ moi, ἐγώ,	N.	nous, ήμεται,
G.	de moi,	G.	de nous,
D.	à moi, moi ἢ me,	D.	à nous ἢ nous,
A.	moi ἢ me,	A.	nous,
Ab.	de moi	Ab.	de nous,
V.	ò moi.	V.	ò nous.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.—De la seconde personne.
 Singulier. Pluriel.

N.	tu ἢ toi, σύ,	N.	vous, θυμεται,
G.	de toi,	G.	de vous,
D.	à toi, toi ἢ te,	D.	à vous ἢ vous,
A.	toi ἢ te,	A.	vous,
A.	de toi,	A.	de vous,
V.	ò toi.	V.	ò vous.

Τοῦ τρίτου προσώπου.—De la troisième personne.

Masculin singulier. Masculin pluriel.

N.	il ἢ lui, αὐτός,	N.	ils ἢ eux αὐτοί,
G.	de lui,	G.	d'eux,
D.	à lui ἢ lui,	D.	à eux ἢ leur,
A.	lui ἢ le,	A.	eux ἢ les,
A.	de lui,	A.	d'eux,
V.	ò lui.	V.	ò eux.

Féminin singulier.

Féminin pluriel.

N.	elle, αὐτή,	N.	elles, αὐταί,
G.	d'elle,	G.	d'elles,
D.	à elle ἢ lui,	D.	à elles ἢ leur,
A.	elle ἢ la,	A.	elles ἢ les,
A.	d'elle,	A.	d'elles,
V.	ò elle.	V.	ò elles.

Παρατηρήσεις.

182.—Τὰς δινομικοτάκες je, tu, il, ils, μεταχειρίζόμεθα ὡς διποκείμενα τῶν ἐκφραζόμενων ῥημάτων, τὰς δὲ moi, toi, lui, eux, καθ' ἔκυτάς, οἵτοι ἀνευ ῥήματος.

183.—Τὰς δοτικάς à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles, μεταχειρίζόμεθα καθ' ἔκυτάς, τὰς δὲ δοτικάς moi, toi, lui, nous, vous, leur, μετὰ τὰς προστακτικάς τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς δοτικάς me, te, lui, nous, vous, leur, πρὸ τῶν ῥημάτων τῶν λοιπῶν ἐκγλίσεων.

184.—Τὰς αἰτιατικάς moi, toi, lui, eux, elle, elles, μεταχειρίζόμεθα καθ' ἔκυτάς, τὰς δὲ αἰτιατικάς me, te, le, la, les, συνημμένας ῥήματα.

185.—"Οσιεύει τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν συνάπτονται πάντα τὰς ῥήματα λέγονται pronoms personnels conjoints, αἱ δὲ ἐκφραζόμεναι ἀπολύτως pronoms personnels absolus.

ΘΕΜΑ ΙΔ.'

Ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

Τί δίδεις (que donnes-tu ?) εἰς τὸ πειδίον τοῦ ἐμπόρου;—Τῷ δίδω οἰκίσκον τίνα (une maisonnette).—Η μήτηρ σου δίδεις χρήματα τοῖς πτωχοῖς (aux pauvres).—Τοτὲ δίδει.—Αἱ διδαλφαὶ σου ἔχουσι εἰδίξις;—"Ἔχουσι (elles en ont).—Τίς εἴ τῷ διώσῃ μικρὸν οἶκον;—Τίς διμίλει περὶ ἐμοῦ;—Ο πιλόποιος διμίλει περὶ σοῦ.—Τίνι ἔδωκε τὸ δύο πατέρα σικάδια;—Τὰ ἔδωκες εἰς τὸν γέροντα στρατιώτην.—Δίδετε (donnez-vous ?) χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως;—Τοτὲ δίδω χρήματα.—Εἰς τίνα;—Εἰς δική, εἰς ἑκείνον, εἰς ἑκείνην, η εἰς δικᾶς;—Πάτε τοῖς δίδετε χρήματα;—Πάτεν ἡμέραν (tous les jours).—"Εδίδεις (donnas-tu?) χρήματα;—Ναι, κύριε, έδιδον.—Μοι δίδεις τὴν ἐπιστολήν;—Μὲ ἀγαπής;—Τίνα ἀγαπής; (qui aimes-tu ?)—Σὲ, δικᾶς, αὐτήν, αὐτές, αὐτούς.—Ω σι ! ὦ δικαῖοι ! Ελθότε (venez).—Σὲ εὐχαριστῶ (je vous remercie).—Μοι δίδετε τὰ ἔκπτωτα κονδύλια;—Σοι τὰ δίδομεν.—Μὲ δίδεις (donnes-tu) τὴν τρίτην παλαιάν οἰκίαν;—Ο ἔξιδελφος, τοῦ πιλόποιου μᾶς δίδει (donne) τὴν οἰκίαν.—Τι σοι δίδει;—Ταῖς δίδομεν (donnons) καλὴ διποκίμισα.—Τισι;—Εἰς δικᾶς, εἰς σὲ, εἰς αὐτούς, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτές, εἰς αὐτούς καὶ εἰς τὸν Γεώργιον.

Β'. Αὐτοπαθεῖς.—Réflexis.

- N.   soi,   ἔκυτάς,
- G.   de soi,
- D.   à soi ή se,
- A.   soi ή se,
- A.   de soi,

186.—Γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἀντὶ τῆς lui, ἐνίστεται δὲ καὶ ἐπὶ προσώπων. ("Ορχ συντακτιένν). Εἶναι (ΓΑΛΛ. ΓΡΑΜΜ. ΖΑΣΕ.).

γ' προσώπου, τὰς δὲ τοῦ α' καὶ β' ἀναπληροῦσι διὰ τῶν προσωπῶν μετὰ τοῦ ἀρχίστου ἐπιθέτου même, οἷον moi-même, nous-mêmes, toi-même, vous-mêmes.

I'. *Κτητικαλ.—Possessifs.*

Άρσενικόν. masculine.

Singulier.	Pluriel.
N. le mien, δ ἐμὸς,	les miens,
G. du »	des »
D. au »	aux »
A. le »	les »
A. du »	des »
V. δ »	δ »

Θηλυκόν. féminin.

Singulier.	Pluriel.
N. la mienne, ή ἐμή,	les miennes,
G. de la »	des »
D. à la »	aux »
A. la »	les »
A. de la »	des »
V. δ »	δ »

Οὗτοι κλίνονται καὶ αἱ ἀκάλουθοι:

Le tien δ σὸς,	La tienne ή σὴ,
Le sien ὁ ἰδικός του ή ὁ ἰδικός της,	La sienne ή ἰδική του ή ή ἰδική της,
Le nôtre δ ὑμέτερος,	La nôtre ή ὑμετέρω,
Le vôtre δ ὑμέτερος,	La vôtre ή ὑμετέρω,
Le leur δ σφέτερος,	La leur ή σφετέρω.

ΟΕΜΑ ΙΕ'.

*Ἐπὶ τῶν κτητικῶν ἀντανυμέσην.

"Π πόλις (ville) σας εἶναι ρεγάλη, ἀλλ' ἡ ἰδική μας εἶναι μικρά.—Οἱ δέκα λαοί σου εἶναι ωραῖοι, οἱ ἰδικοί της εἶναι θαγημοι.—Τῇ δέκαρφῇ σου, ἡ τῇ ἰδικῇ μου;—Οἱ γονεῖς (parents) μας καὶ οἱ ἰδικοί σας εἶναι ἀσύρμη ἀρρώστοι (malades).—Θέλεις (veux-tu ?) τὰ ἄνθη μου ή τὰ ἰδικά της;—Θέλω (je veux τὰ ἰδικά σου καὶ τὰ ἰδικά του. Θέλεις θέωρ (de l'eau) διὰ (pour) τοὺς ἐπποὺς σου καὶ τοὺς ἰδικούς μας;—Δός μοι τὸ κάποτε ψέρν (miroir) σου καὶ τὸ ἰδικόν της.—Λάβε (prends) τὸ μαχαίριόν σου καὶ σῆμι τὸ ἰδικόν μου.—"Εγεις ράπτην (un tailleur?) "Εγεις τὸν ἰδικόν σας. Νῦ οἱ πόσις μας καὶ δὲ ἰδικός της εἰσὶν ωραῖοι.—"Εγεις βιβλία;—"Εγεις τὰ ἰδικά σας.—'Ο κήπος (jardin) σου καὶ δὲ ἰδι-

πάς του. — Τὸ βιβλίον μας; καὶ τὸ βιβλίον σας. — Τὸ βιβλίον των καὶ τὸ βιβλίον μας. — Τὰ βιβλία σας; καὶ τὰ βιβλία των. — Οἱ φίλοι; μους καὶ οἱ βιβλίοι σας. — Οἱ ἀδελφός; σου, ὁ ἀδελφός; των καὶ ὁ βιβλός; μου. — Ο πατέρας σας; καὶ ὁ βιβλός; μας. — Η ἀδελφή των καὶ η βιβλίμας. — Αἱ οἰκίαι; μας; καὶ αἱ βιβλίζαι των. — Ο βιβλός; σου διαφέρει (diffère) τοῦ βιβλοῦ μου — Τί θὰ δώσω (que-donnerai-je?) εἰς τὸν γάν.

Δ'. Δεικτικαὶ.—Démonstratifs.

187. — Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον εἰ, περὶ οὗ εἴπομεν (σελ. 45) συντιθέμενον μετὰ τῶν τριτοπροσώπων προσωπικῶν ἀντιτυμοῖς lui, eux, elle, elles, παράγει τὰς δεικτικὰς ἀντιτυμούμικὰς celui οὗτος, ceux οὗτοι, celle αὕτη, celles αὕται.

188. — Αἱ δεικτικὴ ἀντιτυμούμικα ἀκολουθοῦνται εἴτε ὑπὸ τῆς ἀναρροφικῆς qui ὅστις, ὡς celui qui, ceux qui, celle qui, celles qui, ἢ ὑπὸ τῶν μορίων εἰ καὶ là, τοῦ μὲν ἵνα δεῖξωμεν τὰ πόρρω κείμενα, τοῦ δὲ ἵνα σημάνωμεν τὰ πληντίαν. Ως; celui-ci οὗτος, celui-là ἔκεινος, ceux-ci οὗτοι, ceux-là ἔκεινοι, celle-ci αὕτη, celle-là ἔκεινη, celles-ci αὕται, celles-là ἔκειναι. (Βλέπε συντακτ.)

189. — Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον εἰ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῶν μορίων εἰ καὶ là εἶναι ἀντιτυμούμικα δεικτικὴ γένους ἀρίστου καὶ ἀρίθ. ἐνικ. ως; ceci τοῦτο, cela ἔκεινο, τὸ μεταχειριζόμεθα δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ δεικτικούμενου πράγματος, ὡς; donnez-moi ceci et prenez cela δός μοι τοῦτο καὶ λάβε ἔκεινο καὶ π.

Ε'. Ἀραφορικαὶ καὶ ἐρωτηματικαὶ.—Relatifs et interrogatifs.

Qui

- N. qui ὅστις οἵτινες, οἵτις, αἵτινες, ὅτι, ἀτινα. Καὶ τίς; κλπ.
- G. de qui ἢ dont, ἢ ἐρωτηματικὴ μόνον de qui,
- D. à qui,
- A. qui ἢ que, ἢ ἐρωτηματικὴ μόνον qui.¹⁾
- A. de qui ἢ dont, ἢ ἐρωτηματικὴ μόνον de qui.

190. — Τὴν τὴν ἀρίστου γενικὴν dont μεταχειριζόμεθα εὐθὺς μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς δὲ ἀναρρέεται καὶ τὴν de qui ἐξὸν ἀπογραφήσηται ἀπ' αὐτοῦ, ἢ ἀπλῶς ἐπὶ ἀναρροφής. ("Ορει συντακτ.) Τὴν—αἰτιατικὴν qui ἀντὶ τῆς φιμε μεταχειριζόμεθα ὄσάνις ἐλλείπει τὸ προηγούμενον· ως dites-moi qui vous aimez εἴπατέ μοι τίνα καὶ

1) Η ἐρωτηματικὴ que σίναι αἰτιατ. τῆς quoι περὶ ἣς παρακατιόν.

γανάτε, ἀντὶ τοῦ dites-moi celui ἢ celle ἢ ceux ἢ celles qui vous aimez.

Lequel ἀρσ. Laquelle θηλ.

MASCULIN singulier. FÉMININ singulier.

N.	Lequel, ὁ ὅποτος,	laquelle ἡ ὅποίζ,
G.	duquel,	de » ,
D.	auquel,	à » ,
Ac.	lequel,	» » ,
Abl.	duquel.	de » .

MASCULIN plurIEL. FÉMININ plurIEL.

N.	lesquels,	lesquelles,
G.	desquels,	des »
D.	auxquels,	aux » ,
A.	lesquels,	» » ,
Abl.	desquels,	des » .

191. Σημ. Τὸ ἄρθρον τῆς ἀντωνυμίας ταύτης προφέρεται ὡς ἐν οὗτῳ γενετικῷ τρόπῳ ἐν διατάξει.

Quoi Tl καὶ Tl;

N.	quoi τὶ, τί,
G.	de quoi
D.	à quoi
Ac.	quoi ἢ que,
Abl.	de quoi.

192.—Η ἀντωνυμία αὕτη λέγεται ἐν γένει κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰς λέξεις voilà, voici, quelque chose, rien, où voilà de quoi manger, iδού τι νὰ φάγης; voici de quoi je parlais, iδοù περὶ τίνος ὥμιλουν· je n' avais rien sur quoi. . . . Δὲν εἶχον τίποτε ἐφ' οὐ . . . κλπ.

193.—Λέγεται καὶ ἔρωτημ. Ω; Tl ἔμαθες;—Tl;—Avez-vous appris ce qui se dit?—Quoi?—Oui:λούστι πολύ.—Περὶ τίνος;—On parle beaucoup.—De quoi ἢ sur quoi? Eἰς τί σκέπτεται;—À quoi pense-t-il.—Tl καλήτερον τῆς ἀρετᾶς;—Quoi de meilleur que la vertu?

194.—Σημ. Μετὰ τῶν ἀναφορῶν ἀντωνυμίῶν τάττουσι καὶ τὰς τρίτις μονοσυλλάβους οὐ, εο, γ. Η οὐ εἶναι γένους; καὶ ἀριθμοῦ καινοῦ, λέγεται δὲ μάλισταν ἐπὶ πραγμάτων, περὶ χρόνου καὶ τόπου· ὡς τοις οὐ nous vivons, οὐ γρέψαν φέρουμεν· Le pays où nous sommes, οὐ τόπος; Εἰς τὴν καμψήτητο; ἐπιτοίκισται ἡ γραμμής τῆς οὐ ἀντὶ τῶν dans lequel, par lequel, duquel,

dans lesquels, par lesquels, desquels καὶ τῶν θηλ. αὐτῶν, ὡς la rue où nous avons passé, dvec τοῦ : la rue de laquelle nous avons passé ή δόδες ἔξ ής διηγήθουμεν κλπ. 'Η εν κατέχει τὴν θίσιν τοῦ οὐσιαστικοῦ περὶ οὗ εἴπομεν, ώς avez-vous des amis ? 'Εγένετο φίλους ; J'en ai; ἔχω τοιούτους ή ἔξ αὐτῶν, κλπ. 'Η δὲ γενεύνεις τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς avez-vous été à la promenade ? 'Επήγαγετε εἰς τὸ περίπτωτον ; J'y suis allé, ἐπῆγα ἐντὶ κλπ.

ΘΕΜΑ ΙΙΙ'.

*Ἐπὶ τῶν δεικτικῶν, ἀναφορεικῶν καὶ ἑρωτηματικῶν ἀντανυμετῶν.
—Γνωρίζεις (connais-tu?) ταῦτα τὰ πατέρα; —Τὰ γνωρίζω. —Καὶ ἔχεινχ; —Οὕτος ὁ μαθητής καὶ ἔχεινος. —Αὕτη καὶ ἔχεινη. —Τοῦτο καὶ ἔχεινο. —Αὕτη ἡ γυνὴ καὶ ἔχειναι. —Πώς δύνομά τοι (comment appelle-t-on?) τοῦτο; —Καὶ ἔχεινος; Ποίκιλη ὑπορέτριαν ἔχεις, ταῦτην ἡ ἔχεινην; —Τίνος εἶναι τὸ πατέρον; —Ποτον, ἔχεινο; —Ναί. —Είναι τὸ τοῦ διδίκροτο μον. —Οἱ στρατιῶται οἵτινες ἔχουσι τουρέπια. —Ἐχεινος δέστις ἥλον (est venu). —'Η γυνὴ ήτις μοὶ ἔδωκε τοῦτο. —Τί κάμνεις; —Τίνα ζητεῖς; —Τί θέλεις; —'Ο νέος δῆταν ἐνδέστις (tu habilles); —'Η τρίκεζα ἐπὶ τῆς ὄποιας ἔχω τὸ σκιάδιόν μου. —'Ο κῆπος εἰ; τὸν ὄποιον ἔχω τὸν ἕππον μου. —Εἰς τίνα καὶ πονεῖς τὸν ἕππον σου; —'Ο νέος περὶ οὗ σοὶ ὄμιλοι (je te parle). —'Η γυνὴ περὶ ησαστοῖς ὄμιλοι. —Γίνε (δινορώπωρ) ὄμιλες; —(parties-tu?). —Τίνι (γυναῖκι) ὄμιλες; —Τίνα βλέπεις; —Περὶ τίνος (ἀνθρώπου) ὄμιλες; —Περὶ τίνος (πράγματος) ὄμιλες; —Τί, ής ὄμιλον; (d'entre vous?) —Τίνα τούτων τῶν ποπῶν; —'Επὶ τίνος τραπέζης; —'Οποτος ἄνθρωπος, ὁ ποία γυνή! —Περὶ τίνος (ἀνθρώπου) περὶ τίνος (πράγματος) ὄμιλες; (parles-tu?) —'Η γυνὴ ήτις. 'Ο ἀνήρστεις. —Οἱ ἀνθρώποι οἵτινες, ή τι γυναῖκες αἴτινες. —Τὸ βιβλίον περὶ οὗ ὄμιλοι (je parle). —Αἱ οἰκίαι ής βλέπεις. —Ποτον βιβλίον; —Τὸ ιδίκροτο μου. —Ποτον; —Καὶ τὰ δύο (tous les deux). —'Ο κῆπος εἰς τὸν ὄποιον. —'Ο κλίων καθ' οὓς. —Ἐγω ἐκ τούτων. —Τοῦτο ὄμοιάς ει (ressemble) ἔχεινη.

ΣΤ'. Άθριστοι. —Indéfinis.

195.—Τὰ ἀδρίστα ἀντανυμικὰ ἐπίθετα null, aucun, tel, plusieurs, tout, δὲν συνοδεύωσιν οὐσιαστικὸν θεωροῦνται ὡς ἀθριστοὶ ἀντανυμίκι. Μετ' αὐτῶν κατατάσσονται καὶ αἱ ἀκόλουθοι.

196.—On τις, γένους κοινοῦ, συνοδεύει δὲ πάντοτε τρίτον ἐνίκην πρόσωπον ἕκματος, ὡς on dit λέγουσιν, on annonce ἀγγέλλουσι κλπ. —Quelqu'un κάποιος, θηλ. quelqu'une, πλ. quelques uns, quelques unes. —Quiconque οἷος δήποτε, γεν. κοιν. ἀνευ πληθ. ἀριθμοῦ. —Chacun ἔκκεστος, θ. chacune, ἀνευ πλ. ἀριθμοῦ. —Autrui ἄλλος, πάντοτε ἐμπροθέτως, γεν. κοιν. ἀνευ πληθ. ἀριθμοῦ. —Personne οὐδεῖς, γεν. ἀρ. λέγεται δι' ἀμφίτερη τὰ γένη, ἀνευ πληθ.

197.—Τινὲς γραμματικοὶ κατατάττουσι μεταξὺ τῶν ἀπίτων ἀντανυμικῶν καὶ τὴν λέξιν rien τίποτε ή οὐδέν. 'Υπέρ/ηντι δὲ

καὶ σύνθετοι ἔξι ἀντωνυμίαις; καὶ ἐκ τοῦ συνθέσμου φε. Τοικῦται εἰσι: qui que ὅστις, quoī que ὅστι, quelque que ὅστις δήποτε, συντάσσονται δὲ ῥήματι ποτακτικῆς ἐγκλίσεως.

ΘΕΜΑ ΙΖ^η

*Ἐπι τῶν ἀορίστων ἀντ νυκτῶν.

Οὐδεὶς ἦλθε (n'est venu), οὐδεμία ἥλθε.—Οὐδεὶς ἀπῆλθεν (n'est parti), οὐδεμία ἀπῆλθεν.—Τίς ἔσχισε (a déchiré), τὸ φόρεμά μου;—Οστις δήποτε τὸ ἔσχισε.—Ἐκαστος ἔχει βιβλία.—Ἐκάστη ἔχει ἄνθη.—Κάποιος εἶναι ἄρρωστος. Κάποιοι εἶναι ἄρρωσται.—Οἷος δήποτε ἔχει βιβλία.—Οἷα δήποτε ἔχει ἄνθη καὶ φορέματα.—Δός μοι (donne-moi) τὸ κάτοπτρόν σου.—Ποτον;—Η πόλις σας εἶναι μεγάλη.—Μὴ ἐπέμβανε εἰς ὑποθέσιας (ne te mèle pas des affaires) ἄλλου.—Λέγουσιν ὅτι (on dit que) ἡ βιταλίσσα ἔρχεται (vient).—Ἄγγελλοις σήμερον ὅτι . . . —Οστις τὸ πιστεύει, ἀπατᾶται (le croit, se trompe).—Δέος γραμμάτων (lignes) οἱ κιδήποτε . . . —Ἐκαστος δὲ ἔστων (pour soi), ὁ Θεὸς δὲ ὅλους (Dieu pour tous).—Ο καπός σας καὶ ὁ ιδικός μου.—Πώς δημάζεται (appelle-t-on) τοῦτο;—Μοι δήδεις τὴν τρίτην οἰκίαν;—Σ' εὐχαριστῷ.—Ἐκαστος ἀρτοποιὸς ἔχει ἄρτους.—Ἐκάστη γυνὴ ἔχει βιβλία καὶ γαρτία.—Οὐδεμία γυνὴ, οὐδεὶς ἄνθρωπος.—Ο ἔξαδελφος τοῦ πιλοποιοῦ σας.—Ποτον ἀπόδουστρον (tire-bouchon) ἔχεται;—Ποία γυνὴ εἶναι ὀρεία;—Η ἀδελφὴ σας πόστας βαλόνιας ἔχει;—Ἐγειπίντας, δέκα, δεκατέξι, εἴκοσιν, ἑκατόν.—Τίν εἰς ἐκπληροῦσι (remplissent) τὸ καθηκόν των (leur devoir)?—Ἐγώ, σύ, αὐτός, θυμίς, ἡμεῖς γράφομεν (écrivons).—Αὐτῇ, αὗται γράφουσιν (écrivent).—Ἐγώ ἔχω, σὺ ἔχεις, αὗτη ἔχει, θυμής ἔχετε, ήμετες ἔχομεν, αὕτη ἔχουσιν.—Εἰς ἕμε, εἰς ἡμᾶς; εἰς σέ, εἰς ὑμᾶς.—Ἐμέ, σέ, αὐτόν, αὗτην.—Ὑμᾶς, ἡμᾶς, αὐτές, αὐτούς.—Μή ἀγαπᾷ (il m'aime), σὲ ἀγαπᾷ, τὸν ἀγαπᾷ, τὴν ἀγαπᾷ.—Εἰς ἔστων, εἰς ἔστην, εἰς ἔστοις, εἰς ἔστές.—Ἐστῶν, ἔστην, ἔστοις, ἔστές.—Ο ιδικός μου, τοῦ ιδικοῦ μου, εἰς τὸν ιδικὸν σου, τὸν ιδικόν του, ἐκ τοῦ ιδικοῦ μου.—Οἱ ιδικοί μας, οἱ ιδικοί σας, οἱ ιδικοί των, αἱ ιδικαί μου, αἱ ιδικαί σου, αἱ ιδικαί του.—Οἱ ιδικοί μας, αἱ ιδικαί μας, οἱ ιδικοί σας, αἱ ιδικαί σας οἱ ιδικοί των, αἱ ιδικαί των.—Οστις, ήτις, οὐτινός, ήτινος, εἰς ὅν τινα, εἰς ἥντινα, ὄντινα, ἥν τινα.—Ο πατέρω μου, καὶ ἡ μήτηρ μου ήτις.—Ο πατέρω σου, καὶ ἡ μήτηρ σου οὔτινες.—Η μήτηρ σου καὶ ὁ πατέρω σου ὅστις.—Ἐγώ ἔξι αὐτῶν (j'en ai), ἔχεις ἔξι αὐτῶν, ἔχεις ἔξι αὐτῶν, ἔχομεν ἔξι αὐτῶν, ἔχεταις ἔξι αὐτῶν, ἔχουσι ἔξι αὐτῶν.—Περὶ τίνος πρόκειται (s'agit-il?)—Εἰς τι δαπανής (dépenses-tu?) τὸ γρήματος (ton argent?).—Εἶναι τις καλής, εἶναι τις καλή;—Κάποιος εἶναι ἀσθενής (malade).—Κάποια εἶναι ἀσθενής.

—Ἐκαστος δημάζει (doit) νὰ ἥνει (être) ἐπιμελής (studieux).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.—CHAPITRE VII.

Περὶ ρήματος.—*Du verbe.*

198.—Περιεπήμενη τοῦ ῥήματός εἰσιν: Ἀριθμὸς nombre, πρόσωπον personne, ἔγκλισις mode, χρόνος temps, φωνὴ ἢ διάθεσις voix, συγγρία conjugaison.

199.—Οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶ δύο : singulier καὶ pluriel. Τὸ πρόσωπα τρίκα : première, seconde, troisième. Αἱ ἐγκλίσεις πέντε: δριστικὴ, indicatif, ὑποθετικὴ conditionnel, προστακτικὴ impératif, ὑποτακτικὴ subjonctif, ἀπαρέμφοτος infinitif (!)

200.—Οἱ χρόνοι εἰσὶν δύο : Ἐνεστῶς présent, ὁ; ἐν τῇ ἑλληνικῇ. — Πχροτακτικὸς imparfait, ω; ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

201.—Ἄριστος ἡ. prétérit défini, παριστᾶ πρᾶξιν γενομένην κατὰ μίαν τῶν ἀπείρων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος, ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὴν στιγμὴν τοῦ λόγου. Ως ἔγραψε χθὲς, προχθὲς, τὴν παρελθούσαν ἔδομάδα, τὸν λήξαντα μῆνα, κτλ. j'écrivis hier, ayant-hier, la semaine passée, le mois dernier, etc.

202.—Πχροκείμενος prétérit, indéfini παριστᾶ πρᾶξιν γενομένην, α') κατὰ τὸ παρελθόν, σχετικῶς ὅμως πρὸς τὴν στιγμὴν τοῦ λόγου, ως ἔγραψε σήμερον, κατὰ τὴν ἔδομάδα, κατὰ τὸν μῆνα, ἐφέτος, κτλ. j'ai écrit aujourd'hui, cette semaine, ce mois-ci, cette année, etc. β') Ηχριστᾶ πρᾶξιν παρελθούσαν ἐπὶ ὅλως ἀριστου ἐποχῆς, ως j'ai écrit à mes parents ἔγραψε εἰς τοὺς γονεῖς μου. γ') Ηχριστᾶ πρᾶξιν λαβούσαν χώραν κατὰ μίαν τῶν ἀπείρων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος ἀσχέτως πρὸς τὴν στιγμὴν τοῦ λόγου. Λέγε λοιπὸν ἀδιαφόρως, j'écrivis η j'ai écrit hier, avant-hier, l'année passée, le mois dernier, etc.

203.—Ἄριστος β' préterit antérieur, παριστᾶ πρᾶξιν παρελθούσαν προγενεστέραν ἄλλης πρᾶξεως ἐπίσης παρελθούσας, ως quand j'eus parlé η dès que j'eus parlé il est parti οὐας εἶπον η μόλις εἶπον ἀπῆλθεν.

204.—Γπερσυντελικὸς plus-que-parfait, ἔχει τι κοινὸν μετὰ τοῦ prétérit antérieur δηλοῦ δηλ. τὸ τὶ ἔγινε πρὸ ἄλλου τινός, ως j'avais fini quand il est venu εἶχον τελειώσει ὅτε ἦλθεν (2).

205.—Μέλλων futur, ως καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

206.—Μέλλων β' futur passé, πχριστᾶ πρᾶξιν μέλλουσαν μὲν, τελεσθομένην ὅμως πρὸ ἄλλης μελλούσας. Ως je serai parti de-

(1) Περὶ τῆς εὐτικῆς οριστικής βλέπε συντ. περὶ προσωπικ. ἀντισυντικ.

(2) Ο plus-que-parfait ξρῆσει χρονικοῦ προσδιορισμοῦ, ο δὲ prétérit antérieur προσδιορίζει ἀρ' έκυον τὴν ἐποχὴν ως j'avais écrit cette lettre hier εἶχον γράψει (πηγεράσει) τὴν ἐπιστολὴν ταύτην χθὲς κλπ. Quando j'eus reçus mon argent je suis allé à la poste ἀρ' οὐ ἔλαθον τὰ κείμενά μου επορεύομαι εἰς

main, dans deux jours, dans un mois, quand vous finirez, quand vous arriverez à l'arr. Θέλεις εἶχω ἀναγωγήσει πρὸ τῆς αὔριον, πρὸ δύο ἡμερῶν, πρὸ ἑνὸς μηνὸς, πρὶν τελειώσῃς, πρὶν φθίσῃς, καὶτοπ. Προσδιορίζει εἰπίστης καὶ τὴν ἐποχὴν μετὰ τὴν ὥραν θέλει γίνει ἡ ἐνέργεια, ἡ πρᾶξις ἡ κατάστασις ἡ ἐκφραζομένη ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ῥήματος· ως quand je serai arrivé vous partirez διτον φθίσω θ' ἀναγωρήσῃς καὶτοπ. Κατὰ τὴν σύνταξιν δὲ τούτην δι futur passé συνοδεύεται ὑπὸ τῶν λέξεων quand διτον, lorsque διτο, après que θέρος, dès que θέρα, à peine μόλις καὶ ὑπὸ τῶν διμοίων.

207.—Οἱ χρόνοι διαιροῦνται εἰς ἀρχικοὺς καὶ παραγόγους primitive et dérivés. Οἱ dérivés διαιροῦνται εἰς ἀπλοὺς καὶ συνθέτους simples et composés.

208.—Αἱ διαθέσεις εἰτὶ τέσσαρες: ἐνεργητικὴ active, παθητικὴ passive, οὐδετέρᾳ neutre καὶ αὐτοπαθής réfléchie ἢ pronominale.

209.—Αἱ συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου. Η πρώτη λήγει εἰς ερώς aimer ἀγαπην, ἡ δευτέρη εἰς ir ω; flair λήγειν, ἡ τρίτη εἰς oir ω; recevoir λαμβάνειν καὶ ἡ τετάρτη εἰς re ω; rendre ἀποδίδειν.

210.—Τὰ ῥήματά εἰσιν δικλή reguliers η ἀνώμαλοι irréguliers. Μεταξὺ τῶν τελευταῖν τακτάσσονται καὶ τὰ ἐλλειπῆ defectifs.

211.—Τὰ πρόσωπα τῶν ῥημάτων συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἀντώνυμων je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles ἢφ' ὅσον τὸ ῥῆμα δὲν ἔχει ὑποκείμενον, καθότι αἱ παταλήζεις μόνι τῶν ῥημάτων δὲν ἀρκοῦσι πολλάκις νὰ ὑποδείξωσι τὸ πρόσωπον.

212.—Η γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει δύο ῥήματα βοηθητικὰ auxiliaires ἀτιναχρησιμεύοντα πρὸς σχηματισμὸν πάντων τῶν ἄλλων ῥημάτων. Ταῦτά εἰσι τὸ AVOIR ἔχειν καὶ ÊTRE εἶναι. Καὶ τὸ μὲν AVOIR βοηθεῖ τοὺς συνθέτους χρόνους τοῦ ἔχυτοῦ του, τοὺς τοῦ

τὸ ταχυδρομεῖον. "Οὐεν πάσα φράσις ἐν ἡ τίθεται ὁ préterit antérieur σύγκετη ἐκ δύο καόλων, ὃν τὸ δεύτερον ἐκφέρεται διὰ τοῦ préterit défini ἢ préterit indéfini, συνοδεύεται δὲ ὁ préterit antérieur ὑπὸ τίνος τῶν λέξιων quand διτον, lorsque διτο, après que θέρος, aussitôt-que θέρα, à peine μόλις καὶ τῶν τοιούτων.

παρατίκος *substantif être*, τοὺς τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τινῶν οὐδετέρων. Τὸ δὲ ἔτβε βοηθεῖ, ἀ) Τὰ παθητικὰ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους, ἔ) Τὰ ἀντωνυμικὰ γ) Τινὰ τῶν οὐδετέρων κατὰ τοὺς συνθέτους.

213.—Οἱ ἐνεστῶς τῶν βοηθητικῶν ῥῆματων βοηθεῖ τὸν παρακείμενον καὶ ὁ παρατητικὸς τῶν ὑπερσυντελικῶν τῆς οἰκείας ἐγκλίσεως, ὁ *prétérít défini* τὸν *prétérít antérieur* καὶ ὁ *futur* τὸν *futur passé*.

214.—Κατὰ δὲ τὰ παθητικὰ ῥῆματα, ἐκκτος χρόνος τοῦ ἔτβε βοηθεῖ τὸν ἀντιστοιχοῦντα χρόνον τοῦ παθητικῶς σχηματιζομένου ῥῆματος, προσλήψει τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

ΘΕΜΑ Η'.

Περὶ ῥῆματος.

Τὰ παρεπόμενά τοῦ ῥῆματος.—Οἱ ἀριθμοὶ εἰσι: (sont) δύο.—Τὰ πρόσωπά εἰσι τρία.—Λί έγκλίσεις εἰσὶ πέντε.—Λί φωναι εἰσιν ἐνεργητικὴ, παθητικὴ, οὐδετέρα καὶ μέση.—Τὰ δύναματα τῶν ἐγκλίσεων εἰσιν: ὄριστικὴ, προστακτικὴ, ὑποτακτικὴ, ὑποθετικὴ καὶ ἀπαρέμφιος.—Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν εὐκτικήν.—Τὰ δύναματα τῶν χρόνων εἰσιν: ἐνεστῶς, παρατητικὸς, ἀριστος, παρακείμενος, ὑπερσυντελικός, ἀριστος 6', μέλλων καὶ μέλλων 6'.—Λί συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες.—Εἰς (en) τί λήγουσι: (finissent-elles?)—Λήγουσιν (elles finissent), η πρώτη εἰς (en) er, η δευτέρη εἰς ir, η τρίτη εἰς oir, καὶ η τετάρτη εἰς re.—Τὰ ῥῆματά εἰσιν: θραλλά, δημάρχα, καὶ θλλάσσω.—Ηόσα βοηθητικὰ ἔχουσιν οἱ Γάλλοι;—Δέο, EXEIN καὶ EINAI.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΧΕΙΝ.

CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE AVOIR.

Indicatif présent	Ev.	j'ai été	ils ή elles avaient
			Prétérít défini
tu as	Ev.	j'eus été	(τότε)
il ή elle a			tu eus
nous avons			il ή elle eut
vous avez	Hλ.		nous eûmes
ils ή elles ont			vous eûtes
Imparfait			ils ή elles eurent
j'avais été			Prétérít indéfini
tu avais	Ev.	j'ai eu été	(τώρα ή αριστος)
il ή elle avait			tu as eu
nous avions			il ή elle a eu
vous aviez	Hλ.		nous avons eu

[ΓΑΛΛ.ΕΡΑΝΗ. ΖΑΔΕ]

vous avez eu	ils η elles auront et
ils η elles ont eu	Conditionnel
Prétérit antérieur	Présent η futur ⁽²⁾
*Ev. j'eus eu ἐφοῦ ἔσχον	*Ev. j'aurais ηθελον ἔχει (τώρε)
tu eus eu	tu aurais
il η elle eut eu	il η elle aurait
IIλ. nous eûmes eu	IIλ. nous aurions
vous eûtes eu	vous auriez
ils η elles eurent eu	ils η elles auraient
Plus-que-parfait	Passé ⁽³⁾
*Ev. j'avais eu εἶχον λάβει	*Ev. j'aurais eu ηθελον ἔχει (τότε)
tu avais eu	tu aurais eu
il η elle avait eu	il η elle aurait eu
IIλ. nous avions eu	IIλ. nous aurions eu
vous aviez eu	vous auriez eu
ils η elles avaient eu	ils η elles auraient eu
Futur	On dit aussi, λέγουν φταίνως
*Ev. j'aurai θέλει	*Ev. j'eusse eu ηθελον ἔχει (τότε)
tu auras	tu eusses eu
il η elle aura	il η elle eût eu
IIλ. nous aurons	IIλ. nous eussions eu
vous aurez	vous eussiez eu
ils η elles auront	ils η elles eussent eu
Futur passé	Impératif ⁽⁴⁾
*Ev. j'aurai eu θέλει λάβει ⁽¹⁾	(Δὲν ἔχει ά. πρόσωπον ένν. οὐδὲ γ' ἀμφοτέρων τῶν άριθμ.)
tu auras eu	
il η elle aura eu	
IIλ. nous aurons eu	*Ev. aie ἔχει
vous aurez eu	IIλ. ayons ἔχωμεν
	ayez ἔχετε

(1) Μεταφράσαμεν δικ συνθέτου χρόνου οπως ο μαθητής ενγερίστερον κατανοήσῃ τὴν κυρίαν σημασίαν τοῦ χρόνου τούτου.

(2) Ο conditionnel présent ἐμριζεῖται πρότινης ἔνεστάσαν, ή μέλλουσαν ἔξιτων μενόν τοι προθύμεσσας. ("Ορε συνταξα.)

(3) Ο conditionnel passé έχεται: πράξιν ήν την παρολόγη της απόφεωσης.

(4) Η impératif έχει ένα μόνον χρόνον ένα εκφράση πάσσας τας ἐποχής.—
Δια τρία πρόσωπα της προστακτικῆς εκφράζονται: διὰ τῶν τρίων τῆς ὑπότα-
κτικῆς.

Subjonctif

que vous ayez eu

Présent ή futur

qu'ils ή qu'elles aient eu

'Ev. que j'aie νὰ ἔχω, ἐπὶ ἐτερο-
προσωπίκες (μετὰ ἐγενέτωται τὸν
μέλλοντα τῆς δριστικῆς)

Plus-que-parfait

que tu aies

que tu eusses eu

qu'il ή qu' elle ait

qu'il ή qu' elle eût eu

Πλ. que nous ayons

que nous eussions eu

que vous ayez

que vous eussiez eu

qu'ils ή qu'elles aient

qu'ils ή qu'elles eussent eu

Imparfait

Infinitif

'Ev. que j'eusse νὰ ἔχω, (μετὰ τὸν
τῶν χρόνους τῆς ὑποθέτ. ή
μετὰ παρθέν. τῆς δριστικῆς)

Présent ή futur

que tu eusses

Πλ. avoir νὰ ἔχω κλπ. ἐπὶ

qu'il ή qu' elle eût

ταῦτοπροσωπίκες

Prétérit

Préterit

Πλ. que nous eussions

'Ev. Ηλ. avoir eu ἡρῷον ἔχον κλ.

que vous eussiez

Participe

qu'ils ή qu'elles eussent

Présent ή futur

Prétérit

'Ev. Ηλ. ayant eu σχὼν κλπ.

'Ev. que j'aie eu νὰ εἶχε

Passé

que tu aies eu

'Ev. Ηλ. ayant eu σχὼν κλπ.

qu'il ή qu' elle ait eu

Passif

Πλ. que nous ayons eu

'Ev. eu, eue ληφθεὶς, ληφθεῖσα

Πλ. Eus, eues (¹).

ΘΕΜΑ 10'.

Ἐπὶ τοῦ δήματος αντοίρ.

"Εγώ, οὐδεὶς, ἔγειται βιβλίον.—Εγρυπεν, εἴχεται, εἶχον μπους.—"Εσχόν, έσχεται,
 ἔσχεται όρατα (de beaux) κοράλια.—"Ετγομεν, έσχεται, εἶχον γόλις καλάν (de
 bons) βιβλία.—Λαρούς έσχεται παλαιόν οἶνον (du vin vieux).—(Αὗται) εἶχον
 λάζει καλάν γάλα.—Θάλης έχει δραχμὰς κοσμήματα.—Θάλης λάζει δραχμὰς
 λόγια (montres).—Θάλης τὰ δραχμὰ ποτίστι μου.—Θάλης έχει μανία γούτης; τὰ δραχμὰ
 πυρητῶν ταῦν ἀδελφῶν σας.—"Εγένετο μάνη (de la patience).—Ἄς έγιομεν,
 τὸ θέρετο; (le courage).—"Εγένεται τὰς ἡλπίδας σας; (vos espérances) εἰς (en)
 τὸν Θεόν (Dieu).—Ἐπιθεμέσθ (je désire) νὰ έχῃς θέρρως (du courage) καὶ ὑπο-
 μονήν.—"Ηθελον (je voudrais) νὰ έχῃς περισσοτέρων (plus) γενναιότητα (de

(1) Τὸ δῆμα ΛΥΟΙΡ, μὴ συναδεῖσθαι πιθανότακτη μεταγλώττη, ἔλλον δήματος, εἶναι
 ἐνεργητικόν, ως: j'avais une maison etc., εἶχον οικίαν κλπ..

courage).—Δἰν πιστεύω νὰ ἔχῃς τὸ ἀποκειμένον θέρρος; (le courage voulu).—Οὐλῷ νὰ ἔχω καλὴν χρίζ; (de bonne viande).—Ἄριστης ἔξιάρτους ἄρτου (d' excellent pain).—Ἐγών γράμματα (de l' argent).—Σχολής ἐπιστολῆς (des lettres).—Ἐγώνται ὑποροκήν.—Ἐγώνται φορέματα (des habits).

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ.

CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE ÊTRE.

Indicatif présent

je suis εἰμὶ¹
tu es
il ἢ elle est
nous sommes
vous êtes
ils ἢ elles sont

Imparfait

j' étais οἴμην
tu étais
il ἢ elle était
nous étions
vous étiez
ils ἢ elles étaient

Prétérit défini

je fus ὅπλός μου (τότε)
tu fus
il ἢ elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ἢ elles furent

Prétérit indéfini

j'ai été] ὅπλός μου (τότε ἢ
δορίστως)
tu as été
il ἢ elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ἢ elles ont été

Prétérit antérieur

eus été γέφοις ὅπλοις

tu eus été

il ἢ elle eut été

nous eûmes été

vous eûtes été

ils ἢ elles eurent été

Plus-que-parfait

j' avais été εἶχον ὅπλοζει
tu avais été
il ἢ elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ἢ elles avaient été

Futur

je serai ἔσομαι
tu seras
il ἢ elle sera
nous serons
vous serez
ils ἢ elles seront

Futur passé

j'aurai été θέλω ὅπλοζει
tu auras été
il ἢ elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ἢ elles auront été

Conditionnel

Présent ἢ futur
(θέλεις τὸ βῆδας avoir)

je serais ηθελον εἰσθαι (τώρα)	Imparfait
tu serais	que je fusse νὰ ἤμαι (μετὰ παρόντ., τῆς δριστ.)
il ή elle serait	que tu fusses
nous serions	qu'il ή qu'elle fut
vous seriez	que nous fussions
ils ή elles seraient	que vous fussiez
Passé	qu'ils ή qu'elles furent
(Βλέπε τὸ φῆμα avoir)	Prétérit
j'aurais été ηθελον εἰσθαι (τότε)	que j'aie été νὰ ὑπῆρξε
tu aurais été	que tu aies été
il ή elle aurait été	qu'il ή qu'elle ait été
nous aurions été	que nous ayons été
vous auriez été	que vous ayez été
ils ή elles auraient été	qu'ils ή qu'elles aient été
On dit aussi	
j'eusse été ηθελον εἰσθαι (τότε)	Plus-que-parfait
tu eusses été	que j'eusse été νὰ εἴχον υπάρχει
il ή elle eût été	que tu eusses été
nous eussions été	qu'il ή qu'elle eût été
vous eussiez été	que nous eussions été
ils ή elles eussent été	que vous eussiez été
Impératif	qu'ils ή qu'elles eussent été
(Βλέπε τὸ φῆμα avoir)	Infinitif
sois έσο	Présent ή futur
soyons έσμεν	être νὰ ἤμαι κλπ.
soyez έστε	rétrérit
Subjonctif	avoir été νὰ έγω υπάρχει
Présent ή futur	Participe
que je sois νὰ ἤμαι (μετὰ ένε-	Présent ή futur
στῶτν ή μέλλ. τῆς δριστ.) étant θν κλπ.	
que tu sois	Passé
qu'il ή qu'elle soit	ayant été υπάρχεις κλπ.
que nous soyons	Passif
que vous soyez	été δι' ἀμφότ. τὸ γένη καὶ ἀμ-
qu'ils ή qu'elles soient	φοτέρους τοὺς ἀριθμούς ⁽¹⁾ .

(1) Το φῆμα ἔτερο μὴ συνοδεύον παθητ. μετοχήν ἄλλου φήματος είναι δι- πρότερον substantif, δι' οὗ je suis, je serai heureux etc. εἴρηται έστραγγείλης κλπ.

ΘΕΜΑ Κ'.

*Ἐπὶ τοῦ ῥῆματος θέτε.

Εἶμαι, εἰσαι, εἶναι καλός.—"Ημην, ήσο, ήτον εὔτακτος καὶ ἐπιμελής.—"Υπήρξαμεν, οὐ πήρετε, οὐ πήρετε προγοθές εὐχάριστοι.—"Υπήρξαμεν, οὐ πήρετε, οὐ πήρετε σήμερον φρίγισμα (irrités).—"Ἄρ' οὖ οὐ πήρετε διληγώτερον ἔκεινης (moins qu' elle) καλοῖς (bons).—Θὺ νήμαι, οὐκ ησαι, οὐκ ηναι: ἀπόρεις εἰς τὸ θέατρον (au théâtre).—Θύ ἔχω υπάγει, οὐκ ἔχεις υπάγει, οὐκ ἔχει υπάγει αὔριον εἰς τὴν ἔξοχὴν (à la campagne).—Θύ ἔχωμεν υπάγει αὔριον τὸ ἑσπέρας (demain soir) εἰς τὴν οἰκίαν (chez) τοῦ ἀδελφοῦ σας.—Θύ ημεθα εὐχαριστημένοι —"Εσσο ἐπιμελῆς (studieux).—"Ἐπιθυμοῦν νὺν ησθε ἐπιμελεῖς.—"Ἐπιθύμουν νὺν ησαν ἐπιμελέστεροι.—Διν πιστεύω νὺν ηναι ἀμελῆς.—Διν πιστεύω νὺν ητον ἀμελῆς (paresseux).—"Ηθέλων (je voudrais) νύν εἴλετε οὐπάρεις καλήτεροι.—Θέλεις (veux-tu) νύν ησαι καλός;—Θέλομεν νύν ημεθα καλοῖς.—"Ἄροις οὐ πήρετε (après avoir été, ή ayant été) ἐπιμελεῖς.—"Ων ἀγαθός.—Οὕτως ἀγαθή.—"Οὗτοις καλοῖς, οὕτοις πλούσιαι.—"Υπάρξεις; καλήτερος.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.—PREMIÈRE CONJUGAISON.

Aimer.—Ἀγαπῶ.

Σχηματισμὸς τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τῶν τεσσάρων συγγριῶν.

Conjugaison des verbes actifs des quatre conjugaisons.

215.—"Ἐκκατον ῥῆμα ἔγει δύο συστατικά, τὴν ῥίζαν le radical καὶ τὴν κατάληξιν la terminaison, ὡς: aimer, finir, recevoir, rendre; aim, fin, rec, ren, εἰσι ῥίζαι, er, ir, evoir, dre καταλήξαις. Ἐπ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων ῥημάτων συγγρατίζονται, μεταβολῇ τῆς ῥίζης, πάντα τὰ δυαλὺκα ῥῆματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Parlé.

Indicatif

Présent

j'aime ἀγαπῶ

tu aimes

il aime ή elle aime

nous aimons

vous aimez

ils aiment ή elles aiment

Imparfait

j'aimais ἀγάπων

tu aimais

il aimait ή elle aimait

nous aimions

vous aimiez

ils aimaien ή elles aimaien

Prétérit défini

j'aimai ἀγάπησα (τότε)

tu aimas

il aimá ή elle aimá

nous aimâmes

vous aimâtes

ils ή elles aimèrent

Préterit indéfini

j'ai aimé ἀγάπητα (τώρα ή καροτ.)

tu as aimé

il a aimé ή elle a aimé

nous avons aimé

vous avez aimé

ils ont aimé	elles ont aimé	vous aimeriez
X Prétérit antérieur		ils ή elles aimeraient
j'eus aimé $\hat{\alpha}\phi\sigma\eta\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\alpha$		Passé
tu eus aimé		j'aurais aimé $\hat{\eta}\theta\epsilon\lambda\eta\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\epsilon\iota$
il eut aimé	elle eut aimé	(τότε)
nous eûmes aimé		tu aurais aimé
vous eûtes aimé		il ή elle aurait aimé
ils ή elles eurent aimé		nous aurions aimé
Plus-que-parfait		vous auriez aimé
j'avais aimé $\hat{\epsilon}\chi\eta\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\epsilon\iota$		ils ή elles auraient aimé
tu avais aimé		On dit aussi
il avait ή elle avait aimé		j'eusse aimé $\hat{\eta}\theta\epsilon\lambda\eta\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\epsilon\iota$
nous avions aimé		(τότε)
vous aviez aimé		tu eusses aimé
ils ή elles avaient aimé		il eût aimé ή elle eût aimé
Futur		nous eussions aimé
j'aimerai $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\omega$		vous eussiez aimé
tu aimeras		ils ή elles eussent aimé
il aimera ή elle aimera		Impératif X
nous aimerons		(Βλέπε τὸ ἔημα avoir)
vous aimerez		j'aime $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\alpha$
ils ή elles aimeront		aimons $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\omega\mu\epsilon\nu$
Futur passé		aimez $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\tau\epsilon$
j'aurai aimé $\theta\hat{\chi}\hat{\omega}\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\epsilon\iota$		Subjonctif
tu auras aimé		Présent ή futur
il aura ή elle aura aimé		que j'aime νὰ $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\omega$ (μετὰ
nous aurons aimé		μέλλ. η ἐνεστ. δριστικ.)
vous aurez aimé		que tu aimes
ils ή elles auront aimé		qu'il aime ή qu'elle aime
Conditionnel		que nous aimions
Présent ή futur		que vous aimiez
(Βλέπε τὸ ἔημα avoir)		qu'ils ή qu'elles aiment
j'aimerais $\hat{\eta}\theta\epsilon\lambda\eta\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\epsilon\iota$ (τώρα)		Imparfait
tu aimerais		que j'aimasse (νὰ $\hat{\alpha}\gamma\pi\pi\tau\omega$ μετά
il aimera ή elle aimera		πωρωγ., δριστική)
nous aimerions		que tu aimasses

qu'il à qu'elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils à qu'elles aimassent

que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils à qu'elles eussent aimé
Infinitif

Prétérit

que j'aie aimé νὰ ἡγάπησα
que tu aies aimé
qu'il à qu'elle ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu'ils à qu'elles aient aimé

Présent à futur
aimer νὰ ἀγαπῶ, νὰ ἀγαπᾶς κλπ.
Prétérit
avoir aimé ἀφοῦ ἡγάπησα κλπ.
Participe
Présent à futur
aimant ἀγαπῶν κλπ.

Plus-que-parfait

que j'eusse aimé νὰ εἴχοι α- ayant aimé ἀγαπήσας κλπ.

γαπήσει
que tu eusses aimé
qu'il à qu'elle eût aimé

aimé ἀρτ. aimée θηλ. ἀγαπήθει,
aimés ἀγαπήθεντες, aimées θηλ.

Ο Ε Μ Α Κ Α ′

*Ἐπὶ τῶν ῥημάτων ανοικ, ἔτρε καὶ αἰτησει.

"Ἔχω κόνγ καὶ ἐπον.—"Ἔχομεν πατέρας καὶ μητέρας.—"Ἔχεις ἀδελφόν καὶ ἀδελφήν.—"Ἔχομεν οἰκίαν καὶ κῆπον.—"Ἔχουν κονδύλιαν καὶ μαχαίριαν.—"Εσχες χολής ἐπιστολάς.—"Ἔχομεν σήμερον εἰδήσαις.—"Ἔχον λάβει ἄνθη.—"Ἔχεις λάβεις κονδύλια.—"Ἔχον λάβεις (ἐκεῖνοι) χρήματα.—Θὺ ἔχω βιβλία.—Θὺ ἔχεις λάβεις τὸ επόπειρας χρήματα.—"Ἐν διαχρόνῳ ἔφθανες (arrivait) τώρα ὅτι εἴχον ἐπιστολάς.—"Ἐν διαχρόνῳ (étais arrivé) χολής οὐκ εἴχον εἰδήσαις.—"Ἔχεις ὑπομονήν.—Θέλω (je veux) νὰ ἔχως ὑπομονήν.—"Ηύστελε (il voulait) νὰ ἔχωμεν οἰκον.—"Αμφιβάλλω (je doute) ὅτι ἔλαβες χρήματα.—"Ἐπειδόμενος (je voudrais) νὰ εἴχῃς λάβεις ἐπιστολάς.—Θέλω νὰ ἔχω βιβλία.—"Ἄροις ἔσχον χρήματα ἡγόρασσα (j'ai acheté) βιβλία.—"Ἔχουσαν ἀδελφήν καὶ ἀδελφόν.—Σχόλιον ἔξαδελφον καὶ ἔξαδελφην.—"Είμαι, είσαι, είναις δικαιόρος.—"Είσθε εὐτυχεῖς.—"Ημην δυστυχής.—"Ητο πίνης.—"Ησαν πίνητες.—"Τυχήξαμεν ὠργισμένοι.—"Τυχήξατε πέρους; πληγωμένοι.—"Εσομαί ἔτοιμος.—"Εσόμεθα γέροντες.—"Ἔχουν ὑπάρξεις πλούσιοι.—"Ἄροις ὑπάρξατε βάρδοροι.—"Ἡθελον είσθαι πλούσιοις (τώρα) έάν...—"Ἡθελον είσθαι εὐτυχής (τότε) έάν...—"Εσμὲν χρηστοί.—"Εστε δίκαιοι.—"Εστο σώφρων.—Νὰ ημαὶ ἄρωνος;—Νὰ ηναὶ μικρός.—"Ἐπειδόμενον νὰ ἤμεθα, νὰ ησθε πλούσιοι.—Νὰ ἔχομεν ὑπάρξεις μεγάλους.—Νὰ εἴχετε ὑπάρξεις ισχυρούς.—Θέλω νὰ ημαὶ μέγας.—"Ων καλός, οἶσα πιστός.—"Πιάρχεις άθως.—"Ἄγκεις τοὺς σπουδαῖούς.—"Ηγάπιον τοὺς εὐθύρους.—"Ηγάπησας τοὺς ἀδειούς.—"Ηγαπήσαμεν ἄλλοτε τὰς διεκδίσσεις.—"Ηγαπήσαμεν τώρα τὰ χρήματα.—"Ἄροις ἡγαπάσαμεν τοὺς προστικούς.—"Ἔχεις ἀγαπήσεις τὴν αἰσθήσην.—Θὰ ἀγαπήσω τὴν σπουδὴν.—Θὰ ζ-

χιο ἀγαπήσαι τὴν σπουδὴν πρὸ τῆς πραξείστεως τοῦ γρόνου (avant que le temps fut passé). — Ήθέλομεν ἀγαπήσαις (τώρα) έάν. — Ήθέλομεν ἀγαπήσαις (τότε) έάν. — Αγάπει τὸν Θεόν. — Ηρίπει (il faut) νὰ ἀγαπᾶς τοὺς γονεῖς σου. — Επερπει (il fallait) νὰ ἀγαπᾶς τὴν σπουδὴν. — Διν πιστεύω (je ne crois pas) νὰ ἔγαπησι τὰ γράμματα. — Θέλω νὰ ἀγαπῶ τὸν Θεόν. — Αγαπῶ τὸν πατέρα του. — Αγαπήσασσα τὴν μητέρα της. — Κόρη ἀγαπωμένη ὅποιαν γονέων της (de ses parents).

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ἄγημάτων τῆς α' συλλογίας.

Observations sur certains verbes de la première conjugaison.

216.—Τὰ δίκαια τὰ λέγοντα εἰς ger, τηροῦσι τὸ ε τῆς ληγούσης τῆς ἀπαρεμφάτου πρὸ τῶν φωνηέντων α καὶ ο, ἵνα διατηρήσωσι τὴν φωνὴν τοῦ j, ως partager μερίζω, nous partageons, juger δικάζω, il jugea, κλπ.

217.—Τὰ λέγοντα εἰς εερ ληρένουσι τὴν διόστιξιν cédille ὅποια τὸ φ πρὸ τῶν αὐτῶν γραμμάτων, ἵνα διατηρήσωσι τὴν φωνὴν τοῦ s, ως placer θέτω, nous plaçons, il plaça, κλπ.

218.—Τὰ δίκαια τὰ ἔχοντα τὸ ε τῆς παραληγούσης τῆς ἀπαρεμφάτου ἀφώνον (e) ή κλειστὸν (é), τρέπουσιν αὐτὸν εἰς θερύτονον (è) πρὸ συλλαβῆς γραφομένης δι' ε ἀφώνου, ως considérer παρατηρῶ, je considère, je considérerai κλπ., mener διηγῆ, que je mène, je mènerais κλπ. Έξιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ εἰς éger λέγοντα, ἀτινα φυλάκτουσι καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν συζυγίαν τὸ ε κλειστόν· ως assiéger πολιορκῶ, j'assiége, j'assiégerai, que j'assiége κλπ.

219.—Τὰ λέγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς eler ή eter, διπλακτιζόουσι τὸ I καὶ t πρὸ ε ἀφώνου, ως appeler καλεῖν, j'appelle, j'appellerai κλπ., jeter βίπτειν, que je jette, je jetterais κλπ. Αὕτη η παρατήρησις δὲν ἀφορᾷ τὰ δίκαια τὰ ἔχοντα δέσύτονον τὴν παραληγούσην τῆς ἀπαρεμφάτου. Ταῦτα τρέπουσι τὸ ε δέσύτονον εἰς è βιρύτονον, κατὰ τὸν προηγούμενον κανόνα, χωρὶς νὰ διπλακτιζώσι τὰ σύμφωνα I καὶ t. Τοιαῦτά εἰσι:

Recéler διπλακύπτειν (κλοπικά), révéler ἀποκαλύπτειν, décréter ψηφίζειν, empiéter σφετερίζεσθαι, interpréter διερμηνεύειν, inquiéter ἀνησυχεῖν, répéter ἐπαναλαμβάνειν, végéter βλαστάνειν⁽¹⁾.

(1) Τινὲς δὲν διπλακτιζούσι τὰ σύμφωνα I καὶ t καὶ εἰς τὰ δίκαια: Acheter ἀγοράζειν, bourreler δισσανίζειν, geler πάγνυμι, harceler παροϊζειν.

220.—Τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἐνεστῶσαν μετοχὴν εἰς γαντ, ἔχουσι παρὸ τὸ γ τῆς βίζης ἐν οἱ εἰς τὸ α' καὶ β' πληθ. πρόσωπον τοῦ παρατητικοῦ τῆς δριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς, ὡς ἐκ τῆς καταλήξεως, οἷον παγέ πληρόνειν, μετοχὴ payant, παρκτ. nous payions, vous payiez, ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. que nous payions, que vous payiez κλπ. Ἐπίσης τρέποντὸ γ εἰς i πρὸ εἰφώνου, ὡς ενογένετο πέμπειν, ἐνεστῶς τῆς μετοχ. envoiant, j'envoie, que j'envoie κλπ. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς τὴν ἐνεστῶσαν μετοχὴν εἰς iant γράφονται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, μὲ δύο ii εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα τῶν αὐτῶν γράνων, ὡς πριεῖν παρακαλεῖν, μετοχὴ priant, παρκτ. nous priions, vous priiez, ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. que nous priions, que vous priiez κλπ.⁽¹⁾

221.—Τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμπρατον εἰς οἶρ, εἰς τὴν παθ. θηλ. μετοχ. συμβείνει νὰ γράφωνται μὲ τρία e, ὡς eréer δημιουργεῖν, παθ. θηλ. μετοχ. eréée δημιουργηθεῖσα κλπ.

Ο Ε Μ Α Κ Β'

*Ἐπὶ τῶν παρατηρησάσιων τῆς α'. συζυγέας

Μερίζω (partager) τὰ γρήματά μου.—Μερίζομεν τὰ βιθλία μας.—Ἐμέριτα γθὲς τὰ γειρόγραφά μου.—Μερίζων τὰ κονδύλιά του.—Μερίζουσα τὰ φορέματα.—Ἐθετον (placer) τὴν γειρά μου.—Ἐθέσαμεν τὴν κεραλήν μας.—Παρατηρῶ (considérer) τὸν φίλον σας.—Παριτήρουν τὴν ἀδελφήν σας.—Θὺ παρατηρήσω τὸν ἀδελφόν σας.—Ἐπολιόρχουν (asiéger) τὴν πόλιν.—Πολιορκήσατε τὸ φρούριον.—Καλῶ (appeler) τὸν ἀδελφόν σου.—Ἐκάλεσα τὴν μητέρα σου.—Θὺ σὲ καλέσω.—Κάλεσε τον.—Θέλω νὰ βίψης ἄγυρα.—Ἡθελον νὰ βί-

---

νειν, peler φλοίζειν, ἀτινα ἔχουσι τὸ ε τῆς παραληγούσης ἀτονον' ἀλλ' ὁ κανόνης οὗτος ἀποδίπτεται ἀπὸ πολλοῦς γραμματικούς, ὡς ὅλως περιτίνες, ὑπάγουσι δὲ τὰ βήματα ταῦτα εἰς τὸν προηγούμενον κανόναν· ὡς j'achette, je bourrellerai, je gellerai, que je pelle κλπ.

(1) Καὶ τὰ βήματα τῶν ἄλλων συζυγιῶν, δέταν ἡ ἐνεστῶσα μετοχὴ αὐτῶν λήγῃ εἰς γαντ ἢ εἰς iant ἔχουσι παρὸ τῷ γ παρὸ τῷ i τῆς βίζης ἐν οἱ εἰς τὸ α' καὶ β' πληθ. πρόσωπον τοῦ παρατητικοῦ τῆς δριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς, ὡς rire γελάν, μετοχὴ riант παρτατ. τῆς δριστικῆς nous riions, vous riiez, ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. que nous riions, que vous riiez.—Voir βλέπειν, μετοχὴ voyant, παρτατ. τῆς δριστικῆς nous voyions, vous voyiez, ἐνεστ. τῆς ὑποτακτικῆς que nous voyions, que vous voyiez κλπ.—Ἐπίσης τὰ βήματα καὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν τὰ λήγοντα εἰς τὴν μετοχὴν εἰς γαντ, τρέπουσα τὸ γ εἰς i πρὸ τοῦ εἰφώνου, ὡς voir μετοχὴ voyant, ὑποτακτ. que je voie καὶ οὐδὲτ que je voye. Τινὲς ἐν τούτοις δὲν τρέπουσα τὸ γ τῶν βήματων παγέ πληρόνειν, essayier δοκιμάζειν, grammayer τραχυλίζειν, ἀλλ' ἡ ἔξαλεσσις αὕτη δὲν εἶναι ὑπογραφή.

Φης κριθῆναι.—Ἄγοράζω (acheter) καρπούς.—Θέλω ἀγοράσω μῆλα.—Φλαῖλω τὰ μῆλα.—Ἐπληρόνομεν τὰ γρίπια μας.—Πρέπει νὰ πληρώσητε.—Δὲν πρέπει νὰ γελάτε.—Πρέπει νὰ τὸν παρακαλήσητε.—Θέλω πληρώσω.—Δημιουργηθεῖς οὐκετὶ θεοῦ.—Δημιουργηθεῖτε οὐκετὶ τοῦ Πλάτωνος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.—SECONDE CONJUGAISON.

Po fin.   *Finir.*—*Tελειώνειν.*

Iudicatif présent	tu eus fini
Je finis τελειώνω	il ή elle eut fini
tu finis	nous eûmes fini
il ή elle finit	vous eûtes fini
nous finissons	ils ή elles eurent fini
vous finissez	Plus-que-parfait
ils ή elles finissent	j'avais fini εἰχον τελειώσει
Imparfait	tu avais fini
je finissais ἐτελείωνον	il ή elle avait fini
tu finissais	nous avions fini
il ή elle finissait	vous aviez fini
nous finissions	ils ή elles avaient fini
vous finissiez	Futur
ils ή elles finissaient	je finirai τελειώσω
Prétérit défini	tu finiras
je finis ἐτελείωσα (τότε)	il ή elle finira
tu finis	nous finirons
il ή elle finit	vous finirez
nous finîmes	ils ή elles finiront
vous finîtes	Futur passé
ils ή elles finirent	j'aurai fini θέλω τελειώσει
Prétérit indéfini	tu auras fini
J'ai fini ἐτελείωσα (τώρα ή λο-	il ή elle aura fini
tu as fini	nous aurons fini
il ή elle a fini	vous aurez fini
nous avons fini	ils ή elles auront fini
vous avez fini	Conditionnel
ils ή elles ont fini	Présent ή futur (Βλέπε τὸ δῆμον αvoir)
Prétérit antérieur	
jeus finai ἔφης ἐτελείωσα	

je finirais	ζήθελον τελειώσει (τάχα)	Imparfait
tu finirais	que je finisse νά τελειώνω (μετά πνευμ., δριστική)	que je finisse νά τελειώνω (μετά πνευμ., δριστική)
il ή elle finirait	que tu finisses	que tu finisses
nous finirions	qu'il ή qu'elle fiait	qu'il ή qu'elle fiait
vous finiriez	que nous finissions	que nous finissions
ils ή elles finiraient	que vous finissiez	que vous finissiez
	Passé	qu'ils ή qu'elles finissent
	(Βλέπε τὸ ἔχειν avoir)	Prétérit
j'aurais fini	ζήθελον τελειώσει (τάχα)	que j'aie fini νά έχω τελειώσει
tu aurais fini	que tu aies fini	que tu aies fini
il ή elle aurait fini	qu'il ή qu'elle ait fini	qu'il ή qu'elle ait fini
nous aurions fini	que nous ayons fini	que nous ayons fini
vous auriez fini	que vous ayez fini	que vous ayez fini
ils ή elles auraient fini	qu'ils ή qu'elles aient fini	qu'ils ή qu'elles aient fini
	On dit aussi	
j'eusse fini	ζήθελον τελειώσαι (τάχα)	Plus-que-parfait
tu eusses fini	que j'eusse fini νά είχον τελειώσαι	que j'eusse fini νά είχον τελειώσαι
il ή elle eût fini	que tu eusses fini	que tu eusses fini
nous eussions fini	qu'il ή elle eût fini	qu'il ή elle eût fini
vous eussiez fini	que nous eussions fini	que nous eussions fini
ils ή elles eussent fini	que vous eussiez fini	que vous eussiez fini
	Impératif	qu'ils ή qu'elles eussent fini
	(Βλέπε τὸ ἔχειν avoir)	Infinitif
finis τελείωσον		Présent ή futur
finissons τελειώσωμεν		finir νά τελειώνω κλπ.
finissez τελειώστε		Prétérit
	Subjonctif	avoir fini άφοῦ έτελείωσα κλπ.
	Présent ή futur	Participe
que je finisse νά τελειώνω (μετά ένεστι, ή μέλλ., δριστική)		Présent ή futur
que tu finisses	finissant τελειώνων κλπ.	Passé
qu'il ή qu'elle finisse		ayant fini τελειώσας κλπ.
que nous finissions		Passif
que vous finissiez		fini άρτ. finie θ. τελειώθεις κλπ.
qu'ils ή qu'elles finissent		R.A. finis, finies κπλ.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ἡγεμότερῶν τῆς 6^{ης} αναγνίσιας.

Observations sur certains verbes de la seconde conjugaison.

222.—Τὸ ἔχειν bénir εύλογεται, έχει δύο πνεύ. μετογ., bénir

bénie καὶ bénite. Αὕτη μὲν λέγεται περὶ πρόγραμτος καὶ θερωμένου διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς, ὡς pain bénit ἀντίδωρον, eau bénite ἀγίσματος κλπ., ἐκείνη δὲ εἰς ὅλης τὰς ἄλλας σηματίας τοῦ ρήματος.

223.—Τὸ δῆμαρχον haïr μισεῖν, λαμβάνει ἐπὶ τοῦ Ἡ δικαιοτεικὸν σημεῖον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν σχηματισμὸν, πλὴν τῶν τριῶν ἐντεκτῶν προσώπων τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς je hais, tu hais, il hait καὶ τοῦ 6' ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστατικῆς hais. Εἰς τὰ δύο πληθ. πρόσωπα τοῦ πρέτερι δεῖνι, nous haïmes, vous haïtes, καὶ εἰς τὸ γ' ἐνικὸν προσώπων τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς qu'il haït δὲν τίθεται περισπωμένη.

224.—Τὸ δῆμαρχον fleurir ἀνθεῖν, ἔχει δύο ἐνεστ. μετοχ. flEURissant καὶ flOrissant καὶ δύο παρατατικούς τῆς δριστικῆς je flEURissais καὶ je flOrissais. Γράφομεν διὰ τοῦ δίζικοῦ flO εἰς τὴν σηματίαν τοῦ ἀνθεκτικοῦ καὶ διὰ τοῦ δίζικοῦ flEU εἰς τὰς ἄλλας σηματίας τοῦ ρήματος, οἷον Γ empire des Assyriens florissait alors τὸ τῶν Ασσυρίων κράτος ζημιάς τότε. Nos arbres fleurissaient τὰ δένδρα μας ήνθουν κλπ.

ΘΕΜΑ ΚΓ'.

*Ἐπὶ τοῦ δῆματος flūrir καὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς 6' συζητήσας.

Τελεόνω μετέκ (dans) μίαν ὥραν.—Ἐτελεόνομεν τὸ μάθημά μας.—Ἐτελείωσεν (αὕτη) τὸ ἔργον της.—Ἐτελείωσαμεν γῆρες.—Ἄροῦ (quand) ἐτελείωσαν ἥλιος (tu es venu).—Ἐγχομεν τελειώσει τὸ μάθημά μας.—Πότε Οὐκ τελειώσουν; —Οὐχ ἔχωμεν τελειώσαι πρὶν ἔλθητε (avant que vous veniez).—Πότελον τελειώσεις (τώρχ).—Πότελον τελειώσει (αὗται) (τότε).—Τελειώσον τὸ ἔργον σου.—Τελειώσατε τὸ μάθημά σας.—Πρέπει νὰ τελειώσῃς ἀπόψε (ce soir).—Ἐπρέπει νὰ τελειώσητε.—Ἐπρέπει νὰ είγετε τελειώσει.—Λαμβάνεις ἀν τελειώσαν.—Τελειώνων ἀπήρχετο (il partait).—Τελειώσας ἔφαγε (il a mangé).—Προσθετίκα τελειώσασα=λήξεσα.—Τὸ θῦμορ τοστὸ εἶναι ἡγιασμένον.—Λαζής ηδηλογημένος.—Σηματία εὐλογηθεσα ὅπε τοῦ τερπίως.—Μισθὼν τοὺς κακούς.—Μίσθω τοὺς δασεῖτες.—Εμίσθησα τὴν κακίαν.—Πρέπει νὰ μισήσῃς τὴν κακίαν.—Θεὶς αἱ μισήσω.—Τὸν μισεῖς.—Μὲ μισεῖς.—Λι έπιστήμαι ζημιάζον τότε.—Τὰ δίνδρα μας ήνθουν.—Η ἱταλία ἀκράζουσα . . . —Τὰ δίνδρα ἀνθίζουντα . . .

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.—TROISIÈME COJUGAISON.

Recevoir.—Δέχεσθαι.

Indicatif présent	il ἢ elle reçoit
je reçois δέχομαι ἢ λαμβάνω	nous recevons
ta reçois	vous recevez

ils ή elles reçoivent

Imparfait

je recevais ἐδεχόμην

tu recevais

il ή elle recevait

nous recevions

vous receviez

ils ή elles recevaient

Prétérit défini

je reçus ἐδέχθην (τότε)

tu reçus

il ή elle reçut

nous reçumes

vous reçûtes

ils ή elles reçurent

Prétérit indéfini

j'ai reçu ἐδέχθην (τώρα ή αριστ.)

tu as reçu

il ή elle a reçu

nous avons reçu

vous avez reçu

ils ή elles ont reçu

Prétérit antérieur

j'eus reçu ἐρω ἐδέχθην

tu eus reçu

il ή elle eut reçu

nous eûmes reçu

vous eûtes reçu

ils ή elles eurent reçu

Plus-que-parfait

j'avais reçu εἰδούσαν λάβει

tu avais reçu

il ή elle avait reçu

nous avions reçu

vous aviez reçu

ils ή elles avaient reçu

Futur

je recevrai λέλω λάβει

tu recevras

il ή elle recevra

nous recevrons

vous recevrez

ils ή elles recevront

Futur passé

j'aurai reçu θὰ ἔχω λάβει

tu auras reçu

il ή elle aura reçu

nous aurons reçu

vous aurez reçu

ils ή elles auront reçu

Conditionnel

Présent ή futur

(Βλέπε τὸ δῆμαρον αὐλί) je recevrais καθελον λάβει (τώρα)

tu recevrais

il ή elle recevrait

nous recevrions

vous recevriez

ils ή elles recevraient

Passé

(Βλέπε τὸ δῆμαρον αὐλί)

j'aurais reçu καθελον λάβει (τότε)

tu aurais reçu

il ή elle aurait reçu

nous aurions reçu

vous auriez reçu

ils ή elles auraient reçu

On dit aussi

j'eusse reçu καθελον λάβει (τότε)

tu eusses reçu

il ή elle eût reçu

nous eussions reçu

vous eussiez reçu	que tu aies reçu
ils ή elles eussent reçu	qu'il ή qu'elle ait reçu
Impératif	que nous ayons reçu
(θλέπε τὸ ἔχειν avoir)	que vous ayez reçu
reçois λάμβάνε	qu'ils ή qu'elles aient reçu
recevons ά; λάμβανεν	Plus-que-parfait
receivez λάζετε	que j'eusse reçu νὰ εἰχον λάζει
Subjonctif	que tu eusses reçu
Présent ή futur	qu'il ή qu'elle eût reçu
que je reçoive νὰ λαμβάνω (μετὰ ένεσ. ή μέλλ. δριστικ.)	que nous eussions reçu
que tu reçoives	que vous eussiez reçu
qu'il ή qu'elle reçoive	qu'ils ή qu'elles eussent reçu
que nous recevions	Infinitif
que vous receviez	Présent ή futur
qu'ils ή qu'elles reçoivent	recevoir νὰ λαμβάνω κλπ.
Imparfait	Préterité
que je reçusse νὰ λαμβάνω (μετὰ παρφ. δριστικής.)	avoir reçu ἀροῦ ἔλασθον
que tu reçusses	Participe
qu'il ή qu'elle reçut	Présent ή futur
que nous reçussions	recevant λαμβάνων κλπ.
que vous reçussiez	Passé
qu'ils ή qu'elles reçussent	ayant reçu λαζόνων κλπ.
Préterité	Passif
que j'aie reçu νὲ λάζει	reçu, reçue, λαζίσις κλπ.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν γρηγόρων τῆς γ' συνγίας.

Observations sur certains verbes de la troisième conjugaison.

225.—Μεταξὺ τῶν ὥρημάτων τῆς συζυγίας παύτης, μόνα τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέφρατον εἰς εορι συγματίζονται ὡς τὸ γενεvoir, πάντα τ' ἀλλα εἰσὶν ἀνώμαλα.—Τὰ δύο ὅμαλὰ ἥρηματα devoir ὁρεῖσιν καὶ redevoir ὁρεῖσιν ἐκ νέου, περισπῶνται εἰς τὸν ἀρσενικὸν ἑνικὸν ἀρθρὸν τῷ παθητικῇ μετογῇς δὲ εἰς redū.

Ο Ε Μ Α Κ Ά

*Ἐπὶ τοῦ ὥρηματος τερρενοῖτ.

Λαμβάνω ἐπιστολής.—Ἐλάμβανε, ἐλέμβανε, ἐλαμβάνομεν γράμματα.—Ἐλάζει, ἐλαζει, ἐλάζεις, ἐλάζεις χθὶς δίκα πέντε δραχμές (drachmes).—Ἐλάζομεν, ἐλά-

Είτε, Έλληνον εἶκος: τρία φράγκα (francs). — Άροις Έλληνος, ἀροὶ Έλληνες τὰς ἐπιστολὰς (les lettres). — Εἴχον λάθει, εἴχομεν λάθει, εἴχετε λάθει τὴν κοινήματά μας. — Θὰ λάθωσιν οἱ πάππαι μας γράμματα. — Λύριον ὁ πατέρας μας, ἡ μήτηρ μας καὶ ὁ ἀδελφός μας οὐκέπουν λάθει ἐπιστολάς. — Λάθει τὰ γράμματα ταῦτα. — Θὰ τὰ ἑλάμβανον ἀνεἴχονται τὴν ζήτιαν (la permission) τοῦ πατέρος μου. — Διατί (pourquoi) δὲν Έλληνες (n'a-t-il pas reçu) τὰ γράμματα; — Θὰ τὰ ἑλάμβανε ἔτιν τὰ εἴχε ζητήσει (s'il l'avait demandé). — Διατί δὲν Έλλήσσεται γθίς τὰ βιβλία σας; — Θὰ τὰ ἑλάμβανομεν ἀνεἴρως δὲν ἔτοικεστῇ (fermée). — Λάθει τὸ διάρον τοῦτο (ce présent). — Θέλω νὰ λάθῃ ταῦτα τὰ γράμματα. — Δινείθω νὰ τὰ λάθει. — Ήθελε (il voulait) νὰ λάθῃ τὰ μεθ' ὑμῶν (avec vous) τὰ βιβλία σας. — Διέν πιστέων νὰ Έλληνες γράμματα. — Επιστέμαστε (avez-vous cru) δτι: ήθελε λάθει γράμματα; — Επιθυμεῖ (il désire) νὰ λαμβάνῃ ἐπιστολάς. — Άροις Έλληνον τὰς δραχμάς μου ἀνεγκώρησα (je suis parti). — Λαμβάνοντας γράμματα ἔδιδε τοὺς πτωχοὺς. — Αλιόντες τὰ βιβλία μας ἐπέγγαμεν (nous sommes allés) εἰς τὸ σχολεῖον (à l'école). — Επιστολὰι ληγθεῖσσαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.—QUATRIÈME CONJUGAISON.

Rendre.—Αποδίδειν.

Indicatif présent

je rends ἀποδίδω
tu rends
il ή elle rend
nous rendons
vous rendez
il ή elles rendent

Imparfait

je rendais ἀπέδιδον
tu rendais
il ή elle rendait
nous rendions
vous rendiez
ils ή elles rendaient

Prétérit indéfini

je rendis ἀπέδωκα (τότε)
tu rendis
il ή elle rendit
nous rendimes
vous rendîtes
ils ή elles rendirent

Prétérit indéfini

j'ai rendu ἀπέδωκα (νῦν ή ἀρρίτ.)
tu as rendu
il ή elle a rendu
nous avons rendu
vous avez rendu
ils ή elles ont rendu

Prétérit antérieur

j'eus rendu ἀπέδωκα
tu eus rendu
il ή elle eut rendu
nous eûmes rendu
vous eûtes rendu
ils ή elles eurent rendu

Plus-que-parfait

j'avais rendu εἴχον ἀποδώσει
tu avais rendu
il ή elle avait rendu
nous avions rendu
vous aviez rendu
ils ή elles avaient rendu

Futur	nous eussions rendu
je rendrai θέλω ἀποδώσει	vous eussiez rendu
tu rendras	ils ή elles eussent rendu
il ή elle rendra	Impératif
nous rendrons	(Βλέπε τὸ δῆμον avoir)
vous rendrez	rends ἀπόδος
ils ή elles rendront	rendons ἀποδώσωμεν
Futur passé	rendez ἀποδώσατε
j'aurai rendu θέλω ἀποδώσει:	Subjonctif
tu auras rendu	Présent ή futur
il ή elle aura rendu	que je rende νὰ ἀποδίδω (μετὰ ἐνεστῶται ή μέλλ. δριστ.)
nous aurons rendu	que tu rendes
vous aurez rendu	qu'il ή qu'elle rende
ils ή elles auront rendu	que nous rendions
Conditionnel	que vous rendiez
Présent ή futur	qu'ils ή qu'elles rendent
(Βλέπε τὸ δῆμον avoir)	Imparfait
je rendrais θέλον ἀποδώσει:	que je rendisse νὰ ἀποδίδω (μετά παρθηκ. δριστικῆς)
(τώρα)	que tu rendisses
tu rendrais	qu'il ή qu'elle rendit
il ή elle rendrait	que nous rendissions
nous rendrions	que vous rendissiez
vous rendriez	qu'ils ή qu'elles rendissent
ils ή elles rendraient	Prétérit
Prétérit	(Βλέπε τὸ δῆμον avoir)
j'aurais rendu θέλον ἀποδώσει	que j'aie rendu νὰ ἀπέδωκα
tu aurais rendu	que tu aies rendu
il ή elle aurait rendu	qu'il ή qu'elle ait rendu
nous aurions rendu	que nous ayons rendu
vous auriez rendu	que vous ayez rendu
ils ή elles auraient rendu	qu'ils ή qu'elles aient rendu
On dit aussi	Plus-que-parfait
j'eusse rendu θέλον ἀποδώσει:	que j'eusse rendu νὰ εἴχον ἀπο-
tu eusses rendu	δόσει:
il ή elle eût rendu	que tu eusses rendu

(ΓΑΛΛ. ΓΡΑΜΜ. ΖΔΕΣ.)

10.

qu'il n' qu'elle eût rendu	Participe
que nous eussions rendu	
que vous eussiez rendu	Présent n° futur
qu'ils n° elles eussent rendu	rendant ἀποδίδων
Infinitif	
Présent n° futur	Passé
rendre νὴ ἀποδίδω καὶ π.	ayant rendu ἀποδόσας καὶ π.
Prétérit	Passif
avoir rendu ἀφοῦ ἀπέδωκε	rendu, rendue, ἀποδοθεὶς καὶ π.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ῥημάτων τῆς δ' οὐνυγίας.

Observations sur certains verbes de la quatrième conjugaison.

226.—Μεταξὺ τῶν ῥημάτων τῆς συζυγίας ταύτης τῶν ληγόντων εἰς dre, τινὲς, εἰς τὰ τρίχ ἐνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριτικῆς, μεταξύλουσι τὰ ληκτικὰ ds, ds, d τοῦ τύπου εἰς s, s, t. Ταῦτά εἰσι τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ἀπαρεμφάτου εἰς īndre καὶ soudre, ω; craindre φοβοῦμαι, je crains, tu crains, il craint. Absoudre ἀθωῷ, j'absous, tu absous, il absout etc.

ΘΕΜΑ ΚΕ'.

*Ἐπὶ τῶν ῥημάτων recevoir καὶ rendre καὶ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς γ' καὶ δ' συζυγίας.

Λαμβάνω γρήματα καὶ εἰδῆσις.—Ἐλαμβάνομεν ἐμπορεύματα.—Ἐλαζόν προγόθες ἐπιστολὴν.—Ἐλαζόν σήμερον μίαν ἀγγελίαν.—Ἄφοῦ ἔλαζον τὰ βιβλία μου ἀπῆλθον (je suis parti).—Ἔλιγε (αὐτῇ) λάζει τὰς ἐπιστολάς της.—Θίλομεν λάζει ἐφημερίδας.—Θά ἔχω λάζει ἐπιστολάς πρὸ (avant) της αὔριον.—Θά ἔχετε λάζει γρήματα πρὸ τῆς ἀφίξεώς μας.—Ἄν εἴχον ἐργασίαν θά ἔλιμποντα γρήματα—“Ηθελον λάζει γρήματα ἀν μοὶ ἐπεμπεῖς (si tu m'en envoys).—Δέχθητε τὰς εὐχαριστίσεις μου.—Δέχθητε τοὺς χαρεστιμούς μου.—Θίλω νὺ δέχησας δ', τι σοὶ δίδωσι (ce qu'on te donne).—“Ηθελον νὺ δέχηθη.—“Ηθελον νὺ εἴχε δε-γόθη.—Λαζών γρήματα μοὶ ἔδωκε.—Ἄποδίδω τὸ βιβλίον σου.—Ἄπειδίδον τὰ γρήματα.—Ἄπειδώκεμεν τὴν γρηματικήν.—Ἄπειδώκετε προχοθες τὴν ἐπίσκεψιν.—Ἄφοῦ ἀπέδωκε τὸ βιβλίον ἔξηλθον (je suis sorti).—Εἴχετε ἀποδάσει τὸ ὠρολόγιον.—Θά ἀποδάσουν τὰ γρήματα.—Θά ἔχω ἀποδάσει τὰ γρήματα πρὸ τῆς ἐπανάστασίς σας (avant votre arrivée).—Θά ἀπειδίδομεν ἐκν...—Ἐάν εἴχομεν γρήματα θά ἀπειδίδομεν τὸ χρίσος μας.—Ἄπειδος τὸ βιβλίον μου.—Πρέπει νὺ ἀποδάσῃς τὰ γρήματά μου.—Ἐπρέπει νὺ τὰ ἀποδάσης.—Ἄπειδίλλω ἀν τὸ πέιδωνε.—Ἐπειδόμουν νὺ τὰ εἴχεν ἀποδάσει.—Ἄποδίδων γάριτας.—Ἄποδάσατε τὴν γρηματικήν μου.—Βιβλίον ἀποδοθεῖν.—Φοβοῦμαι τοὺς κακούς.—Ἄλιος τοὺς δικούους (les accusés).—Μισθὸς (appointment) δρειλάμπενος.

Περὶ τῶν παθητικῶν φήματων.—Des verbes passifs.

227.—Σημ. Οἱ Γάλλοι τὰ παθητικὰ φίματα σχηματίζουσι διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτεν, κατὰ πάντας τοὺς γράμμους αὐτοῦ, καὶ τὴν παθητικήν μετοχῇ τοῦ φίματος τὸ ὄποιον θίλουσι νὰ σχηματίσωσι παθητικός.

Σχηματισμὸς τοῦ παθητικοῦ φήματος ΑΓΑΠΛΑΣΘΩ.

Conjugaison du verbe passif ÊTRE AIMÉ.

Indicatif présent	Passé
je suis aimé, e ἀγαπώμαι (¹)	j'aurais été aimé, e ἤθελον ἀγα-
Imparfait	πηθῆ (τότε)
j'étais aimé, e ἤγαπώμην	On dit aussi
Prétérit défini	j'eusse été aimé, e ἤθελον ἀγα-
je fus aimé, e ἤγαπήθην (τότε)	πηθῆ (τότε)
Prétérit indéfini	Impératif
j'ai été aimé, e ἤγαπάθην (νῦν sois aimé, e ἀγαπάθητε,	
ἢ ἀσφίστως)	soyons aimés, ées ἀγαπάθητε
Prétérit antérieur	soyez aimés, ées ἀγαπάθητε
j'eus été aimé, e ἥραν ἤγαπάθην	Subjonctif
Plus-que-parfait	Présent ἢ futur
j'avais été aimé, e εἰλούν ἀγαπηθῆ que je sois aimé, e νὰ ἀγαπῶμαι	
Futur	(μετὰ ἐνεστ. ἢ μέλλ. ὁριστ.)
je serai aimé, e θὰ ἀγαπηθῶ	Imparfait
Futur passé	que je fusse aimé, e νὰ ἀγαπῶμαι
j'aurai été aimé, e θὰ ἔχω ἀ- (μετὰ παρφάλ. ὁριστ.)	
γαπηθῆ	Prétérit
Conditionnel	que j'aie été aimé, e νὰ ἤγαπάθην
Présent ἢ futur	Plus-que-parfait
je serai aimé, e ἤθελον ἀγαπηθῆ que je eusse été aimé, e νὰ εἴχον	
(τόρπ.)	ἀγαπηθῆ

(¹) Τὸ μετὰ τὴν λέξιν αιμό, ε ἄρφωνον, προστίθεται εἰς ταῦτην ὅταν τὸ ὄποιον ἦνται θηλυκὸν, διότι ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν φίματον συμψήνεται κατὰ γένος καὶ ἀρρενόμονον μετὰ τοῦ ὄποιοιμένου τοῦ φίματος. — Ο παθητικὴς ἔνιστος τῆς ὄριστικῆς ἀντιστοιχεῖται πολλάκις πρὸς τὸν παθητικὸν παρατητικὸν τῆς Ἑλληνικῆς, συμβούνει δὲ τοῦτο ὄποιοις ἐκφέρεται ἀνευ τοῦ ποιητικοῦ αἵτιου, q̄lq̄ mon livre est lu τὸ βιβλίον μου ἢν ε γνῶ σε η, ἐνῷ μονον έντρεται lu par Georges μεταχρεσθήσιται, τὸ βιβλίον μου ἀνεγνωθεται ὅπε τοῦ Γεωργίου, ἐπειδὴ ἐκφέρεται μετά τοῦ ποιητικοῦ αἵτιου par Georges.

Infini ^{tif}	Participe	
Présent à futur	Présent à futur	
être aimé, e νὰ ἀγαπῶμαι κλπ. étant aimé, e ἀγαπώμενος κλπ.		
Préterit	Passé	
avoir été aimé, e ἀφοῦ ἀγαπήθημαι ayant été aimé, e ἀγαπηθεὶς κλπ.	ΘΕΜΑ ΚΣΤ'.	

*Ἐπὶ τῶν παθητικῶν δημάρτων.

*Ἀγαπῶμαι ὅπο (de) τῶν γονέων μου.—*Ἀγαπᾶται ὅπο τῆς ἀδελφῆς του.—*Ἀγαπῶμην ὅπο τοῦ πατρός μου.—*Ἀγαπάμεθα ὅπο τῶν φίλων μας.—*Ἀγαπήθης ὅπο τοῦ διδασκάλου σου.—*Ἀγαπήθητε τότε ὅπο τῶν καλῶν.—*Ἄφοι ἀγαπήθην ὅπο τῆς ἔξαδέλφης μου.—*Εἴχοις ἀγαπήθη ὅπο τοῦ ἔξαδέλφου μου.—*Θέλω ἀγαπηθῆν ὅπο τῆς οἰκογενεῖς μου.—*Θέλεις ἀγαπηθῆν ὅπο πάντων (de tout le monde).—*Θέλω ἀγαπηθῆ πρὶν ἢ ἀναγκωρήσω.—*Ηθελον ἀγαπηθῆ σήμερον ὅπο τῶν γονέων μου.—*Ηθελον ἀγαπηθῆ ὅλως ὅπο τῶν συγγενῶν μου.—*Ἀγαπήθητε ὅπο τοῦ φίλου σου.—*Ἄς ἀγαπηθῶμεν ὅπο τῶν καλῶν.—*Πρέπει νὰ ἀγαπηθῶ ἢ νὰ ἀγαπῶμαι ὅπο τῶν γονέων μου^{καὶ} ὅπο τῶν διδασκάλων μου.—*Ἐπρεπε νὰ ἀγαπᾶσαι ὅπο τῶν συμμαθητῶν σου.—*Ηθελον νὰ εἴχεις ἀγαπηθῆ ὅπο τῆς μητρός σου.—*Θέλω νὰ ἀγαπῶμαι ὅπο πάντων.—*Ἄφοι (après) ἀγαπήθην ὅπο τῶν διδασκάλων μου ἐμελίτησα καλήτερον (j'ai mieux étudié). —*Ουσίς οὐτος ἀγαπώμενος ὅπο πάντων, λατρεύεται (il est adoré) ὅπο τῶν γονέων του.—*Η ἀδελφή μου ἀγαπηθῶμεν ὅπο τῆς μητρός μου.—*Η καθηδίον ἀγαπηθεὶν ὅπο πάντων.

Περὶ τῶν οὐδετέρων δημάτων.—Des verbes neutres.

228.—Σημ. "Οσα ἐκ τῶν οὐδετέρων δημάτων βρέθηνται κατὰ τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρήσους ὅπο τοῦ ΛΑVOIR, συγκριτίζονται ως τὰ ἑνεργητικά, ὅσα δὲ ὅπο τοῦ εἶναι, δὲ εἰσέχεις.

Συγματισμός τοῦ οὐδετέρων δημάτος πληττειν.

Conjugaison du verbe neutre TOMRER.

Indicatif présent je tombe πίπτω	Plus-que-parfait j'étais tombé, e εἴχοις πέσει:
Imparfait je tombais ἔπιπτον	Futur je tomberai οὐ πέσω
Préterit défini je tombai ἔπεσα (πέσε)	Futur passé je serai tombé, e οὐ εἴχω πέσει
Préterit indéfini je suis tombé, e ἔπεσα (νῦν) ἢ ἀπέστως)	Conditionnel je serai tombé, e οὐθελον πέσει: (νῦν)
Préterit antérieur e fus tombé, e ἔπεσα	Présent à futur je serais tombé, e οὐθελον πέσει: (πέτε)

On dit aussi	Prétérit
je fusse tombé, e ἦθελον πέσει que je sois tombé, e νὰ ἔπεσα (τότε)	Plus-que-parfait
Impératif	que je fusse tombé, e νὰ εἴχον πέσει
tombe πίπτε	Infinitif
tombons πέσωμεν	Présent ή futur
tombez πέσατε	tomber νὰ πίπτω κλπ.
Subjonctif	Prétérit
Présent ή futur	être tombé, e ἀφοῦ ἔπεσα κλπ.
que je tombe νὰ πίπτω (μετά ἐνεσ. ή μέλλ. δριστικ.)	Participe
Imparfait	Présent ή futur
que je tombasse νὰ πίπτω (μετά παρογή, δριστ.)	tombant πίπτων
	Passé
	étant tombé, e πεσὼν κλπ.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῷ οὐδετέρῳ ρήματῳ.

Observations sur les verbes neutres (1).

229.—Σημ. Εἴδολον τῶν οὐδετέρων ῥῆμάτων τῶν ἐκφραζόντων ἐνέργειαν· μόνα τὸ ἔξι βοηθοῦνται ὅπο τοῦ ἔtre: aller πορεύεσθαι, arriver φύγειν, choir καταπίπτειν, décliner τελευτὴν, mourir θυγάτριν, naître γεννᾶσθαι, tomber πίπτειν, éclater άνοιγειν, venir ἔρχεσθαι, partir ἀναγκωρεῖν καὶ τὸ ἔξι αὐτῶν σύνθετα, πλὴν τῶν ἑπομένων τριῶν συνθέτων τοῦ venir: prévenir προλαμβάνειν, contrevenir παραβαίνειν, subvenir ἐπικρείν, ἄτινα βοηθοῦνται ὅπο τοῦ ανοί-

230.—Σημ. Τὸ οὐδετέρον convenir σγηματιζόμενον κατὰ τοὺς συνθέτους διὰ τοῦ ανοί σημαζίνει ἀρ μόζ εἰν, σγηματιζόμενον διὰ τοῦ ἔtre σημαζίνει σο μρφωντιν. Τὸ de meurer καὶ τεστερ γεννητικόν διὰ τοῦ ανοί ανοίσησι: καὶ τοι εἰν, διὰ δὲ τοῦ ἔtre σημαζίνεσι: διὰ καὶ πτειν, ἀν καὶ λά-

(1) Οὐδέτερα ρήματα καλοῦνται οἱ Γέλλοι πάντα τὰ οὐδέποτε μετ' αἰτιατικῆς συντακτόμενα· ὡστε οὐδέτερα εἶναι οὐδὲ μόνον τὰ μὴ ἔχοντα συντακτικήν, ἀλλ' ἔτι καὶ τὰ γενικῇ διατικῇ συντακτόμενα, ὡς πινει ἀ quelqu'un βλάπτειν τινί, jouir de quelque chose ἀπολαμβάνειν πρίγματός τινος, régner sur un peuple βασιλεύειν ἀπλαστοῦ, κλπ. Η πρεταρητὸν ὅμοιος διὰ πολλὰ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων, ἀπαντῶντα συνήθιος μόνον μετ' ἐμπροθέτου ἀντικειμένου, δὲν πρίπει νὰ χρησιτηρισθῶσιν· ὡς οὐδέτερα· οἶνον ἔcrire à quelqu'un un γράφειν τινί, recommander à quelqu'un συνιστάνειν τινί κλπ. διέτι δύνανται νὰ συνταχθῶσι καὶ μετ' αἰτιατικῆς, ὡς ἔcrire une lettre γράψειν ἀποστολήν, recommander une affaire συνιστάνειν διαθεσθῶν τινά κλπ.—Τὰ οὐδέτερα ρήματα accourir σπουδειν, accoucher τίκτειν, décroître ἀλεκτοσθέται, dégénérer ἀλλοιοσθέται, croître αὔξενειν, cesser παύειν, entrer εἰσῆγεσθαι, grandir αὔξενειν, empirer γειτονεύειν, viellir γηράσκειν, βοηθοῦνται μὲν ὅπο τοῦ ανοί ἔγινερρήσων ἴεργειν, ὅπο τοῦ ἔtre διὰ σταν ἀρχαίνειν, κατέστασιν.

λει τιν, μένει τιν καὶ τὸ τοιωτικόν. Τὸ εχριτερίκην δὲ μὲν τοῦ ανοίξεις ἀνθρώπων, διὰ δὲ τοῦ ἔτεος προγράμματων. Οἱ ἀπλοὶ χρόνοι: αὐτῶν ἔχουσιν ἀμφοτέροις τις σηματία; τοῦ βῆματος;

231.—Σημ. Τὸ οὐδέτερον βῆματα descendre κατεβάνειν, passer θιασίνειν, monter ἀναβάνειν, disparaître ἀραντίζεσθαι καὶ sortir ἐξιράχεσθαι λέγονται κατά τοῖς συνθέτοις χρόνοις δὲ μὲν τοῦ ανοίξεως, δὲ τοῦ ἔτεος προγράμματος οὐσιαστικῶν αἰτιῶν πτωμάσιως, καὶ διὰ τοῦ ἔτεος ἐν πίστῃ οὐλὴ περιπτώσεων.

232.—Σημ. Ἡ παθητ. μετοχ. τῶν διὰ τοῦ ἔτεος σχηματιζομένων οὐδετέρων ἀρμάτων συμφωνεῖ μετ' τοῦ ὄποκαιμένου.

Ο Ε Μ Α ΚΖ'.

*Ἐπὶ τῶν οὐδετέρων βῆματων.

Πίπτεις, κατὰ γῆς (par terre).—Ἐπὶ πομαν, ἐπὶ τῆς γήρανς (sur la neige).—Ἐπεσατρέψων (en courant).—Ἄφ' οὖ ἔπεσεν ἡλθος; (tu es venu).—Ἐπεσάτε προχθίς. —Εἰχον πέσει ἐπὶ τῆς γήρανς. —Μή τρέψε (ne cours pas). Ήταν πέσης. —Θάνατος σταύρου, θάνατος πτώματος προχθίς, θάνατος πάπιτων τὴν παρελθούσαν ἐσθοιτίδα. —Μή (ne) πίπτει ἐπὶ τῆς γήρανς. —Θάλω νὺ πίπτω. —Ἴθελα νὺ πέσης. —Δίνω πιπτεύω νὺ ἔπεσε. —Ἐπίστενες (croyaient-tu) ὅτι εἶχε πέσει. —Θάλω νὺ πέσω. —Πίπτων, πιπτούσα, πιπτοντις ἐγέλων (ils riaient). —Πεσόν, πισσόσα, πισσούσα: ἐγίλασσαν (ils ont ri). —Ἐμείναμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον (à l'hôtel). —Ἐμείναμεν εἰς τὰ οὐδετέρα βῆματα. —Ο φίλος μου ἔξπενεσσεν. —Ο χειμών (l'hiver) ἔξπενεσσεν. —Κατηλθομέν (descendu) τὴν ὥσθιαν. —Ἀνηλθομέν τὴν κλίμακαν (l'escalier). —Διερχόμεθ τὸν καιρὸν (le temps) εἰς τὴν ἐξοχήν (à la campagne). —Ἡρνίσθησαν (disparaître) εἰς τὰ πέριξ (aux environs). —Ἡρνίσθησαν τὴν νύκταν. —Τὸ καλοκαίριον (l'été) εἶχεν ἐκπνεύσαι. —Ποῦ (où) ἐπορθόητε; —Ἐπορθόημεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. —Ἀπέσχεν πρό (il y a) δικαίηματαν. —Εἰχον πέσει καθόδην (en chemin). —Ἐγεννήθημεν εἰς Πάτρας. —Ἐπενήλθοι γοῦς τὸ ἐσπίρχει. —Χόλος διηλθοι κάτωθιν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. —Ο καύσων δὲν παρήλθεν εἰστεί. —Οι φονεῖς ἐκρύθησαν εἰς τὰ πέριξ (aux environs). —Ἀνισθησεν τὴν κλίμακαν. —Διηλθομέν τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ἐξοχήν. —Κτείνη τὴν κλίμακαν τῇσι οἰκίᾳς τρύπῃσι. —Συνεφωνήσαμεν (convenir) νὺ ὑπίγωμεν (d'aller) εἰς τὴν οἰκίαν σας. —Ἡ συμφωνία αὗτη μας ἡρεσε. —Πεντακόσιοι ἄνθρωποι: ἔμειναν ὅπο τὰς καταπισσούσας οἰκίας. —Ἡ προθεσμία πότε ἔξπενεσσεν; —Ο πατήρ μας ἔξπενεσσεν εἰς (dans) τις ἀγράλας μας.

Περὶ ἀντωνυμικῶν βῆμάτων. —Des verbes pronominaux.

233.—Τὰ αὐτοπαθή βῆματα συγκριτίζονται προτασσομένων τῶν ἀντωνυμιῶν me, te, se, nous, vous, se. Βοηθοῦνται δὲ πάντα τοῦ ὄπο τοῦ ἔτεος. Αἱ ἀντωνυμίαι: me, te, se, nous, vous, se εἰστὸν ἀλλοτε μὲν αἰτικτικῆς πτώσεως καὶ ἀλλοτε δοτικῆς, ως je me lave νίπτομαι: νίπτω ἔρκοτθν, tu te rends justice ἀποδίδεις δικαιοσύνην ἔκυτῷ, καὶ π. Ο Ἐλλην μαθητής δύνκται εὐχερῶν καὶ δικρίνη ἀντάξει, μεταφράζων τὰ αὐτοπαθής βῆματα, οὐχὶ διὰ τοῦ μέσου τύπου τῆς ἑλλ. γλώσσης, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ μετ'

ἀντικειμένου, ὁ; je me peigne κατενίζομαι δηλ., κατενίζω ἔμπυ-
τὸν κλπ. (¹)

Σχηματισμὸς τοῦ ἀρτωρυμικοῦ φόρματος ΝΙΠΤΕΣΘΑΙ.

Conjugaison du verbe pronominal SE LAVER.

Indicatif présent

je me lave	νίπτω	éμπυτῶν-ῃ	nous nous lavâmes
tu te laves	έμπυτήν		vous vous lavâtes
il ή elle se lave			ils ή elles se lavèrent
nous nous lavons			Prétérit indéfini
vous vous lavez			je me suis lavé, e (ἐνίρθην νῦν ἢ ἀρπίστως)
ils ή elles se lavent			tu t' es lavé, e

Imparfait

je me lavais	ἐνιπτόμην		nous nous sommes lavés, ées
tu te lavais			vous vous êtes lavés, ées
il ή elle se lavait			ils ή elles se sont lavés, ées
nous nous lavions			Prétérit antérieur
vous vous laviez			je me fus lavé, e ἀροῦ ἐνίρθην
ils ή elles se lavaient			tu te fus lavé, e

Prétérit défini

je me lavai	ἐνίρθην (τότε)		il ή elle se fut lavé, e
tu te lavas			nous nous fûmes lavés, ées
il ή elle se lava			vous vous fûtes lavés, ées

Prétérit indéfini

je me lavai	ἐνίρθην		ils ή elles se furent lavées, ées
-------------	---------	--	-----------------------------------

(¹) Τὰ ἐνεργητικὰ φόρματα δύνανται: νὴ συγχρησθῶσι: καὶ αὐτοποιῶσι: ἐκ δὲ τῶν οὐδετέρων μόνον τὸ morir θνήσκειν, λέγεται καὶ αὐτοποιῶσι, ὡς je me meurs κλπ. "Ετι δὲ τὰ aller, dormir, passer προτασσομένης τῆς en, ὡς je m'en vais ἀπέρχομαι, je m' endormirai οὐ πάροιαμηθῶ, je m'en passe δὲν ἔχω-ἀνάγκην καὶ δρεῖν; — Σημαντέον δι: τὸ dormir γράφεται μιᾷ λέξει μετὰ τῆς en. — Τὰ ἀντωνυμικὰ φόρματα ἐμφαίνουσιν ἴνισται καὶ ἀλληλοποιοῦσιαν, οἷον se battre μάχεσθαι, se saluer χαιρετάσθαι κλπ. "Άλλοτε δὲ πάλιν ἀπαντῶσιν ἀντὶ οὐδετέρων η καὶ παθητικῶν, ως le vin se fait du raisin οὐ οἶνος γίνεται: ἐκ τῆς τραπέζης κλπ. — Γα δὲ μίσχ διάμεσ τῆς γλώσσας μας ἐκφράζουσιν οἱ Γάλλοι: διὰ τῶν χρόνων τοῦ φίλυτος faire, ἀπλῶς η αὐτοποιῶσι, καὶ διὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ φίλυτος οὐ τὴν ἔννοιαν θέλομεν νὴ ἐκφράσωμεν, οἷον je fais construire une maison οἰκοδομοῦμαι οἰκίαν η je me fais construire une maison οἰκοδομοῦμαι οἰκίαν (πρὶς, γράψιν μοι). Ήσοι τοις συμφωνίαις τῆς παθ. μετογή. Βλέπε ταυτάκτη.

Plus-que-parfait	nous nous serions lavés, ées
je m'étais lavé, e <i>εἰλον νιφθῆ</i>	vous vous seriez lavés, ées
tu t'étais lavé, e	ils & elles se seraient lavés, ées
il & elle s'était lavé, e	On dit aussi
nous nous étions lavés, ées	je me fusse lavé, e <i>νήθελον νιφθῆ</i> (<i>τότε</i>)
vous vous étiez lavés, ées	
ils & elles s'étaient lavés, ées	
Futur	
je me laverai <i>θὰ νίψω ἐμκυτὸν</i>	tu te fusses lavé, e
& <i>ἐμκυτὴν</i>	il & elle se fut lavé, e
tu te laveras	nous nous fussions lavés, ées
il & elle se lavera	vous vous fussiez lavés, ées
nous nous laverons	ils & elles se fussent lavés, ées
vous vous laverez	
ils & elles se laveront	
Futur passé	Impératif
je me serai lavé, e <i>θὰ ἔχω νιφθῆ</i>	lave-toi <i>νίφηται</i>
tu te seras lavé, e	lavons-nous <i>νιφθῶμεν</i>
il & elle se sera lavé, e	lavez-vous <i>νίφητε</i>
nous nous serons lavés, ées	
vous vous serez lavés, ées	
ils & elles se seront lavées	
Conditionnel	Subjonctif
Présent & futur	Présent & futur
je me laverais <i>νήθελον νίψει ἐ-</i>	que je me lave <i>νὰ νίπτω ἐμκυτὸν</i>
<i>μκυτὸν & ἐμκυτὴν</i> (<i>νῦν</i>)	& <i>ἐμκυτὴν</i> (<i>μετὰ ἐνεστ. & μέλ.</i>)
tu te laverais	que tu te laves
il & elle se laverait	qu'il & qu'elle se lave
nous nous laverions	que nous nous lavions
vous vous laveriez	que vous vous laviez
ils & elles se laveraint	qu'ils & qu'elles se lavent
Passé	Imparfait
je me serais lavé, e <i>νήθελον νιφθῆ</i> (<i>τότε</i>)	que je me lavasse <i>νὰ νίπτω ἐμκυτὸν & ἐμκυτὴν</i> (<i>μετὰ παρφγ. δριστ.</i>)
tu te serais lavé, e	que tu te lavasses
il & elle se serait lavé, e	qu'il & qu'elle se lavât
	que nous nous lavassions
	que vous vous lavassiez
	qu'ils & qu'elles se lavassent
	Prétérit
	que je me sois lavé, e <i>νὰ ἔχω νιφθῆ</i>

que tu te sois lavé, e	qu'ils & qu'elles se fussent la-
qu'il & qu'elle se soit lavé, e	vés, ées
que nous nous soyons lavés, ées	Infinitif
que vous vous soyez lavés, ées	Présent & futur
qu'ils & qu'elles se soient la- vés, ées	se laver νὰ νίπτεσθαι
Plus-que-parfait	Prétérit
que je me fusse lavé, e νὰ εἴ- s'être lavé, e μετά τὸ νιφόηναι χον νιφόη	Participe
que tu te fusses lavé, e	Présent & futur
qu'il & qu'elle se fût lavé, e se lavant νιπτόμενος κλπ.	
que nous nous fussions lavés, ées	Passé
que vous vous fussiez lavés, ées s'étant lavé, e νιφθείς, κλπ.	

ΘΕΜΑ ΚΗ'.

*Ἐπὶ τῶν αὐτοκαθῶν δημάτων,

Νιπτούμενοι ἡλιοί ἐκάστην πρωΐαν (tous les matins).—Ἐνιπτόμενον δέ ταν ἡλίος.
—Ἐνιφόημεν σήμερον εἰς τὴν οἰλίαν.—Ἐνίφθη τε γόης. —Ἀφοῦ ἐνίφθην.
—Εἴχον νιφόη δέ ταν ἡλίος.—Θέλω νιφόη αὔριον.—Θέλω νιφόη πρὸ τοῦ θύης.
—Ἡστέλων νιφόη τώρα ἐξαν εἴχον θάρη.—Ἡστέλων νιφόη γόης ἐξαν εἴχον καρδίν.—
Νιφθητοί καλάς.—Νιφθητέ μὲν καθαρὸν θάρη.—Ηρέπει νὰ νιπτώμεθα καθού ἐκά-
στην πρωΐαν.—Ἐπειδόμουν νὰ νιπτησθεῖ συνεχέστερον.—Ἐπιθερόδη νὰ νιπτησθεῖ
συνεχέστερον.—Ἐπειδόμουν νὰ νιπτώμεθα δῆς τῆς ημέρας; (deux fois par jour).
—Θέλω νὰ νιφθεί.—Πατές νιπτόμενος.—Γενή νιφθείσα.—Ἐνιφθημένος γόης.—
Ἐνίφθητε σήμερον.—Ἐνιφθητοί τὴν πρωΐαν.—Θέλει νιφθηταί σήμερον.—Ἐνί-
πτετο ο πατήρ σας.—Ἐνίφθη ἡ μήτηρ σας.—Ἡστέλων νιφόη ἐξαν εἴχον σαπά-
νιον.—Νιφθητοί πρὸ τοῦ θύης.

ΗΕΡΙΑΗΡΟΣΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.—DES VERBES IMPERSONNELS.

234.—Verbes unipersonnels & impersonnels καλούμενται ὅσα
δὲν καλίνονται εἰμή πατές το τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον, οἷον il faut
πρέπει, il pleuvait être régé κλπ. Δικιρούμενται εἰς καρίως ἀπρόσωπα
impersonnels essentiels καὶ εἰς ἀπρόσωπας εἰλημμένα impersonnel accidentels.

Conjugaison du verbe impersonnel *FALLOIR*.

Indicatif présent	Prétérit antérieur
il faut πρέπει & δετ	il eut fallu άρας ἐδέησε
Imparfait	Plus-que-parfait
il fallait ἔπρεπε	il avait fallu εἶχε χρειασθεί
Prétérit défini	Futur
il fallut ἐδέησε (τότε)	il faudra θὰ πρέπει
Prétérit indéfini	Futur passé
il a fallu ἐδέησε (νῦν ή δορίζως) il aura fallu θὰ εἴχει χρειασθεί	

Conditionnel		
Présent $\neq$ futur		Plus-que-parfait
il faudrait θὲ ἔπειπε (τόρος)	qu'il eût fallu θὲ ἔπειπε (μετά πρότ.)	
Passé	πέπρωκ.)	
il aurait fallu θὲ ἔπειπε (τότε)		Infinitif
On dit aussi		
il eût fallu θὲ ἔπειπε (τότε)		Présent $\neq$ futur
Impératif	falloir	πρέπειν
Δὲν ἔχει:		Prétérit
Subjonctif		
Présent $\neq$ futur	avoir fallu θροῦ ἔπειπε	
qu'il faille θὲ πρέπη (μετὰ ἐνεστ.)		Participe
θ μέλλοντα)		Présent $\neq$ futur
Imparfait	Δὲν ἔχει	
qu'il fallut θὲ πρέπη (μετὰ παρότ.)		Passé
Prétérit	ayant fallu θροῦ ἔπειπε	
qu'il ait fallu θὲ ἔπειπε (μετὰ		Passif
ἐνεστ. θ μέλλοντα)	fallu	

Παρατηρήσεις επὶ τῷ τριτοπροσώπῳ ῥημάτων.

Observations sur les verbes impersonnels.

235.—Οὗτοι συγκριτίζονται τὰ πλεῖστα τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων κατὰ τὴν συζυγίαν εἰς ἣν ἀνήκουσιν. Μπέρχουσι δὲ κατὰλλαξτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἔtre, ὃς il est résulté προέκυψεν, il est arrivé συνέβη κατ.

236.—Τὸ δῆμος *falloir* συγκριτιζόμενον κατοπεθῶς προτάξει τοῦ en σημαίνει εἰλείπει, ὃς il s'en faut, il s'en est fallu κατ. Τὸ δὲ *pleuvoir* βρέχειν, ἔχει καὶ ἐνεστῶσιν μετόχ. pleuvant. Ταινύτην ἔχουσιν καὶ τὸ δήμος neiger χιονίζειν καὶ tonner θροντάν.

ΘΕΜΑ ΚΘ.'

*Επὶ τῷ ἀπροσώπῳ ῥημάτων.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὄποιον ἄγνωστον.—"Ἐπειπε γ" ἀγαπᾶτε τὴν σπουδὴν διὰ νὰ μὴ μετανοῆτε (pour ne pas vous repentir) τῷρα ματαίως (maintenant en vain).—"Ἐδέησες γοὺς ἔνεσσα τῆς ὄμιγλης (à cause du brouillard) νὰ ἀνάφωμεν φῶτα (allumer des lumières,).—"Ἐδέησες σήμερον νὰ λάθοιμεν νεωτέρας πληροφορίες (des renseignements plus récents).—"Ἄροῦ ἔδέησες νὰ γράψωμεν ἡγοράτωμεν (nous avons acheté) γάρτην καὶ μελάνην.—"Εἶχε γρατσοῦ γαρτίον καὶ μελάνην.—"Θὲ γρατσοῦ τοῦς (peut-être) νὰ γράψητε ζπιστολὴν περὶ τούτου (sur cela).—

Ἐδίξας νὰ τῷ ζητήσῃς (Ici demander) συγγιαρησιν (pardon).—“Αἱ πρέπη, δὲν θὰ γράψω.—”Επρεπε νὰ γράψῃ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔται (à l'occasion du jour de l'an) εἰς τοὺς γονεῖς του.—“Αἱ ἔπρεπε, δὲν ἔγραψε.—Τὸ βῆμα δὲν εἶναι ἀπόρσωπον.—”Επιιδὴ ἐδίξεις νὰ εἴπωμεν (que nous dissons) τὴν ἀλήθειαν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.—DES VERBES INTERROGATIFS

Παρατηρήσεις.—Observations.

237.—Τὰ δέκατα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἐφωτηματικῶς μεταβολέσσει τῆς ἀντωνυμίας, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους μετὰ τὸ έσοδητικὸν, μόνον μέχρι τῆς imperatif.

238.—Οταν τὸ α' ἑνικὸν πρόσωπον λέγῃ εἰς ο ἀρωνον, εἰς τὰ ἐφωτηματικῶς σχηματιζόμενα δέκατα τὸ τρέπουσιν εἰς ἐκλεισόν,

239.—Οταν τὸ πρῶτον ἑνικὸν πρόσωπον ἔναι μονοσύλλαλον καὶ λέγει εἰς δύο ἢ πλείον σύμφωνα, ἢ ἐφωτηματικὴ μορφὴ δὲν εἶναι εὐχρηστος. Μή λέγε λοιπὸν rends-je? sors-je? ἀλλὰ est-ce que je rends? est-ce que je sors? καὶ π. Ἀπαντᾷ ὅμως: qui entend-je? Tί ἀκούω;

240.—Οταν τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον λέγῃ εἰς φωνήν, παρεντίθεται ἐν τῷ εὐφωνικὸν μεταξὺ τοῦ δέκατος καὶ τῆς ἀντωνυμίας· ὡς aime-t-il? aimé-t-elle? terminera-t-on? καὶ π.

241.—Καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν τῶν ἐφωτηματικῶν δημάτων θέτομεν ἑνωτικὸν σημεῖον μεταξὺ τοῦ δέκατος καὶ τοῦ ὑποκειμένου.

Πήματα σχηματιζόμενα ἐφωτηματικῶς

Verbes conjugués interrogativement.

I n d i c a t i f.

P r é s e n t.

Ἐν. Aimé-je? finis-je? reçois-je? est-ce que je rends?
Πλ. aimons-nous? finissons-nous? recevons-nous? rendons-nous?

I m p a r f a i t.

Ἐν. aimais-je? finissais-je? recevais-je? rendais-je?
Πλ. aimions-nous? finissions-nous? recevions-nous? rendions-nous?

P r é t e r i t d é f i n i.

Ἐν. aimai-je? finis-je? reçus-je? rendis-je?
Πλ. aimâmes-nous? finîmes-nous? reçûmes-nous? rendimes-nous?

Prétérit indéfini

‘Ev. ai-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. avons-nous aimé? » » »

Prétérit antérieur.

‘Ev. eus-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. eûmes-nous aimé? » » »

Plus-que-parfait.

‘Ev. avais-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. avions-nous aimé? » » »

Futur.

‘Ev. aimerai-je? finirai-je? recevrai-je? rendrai-je?

Hλ. aimerons-nous? finirons-nous? recevrons-nous? rendrons-nous?

Futur passé.

‘Ev. aurai-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. aurons-nous aimé? » » »

Conditionnel.

Présent à futur.

‘Ev. aimerais-je? finirais-je? recevrais-je? rendrais-je?

Hλ. aimerions-nous? finirions-nous? recevriions-nous? rendriions-nous?

Passé.

‘Ev. aurais-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. aurions-nous aimé? » » »

Λέγουν θεωρώσας.

‘Ev. eussé-je aimé? fini? reçu? rendu?

Hλ. eussions-nous aimé? » » »

ΘΕΜΑ Α'.

“Ἐπὶ τῶν ἐρωτηματικῶν ὥρημάτων.

“Ἐχω ἄρτον;—”Ἐχεις κρίκη; καὶ οἶνον;—”Ἐχουσι: μῆλα καὶ ἀπίδια;—”Ἐχεις περόναια;—”Ἐχετε στρφολίζει;—”Ἐλγον (ἐκεῖνοι:) ἀμύγδαλα;—”Ἐσχον βιθλία;—”Ἐσχομεν φράσσουλας καὶ σῦκα;—”Ἐσχετε χολές ἐπιστολάς;—”Ἐλγεις ἀγαπήσεις τοὺς γονεῖς σου;—”Ἐλγετε ἀγαπήσεις τὴν σπουδὴν;—”Θεὶς τὸν ἀγαπήσατε σταύτην τὸ δέλτε;—”Τελειώνεις τὸ μάζημά σου;—”Πότε θεὶς τὸν τελειώσατες τὴν ἔργασίαν σου;—”Ἐτελείωσά την μελέτην του;—”Ἐτελείωσεις καὶ ἡλθεῖς;—”Ἐλσαι εὐχαριστημένοις;—”Ἐλνεις ἐπιδέξιος; γεννατεῖς καὶ εὐτοχής;—”Πτοι ἐνη σχολημένοις;—”Πτοι κεκμητεῖς;—”Πτων πίνηταις;—”Υπήρξει εὐπειθής;—”Υπήρξαμεν ὠργισμένοις;—”Υπήρξετε κακειλημμένοις;—”Ἐσφυγεις ἔτοιμος;—”Θεὶς εἰμεῖσθαι χρούμενοι;—”Θεὶς εἰμεῖσθαι πνεύτολομοι; έτην ἐντείπη (s'il nous contredit?)—”Ποτελειν εἰσθεῖται ἀνωφελῆς;—”Ποιητας εἰσθειται Κνογούς;—”Αποθέσεις τὰ βιθλία;—”Απειδίδεις τὰ γρήματα;—”Απειδόκετε τὴν γρηματικήν;—”Απέδωκαν χολές τὸν γρυσόν;—”Θεὶς ἀποδωσης τὰ γρήματα;—”Θεὶς ἀποδωσαται γρήματα έτην; . . . —”Ηούσεις τὰ ἀποδωσεις έτην; . . . —”Ηούσεις τὰ ἀποδωσεις έτην; . . . —”Ηούσεις τὰ ἀποδωσεις έτην;—”Τελάστε;—”Απρόβατος εἰδέσσεις;—”Ελασθι γρήματα;—”Χολές εἰλάστε;—”Ηούσεις θειαστολίζεις;—”Ηούσεις θειαστολίζεις;

ρεδματα; — Θὺ μέτε λάθει πρὸ τῆς προσκοῦς ἐνδομάδος; — *Αἴροι λάθης γράψατα θὺ μοὶ δώσῃς (m' en donneras-tu?)

ΗΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΗΤΙΚΩΣ ΚΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

DES VERBES CONJUGUÉS NÉGATIVEMENT.

242.— Τὰ δέκατα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἀρνητικῶς παρενθέσει τῶν ἀρνητικῶν μορίων — ne καὶ pas, κατὰ μὲν τοὺς ἀπλούς γρόνους πρὸ τοῦ δέκατος καὶ μετὰ τὸ δέκατον, (πλὴν τοῦ ἐνεργῶν τῆς ἀπαρεμφάντου, πρὸ τοῦ διποίου τέθενται συνθέστερον ἀμφότερον τὰ μόρια), κατὰ δὲ τοὺς συνθέτους, πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ μετ' αὐτῷ, ὡς ἔφεξης:

Σχηματισμὸς τοῦ δέκατος ΤΙΜΩΡΕΙΝ ἀρνητικῶς.

Conjugaison du verbe PUNIR négativement.

(Σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ δέκατος finir).

Indicatif présent

Conditionnel

je ne punis pas δὲν τιμωρῶ

Présent à futur

Imparfait

je ne punirais pas δὲν θέλων

je ne punissais pas δὲν ετιμώρουν τιμωρήσει (νῦν)

Prétérit défini

Prétérit

je ne punis pas δὲν ετιμώρησκ je n'aurais pas puni δὲν θέλων
(τότε), τιμωρήσει (τότε)

Prétérit indéfini

On dit aussi

je n'ai pas puni δὲν ετιμώρησκ je n'eusse pas puni δὲν θέλων
(νῦν ή ἀρίστως) τιμωρήσει (τότε)

Prétérit antérieur

Impératif

je n'eus pas puni ἀφοῦ δὲν ετι- ne punis pas μὴ τιμώρει

μώρησκ

ne punissons pas μὴ τιμωρῶμεν

Plus-que-parfait

ne punissez pas μὴ τιμωρῆτε

je n'avais pas puni δὲν εἰχον τιμωρήσει

Subjonctif

τιμωρήσει

Présent à futur

Futur

que je ne punisse pas νὰ μὴ τι-

je ne punirai pas δὲν θέτιμωρήσω μωρῶ (μετὰ ἐνεσ. ή μέλλ.)

Futur passé

Imparfait

je n'aurai pas puni δὲν οὐχίω que je ne ne punisse pas νὰ μὴ

τιμωρήσει

τιμωρῶ (μετὰ παρωγ.).

Passé	Prétérit
que je n'ai pas puni νά μήν ἔχω n'avoir pas puni ἀφοῦ δὲν ἔτι τιμωρήσει	μάρησα
Plus-que-parfait	Participe
que je n'eusse pas puni νά μήν εἶχον τιμωρήσει	Présent à futur
Infinitif	Prétérit
Présent à futur ne pas punir νά μή τιμωρῶ	n'ayant pas puni μὴ τιμωρήσας
Prétérit	Passif
ne punir νά μή τιμωρῶ	puni, ε τιμωρηθεὶς κλπ.

ΘΕΜΑ ΑΔ'.

*Ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν κλινομένων ἥημάτων.

Δὲν τιμωρῶ τοὺς καλούς.—Δὲν ἐτιμώρηται τοὺς ἀμελεῖς.—Δὲν ἐτιμώρησε χθές τὸν ἀδελφόν σας.—Δὲν ἐτιμώρησα; τοὺς μαθητάς.—Ἄροι δὲν ἐτιμώρησαν τοὺς ἀτάκτους.—Δὲν εἶχετο τιμωρήσει τὸν ἔξαδελούν σας.—Δὲν οὐκ μὲ τιμωρήσει.—Ἄριον δὲν οὐκ τὸν ἔχει τιμωρήσει.—Δὲν ἤθελον σὲ τιμωρήσει.—Δὲν ἤθελομεν τὸν τιμωρήσει ἐὰν ἡτον ἐπιμελῆς.—Μή τιμώρει τὸν ἀδελφόν σου.—Δὲν πρέπει νά τιμωρῶμεν τοὺς ἐπιμελεῖς.—Δὲν ἔπρεπε νά τιμωρήσῃ τὸν καλὸν ἔκεινον μαθητάν.—Δὲν πιστεύω νά σ' ἐτιμώρησε τὸσον αδεστηρῶς.—Δὲν ἐπίστευον δις: ἤθελε τὸν τιμωρήσει;—*Ἐπιθυμῶ νά μή τιμωρῶ. — Μή τιμωρῶν τοὺς ἀμελεῖς τοὺς βλάπτεις (tu leur nuis).—Μή τιμωρήσεις τὴν γυναικα ταῦτην διὰ τὸ πτεῖσμα (délit) τοῦ σίσσ της.—Μή τιμωρηθεῖς, —Μή τιμωρηθείσης τῆς γυναικὸς ταύτης.

Περὶ τῷ ἐρωτηματικῷ καὶ ἀρνητικῷ κλινομένων ἥημάτων.

Des verbes conjugués négativement et interrogativement.

APERCEVOIR.—ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΝ.

Indicatif présent

n'aperçois-je pas?

Δὲν παρετηρῶ;

Imparfait

n'apercevais-je pas?

Δὲν παρετήρουν;

Prétérit défini

n'aperçus-je pas?

Δὲν παρετήρησε; (τότε)

Prétérit indéfini

n'ai-je pas aperçu?

Δὲν παρετήρησε; (νῦν ή ἀρίστως)

Prétérit antérieur

n'eus-je pas aperçu?

Ἄροι δὲν παρετήρησε;

Plus-que-parfaits

n'avais-je pas aperçu?

Δὲν εἶχον παρετήρησε;

Futur

- n'apercevrai-je pas? Δέν θὰ παρατηρήσω;
- Futur passé
- n'aurai-je pas aperçu? Δέν θὰ ἔχω παρατηρήσει;
- Conditionnel

Présent ή futur

- n'apercevrais-je pas? Δέν θὰ είθελον παρατηρήσει (νῦν) εἶναι...;
- Prétérit
- n'aurais-je pas aperçu? Δέν θὰ εἴχον παρατηρήσει τότε εἶναι;
- On dit aussi

- n'eussé-je pas aperçu? Δέν θὰ εἴχετε παρατηρήσει (τότε) εἶναι;
- 243.—Σημ. Οι λοιποὶ χρόνοι δἰν ἐκρέφονται ἐρωτηματικοῖς, ὡς εἰπομένη προηγουμένως.

Ο ΕΜΑ ΑΒ'.

*Ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν καὶ ἐρωτηματικῶν κλινομένων δημιάτων.
 Τί παρατηρεῖς;—Δέν παρατηρῶ τίποτε.—Ἔτιμωρήσατε τὸν ἀδελφόν σας;
 Δέν παρετηρήσατε τὴν ταραχήν του; (son trouble)?—Δέν τὴν παρετήρησα.
 —Διατί θὰ τὸν τιμωρήσῃς;—Δέν οὐ τὸν τιμωρήσω χάριν ὑμῶν (en votre faveur).
 —Ἔτιμωρήσατε χθὲς τὸν μαθητάς σας;—Δέν τὸν εἴχετε τιμωρῆσει μετὰ τῶν
 ἄλλων;—Ἄρασθε παρετηρήσατε (quand vous êtes aperçus) ἥλοις;—Δέν ἔχετε
 παρατηρήσεις ἀκόμη τὸ λάθος σας;—Δέν οὐ παρετηρήσατε ἐκανέργητα;—Μή
 τιμωρήσατε τὴν ἀδελφήν μου.—Δέν τὴν τιμωρῶ.—Διατέ τὸν ἐτιμώρητον συνε-
 γκάσ;—Δέν ἐτιμώρησας οὐδένα.—Χο! δἰν ἐτιμώρησατε (prét. déf.) τὸν ἔξα-
 δελφόν μου;—Δέν τὸν εἴχον τιμωρήσεις δικ τὸ σράλμα τοῦτο.—Θὰ τὸν τιμω-
 ρήσεις;—Μή τιμώρει τὸν επιμελεῖς.—Πρέπει νὰ τιμωρῆς τὸν ἀτάκτους.—
 "Ἐπρεπε νὰ τὸν τιμωρήσεις.—Θίλω νὰ μή τιμωρῶ.—Μή τιμωρήσεις τὸν ἀ-
 δελφόν του τὸν ἔβλαψε.—Μή τιμωρῶν τὸν κακούς, τὸν προτρέπεις εἰς τὴν κα-
 κίαν.—Δέν παρετηρήσουν ἀπὸ τὸ παρέθυρον;—Δέν παρετηρήσατε σήμερον τὸν
 τρόπον; του;—Δέν οὐ παρετηρήσετε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνος;—Τί παρετηρεῖς;—
 Παρατηρῶν ἀπὸ τὸ παρέθυρον εἴδον (j'ai vu) τὴν μητέρα σας.

Περὶ τῶν αὐτοπαθ. ἀρνητικ. καὶ ἐρωτηματ. κλινομένων δημιάτων.
 Des verbes conjugués pronominalement, négativement
 et interrogativement.

VENDRE.—ΠΩΛΕΙΝ.

Indicatif présent

Est-ce que je ne me vends pas? Δέν πωλοῦμαι;

Imparfait

Ne me vendais-je pas? Δέν ἐπωλούμην;

Prétérit définit

Ne me vendis-je pas? Δέγ ἐπωλήθην; (τότε)

Prétérit indéfini

Ne me suis-je pas vendu, e ? Δέν ἐπωλήθην ; (νῦν ή ἀρίστως.)

Prétérit antérieur

Ne me fus-je pas vendu, e ? Αφοῦ δέν ἐπωλήθην ;

Plus-que-parfait

Ne m'étais-je pas vendu, e ? Δὲν εἶχον πωληθῆναι ;

Futur

Ne me vendrai-je pas ? Δὲν θέλω πωληθεῖν ;

Futur passé

Ne me serai-je pas vendu, e ? Δὲν θέλω πωληθεῖν ;

Conditionnel

Présent ή futur

Ne me vendrais-je pas ? Δὲν θέλω πωληθεῖν ; (νῦν)

Prétérit

Ne me serais-je pas vendu, e ? Δὲν θέλω πωληθεῖν ; (τότε)

On dit aussi

Ne me fuisse-je pas vendu, e ? Δὲν θέλω πωληθεῖν ; (τότε)

ΘΕΜΑ ΑΓ'.

*Ἐπὶ τῶν αὐτοκαθῶς, ἔρωτηρατ. καὶ ἀρνητικ. κλενομένων ὅμηλάτων.
Δέν πωληθεῖ : —Δέν πωληθεῖται ; —Δέν ἐπωλήθησαν γθὲς εἰς τοὺς ἔχθρους ;
(aux ennemis) ? —Δέν ἐπωληθεῖται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ; (à l'opposition) ?
—Δέν εἶχε πωληθῆ ἀπὸ μίαν θέσιν ἀπλοῦ ἀντιγραφίας ; (d'un simple copiste) ?
—Δέν οὐ πωληθεῖσιν εἰς τοὺς ἔχθρους ; —Δέν οὐ ἔχει πωληθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως ;
(avant l'arrivée des troupes) ? —Δέν οὐ ἐπωληθεῖται εἰς τὴν κυβερνησιν (au gouvernement) ? —Μή πωλησαι εἰς τοὺς ἔχθρους .
—Δέν πρέπει νὰ πωλητεῖ τις δι' ὄλικὸν συμφέρον . —Δέν πιστέων νὰ πωληθῇ
εἰς τοὺς ἔχθρους . —Δέν παραδέχομαι δι τὸ ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἔχθρους τὴς πατρίδος . —Ἐπίστευες (croyeais-tu) δι τὸ ηθελε πωληθῆ ;

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.—De la formation des temps.

244.—Ἐπομένην (σελ. 56) δοι οἱ χρόνοι διαιρεοῦνται εἰς ἀρχήκους καὶ εἰς παραγώγους, προσθέτομεν ἡδη δι οἱ ἀρχηὶ ή πρωτότυποι primitifs εἰτιν οἱ χρησιμεύοντες πρὸς σχηματισμὸν τῶν παραγώγων dérivés. Εἰτα δὲ οἱ πρωτότυποι πέντε.

Le présent de l'infinitif	Ο ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφέτου
Le participe présent	Ο ἐνεστῶς τῆς μετοχῆς
Le participe passif	Η παθητικὴ μετοχὴ
Le présent de l' indicatif	Ο ἐνεστῶς τῆς δριστικῆς
Le passé défini	Ο ἀρέστος ἡ

245.—L'infinitif présent σχηματίζει δύο γράμμους: Le futur καὶ le conditionnel présent τροπῇ τῶν ἡ, oir καὶ re εἰς rai ἡ rais, ὁ; aimer, j'aimerai, j'aimerais ; finir, je finirai, je finiraïs ; recevoir, je recevrai, je recevrais ; rendre, je rendrai, je rendrais.

246.—Le participe présent σχηματίζει τρεῖς γράμμους : α) τὰ τρίκ πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ présent de l' indicatif τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, εἰς εἰς καὶ εἰς ent, ὁ; donnant, nous donnons, vous donnez, ils donnent ; finissant, nous finissons, vous finissez, ils finissent ; rendant, nous rendons, vous rendez, ils rendent.

247.—Ἐξαιροῦνται τὰ δέκατα τῆς τρίτης συζυγίκης τὰ ὅποια εἰς τὸ τρίτον πληθυντ. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν evant εἰς oivent, ὁς recevant, nous recevons, vous recevez, ils reçoivent.

248.—β') Τὸν παρατατικὸν τῆς δριστικῆς μεταβολῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς ais, ὁ; donnant, je donnais ; finissant, je finissais ; recevant, je recevais ; rendant, je rendais. γ') Τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς μεταβολῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς e ἔφων, ὁς aimant, que j'aime ; finissant, que je finisse ; rendant, que je rende.

249.—Ἐξαιροῦνται τὰ δέκατα τῆς τρίτης συζυγίκης, ἀτικ τρέπουσι τὴν κατάληξιν evant εἰς oive, ὁς apercevaat, que j'aperçoiue κλπ.

250.—Le participe passif σχηματίζει πάντας τοὺς συνθέτους χρόνους τῇ βοηθείᾳ τῶν δημάτων avoir ἡ être, ὁς, j'ai aimé, j'eus fini, j'avais reçu, j'aurai rendu, je suis aimé, je fus puni, j'avais été aperçu, je serai rendu κλπ.

251.—Le présent de l'indicatif, σχηματίζει l'impératif, ἀ-χιρέει τῶν ὑποκειμενικῶν ἀντανυμιῶν jē, nous, vous, ὁς je donne, donne ; nous faisons, faisons ; vous rendez, rendez ; vous recevez, recevez κλπ.⁽¹⁾

(1) Τὸ β' ἐνικὴν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν δημάτων, τῶν διχόντων τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰς ε προσλαμδάνει ἐν s πρὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντανυμιῶν εν καὶ, οἷον offres-eu πρόσφερες ἐξ αὐτῶν, portes-y ce livre κόμισον ἔκει τὸ βι-θλίον τοῦτο κλπ. "Αλλ' ὅταν ἡ εν ἥναι πρόθεσις τότε ἐκφίρονται ἄνευ τοῦ s,

252.—Le passé défini σχηματίζει τὸν imparfait du subjonctif τροπῇ τῆς καταλήξεως αἱ εἰ; asse διὰ τὴν πρώτην συζυγίαν, καὶ προσλήψει τῆς συλλογέζες se διὰ τὰς τρεῖς ἀλλαζε, ὡς j'aimai, que j'aimasse; je finis, que je finisse; je reçus, que je receasse; je rendis, que je rendisse κλπ.

Ηερὶ ἀρωμάτων φημάτων.—Des verbes irréguliers.

253.—Τοπάρχουσι δύο εἰδῶν ἀνώμαλα ῥήματα, ἐκεῖνα ἔτινα δικρέρουσι τῶν τύπων κατὰ μόνον τοὺς πέντε ἀρχικοὺς χρόνους, καὶ ἐκεῖνα ἔτινα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς τα ἀρχικοὺς καὶ τοὺς παραγώγους ἢ τινας ἐξ αὐτῶν. Ἐλλείποντος χρόνου τινὸς πρωτοτύπου, ἐλλείπουσι καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παράγωγοι.

254.—Διδομεν παρακετιόντες πάντας τοὺς χρόνους ἐκείνους οἵτινες σχηματίζονται παρὰ τοὺς τύπους. Οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ κατωτερῷ πίνακι σχηματίζονται κατὰ τοὺς περὶ παραγωγῆς τῶν χρόνων δοθέντας κανόνας.

PREMIÈRE CONJUGAISON.

Η πρώτη συζυγία ἡτις περιέχει τὰ 4/5 τῶν γαλλικῶν ῥημάτων, δύο μόνον ἀνώμαλα ῥήματα ἔχει:

Aller (ὑπάγειν) Prés. de l'ind. Je vais καὶ je vas, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. Fut. J'irai. Conditionnel prés. J'irais. Imp. Vas καὶ va (περὶ οὗ βλέπε σημείωσιν προηγουμένης σελίδος) allons, allez. Subj. prés. Que j'aile. Infinitif prés. Aller. Partic. prés. Allant. Passif. Allé. Prétérit défini. J'allai. (Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ ἔtre.) (¹)

Envoyer (πέμπειν) εἶναι ἀνώμαλον μόνον κατὰ τὸν μέλλοντας j'envverai.

οἷον donne en cette occasion δῆ; ἐπὶ τῇ εἰκασίᾳ ταῦτη, κλπ.—Η προστακτικὴ **vas** τοῦ ῥήματος aller ἀποκόπτει τὸ s, ἀν μετὰ τὴν ἀντιονυμίαν γ ἀκολουθῇ ἔτερον ῥῆμα, οἷον **va-y-donner** ὅπας ἔκει νῦν διάσης κλπ. Επίσης γράφουσι **va-t-en** ἀπελθοῦ.

1) Τοπάρχει καὶ ῥῆμας αὐτοπεζοῖς: s'en aller ἀπέργεσθαι τοῦ ὄποιος οἱ χρόνοι σχηματίζονται: φὶς ἀκολούθως. Prés. de l'ind. Je m'en vais. Imparf. Je m'en allais. Prétérit déf. Je m'en allai. Indef. Je m'en suis allé κλπ. Impératif. Va-t-en ἀπελθε (ἐπὶ ἀποπορπῆς) φὶς τῷ ἔδρᾳ τῆς ἐλληνικῆς.—"Ιν τὸ δηλῶσθωμα τὸ μετ' ὁλίγον μέλλον γ ἢ τὸ πρὸ μικροῦ παρείλθον ὑπάρχει συνηθίστας: iδιωτισμὸς, σχηματιζόμενος διὰ τοῦ ἀνεξάτος καὶ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὁριστικῆς τῶν ῥημάτων aller καὶ venir ἀκολουθούμενων τοῦ μὲν αἱ ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἀπροθέσου, τοῦ δὲ ἦ οὐπὸ ἀπαρεμφάτου μετὰ τῆς προθέσιος δε. "Ομοιόν τι συμβαίνει εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ὡς παρέσομαι τε λεντρᾶς=πληγαίσιον ν' ἀποθίνω je vais mourir, ξυθην εἰπών=πρὸ μικροῦ εἴπεν

SECONDE CONJUGAISON.

*Πήματα ἀρώγαλα πόνοις κατὰ τὸν πρωτοτόπονες χρόνον.

Verbes dont les temps primitifs seuls sont irréguliers.

Inf. prés.	Part. prés.	Part. pas.	Ind. prés.	Prét. déf.	
bouillir	bouillant	bouilli	je bous	je bouillis	ζέστην
couvrir	couvrant	couvert	je couvre	je couvris	καλύπτειν
dormir	dormant	dormi	je dors	je dormis	κοιμάσθαι
fuir	fuyant	fui	je fuis	je fuis	φεύγειν
mentir	mentant	menti	je mens	je mentis	ψεύδεσθαι
offrir	offrant	offert	j' offre	j' offris	προσφέρειν
ouvrir	ouvrant	ouvert	j' ouvre	j' ouvris	ἀνοίγειν
partir	partant	parti	je pars	je partis	ἀναχωρεῖν
se repentir	se repentant	repenti	je me repens	je me repentis	μετανοεῖν
sentir	sentant	senti	je sens	je sentis	αἰσθάνεσθαι
servir	servant	servi	je sers	je servis	ὑπηρετεῖν
sortir	sortant	sorti	je sorts	je sortis	ξέρχεσθαι
souffrir	souffrant	souffert	je souffre	je souffris	ὑπερέρειν
tressaillir	tressaillant	tressailli	je tressaille	je tressaillis	ἀνασκίρτην
vêtir	vêtant	vêtu	je vêts	je vêtais	ἐνδύειν

je viens de dire κλ. Διδομεν ενταῦθη τὴν συγκριτισμὸν τῶν 360 τοῦτων χρήματων πρὸς εὐχερεστίρουν κατάληψίν τοῦ γαλλισμοῦ τούτου;

*Ἐνεστός.—Présent.

Aller

Je vais venir	μετ' ὁδίγον οἴκ Ελάων
tu vas voir	» » θίκ Υδηγία
il ἢ elle va manger	» » θίκ φάγη
nous allons sortir	» » θίκ εξελθομεν
vous allez partir	» » θίκ ἀναγωρήσατε
ils ἢ elles vont mourir.	» » θίκ άποιάνωσατ.

Venir

Je viens de recevoir	πρὸς ὁδίγον Ελασσόν
tu viens de partir	» » ἀνεγώρησας
il ἢ elle vient de tenir	» » ἡτταύρωσεν
nous venons de partir	» » ἀναγωρήσαμεν
vous venez de parler	» » ὑμιλήσατε
ils ἢ elles viennent d'arriver.	» » ξέθεσαν.

*Χρατατικός.—Imparfait.

Aller

J'allais commencer	μετ' ὁδίγον Κρυπτὸν
tu allais écrire	» » έγραψες
il ἢ elle allait lire	» » ἀνεγίνωσκεν
nous allions sortir	» » ἐξαρχόμεθα
vous alliez venir	» » Κρυψαθεὶς
ils ἢ elles allaient diro.	» » Έλεγον.

Venir

Je venais de parler	πρὸς ὁδίγον εἶχον ὅμιλησει
tu venais d'écrire	» » εἶχες γράψει
il ἢ elle venait de dire	» » εἶχεν εἰπεῖν
nous venions d'écrire	» » εἶχομεν γράψειν
vous veniez de sortir	» » εἶχετε ἐξελθεῖν
ils ἢ elles venaient de parler.	» » εἶχον ὅμιλησσει.

Pήματα ἀρθρα λα καὶ κατά τινας τῶν παραγόγων.

Verbes irréguliers et dans quelques temps dérivés.

(Ο Conditionnel présent εἶναι πέντε κατὰ τὸ ἀ πρόσωπον δημιους τῷ μέλλοντι μετὰ τῶν κατελήξεων, τοῦ παραγόντος οὗτος.

Acquérir, acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis. (Ἀποκτῆν.) Prés. de l'ind. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquierent. Imparf. J'acquérais, tu acquérais, il acquérait καὶ π. Fut. J'acquerrai. Imp. Acquiers, acquérons, acquérez. Subj. Prés. Que jacquière.

Assaillir, assaillant, assailli, nous assaillons, j'assailis. (Ἐργάζεσθαι) ⁽¹⁾.

Courir, courant, couru, je cours, je courus. (Τρέχειν.) Futur. Je courrai.

Cueillir, cueillant, cueilli, je cueille, je cueillis. (Δρέπειν.) Futur. Je cueillerai.

Faillir, faillant, failli, je faux, je faillis. (Σφάλλειν.) Futur. Je faillirai καὶ je faudrai, διλίγοντες εὑχερηστος.

Férir. Εὐχερηστον εἰς μόνην τὴν φράσιν sans coup férir ξυργήστε.

Gésir. Εὐχερηστον μόνον κατὰ τοὺς χρόνους : Il gît, nous gisons, vous gisez, il gisent. Imparf. Je gisais καὶ π. Participe prés. Gisant. (Κεῖσθαι.) Τὸ σπαραγέρω. ὡς, σκανδαλίζει ὡς; Ζ. πλὴν τοῦ θπαρτοῦ.

Issir. Εὐχερηστον μόνον εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν issued (καταγόμενος) καὶ κατὰ τοὺς συνθέτους χρόνους, οἵτινες βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être.

Mourir, mourant, mort, je meurs, je mourus. (Θνάτσειν.) Futur. Je mourrai. Subjonct. prés Que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

Ouir. Εὐχερηστον μόνον εἰς τὴν φράσιν: j'ai ouï dire ξένουσαν λέγωσι, καὶ τὰς ἀνκλόγους.

Quérir. Εὐχερηστον μόνον εἰς τὴν θπαρέμφατον μετὰ τῶν χρόνων τὴν ἄγαμάτων aller, envoyer καὶ venir. Je vais querir διπλών καὶ ζητήσω. J'envoyais querir ἐπεμπονάκα ζητήσω. Je viendrais querir θάλαθον καὶ ζητήσω καὶ π.

Saillir. Αχρηστον σχεδόν. Λέγουσι μάλλον faire saillie. (Εξέχειν.) Καθ' οὓς τοὺς χρόνους τοῦ ἥμικτος faire.

(1) Οἱ εἰναῖς τοῦ ἔνεστος τῆς ὁριστικῆς εἶναι σχεδόν ξερηστοις.

Tenir, temant, tenu, je tiens, je tins. (Κρατεῖν.) Prés. de l'ind. Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent. Fut. Je tiendrai. Subj. prés. Que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.

Venir, venant, venu, je viens, je vins. ("Ερχεσθαι.) Ind. prés. Je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent. Fut. Je viendrai. Subj. prés. Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent. Βοηθεῖται ὅποι τοῦ ἔτει.

TROISIÈME CONJUGAISON.

Apparoir, εὑρηστον μόνον κατὰ τὸ Ζον ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὥραστικῆς, il appert (φύνεται), ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων.

S'asseoir, s'assayant, assis, je m'assis, je m'assis. (Καθέζεσθαι.) Ind. présent. Je m'assis, tu t'assis, ils s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseient, καὶ je m'assois, tu t'assois, ils s'assoit, nous nous assoyons, vous vous assoyez, ils s'assoient. Imparf. Je m'asseyais καὶ je m'assoyais. Fut. Je m'assiérai ἢ je m'asseyerai ἢ je m'assoirai. Prés. du subj. Que je m'assaie ἢ que je m'assooie.

Déchoir, déchéant, déchu, je déchois, je déchus. (Ἐκπίπτειν.) Ind. prés. Je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient. Imp. Je déchoyais. Fut. Je décherrai. Subj. prés. Que je déchoie. (Βοηθεῖται ὅπις φοτέρων τῶν βοηθητικῶν).

Echoir, échéant, échu, j'échois, ζον ἐνικὸν il échoit καὶ il échet, j'échus. (Αγγίζειν.) Fut. J'écherrai. (Βοηθεῖται ὅπις φοτέρων τῶν βοηθητικῶν).

Falloir, fallu, il faut, il fallut. (Ηρέπειν.) Fut. Il faudra. Cond. Il faudrait. Subj. prés. Qu'il faille, οὐ καὶ δὲν ἔχει ἐνεστῶτα τῆς μετοχῆς.

Mouvoir, mouvant, mû, je meus, je mus. (Κινεῖν.) Ind. prés. Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, il meuvent. Fut. Je mouvrai. Subj. prés. Que je meuve.

Pleuvoir, pluviant, plu, il pleut, il plu. (Βρέχειν) ἔξει οὐρα-

νεῦ.) Μεταφορικῶς ἐκλαμβάνομενον ἔγει καὶ τὰ τρίτα πληθυντικὴ πρόσωπα, ώ; les coups de fusil pleuvent en cet endroit où πυροβολοῦσι: σμοὶ ἡσαν συνεγένεται: ἐκεῖ. Les honneurs pluvent chez lui καὶ τὸν περιστοιχοῦσι κλπ.

Pourvoir, pourvoyant, pourvu, je pourvois, je pourvus, (Ηρουηθεύειν.) Fut. Je pourvoirai.

Pouvoir, pouvant, pu, je peux καὶ je puis, je pus, (Δύνασθαι.) Ind. prés. Je peux καὶ je puis, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. Fut. Je pourrai. Subj. prés. Que je puisse.

Prévaloir, prévalant, prévalu, je prévaux, je prévalus. (Υπερισχύειν.) Prés. de l'ind. Je prévaux, tu prévaux, il prévaut, nous prévalons, vous prévalez, il prévalent. Fut. Je prévaudrai.

Promouvoir. (Ηροδίζειν.) Εὔχρηστον μόνον εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν promu προσθίσασθαι, καὶ κατὰ τοὺς συνθέτους γρήγορος οἵτινες βοηθοῦσινται ὅπε τοῦ ἔτει.

Savoir, sachant, su, je sais, je sus. (Ηξεύρειν.) Ind. prés. Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent. Fut. je saurai. Imp. Sache, sachons, sachez. Subj. prés. Que je sache.

Surseoir, sursoyant, sursis, je sursois, je sursis. (Ἀναβέβλειν.) Fut. Je surseoirai.

Valoir, valant, valu, je vaux, je valus. (Αξίζειν.) Σχηματίζεται καθ' ὅλα ώ; τὸ prévaloir, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτ. δοτις, κάμψει que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.

Voir, voyant, vu, je vois, je vis. (Βλέπειν.) Fut. Je verrai. Τὸ ἐν τῷ voir σύνθετον prévoir προβλέπειν, ἔγει μέλλοντα je prévoirai.

Vouloir, voulant, voulu, je veux, je voulus. (Βούλεσθαι.) Prés. de l'ind. Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Fut. Je voudrai. Impér. Veux καὶ veuille, voulons, καὶ veuillons, voulez καὶ veuillez. Subj. prés. Que je veuille, que tu venilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.

QUATRIÈME CONJUGAISON.

Verbes dont les temps primitifs seuls sont irréguliers.

**Ρήματα ὡρ μόροι οι πρωτότυποι εἰσιν ἀρθματοι.*

Infin.prés.	Part. prés.	Part. pas.	Ind. prés.	Prét. déf.	
Absoudre	absolvant	absous 0.	absous	.	ζωμόνειν
Battre	battant	battu	e bats	je battis	τύπτειν
Circoncire	circoncisant	circoncis	je circoncis	je circoncis	κερτίψηνειν
Conclure	concluant	conclu	je conclus	je conclus	συμπεράνειν
Confire	confisant	confit	e confis	e confis	ζυγγιχρόνειν
Connaitre	connaisant	connu	je connais	e connus	γιγνώσκειν
Coudre	cousant	cousu	e couds	e coussis	βάττειν
Croire	croyant	cru	e crois	e crus	πιστεῖν
Croître	croissant	crû	je crois	e crûs (1)	πλέζειν
Écrire	écrivant	écrit	écris	écrivis	γράφειν
Exclure	excluant	exclu	e exclus	éclus	ἐποχλέσειν
Lire	lisant	lu	je lis	elus	ἀναγνινώσκειν
Luire	luisant	lui	e luis	.	λέμπειν
Maudire	maudissant	maudit	je maudis	je maudis	καταρρεύσειν
Mettre	mettant	mis	je mets	e mis	θέλλειν
Moudre	moulant	moulu	je mouds	e moulus	ζλέσειν
Naitre	naissant	né	je nais	je naquis	γεννάζειν
Nuire	nuisant	oui	je nuis	je nuisis	βλάπτειν
Paire	paissant	.	je pais	.	βόσκειν
Paraitre	paraissant	paru	je paraiss	é parus	ρχίνεσθαι
Plaire	plaisant	plu	e plais	je plus	ἱρέσκειν
Repaltre(se)	repaisant(se)	repu	je me repais	je me repus	γελάσθαι
Résoudre	résolvant	résolu	je résous	je résolus	ἐπορχύσειν
Rire	riant	ri	e ris	je ris	γέλων
Rompre	rompant	rompu	je rompis	je rompis	θράστειν
Suffire	suffisant	suffi	e suffis	e suffis	ἐπεκράτειν
Suivre	suivant	suivi	e suis	je suivis	ἐκολουθεῖν
Taire (se)	taisant (se)	tu	e me tais	je me tus	συωπᾶν
Traire	trayant	trait	je traist	.	ζειδηγειν
Vivre	vivant	vécu	je vis	je vécus	ζῆν

Τὰ ἔργα τῆς τετάρτης συζητήσεις τὰ λέγοντα εἰς indre, συμ-
πατίζουσι τοὺς πρωτοτύπους χρόνους ὃς ἐφεξῆς:

Plaindre, plaignant, plaint, je plains, je plaignis. (Οἰκτείρειν). (3)

Peiadre, peignant, peiat, je peins, je peignis. (Ζωγραφίζειν).

Joindre, joignant, joint, je joins, je joignis. (Ἐνόνειν.) κλπ.

Ἐz τούτων μόνον τὸ poindre (ἀνατέλλειν) δὲν εἶναι εὔγραπτον εἰμὴ ἐπὶ τῆς ἀποχρεμφέτου.

(1) Διὸν λημβάνει περισπωμένην ἐπὶ τοῦ u πρὸ ss καὶ εἰς τὴν Οηλ. παθη-
τικὴν μετοχὴν crue.

(2) Βοηθεῖται ὥσπερ τοῦ ἔτεος.

(3) Tὸ αὐτοκαθ., se plaindre σημαίνει: παραπονεῖσθαι.

Τὰ ρήματα τὰ λόγοντα εἰς νοΐση σχηματίζουσι τοὺς πρωτούπους χρόνους των ὧς ἔφεξῆς:

Conduire, conduisant, conduit, je conduis, je conduisis. (Οδηγεῖν). Έκ τούτων τὸ luire λέμπειν, καὶ νuire θλέπτειν, σχηματίζουσι τὴν παθ. αἵτῶν μετοχὴν ἀνευ τελικοῦ τὸ ὧς nui, lui.

Rήματα ἀρώματα καὶ κατά τινας παραγόγοντα.

Verbes irréguliers dans quelques temps dérivés.

Boire, buvant, bu, je bois, je bus. (Πίνειν). Indic. prés. Je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent. Subj. prés. Que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.

Braire. Ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἔξης: il brait δύγκαται (δύνος), ils braient, il braira, ils brairont, il brairait, ils brairaient.

Bruire, bruyant, il bruit, (Θρούβειν). Δὲν ἔχει ἄλλους χρόνους πρωτούπους. Imparf. de l'indic. il bruyait, ils bruyaient.

Clore, clos, je clos. (Κλείειν). Έν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἔξης: je clos, tu clos, il clot, πληθ. ils closent. Futur. Je clorai καὶ ἐπὶ πάντων τῶν συνθέτων.

Dire, disant, dit, je dis, je dis. (Λέγειν.) Indic. prés. Je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent. Τὰ σύνθετα dédire ἀναιρεῖν, contredire ἀντιλέγειν, interdire ἀπαγορεύειν, médire κακολογεῖν, prédire προλέγειν, εἰς τὸ έτη πληθ. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς εἰσιν δραχλὰ, ὧς vous dédisez, vous contredisez κλπ.

Éclorer, éclos, il éclot. (Ανοίγειν). Έν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἔξης: ils éclosent, il éclora, ils écloront, il éclorait, ils écloraient, qu'il écloses, qu'ils éclosent, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν συνθέτων. Διὸ τοῦ βοηθητικοῦ être, εἶναι δὲ οὐδέτερον.

Faire, faisant, fait, je fais, je fis. (Κάμνειν). Prés. de l'ind. Je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. Futur. Je ferai. Subj. prés. Que je fasse.

Frire, faisant frire, frit, je fris. (Τηγανίζειν). Έν χρήσει ἐπὶ τῶν ἔξης: je fris, tu fris, il frit. Futur. Je frirai, καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων τοὺς ἄλλους χρόνους σχηματίζομεν διὰ τῶν ἀντιστοιχούντων χρόνων τοῦ ρήματος faire καὶ τοῦ ἐνεστ. τῆς ἀπαρεμφ. frirer.

Prendre, prenant, pris, je prends, je pris. (*λαμβάνων*).
Ind. prés. Je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent.

Vaincre, vaincant, vaincu, je vaines, je vainquis. (*νικάν*).
Indic. prés. Je vaines, tu vaines, il vainc, nous vainquons, vous vainquez, il vainquent. (¹)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.—CHAPITRE VIII.

ΗΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.—DU PARTICIPE.

255.—Γιπάρχουσι δύο είδῶν μετοχαὶ, ἡ ἐνεργητικὴ le participe présent καὶ ἡ παθητικὴ le participe passif. Le participe présent εἰναι πάντοτε ἀμετάβλητος καὶ λήγει ἀνεξαιρέτως εἰς αὐτόν, ὡς γυνὴ ἀναγνώσκουσα une femme lisant, ἀνδρες ἀναγνώσκοντες des hommes lisant καὶ πάλι. Le participe passif ἐν γένει κλίνεται ὡς καὶ τὰ ἐπιθέτα, ὡς; une lettre lue ἐπιστολὴ ἀναγνωσθεῖται, des femmes respectées γυναικες σεβόμεναι καὶ πάλι. Ήερὶ δὲ τῆς συμφωνίας αὐτῆς, ὅπου συνοδεύηται ὑπό τινος τῶν βοσκητικῶν, βλέπε συντακτικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.—CHAPITRE IX.

ΗΕΡΙ ΤΩΝ ΑΚΑΙΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.—DES PARTIES
DU DISCOURS INVARIABLES.

α) Περὶ ἐπιρρήματος.—De l' adverbe.

256.—Τὰ ἐπιφράζαται διαιροῦνται: Εἰς ποιότητος de manière, ὡς sagement φρονίμως καὶ πάλι. Εἰς χρονικὴς de temps, ὡς demain αὔριον, hier χθες καὶ πάλι. Εἰς τοπικὴς de lieu, ὡς ici εἰδῶ, là ἐκεῖ καὶ πάλι. Εἰς τακτικὴς d'ordre ὡς de rang, ὡς; premièrement πρῶτον καὶ πάλι. Εἰς ποσότητος de quantité, ὡς peu διλόγων, davantage περισσότερον καὶ πάλι. Εἰς συγκριτικὴς de comparaison, ὡς plus καὶ λλογον, mieux καὶ λλίτερον, moins ήπιτον καὶ πάλι. Εἰς καταρατικὴς καὶ ἀπορητικὴς d'affirmation et de négation, ὡς; oui ναὶ, non οὐ; καὶ πάλι.

257.—"Αθροισμική λέξεων ἐπιρρηματικῶς ἐκλαμβανούμενων κατέται ἐπιρρηματικὴ ἔπαρσις locution adverbiale, ὡς; sur-le-champ πάραντα, long-temps ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ, à jamais ἐς δεῖ καὶ πάλι.

258.—Τὰ ἐπιρρήματα σχηματίζονται παρὰ Γάλλοις προσλήψεις: τὰς κατεύλλεσσις ment εἰς τὸ θηλ. ἐπίθετον ὡς; grand μέγχας

¹) Τὰ σύνθετα ἐκ τῶν ἀνωρέτων ῥημάτων σχηματίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς καὶ τὰ ἀπλά.—Ἐσημιμάσκην τὰς διλύγα; ἔξαιρέσσεις.

grande, grandement; haut ὑψηλός, haute, hautement κλπ.

259.—Ἐξαιρέσεις. Έκλ τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετον λήγῃ εἰς φωνῆν, τὸ ἐπίρρημα σχηματίζεται προσθέτει τῆς καταλήξεως μεν εἰς τὸ ἀρσενικὸν, ώς joli ωραῖος, joliment, sensé, φρόνιμος sensément κλπ. Τὰ ἐπίθετα traitre προδότης καὶ impuni ἀτυμώρητος, σχηματίζουσι τὸ ἐπίρρημά των ἀνωμάλως impunément, traitreusement.

260.—Λήγοντος τοῦ ἀρσενικοῦ ἐπίθετου εἰς αὐτὴν τὸ ἐπίρρημα σχηματίζεται τροπῇ τῶν καταλήξεων τούτων εἰς amment, ἢ εἰς emment, ὡς constant σταθερός, constamment, patient ὑπομονητικός, patiemment κλπ. Ἐξαιρέσει τῶν lentement βραδέων présentement νῦν, vénélementement σφοδρῶς, καίπερ τῶν ἐπίθετων lent, présent, vénément ληγόντων εἰς αὐτήν.

261.—Τὸ ἐπίθετον gentil χρίεται, ἔχει ἐπίρρημα, gentiment. Τὰ δὲ ἐπίθετα aveugle τυφλός, commode πρόσφρορος, conforme σύμφωνος, énorme παρμεγέθης, incommode δύσγραπτος, opinatiōne ἐπίμονος, uniforme ὁμοιόμορφος, σχηματίζουσιν ἐπίρρημα τρέποντα τὸ εἶφενον τοῦ ἐπίθετου εἰς ἐκλειστόν. Σὺν τούτοις καὶ τὰ ἐπίθετα commun κοινός, commune, communément; confus συγκεχυμένος, confuse, confusément; diffus πολύπλοκος diffuse, diffusément; exprès ἕρητος, expresse, exressément; importun ὀχληρός, importune, importunément; obscur σκοτεινός, obscure, obscurement, précis ἀκριβής, précice, précisément; profond βαθύς, profonde, profondément.

262.—Τὰ συγκριτικὰ τῶν ἐπιφρημάτων σχηματίζονται προτοτάξει μερινῶν τῶν μορίων moins ἐπὶ μειώσεως, aussi ἐπὶ ισότητος καὶ plus ἐπὶ οὐπεροχῆς, πλὴν τῶν μικρακλήτερον, moins διαιγώτερον, plus χειρον, ἀντὶ plus bien, plus petitement, plus mal.

Ο Ε Μ Α Λ Δ'.

*Ἐπὶ τῶν ἐπιβρήημάτων.

Εἴδετε ποτε παρομοίαν ἀναισχυντίνων; (impudence)?—Δέν ἐπικνεύον πλέον τὸν ἀδελφόν μου ἀρ' ἡς ἡμέρας ἀπῆλθος (est parti) τῆς οἰκίας ἐκείνης.—Οὐδέποτε οὐδέλησα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης (de cette affaire) εἰς τὴν πατέρα σου.—Σκέψεων φύσαντες ὁ ἀδελφός μου, καὶ αὔριον ἀναέκτως οὐκ ελθωμέν εἰς τὴν οἰκίαν σας; (chez vous).—Πόσον ἐπωλήθη (a-t-elle été vendue) ἡ οἰκία αὕτη;—Ποσού θέλετε νὰ δηγήσητε (conduire) τὸν ἀδελφόν μου;—"Οπου ἀγαπάτε, σκοτεινά αρεστεῖσθε.—Πότε ἐπανέργεται ὁ ἀδελφός σας;—"Ο ταν τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις του.—Διατί δέν λαμβάνετε μέρος εἰς τὸν διάλογον;—Διατί δέν τῷ ἀπέδω-

καὶ τὸν χαριτισμόν του ; (son salut) ?—“Ο πατέρα σας εἶναι τόσον καλός ; θάτε πάντες ; (tout le monde) τὸν ἀγαπᾶσιν.—Αγάλαχε (il a repris) πρὸ πολλοῦ τὰς ἡρακλίας του .—Εἶναι ἀπὸ πολλοῦ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (des cultes) καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως .—Ἐλεγχοφήσαμεν πολὺ εἰς τὸ δάσος .—“Η Ρώμη ἦτο ποτὲ κοσμοκράτωρ (maîtresse du monde).—“Ἐγράψει ἀμέσως τῷ πατέρι σας περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως (affaire),”—“Ο πατέρα σας εἶναι μέσα ;”—Οὐχ, ξέλιθεν, ἀλλὰ οὐκ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς ὅλίγου (bientôt).—Μετὰ ταῦτα, τὰ πράγματα ἀνεπτύχησαν (se sont développées) μετὰ μηγάλης ταχυτήτος . Οἱ ἁγιοροποιοὶ ἡσχολοῦντο ἄλλοτε εἰς σπουδαῖστερα πράγματα (à des choses plus sérieuses).—“Ο φίλος σας δὲν ἔνεψανίσθη (n'a pas reparu) ἔκποτε ἐπὶ τῆς θεατρικῆς σκηνῆς .—Οὐδέποτε ἐγνώρισα γυναῖκα τόσον καλήν θυσιανήν εἶναι αὕτη .—Οὐδέποτε βατιλεὺς ἥκατρεύθη περὶ τὸν λαόν του .—Τέλος συμμερίζεσθαι (partages-tu) τὴν γνῶμην μου ;—“Ηλθον ταχύτερον τοῦ συγγένους .—Απορρίητη λοιπὸν εἰς τὴν ἔρωτησίν μου .—Ἐν Λονδίνῳ (à Londres) δῆποτε ἀπληθυσμός εἶναι τόσον μέγας .—Διέθεσε (il a disposé) νάλλιστα τὰ κτήματά του .—Σημερινοὶ εἶναι διλογίωτερον πακός η γένεσις .—“Ωμίλει λίγη συγκεχυμένως .—Διέπρεξεν ἀπιμωρητὴ τὰ μεγαλίστερα σχέλματα .—“Γηρατεῖ πιεσθεῖ τὸν κύριόν του .—“Αλλαχούς μάλιστα (même) ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ θενάτῳ τῶν οἰκείων του .—“Η οἰκαδέσποινα μῆτρας ἔπειδεγκ θηλαίνειν χαριέντως .—“Εὔσπινε βραδίως πρὸς τὴν οἰκίαν του .—“Ωμίλει σφοδρῶς ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν αἵθουσαν .—Νῦν πάντες ἔχετε δίκαιον .

6) ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.—DE LA PRÉPOSITION.

263.—Αἱ προθέσεις διαιρεύνται : Εἰς τόπου de lieu, ὡς chez παρὰ καὶ π. Εἰς χρόνου de temps, ὡς durant κατὰ καὶ π. Εἰς αἰτίας de cause, ὡς attendu καὶ π. Εἰς δείξεως d'indication, ὡς voici l'dou καὶ π.

264.—Αἱ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετὰ αἰτιατικῆς πλὴν τῶν : près, proche, auprès=παρὰ, αἰτινεςσυντάσσονται μετὰ γεν. καὶ τῆς : quant κατὰ, ἥτις συντάσσεται μετὰ δοτικῆς.

265.—Αἱ locutions prépositives συντάσσονται μετὰ γενικῆς πλὴν τῶν : par rapport σχετικῶς πρὸς, καὶ eu égard ἀναφορικῶς πρὸς, αἰτινες συντάσσονται μετὰ δοτικῆς.

ΘΕΜΑ ΛΕΠΤΟΥ.

Περὶ προθέσεως.

Προσφέρειν (offrir) εἰς τὸν Θεόν .—“Ομιλῶ εἰς τινὰ περὶ τῶν ὑποθέσεων μου (affaires).—Σ' ἐπερίμενα εἰς τὴν οἰκίαν μου .—Μετὰ τὴν μάχην Κρεσκόντο (on a commencé) τὸν ἐνταριασμὸν τῶν νεκρῶν .—Ἄσκολοῦμαι (je m' occupe) περὶ τινῶν ὑπόθεσιν (affaire).—Δικ (à cause) τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα (les mouvements insurrectionnels).—Πρὶν ἀναγορίσῃ εἰς (pour l' à en) *Ἀμερικήν .—Πρὶν ἀποφασίσητε (avant de vous résoudre) νὰ κάμητε (de faire) τὸ τεχεῖδιον τοῦτο .—Ἀπογιωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ (d' avec) τοῦ σώματος .—Ηαρ' ήμεν ἡ διπόθεσις (affaire) αὐτῇ δὴν ήμερεις ασφαλῆ (ne se serait pas passée) οὕτω πως .—“Ἐν ἐκάστῃ πόλει .—Πρὶς (dans) τὸν σκοπὸν (le but) τοῦ νὰ τὸν ὀφελήσῃ .—(de lui être utile).—Απὸ Βιέννης μέγρι. Ηαρισίων .—Απὸ (depuis) κτίσεως Ρώμης .—“Αμα (dès) τῇ ήμερῃ .—“Αμα (dès que) τὸν διέκρινε .—“Ἐγω πρὸ τῶν ὁφελημάτων .—Κατὰ τὸν Μπονού του (διαρκοῦντος τοῦ Μπονού του).—Εἶναι ἐν φυλακῇ .—Εἶναι ἐν τῇ φυλακῇ .—“Γράφεται (il y a) μέγα γάστρα μεταξὺ θυμῶν καὶ ἡμῶν .

—*Ἔτος δράσμιος πρός δόλον τὸν κόσμον.* —Τοῦτο συνέβη περὶ τὴν αὐτὴν ἡποχὴν (vers la même époque). —Διὸς οὐ πάργα (n' y a-t-il) τις (personne) δυνάμενος (qui puisse) νὺ μὲ βοηθήσῃ; —Ἐπὶ δίκαια ἐτη πολεμήσας (ayant combattu). —Ἐπιμάρτυρες τὸν πατέρα διὰ τὸ ἀμύρτημα τοῦ αἵος τοῦ. —Ἐγοργεύσθως; τοὺς τιμῶν ἀνθρώπους; οὐπέρ γενθόν (pour nous). —Ἔπλοιν ἄνεῳ ὅπλοι. —Θὰ σᾶς διηγηθῇ τὴν ὑπόθεσιν γεωργίας; να σᾶς; κρόσον τίποτε. —Οὐκ ἔνεργήσω πατέτε τὰς ποριστάσεις; —Ἐντὸς δλιγού ἥρχεται ὁ ἀδελφός μου. —Ἐπέτικμεν τὴν ἐπιστολὴν ταῦτην ἐπέχει. —Διηγόμενοι πρὸς τὸν ναὸν τῆς Θεᾶς τὸν ὄποιον λατρεύουσιν ἔχεται. —Διὰ τίνος; (par quelqu'un ? à l'aide de quelque chose) κοπτέορδον ἕργαλξίου (instrument tranchant). —Ἐπίτοιχον ἔκεινον τὸ ὄποιον ἐπέβηται; διὰπολλῆν γρημάτων.

γ') ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. —DE LA CONJONCTION.

Κατάλογος τῶν εὐχρηστοτέρων συνδέσμων.

Liste des conjonctions les plus usitées.

266. —Ainsi οὕτω, car διότι, cependant ὅμως, comme δε, donc λοιπὸν, ensin τέλος, et καὶ, lorsque οὕτω, mais οὐλλαχ, néanmoins ἐν τούτοις, ni μήτε, or λοιπὸν, pourtant ὅμως, quand οὗτε, quoique μολονότι, si ἐλλα, sinon εἰ δ' οὐ, puisque ἐπειδὴ καὶ π.

267. —Αθροισμακ λέξεων ἀποτελουσῶν ἔννοιαν συνδέσμου, κατλεῖται locution conjonctive ἔκροκσις συνδεσμική, τοιαυται ἔκροκσεις εἰσίν: Au reste οὐλλως; τε, au surplus ὅμως, par conséquent ἐπομένως καὶ π.

δ') ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΙΜΑΤΟΣ. —DE L'INTERJECTION.

268. —Εὔχρωτότερά εἰσιν: Ha ! Δι ! ἔκπληξιν. Fi ! Δι ! ἀποστροφήν. Ah ! Δικά πόνον. Paix ! Chut ! Δικά σιωπήν. Oh ! Δικά θυμυασμόν. Holà ! Διὰ καλησιν. Eh bien ? Δι ! ἐρώτησιν.

269. —Αθροισμακ λέξεων ἀποτελουσῶν ἔννοιαν ἐπιφωνηματικος, καλεῖται locution interjective ἐπιφωνηματική ἔκροκσις, ως Grand Dieu ! Μεγάλε Θεέ ! Juste Giel ! Δικαία Οὐρανέ ! καὶ π.

ΘΕΜΑ ΛΑΤ'.

Περὶ συνδέσμων καὶ ἐπιφωνημάτων.

Οἱ στρατιῶται: καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ (officiers). —Οἱ χαλκοὶ; (le cuivre), τὸ μάρμαρον καὶ ὁ γρασός. —Αοιπὸν ἐδέξθην προθῆμα (avec l'empressement) τὴν φιλικὴν ἡμέραν πρόσκλησιν (votre invitation amicale). —Ἔπλοι προσέτει ὁ ἀδελφός του. —Ὑπηρετοῦμεν (nous servons) τοὺς ἄλλους, τόσον δὲ ἀποτὸς ὅσου καὶ δι' ἡμᾶς. —Τόσον χειρότερα. —Τόσον καλάτερα. —Ἐνόμισα ὅτι ἦτον εἰς τὸ δωμάτιον του, διότι τι ἔζηται (que cherchait-il) κατ' αὐτὴν τὴν ώραν ἐκτὸς τῆς οἰκίας του; —Διατί ἐπράξατε τοῦτο; —Διότι ἡμῖν ὑπογραμμένος (obligé) νὰ τὸ πράξω. —Ἐκνέλθη ὁ θάνος; Οὐκ μᾶς φέρη, καὶ τὰ ὄποια τῷ παρηγγείλαμεν βιβλία (les livres que nous lui avons commandés). —Ηὗτε οὐκ ὑπάγῃ; —Εἰσθε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γεωργίου· τὸν γνωστέστερον λοιπόν; —Δινασθε: λοιπὸν νὰ μηδέδωστε πληροφορίας; περὶ αὐτοῦ; —Ωριλησσον οὗτοι. —Μοι δημίλησε περὶ τούτου, ἀλλ' οὐχὶ πολλὰ σαρθρός. —Διὸς ἡδυνήθην νὰ τὸν ίδω, ἀν καὶ ὑπῆρχα πολλάκις εἰς τὴν οἰκίαν του. —Πρέπει νὰ σπουδᾶσθη τις δύτεν ἡμᾶς: νέος. —Δικαία Οὐρανέ! τι ἐπάθαμεν. —Μέγιστε Θεέ! βοηθήσου ἡμᾶς. —Α! πόσον ἀγάλλομαι; βλέψων σε. —Α! τι ἐπιώμασεν εἰς τὴν περίστασιν ταῦτην. —Ω! Ιδού δὲ πατήρ τας ἥρωες ται. —Χά! Χά! τι γελοῖος βραχιομέρος. —Οὐαὶ! εἰς τὴν δύτεν ἐπιχειρήσει (à qui entreprendra) τὸ τοιοῦτον. —Ω! Εἴλοτε πρός με. —Ε! Γεωργίε, ἐλησμόνησε τὰ βίολα σου. —Σίγα, μη πρόφερε (ne prononce pas) τοιαύτας λέξεις.

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.—EXERCICES.

A'.

Γράψορ ἑλλήρως τὸν π.ληθυτικὸν τῷ ἀκολούθῳ ὁρμάτῳ:

Homme, femme, enfant, fils, fille, vertu, table, plume, montre, livre, singe, chapitre, arbre, honneur, âme, contraction, élision, voix, héros, bas, las, nez, temps, nouveau, tableau, chapeau, beau, faux, landau, bleu, elou, fou, mou, nouveau, bijou, caillou, genou, hibou, chou, caporal, maréchal, hopital, bal, carnaval, régal, chacal, pal, cal, amical, final, glacial, matinal, nasal, naval, pascal, épouventail, ail, bail, détail, gouvernail, corail, soupirail, émail, travail, bétail, aïeul, ciel, oïl, vitrail, bercail, théâtral, cheveu, bocal, cou, roux, doux, mou, chapeau, bateau, eau.

B'.

Γράψορ τὸ θηλ. τῷ ἀκολούθῳ λέξεων προτάττων τὸ ἄρθρον:

Sensé, grand, petit, honnête, aimable, agréable, poli, maître, traître, prêtre, prince, hôte, âne, tigre, Suisse, prophète, nègre, premier, fier, amer, singulier, regulier, pensif, vif, neuf, heureux, malheureux, chaleureux, heureux, jaloux, doux, faux, bel, pareil, mien, tien, sien, bon, lion, sujet, muet, complet, concret, secret, inquiet, replet, discret, danseur, voyageur, chasseur, menteur, majeur, mineur, meilleur, supérieur, antérieur, empereur, gouverneur, serviteur, ambassadeur, vengeur, long, jumeau, oblong, bénin, malin, coi, favori, frais, absous, compagnon, tiers, blanc, franc, sec, Turc, public, candue, Grec. ⁽¹⁾

C'.

Γράψον τὰ συγκριτικὰ τῶν τοῦ Β'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.

Γράψον τὰ ὑπερθετικὰ τῶν τοῦ Β'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.

Γράψον τὰ ἀνώμαλα συγκριτ. τῶν ἐπιθ. bon, petit, mauvais.

Γράψον τινὰ ἐπίθετα, μειωτεώς συγκριτικά.

Γράψον τινὰ ἵπιθετα, λιότητος σημαντικά.

1) Ο διδάσκαλος δύναται: ν^ο αὐξήσῃ τὰ γυμνάσματα ταῦτα κατὰ βούλησιν, διδων θηλ. καὶ πλὴθ. ὅπως ὁ μαθητὴς μετατρέψῃ αὐτὰς εἰς ἔντας καὶ ἀρσενικά· η πλειν διδων ἀνταναγμάτας ἀντὶ ἀνταναγμάτων ἐπιθέτω γκετοι οὕτω καθεξῆς.

Δ'.

Γράμμοις διλοις γράμμασι τὰ ἀκόλουθα ἀριθμητικά :

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16,
17, 18, 19, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 71, 72, 73, 74, 75,
76, 77, 78, 79, 80, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98,
99, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000,
1200, 2300, 3400, 4500, 5600, 6700, 7800, 8900, 9015,
10017, 116, 113, 1093, 1076, 1175, 100000, 1000000.

Ε'.

Γράμμοιν τὰ τακτικὰ τῶν ἐν τῷ Δ'. γυμνάσμ. ἀριθμητ. ἐπιθέτων.
Γ'.

Γράμμοιν τὰ δεικτ. ἐπίθ. πρὸ τῶν οὐσιαστ. τοῦ Α'. γυμνάσματος.
Ζ'.

Γράμμοιν τὰ κτητ. ἐπίθ. πρὸ τῶν οὐσιαστ. τοῦ Α'. γυμνάσματος.
Η'.

Γράμμοιν τὰ ἀδριστικά ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος. Εἴτα δὲ γράμμοιν τὰς ἀριθμητους ἀντωνυμίας.

Θ'.

Γράμμοιν τὰς δεικτικὰς, τὰς κτητικὰς καὶ τὰς ἀριθμητικὰς ἀντωνυμίας.
Ι'.

Μεταχειρίσθητι ἀναμικὰ τὰ ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος. ἔπειτα δὲ γράμμοιν τὰς ἀντιστοιχούσας ἀντωνυμίας, εἴς τε τὰ δεικτικὰ καὶ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα.

**Τέμνασμα συγκεφαλαιωτικῶν τῶν περιεχομένων
ἐν τῷ τεχνολογειῳ.**

Α'.

Τὰ γράμματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι οὕκοι πέντε.—Φωνήντας ἐκ τούτων εἶναι ἔξι, σύμφωνα δὲ δέκα ἐννέα.—Οἱ τόνοι εἶναι τρεῖς, ἡ ὁδεῖα, ἡ βαρεῖα καὶ ἡ περιπομένη.—Αἱ συλλαβές, αἱ δίφθογγοι καὶ αἱ τρίφθογγοι.—Τὸ εἰναι ἄφωνον, κλειστὸν ἢ ἀγοικτόν.—Η γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει, ως ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, δέκα μέρη τοῦ λόγου.—Τὸ ἀριθρόν, τὸ οὐσιαστικόν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ὅπλον ἢ μετοχή εἰτι κλιτὰ, ἡ δὲ πρόθεσις, δούνδεσμος, τὸ ἐπίρρημα καὶ τὸ ἐπιφύλημά εἰσιν ἀκλιτά.—Τὸ γένος, ὁ ἀριθμός, ἡ πτῶσις, ὁ χρόνος, ἡ φωνή, ἡ συζυγία καὶ τὸ πρόσωπόν εἰσι τὰ πικρεπόμενα τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.—Τὰ γένη εἰσὶ δύο, τὰ ἀρτενικάν καὶ τὰ θηλυκάν. Μόναι αἱ ἀντωνυμίαι

quoi, ceci καὶ cela δύνανται: (peuvent) νὰ κληθῶσιν (être appellés) ἀντωνυμίαι γένους αὐδετέρου (de genre neutre), ὡς μὴ ἀναφερόμεναι (comme ne se rapportant) ποτε (jamais) εἰς ὕστερην τινὰ λέξιν ἐν τῇ προτάσει (dans la proposition).—Οἱ ένικδες καὶ ὁ πληθυντικός εἰσιν οἱ δύο μόνοι ἀριθμοὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης.—Οἱ γάλλοι ἔχουσι μίαν πτῶσιν πλειότερον ἡμῶν (plus que nous), τὴν ἀφικετικὴν, ἥτις δεικνύει (indique) τὴν ἀφίκεσιν (l'ablation) ἀπὸ τόπου ή ἀπὸ προσώπου, θεοῦ: παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ πατρὸς, η ἀπὸ τὸν πατέρα δὲν διαφέρει (ne diffère pas) εἰς τὴν γαλλικὴν (en français).

B'.

Τὰ βιβλία τοῦ φίλου μου εἰσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, κονδύλια ὡς εὔρητε ἐν τῷ γραφείῳ μου (bureau) καὶ μελένην εἰς τὸ συρτάριόν μου.—Εἰδήσεις εὐχάρισται ἔρχονται (sont arrivées) χθὲς τὸ βράδυ ἐκ Ηρεβέζης παρὰ τῆς ἀποστολείτης ἐκεῖ ἐπιτροπῆς (par le comité qui y a été envoyé).—Μας ἔφερν (on nous a porté) καρποὺς ἐκ κήπου τινὸς τῶν Ηπτησίων (de Patissia).—Χρήματα ἐστάλησαν (a été envoyé) εἰς τοὺς ἐκ τῆς πυρκαϊκῆς παθόντας (aux victimes de l'incendie).—Οἱ ἀδελφοὶ μου ἔχει δύο πίνακας, τρεῖς ἵππους καὶ κοράλια. —Η μάτηρ μας λέγει ὅτι τὰ ὅδατα τοῦ ποταμοῦ κατέκλισαν (ont inondé) τὴν πεδιάδα (la plaine).—Αἱ λέξεις κόσμημα, γάλιξ, αράβη, γόνον, γλαυκόν, φθείρ, ἄθυρμα, χοροί, ἀπόκρεω, πάσσακλοι, φιλικοί, τελικοί, πρωτινοί, υκυτικοί, θεατρικοί, εἰσιν ἔξηρημέναι τοῦ γενικοῦ κανόνος (sont exceptées de la règle générale).—Ἐλεύθερις, δεσποινα, κιθιοπίς, ἴερεις, ἡγεμονίς, προδότις, ζενοδόχος (ἡ), τίγρις (ἡ) καὶ προφῆτις εἰσὶ θηλυκὰ τῶν λέξεων: Ἐλεύθερος, δεσπότης, αὐθιοψ, ἴερεύς, ἡγεμών, προδότης, ζενοδόχος, τίγρις (ἡ) καὶ προφήτης.—Τὰ τρίκ οὐσιαστικά: οὐρὸς, δρυκλαυδὸς καὶ πάππος ἔχουσι δύο πληθυντικούς.—Τὰ ἐπίθετα ὠραῖος, δίδυμος, κκινός, τρελλός, μαλλικός καὶ γέρων ἀλλάζονται πρὸ (changent de terminaison avant) φωνήντος η ἡ ἀφώνου.—Τὰ θηλυκά: μακρὰ, ἐπιμήκης (ἡ), γρητή, θρεμμός (ἡ), εὐνοούμενη, δροσερὰ, τρίτη, σύντροφος (ἡ), ἔχουσιν ἀρσενικά: μακρός, ἐπιμήκης (ἡ), γρητός, θρεμμός (ἡ), εὐνοούμενος, τρίτος, σύντροφος (ἡ).

Γ'.

Οἱ ἀδελφοὶ μου εἶναι καλήτεροι τοῦ ἰδιοῦ σας δστις εἶναι ἀμελέττατος.—Η ἐλαχίστη μου ἐπιθυμία (désir) εἶναι νὰ μάθω τέσσαρας γλώσσας.—Εἶναι πλουσιώτατος· δι' ἓνα ἵππον ἐπλήρωσεν (il a payé) δύο χιλιόδας τρικοστίκες δέκα ἔξ δραχμάς. —Ἐγώ, σύ, ἐκείνη καὶ ἡ ἐξαδέλφη μας ἔγραψαν (avons écrit) τὸ θέμα μας.—Ο μαγνήτης (l'aimant) ἔλκει (attire) εἰς ἑκατὸν τὸν σί-

δηρον.—Οι κύριες σας, διάδοχος μου, διάδοχος της και διάδοχος των κυνηγούσιν (chassent) κάλλιστα.—Ο ανθρώπος θα είναι αγαπητός την σπουδήν τελειόνες ταχινίως τα μαθήματά του.—Έκενος είς τὸν δόπον ἐδώκεις τὸ θέμα σας ἀφοῦ τὸ ἐτελειώσατε, τὸ ἔδωκεν οὐτερον εἰς τὸν ἐξαδελφὸν ρου.—Λέγουσιν οὖτις διάδοχος αναγκωρεῖ (part), τὸ ηκούσατε;—Οχι δὲν ἤκουσα τοσοῦτόν τι.—Δικτί δὲν ἐνίφθητε σήμερον τὸ πρώτο;—Ἐνίφθην και ἔνιψα και τὸν ἀδελφόν μου.—Κάποιος μὲν εἶπεν οὖτις διάπορος εἰναι ἀσθενής.—Εἴναι πολὺ καλή, ἀλλὰ δὲν ἐνεδύθη εἰσέτει καὶ δις ἐκ τούτου (pour cette raison) δὲν κατηλθειν ἐνταῦθικ.—Ποῦ κατέκηησεν διάδελφός σας μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του (après son retour) ἐκ Ημερίων;—Ἔμεινεν ἐπί τινας ἡμέρας (pendant quelques jours) εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀμερικῆς.—Ο στρατιώτης θα είναι ἐπληγώθη (qui a été blessé) ύπο τῶν Τούρκων, ἐξέπνευσε σήμερον τὸ πρώτον.—Δὲν ἔχετε τὰ βιβλία σας μαζή σας (avec vous)?—Μάλιστα τὰ ἔχω ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μελετήσω (étudier) διότι εἴμαι ὀλίγον ἀδιάθετος, ἀλλ' ἂμπετος οὐκ ἔμπικι εἰς κατάστασιν (état) καλητέρου, θὰ μελετήσω μετὰ ζήλου.

Δ'.

Ἄγαπηται ύπο τῶν γονέων του και ύπο τῶν διδασκάλων του.—Εἴμαι βέβαιος οὗτος οὐχ αγαπηθῆτε ύπο τῶν διδασκάλων σας ἄμα μελετήσητε (dès que vous aurez étudié) τὰ μαθήματά σας.—Εἰχομεν συμφωνήσει νὰ ἔλθωμεν (de venir) εἰς τὴν οἰκίαν σας (chez vous) ἀλλ' οὐ μάτηρ μου δὲν μαζεύει πάντα τους ἀδελφούς μου και δὲν ἐπικηλούν εἰσέτει.—Δικτί οὐφράνθητε τόσον ταχέως;—Ἐπέσατε δικτί δὲν προσέχετε (pourquoi ne faites-vous pas attention) θα την περιπατήσει;—Δὲν οὐκ φίλημεν πρὸν ἔξελθωμεν;—Μάλιστα, νίρθητι μὲν ὑδωρ καθαρόν.—Θέλετε νὰ σας αγαπᾶτε;—Μάλιστα τὴν οἰκίαν νὰ μηδεπέτε σεῖς, οἱ διδάσκαλοί μου και οἱ γονεῖς μου.—Ἔτοι ιοιπόν ἐπιμελής και οὐκ εἰς ἀγκαπῶμεν εξ ὅλης μαζεύεις παρδίσει.—Ο καλός μαθητής πρέπει νὰ ἔχῃ υπομονήν, νὰ αγαπᾷ τοὺς διδασκαλούς του, νὰ ἔναι ἐπιμελής και νὰ πηγαίνῃ (et qu'il aille) ἐνωρίς (de bonne heure) εἰς τὸ σχολεῖον.—Ἐπρέπει νὰ νιφθῆτε διὰ νὰ μη σας μαλώσῃ διδάσκαλός σας (pour que votre maître ne vous grondât pas).

Ε'.

Δὲν ἐνεδύθητε;—Οχι, κύριε, δὲν ἐνεδύθην, διότι εἴμαι ὀλίγον ἀδιάθετος.—Ἐνδύθητε γράμματα, διότι η ικανότασί σας (votre état) ἀπαιτεῖ (exige) νὰ μη μένητε ἐν τῇ οἰκίᾳ.—Θέλετε; Μάλιστα, κύριε, οὐκ ἐνδύθω, πνηματίσκε με (attendez-moi).—Ο καλός διαγαπᾶται ύπο τῶν διδασκάλων του;—Μάλι-

στα, κύριες, κακίστηψάτε: οὐπὸ πάντων.—Θέλεις; ν' ἀγαπᾶσαι: οὐπὸ πάντων; Μελέτα τὰ μυθήματά σου, καὶ ἔσο κόσμος καὶ εὐπειθῆς.
—Ηρόπει νὰ πωληθεῖ τις δι' ὄλικὸν συμφέρον; —"Οχι, ἐκεῖνος ὅτις πωλεῖται δι' ὄλικὸν συμφέρον εἶναι ἀξιοκατάκοιτος (condamnable).
—Διατί ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἔγθρους τῆς πατερίδος; —Διότι εἶχε καρδίαν διερθριζόντων (corrompu). —Ηιστούεις νὰ πωληθῇ εἰς τὴν κυβερνησίαν; (au gouvernement). —Δὲν θὰ ἔναι: μήτε δι πρώτος, μήτε δι τρίτος: διτεῖς θὰ πωληθῇ διὰ μίκην θέστιν. —Οἱ πάπποις ας ἔχουσιν; —"Οχι μᾶς περιμένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν. —Ηιστε θὰ ἔχετε μετά μεταβολίαν, διότι δὲν εύκαιροσιν (ils n'ont pas le temps) τὴν πρωίαν, νὰ ὑπέργωσιν εἰς τὸν περίπτωτον.

ΣΤ'.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι ἐπὶ (sur) τῆς τραπέζης, φέρετε το καὶ δότε το εἰς τὴν ἔξτιλερον τοῦ Γεωργίου. —'Ανοίξατε το (ouvrez-le) καὶ ἀναγγιγάσκετε (lisez) τὴν πρώτην σελίδαν (page). —Διηγήθητε μου (raconter) τὸ ἀνέκδοτον (l'anecdote) τῆς πρώτης σελίδας. —Εὐχαρίστως, (avec plaisir) κύριε. Ηξιδίσιν τι εἶχε ποιὸν πνεῦμα (beaucoup d'esprit) ἡ τῶν ἡ γαρὴ τῶν γονέων (parents) τοῦ γέρων τις ἀξιωματικὸς (officier) τοῖς εἶπε (a dit): ὅταν τὰ παιδία ἔχουσι πολὺ πιεῦντα, γηράτεσκοντα (quand ils vieillissent) τὸ γένονταν (ils le perdent). —Λοιπὸν (or), κύριες ἀξιωματικὲς (monsieur l'officier), εἰς τὴν παιδικὴν σας ἄλιτεν (en votre eufance) εἴρετε πολὺ πνεῦμα, ἀπόντησεν (a répondre) τὸ παιδίον. —Ηδὲ εὑρίσκετε (trouver) ταύτην τὴν ἀπάντησιν (réponse) τοῦ παιδίου; —Πολὺ πνευματώδην (spirituelle), ἀλλὰ ὅλιγον (un peu) αὐθεόδη (impertinente).

Ζ'.

Ο οἶνος εἶναι ποτὸν εὐχάριστον (boisson agréable), ἀλλὰ τὰ παιδία δὲν πρέπει (ne doivent pas) νὰ πίωσιν ἐξ κύτου (en boire) διότι δι οἶνος τοῦ; εἶναι βλαβερός (nuisible). —Οἱ φίλοι: σάξ: εἰσι καλοί, οἱ ιδικοί μας εἶναι καλοί καὶ πιστότατοι, διότι μᾶς λέγουσι (parcequ'ils nous disent) τὶ πρέπει νὰ κάψωμεν (ce que nous devons faire) καὶ τὶ δὲν πρέπει νὰ κάψωμεν. —Η λύπη τῆς μητρός μου εἶναι μεγίστη διότι δι ἀδελφός μου δὲν ἀγαπᾷ τὴν σπουδὴν. —Ἐκαστος μαθητὴς δρεῖται (doit) νὰ ἔναι ἐπιμελῆς καὶ νὰ ἔχῃ πάντοτε μεθ' ἔχυτον τὰ βιβλίά του. —Ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἶναι μίκη λογγίκης ἥτις μὲ φωτίζει (m'éclaire) τὴν νύκτα, ὅταν μελετῶ (étudier) τὰ μυθήματά μου. —Κάποιοι μαθητὲς δὲν μελετῶσι ποτε τὰ μυθήματά των διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς των καὶ οἱ διδάσκαλοι των δὲν τοὺς ἀγαπῶσι· μελετήσατε λοιπὸν πολὺ τὰ μυθήματά σας, ἐνν θέλητε νὰ σᾶς ἀγαπῶσι (qui'on vous aime) καὶ νὰ σᾶς ἐκτιμῶσι (estimer) πάντες οἱ τίμιοι ἀνθρώποι.

Π'.

"Εκατον έτος (année) συνίσταται (est composé) ἐκ δύο διάλεκτων μηνῶν ή (ou) ἐκ πεντήκοντας δύο ἑβδομάδων, ή ἐκ τρικοσίων εξήκουντας ἕξ ημερῶν. Ιδού τὰ ὄνοματα τῶν μηνῶν: Ἰανουάριος, φεβρουάριος, μάρτιος, ἀπρίλιος, μάϊος, Ιούνιος, Ιούλιος, αὐγούστος, σεπτέμβριος, ὁκτώβριος, νοέμβριος καὶ δεκέμβριος.—Δύνασθε (pouvez-vous) νὰ μοὶ εἴπητε (me dire) τὰ ὄνοματα τῶν ημερῶν τῆς ἑβδομάδος;—Μάλιστα, κύριε, τὰ ὄνοματα τῶν ημερῶν τῆς ἑβδομάδος εἰσὶ τὰ ἔπειτα (les suivants): κυριακή, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, παρασκευή, σάββατον.—Ἐν πόσων ώρῶν (de combien de saisons) σύγκειται τὸ έτος;—Τὴν έτος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ώρῶν, διὸν ἴδού τὰ ὄνοματα: ἡ ἥνοιξις, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον, καὶ δὲ χειμών.—Ποίκιλη τοῦ έτους εἶναι ἡ διατάξεις τοῦ χρονικοῦ περιόδου (triste).—Πότε ἀρχίζει (commencer) ἡ ἥνοιξις, πότε τὸ φθινόπωρον καὶ πότε δὲ χειμών;—Ἡ ἥνοιξις ἀρχίζει τὴν ἐννάτην μαρτίου, τὸ θέρος τὴν ἐννάτην Ιουνίου, τὸ φθινόπωρον τὴν ἐνδεκάτην μετεπέμβειν καὶ δὲ χειμών τὴν δεκάτην δεκέμβριου.

Θ'.

"Ελάχιστον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατέρος μου δτε ἐλαχίστηνετε τὴν τοῦ πατέρος σας; ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα δὲν ἔλαβον εἰδήσεις καὶ εἶμαι περίλυπος (triste).—Θὰ λάβητε ἕξ αὐτῶν (en) τὴν προσεγκή κυριακὴν (dimanche prochain) δτε δὲ ἀδελφός σας θὰ ἔλθῃ (viendra) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.—Ἐλάχιστε χρήματα;—Ἄν εἰχον λάβει θὰ ἐπλήρωνα (payer) τὰ χρέα μου.—Ἀπέδωκες τὸ βιβλίον εἰς τὸν Γεώργιον;—Ογι κύριε, θὰ τὸ ἀποδώσω αὔριον, θὰ τῷ τῷ εἰχον ἀποδώσει ἐὰν θέτων εἰς τὸ σχολεῖον.—Πρέπει ν' ἀποδίδῃς δὲ, τι σοι δίδουσιν, ἐὰν θέλην (si tu veux) νὰ σοὶ δώσωσι πάλιν (de rechef).—Σχες ἀπέδιδε τὰ χρήματα τὰ διποτά δὲ πατέρο σας τοῦ ἐδάνεισε.—Δὲν πιστεύω δύμως (mais) νὰ σχες τ' ἀπέδωκεν θλι, διότι δὲν τὰ εἰχε.—Θέλεις ν' ἀγαπᾶςαι ὑπὸ τῶν γονέων σου;—Μάλιστα θέλω ν' ἀγαπῶμαι ὑπὸ τῶν γονέων μου καὶ ὑπὸ τῶν διδικούλων μου, τί πρέπει νὰ κάμω (faire) πρὸς τοῦτο;—Πρέπει νὰ μελετῇς, νὰ πηγαίνῃς (que tu ailles) τακτικῶς (régulièrement) εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ θορυβᾷς (obéissant). Διειτε δὲ ἀδελφός σας ἐπεσεν;—Ἐπετε διέτη ἐτρέχει (il courait), καὶ θὰ πίπτει δάκρυς θὰ τρέχῃ (toutes les fois qu'il courra).

Ι'.

Τὰ κακλὰ παιδία νίπτονται καθηκότην προίνιν· τὰ παιδία τὰ διποτά δὲν νίπτονται τακτικῶς είσιν ἀκάλυπτα (malpropres), διὸ

τοῦτο πρέπει νὰ νίπτηθε τακτικῶς, διὸς νὰ ἡτθε καθαρὰ καὶ διὸς νὰ σχετικάπων (qu'on vous aime).—Τι ἔπρεπε νὰ τελειώσωμεν πρώτον, τὸ θέμα ρας ἢ τὴν ἐξήγησίν ρας;—"Επρεπε νὰ τελειώσητε τὸ θέμα σας καὶ ἔπειτα νὰ μελετήσητε καὶ ν' ἀντιγράψητε (copier) τὴν ἐξήγησίν σας, διότι πρέπει νὰ τὰ ἔχητε καὶ τὰ δύο (tous les deux) ἔτοιμα αὖτις τὸ πρώτον.—Ἐνθυμεῖσθε (se rappeler) τὰ ὄνόματα τῶν κακρῶν, τὰ διοικητικά σαμαρέτα (rencontré) εἰς ἐν τῶν θεμάτων ρας;—Μάλιστα, κύριε, ταῦτα εἰσὶ τὰ ἔξι: ἀμύγδαλα, σῦκα, μῆλα, ἀχλάδια, δημάρτηνα, βερύκονα, φρέσουλαι, κεράσια, σταχύλια, ῥάδια, πάρυν, λεπτοκάρια καὶ ζύζουρα.—Καὶ ποικιλόμορφα ποτῶν ἀπόντησας εἰς τὰ θέματά σου;—"Απόντησας εἰς τὰ θέματά μου τὰ ἔξι: ποτά: ὕδωρ, οἶνον, ζυθον, οἰνόπνευμα, καφέν, τέινον, σοκολάταν, σαλέπιον, σουμάδιν, λειμονάδιν, γάλακ.—Γνωρίζεις (connaissez-vous) τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας; (les degrés de parenté).—Μάλιστα, ἀπόντησαμεν αὐτοὺς εἰς τὰ θέματά μας.—Ἐνθυμεῖσθε τινάς;—Μάλιστα: οἱ γονεῖς, ο πατέρος, η μάτηρ, ο υἱός, η θυγάτηρ, ο πάππος, η προφήτωρ, ο ἔγγονος, η ἔγγονη, ο ἀδελφός η ἀδελφή, ο πρωτότοκος, ο δευτερότοκος, ο θετός, η θεία, ο ἑξάδελφος, η ἑξάδελφη, ο πρωτεξάδελφος, η πρωτεξάδελφη, ο σύζυγος, η σύζυγος, ο πενθερός, ο μητρύος, η πενθερά, η μητρύ, ο γυμνός, η νύμφη, ο ἀνάδοχος, η ἀνάδοχη, ο ἀναδεκτός καὶ η ἀναδεκτή.—Ἐνθυμεῖσθε τὰ μέρη τοῦ σώματος; (les parties du corps)?—Μάλιστα, κύριε, η κεφαλή, η κάρη, τὸ πρόσωπον, τὸ μέτωπον, τὰ χένα, οἱ δάχτυλοι, αἱ δροῦς, τὰ βλέρραχ, αἱ βλερχοίδες, η φτ., οἱ βάθιωνες, οἱ κρόταροι, αἱ παρειαί, τὰ χείλη, τὸ στόμα, οἱ δόδοντες, η γλώσσα, ο πώγων, τὸ γένειον, ο μύστας, ο λαμπάς, ο βραχίων, ο ψώνιος, η χειρί, οἱ δάκτυλοι, οἱ ὄνυχες, τὸ στῆθος, η καρδία, οἱ πνεύμονες, τὸ ἡπαρ, οἱ νερροί, η κοιλία, ο στόμαχος, τὰ νῶτα, ο μηρός, η κνήμη, τὸ γόνυ καὶ ο πούς.

ΙΑ'.

Γράφον γαλιστὶ τὰς ἐπομέρας λέξεις.

Τὸ δῆμος. Τὸ ὑποκείμενον. Οἱ ἀριθμοί. Τὸ πρόσωπον. Ο χρόνος. Η φωνή. Η σύζυγος. Η ἔγκλισις. Ἐνεστώς. Παρτικατικός. Παρακείμενος. Υπερσυντελειώδες. Αόριστος. Μέλλων. Οριστική. Προστακτική. Υποθετική. Υποτακτική. Απαρέμφτωτος. Ἐνεργητική. Παθοτική. Οὐδετέρω. Μέση. Ουράλις. Ανώμαλος. Βοηθητικός. Ἐχειν Εἰναι. Αγαπᾶν. Τελειώνειν. Δέχεσθαι. Αποδίδειν. Ρήματα ἀριθμητικά. Ρήματα ἀπρόσωπα. Ρήματα αὐτοπειθή. Ρήματα ἀριθμητικά.

II'.

Γύγανσια ἐπὶ τῷ εἰργητικῷ γῆμάτων.

(Ο μαθητὴς οἶλοι μεταχειρισθῇ ἀντὶ τῶν ἔνεστων τῆς ἀπορευότου τὸν δι'
ἀρχιῶν γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον γρένον, ἀρνητικόν.)

Futur. (je) donner, (nous) unir, (tu) apercevoir, (vous)
vendre, (il) contempler, (ils) punir, (nous) recevoir, (vous)
attendre, (je) remplir, (tu) estimer, (il) entendre, (nous) ré-
pandre, (vous) blanchir, (ils) fendre.

Passé-défini. (nous) jouer, (vous) aimer, (ils) finir, (je)
aimer, (tu) chanter, (il) manger, (tu) parler, (je) chanter, (il)
compléter, (nous) aimer, (tu) noircir.

Conditionnel présent. (ils) nouer, (vous) porter,
(je) bénir, (tu) fleurir, (il) fournir, (nous) attendre, (ils) ren-
dre, (nous) louer, (je) avertir.

Imparfait de l'indicatif. (je) marcher, (tu) chanter,
(il) bénir, (tu) concevoir, (il) fournir, (nous) louer, (vous)
avertir, (ils) tendre.

Présent de l'indicatif. (je) appeler, (tu) acheter,
(il) marcher, (nous) manger, (vous) parler, (ils) jouer.

Prétérit indéfini. (je) daigner, (tu) vieillir, (il) finir,
(nous) tendre, (vous) recevoir, (ils) devoir.

Prétérit antérieur. (je) marquer, (tu) grandir, (il)
tendre, (nous) devoir, (vous) ternir, (ils) jouer.

Plus-que-parfait. (je) fouler, (tu) confondre, (il)
nommer, (nous) confondre, (vous) jouer, (il) grandir.

Futur passé (je) ternir, (tu) apercevoir, (il) entendre,
(nous) concevoir, (vous) redevoir, (ils) parler.

Conditionnel passé 6'. τόπου. (je) tomber, (tu)
répandre, (il) entendre, (nous) défendre, (vous) converser,
(ils) chanter, (elle) fendre, (elles) daigner.

III'.

Γύγανσια ἐπὶ τῷ παθητικῷ γῆμάτων.

(Ο μαθητὴς οἶλοι μεταχειρισθῇ ἀντὶ τῶν ἔνεστων τῆς ἀπορευότου, τὸν
δι'
ἀρχιῶν γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον γρένον, ἀριστηματικός καὶ ἀρνητικός.)

Imparf. de l'indic. (je) être trompé, (tu) être puni, (il)
être reçu, (nous) être attendu, (vous) être trompé, (ils) être
punis.

Imparf. du subj. (je) être estimé, (nous) être chéri, (tu)

être entendu, (vous) être grondé, (il) être lu, (ils) être rendu.

Prés. de l'indic. (je) être aperçu, (il) être flatté, (nous) être averti, (ils) être vendu, (tu) être invité, (vous) être applaudie.

Prés. du subj. (il) être déchu, (tu) être banni, (je) être congédie, (ils) être honoré, (vous) être saisi, (nous) être entendu.

Futur. (nous) être uni, (vous) être aperçu, (il) être vendu, (tu) être frappé, (ils) être fini, (je) être puni.

Condit. prés. (il) être abandonné, (nous) être noirci, (tu) être attendu, (je) être loué, (vous) être réuni, (ils) être déchu.

Impératif. être flatté, être chéri, être reçu, être nourri.

Plusqueparf. de l'indic. (je) être imploré, (nous) être guéri, (il) être regretté, (nous) être aperçu, (vous) être attendri, (ils) être défendu.

Plusqueparf. du subj. (je) être imploré, (nous) être choisi, (tu) être déchu, (il) être vendu, (nous) être écouté, (ils) être terni.

ΙΔ'.

Γέμασμα ἐπὶ τῷρι οὐδετέρων φιμάτων.

(Ο μαθητὴς θέλει μεταχειρίσθη ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπεριμφάτου τὸν διάρκειόν γραμμάτων ὑπόθεξεν καθέτον γράνον, ἀρνητικό;).

Passé défini. (je) régner, (tu) languir, (il) réussir, (nous) tomber, (vous) gémir, (ils) marcher.

Passé indicatif. (je) succomber, (tu) décéder, (il) grandir, (nous) succéder, (vous) tomber, (ils) vieillir.

Prés. de l'ind. (nous) languir, (je) régner, (vous) gémir, (tu) tomber, (il) vieillir, (ils) succomber.

Plusqueparf. de l'ind. (il) régner, (tu) arriver, (je) frémir, (ils) venir, (vous) succéder, (nous) venir.

Prés. du subj. (je) succomber, (nous) languir, tu tomber, (vous) réussir, (il) décéder, (ils) frémir.

Plusqueparf. du subj. (ils) partir, (vous) régner, (nous) aller, (il) sortir, (tu) succéder, (je) décéder.

Futur antérieur. (nous) succomber, (vous) frémir, (il) arriver, (je) vieillir, (il) croupir, (tu) réussir.

Futur antérieur. (je) tomber, (tu) languir, (il) arriver, (nous) sourire, (ils) aller, (vous) frémir.

Imparf. du subj. (nous) réussir, (je) succomber, (il) frémir, (vous) pleurer, (tu) jouir, (tu) tomber.

P a s s é du subj. (il) régner, (nous) arriver, (ils) vieillir, (vous) décéder, (je) végéter, (ils) partir.

I m p a r f. de l'ind. (je) succomber, (tu) frémir, (il) arriver, (nous) languir, (vous) tomber, (ils) réussir.

IE'.

Γέμυρασμα ἐπὶ τῷρι αὐτοπαθῶρ ἥγημάτωρ.

(Ο μαθητής θίλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος; τῆς ἀπαρεμφάτου, τὸν δὲ ἀρχιῶν γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον χρόνον, ἔρωτημα κτικῆς καὶ ἀργητικῆς).

F u t u r. (je) se frapper, (tu) se punir, (il) s'apercevoir, (nous) se rendre, (vous) se tromper, (ils) se réjouir.

C o n d i t. p a s s é. (nous) se regarder, (vous) s'avertir, (il) se voir, (tu) se comprendre, (je) s'emparer, (il) se flétrir.

C o n d i t. p r é s. (je) se méfier, (nous) s'unir, (tu) s'apercevoir, (vous) s'entendre, (il) se frapper, (il) se chérir.

F u t u r a n t é r i e u r, (je) s'adresser, (tu) se réunir, (il) se voir, (nous) s'attendre, (vous) se fâcher, (ils) s'emparer.

P l u s - q u e - p a r f. de l'ind. (il) se douter, (tu) se punir, (je) se rendre, (vous) s'apercevoir, (nous) s'ennuyer, (il) se décevoir.

P l u s - q u e - p a r f. du subj. (je) se comprendre, (vous) se tromper, (tu) se remplir, (nous) s'entendre, (il) se nourrir, (ils) se percevoir.

P r é s. de l'indic. (je) se nommer, (tu) se noircir, (il) s'apercevoir, (nous) se blesser, (vous) s'attendre, (ils) se ternir.

P r é s. du subj. (nous) se garer, (je) se réjouir, (vous) s'attendre, (tu) s'apercevoir, (il) s'estimer, (ils) s'enrichir.

P a s s é i n d é f. (ils) s'attendrir, (vous) se rendre, (nous) se recevoir, (il) s'enorgueillir, (tu) se réjouir, (je) se blâmer.

P a s s é du subj. (je) se tromper, (tu) s'apercevoir, (il) se plier, (nous) s'étendre, (vous) se voir, (ils) se ternir.

P a s s é d é f i n i. (nous) se flatter, (je) se réunir, (il) se rendre, (vous) se recevoir, (ils) se tromper, (tu) se punir.

I m p a r. du subj. (il) s'écrier, (tu) se nourrir, (je) se frapper, (ils) s'attendre, (vous) se réjouir, (nous) s'apercevoir.

I m p a r. de l'ind. (tu) se flétrir, (ils) s'ennuyer, (nous) se punir, (vous) se flatter, (ils) s'emparer, (je) s'enrichir.

I m p é r a t i f. s'avancer, se haïr, s'apercevoir, se confondre.

P a s s é a n t é r i e u r. (tu) s'égarer, (ils) s'attendrir, (vous) s'apercevoir, (je) se nommer, (ils) se punir, (nous) se parler.

ΙΣΤ'.

Γέγρασμα ἐπὶ τῷ ἀπροσώπῳ γημάτων.

(Ο μαθητὴς οἶλει μεταγενερισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπροσώπου, τὸν διὸ ἀριθμὸν γραμμάτων ὑποδεικνύμενον χρόνον, ἀρνητικός καὶ ἐρωτηματικός.)

Imparf. du subj. tonner, dépendre, arriver, neiger.
Futur antérieur. résulter, venter, tonner, importer.

Condit. présent. résulter, venter, tonner, arriver, dépendre.

Imparf. de l'indic. tonner, neiger, venter, résulter.

Passé du subj. résulter, importer, venter, tonner, neiger.

Présent du subj. arriver, tonner, neiger, dépendre.

Condit. passé et plus-que-parfait du subj. pleuvoir, importer, neiger, convenir.

Passé indéfini et plus-que-parfait de l'indicat. falloir, résulter, tonner, dépendre.

Futur simple et présent de l'indic. survenir, neiger, pleuvoir, importer.

Imparfait de l'indic. et passé antérieur. tonner, falloir résulter, survenir.

ΙΖ'.

Exercices sur les observations de certains verbes de la première conjugaison.

(Ο μαθητὴς οἶλει διορθώσαι τὰ σφάλματα τοῦ κατωτέρῳ κειμένου, συμφάντως μὲ τοὺς ὄποιους ἔδιδύῃ κανόνας μετὰ τὸν τὴν ἀ. σεζυγίας.)

Nous allégons nos maux en les racontant. Les ennemis ravagaient ces belles provinces. Ne protégons que ceux qui le méritent. Ève mange du fruit défendu, et engaga Adam à en manger à son tour. En chnagant de pays, nous changons, sans nous en apercevoir, d'humeur et d'habitudes. La lune perça tout à coup l'obscurité dans laquelle nous étions plongés. Quand Démosthène prononçait une harangue, ses gestes n'exerçaient pas moins d'empire que ses paroles. Efforçons-nous de mériter l'estime des honnêtes gens. Tracons sur le sable les services que nous rendons, et sur l'airain ceux que nous recevons. Ne rejetez sur personne les torts que vous avez eus. Souvent la gloire s'achète au prix du bonheur et le plaisir s'achète au prix de la santé. Le bonheur chancèle, lorsqu'il ne s'appuie que sur la fortune. Les nuages s'amonceillèrent au-dessus de nos têtes, et les étoiles étincelèrent de tous les points de l'horizon. Le changement renouvela la vie. Tout est nivellé dans le champ de l'éternité.

On double son bonheur en le partant avec un ami. Ne forçons pas notre talent. La mort nivelle tous les rangs. La plupart des hommes projettent toute leur vie, sans jouir jamais du fruit de leurs projets. Que d'hommes végètent comme les plantes ! Le ciel serait injuste s'il exaucât tous nos vœux. Nous ne sommes jamais aussi aisément trompés que quand nous songons à tromper les autres. N'appelons pas grand celui qui n'est pas maître de lui-même.

III'.

Exercice sur certains verbes de la seconde, de la troisième et de la quatrième conjugaison.

(Ο μαθητὴς οὐλεὶ διορθίσει τὰ σωκόλυτα τοῦ κατωτέρῳ καιμένου, κατὰ τοὺς ἐποιούς ἑδιδάχθη κανόνας μετὰ τοὺς τόπους τῆς δ', γ' καὶ δ' συζυγίας).

Tous ces rameaux sont bénis. Béni soient ceux qui voient dans les malheureux autant de frères. Ces drapeaux ont été bénis par le pape. La postérité de Jacob a été bénie de Dieu. Je hais ceux qui n'aiment qu'eux-mêmes. Si nous sommes animés de sentiments chrétiens, nous haïrons le péché, mais nous ne haïrons pas le pécheur. Pourquoi haïr, il est si doux d'aimer ? Les beaux-arts fleurissaient en Italie sous les Médicis. Les lilas florissaient à peine quand les hirondelles ont apparu. La poésie était fleurissante et honorée sous Louis XIV. Ces champs qui étaient florissants il y a peu de jours, maintenant sont desséchés et flétris. Ayons toujours pour les vieillards le respect qui leur est dû. Cette bonne mère a payé la somme due par son fils. Il a eu pour le malheur tous les égards qui lui sont dûs. Celui qui craint les reproches de sa conscience, ne craint pas les reproches des hommes. Un homme sage ne répond que de lui-même. L'égoïsme dissoud les liens de la société. Il est difficile d'apprendre ce que l'on ne comprend pas. L'homme qui enfreint les lois mérite un châtiment. Ce que la loi défend, le respect humain le défend aussi.

IV'.

Exercice sur les verbes irréguliers

(Ο μαθητὴς οὐλεὶ μεταγενερισθῇ ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος; τῆς ἀποχρεμφάτου, τῷ παρενθήσει, ὅποδεικνυόμενον χρόνον).

Vous être (fut.) heureux, si vous rendre (prés. ind.) service à vos amis. Les étoiles briller (imparf. ind.) d'un vif éclat. Vieillards nous admirer (prés. ind.) les ouvrages que vous décrier (prés. ind.) pendant notre jeunesse. Les ressorts qui mouvoir (prés. ind.) cette machine ont besoin d'être

tre réparés. Dieu se venger (pass. déf.) par le déluge de l'oubli des hommes. L'envie haïr (prés. ind.) ceux qu'elle est obligée de louer. Ce que tu donner (prés. ind.) à un ami, tu le mettre (prés. ind.) à l'abri des caprices du sort. Vous le contredire (prés. ind.) toujours, lui qui n'aimer (prés. ind.) pas les contradictions. Les avares amonceler (prés. ind.) des trésors qui ne leur servir (prés. ind.) de rien. Tu ne pouvoir (prés. ind.) te maîtriser toi-même, et tu vouloir (prés. ind.) être maître des autres. Il faudra que tu moudre (prés. subj.) le café que j'acheter (fut.).

On jouir (prés. ind.) paisiblement du bien qu'on acquérir (prés. ind.) sans reproche. Tu recueillir (prés. ind.) dans ta vieillesse le fruit de ta bonne conduite. Les hommes qui entreprendre (prés. ind.) beaucoup de choses ne venir (prés. ind.) à bout que d'un petit nombre. Faire (impér. 2 pers. plur.) en sorte de n'être pas obligé de dire : Je valoir (prés. ind.) moins que je ne valoir (imparf. ind.) Ne confier (impér. 2 pers. sing.) tes secrets qu'à un ami discret. Confire (impér. 2 pers. sing.) des fruits dans le sucre. Je craindre (prés. ind.) Dieu, et après Dieu je craindre (prés. ind.) celui qui ne le craindre (prés. ind.) pas. Quiconque projeter (prés. ind.) le crime est déjà coupable. Le cocotier loge, vétir, (prés. ind.) nourrir (prés. ind.) et abreuve l'habitant de l'Asie. Heureux celui qui pouvoir (prés. ind.) se dire : Je valoir (prés. ind.) mieux que beaucoup d'autres.

Vous ne finir (fut. antér.) jamais, car vous défaire (prés. ind.) toujours ce que vous faire (passé indéf.) Vous nous prédire (prés. ind.) toujours des événements funestes. Il est rare que les hommes valoir (prés. ind.) leur réputation. Faire (impér. 2 pars.) du bien et vous être béni (fut.) de Dieu et des hommes. En haïr (part. prés.) le vice on se fortifier (prés. ind.) dans l'amour de la vertu. Ce que l'on comprendre (prés. ind.) le moins, c'est le prix du temps. Vous avoir (fut.) toujours pour les vieillards le respect qui leur est dû. Avant d'entrer dans cette maison, il faut que vous la déblayer, (prés. subj.) que vous la balayer (prés. subj.) et que vous la nettoyer (prés. subj.) de la cave au grénier. Avec de la bonté vous acquérir (prés.) et conserver (prés.) des amis. Celui qui répond payer (prés. ind.) Nous allonger (prés. ind.) la chaîne de notre vie, et nous en diminuer (prés. ind.) les anneaux. Ne forcer (imper. 4 pers. plur.) pas notre talent, nous ne faire (cond. prés.) rien avec grâce. Le repentir est la seule chose qui nous absoudre (prés. subj.) aux yeux de Dieu. En

rappeler (part. prés.) les hommes à la vertu, nous les rappeler (prés. ou fut.) au bonheur. Vous courir (prés. ind.) à votre perte en agissant ainsi. Donner (imp. 2 pers, sing.) toute ton attention à ce que tu fais.

On augmente son bonheur en le partager (part. prés.) avec ses amis. Il faut que vous simplifier (prés. subj.) ces règles, que vous les appuyer (prés. subj.) d'exemples, si vous vouloir (prés. ind.) qu'on les comprendre (prés. subj.) Ce que je vouloir (prés. ind.) n'est pas toujours ce que je pouvoir (prés. ind.) Celui qui tressaillir (prés. ind.) maintenant ne tressaillit (fut.) peut-être pas demain. Il suffit que nous le vouloir (prés. subj.) pour réussir dans bien des choses. Les bonnes lectures nous distraire (prés. ind.) en nous instruisant. Quand on hair (prés. ind.) une fois, on veut hair toujours. Le poil du chameau servir (prés. ind.) aux Arabes à faire des étoffes dont ils se vêtir (prés. ind.). Je m'asseoir (fut.) sous cet ombrage pour respirer le frais. Tel projeter (prés. ind.) sans cesse qui ne jouir (prés. ind.) d'aucune des choses qu'il projeter (imparf. ind.). Il faut que tu recoudre (prés. ind.) ta robe. Corriger (imper. 1 pers. pl.)-nous de nos défauts pendant que nous sommes jeunes. Le travail venir (prés. ind.) à bout de tout et suppléer (prés. ind.) à tout. Les drapeaux être bénis (passé ind.) par l'Eglise. La postérité de Jacob être bénis (pass. indéf.) de Dieu. Les glaives étinceler (prés. ind.)

Vouloir (prés. ind.)-tu jouir des richesses que tu posséder (prés. ind.)? Partager (impér.)-les avec les malheureux. Nous mourir (fut.) tous, telle est la loi de la nature. Il ne faut pas que l'homme se prévaloir (prés. subj.) de sa raison, qui l'abandonne si souvent. Votre ami déchoir (prés. ind.) dans l'estime des honnêtes gens. Vos meilleurs amis cesser (fut.) de vous aimer, car vous médire (prés. ind.) toujours d'eux et les contrefaire (prés. ind.) sans cesse. Il est certain que les richesses ne valoir (prés. ind.) pas la peine que les hommes se donner (prés. ind.) pour les acquérir. J'étais heureux quand je m'asseoir (imparf. de l'ind.) au milieu de mes enfants. Le débordement des rivières ravager (passé déf.) ces riches contrées. La religion défendre (prés. ind.) que nous envier (prés. subj.) la prospérité de nos semblables, et que nous employer (prés. subj.) toutes sortes de moyens pour acquérir des richesses. Efforcer (imper. 1 pers. pl.) -nous de sortir de ces déserts, ou résoudre (impér. 1 pers. pl.) -nous à n'en sortir jamais. Vous ne pouvoir (fut.) pas faire de progrès, si vous n'employer (prés. ind.) pas mieux votre temps. Ceux qui pas-

ser (prés. ind.) pour généreux, acquérir (prés. ind.) souvent cette réputation à bon marché. La religion défendre (prés. ind.) que nous envier (prés. subj.) le bien des autres. Les plus grandes fortunes chanceler (prés. ind.) et disparaître (prés. ind.). Nous effacer (prés. ind.) bien des torts par un mot de repentir. Tôt ou tard un secret partagé se révéler (prés. ind.). L'homme ne créer (fut.) jamais rien de parfait. Nous ne payer (prés. ind.) les bienfaits que par une vive reconnaissance.

FIN DE LA PREMIÈRE PARTIE.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—DEUXIÈME PARTIE.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.—CHAPITRE I.

De la syntaxe de l'article défini.

1.—Μεταχειριζόμεθα τὰ ἄρθρα le, la, les πρὸ παντὸς οὐσιαστικοῦ τοῦ ὅποίου ἡ ἔννοια εἶναι ὁρισμένη· ως le père de Philippe ὁ πατὴρ τοῦ Φλίππου. L'homme dont vous m'avez parlé ὁ ἀνθρωπος περὶ οὗ μοι ὥστε λήσκετε κλπ.

2.—"Οταν ὅμως τὸ οὐσιαστικὸν δὲν ἐμφαίνη οὔτε πρόσωπον, οὔτε πρᾶγμα ὁρισμένον, τότε τὸ ἄρθρον παραλείπεται, ως honte et opprobre aux scélérats αἰτίας καὶ ὄνειδος τοῖς κακούργοις. Il a pleuré de joie ἔκλυσεν ἐκ χαρᾶς κλπ.

3.—Δὲν τίθεται ἐπίσης ἄρθρ. ά.) Πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἔκτος ὅταν ταῦτα μεταπίπτωσιν εἰς προσηγορικὴν σημασίαν, ως la nature produit elle des Homères, έηλ. de grands poëtes comme Homère etc. β') Πρὸ τοῦ ὀνόματος Dieu, ἔκτος ὅταν δρίζηται διὰ συμπληρώματος, ως le Dieu des bonnes gens. γ') Πρὸ τοῦ ὀνόματος Jésus καὶ τοῦ συνθέτου Jésus-Christ, λέγε ὅμως ἐνέρθρως le Ghrist. δ'.) Πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, ἐξαιρέσει τῶν la Mecque, la Rochel, le Pirée, le Phalère κλπ., ἐνῷ πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν, ἐπαρχιῶν, ἡπείρων, ποταμῶν καὶ ὁρέων μεταχειριζόμεθα ἄρθρον, ως la France, ΓΕρμανία, la Thessalie, la Seine, l'Olympe κλπ. Ἐκτὸς δὲν συγτάσσωνται μετὰ τῆς προθέσεως en δηλούσης στάσιν ἢ τὴν ἐν τόπῳ κίνησιν, ἢ μετὰ τῆς προθέσεως de ἐμφανισμῆς τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν, ως en Grèce, de France κλπ., ως καὶ ὅταν ἐμφανισμῆς ἀξέιδεν, ως Georges I roi de Grèce, ἢ ὅταν τίθεται ως προσδιορισμοὶ ἄλλης λέξεως, ως les villes d'Italie, l'hôtel d'Europe κλπ. les produits de France κλπ. έ.) Πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡμέρων τῆς ἐθδομάδος, ως je viendrai Jeudi, Vendredi, Samedi, Dimanche κλπ. "Οταν ὅμως δὲν ὥστε λήσκετε περὶ ἡμέρας τῆς ἐπειδήσης, τῆς παρελθούσης ἢ τῆς μελλούσης ἐθδομάδος, λέγομεν

ἐνάρθρως, ὡς le mardi est un jour néfaste ἢ τρίτη εἶναι ἡμέρα ἀποφράξις κλπ.

4.—Τὸ ἄρθρον ἐπικυρωμένεται πρὸ δύο ἢ πολλῶν ἐπιθέτων, οὐταν ταῦτα ἀναφέρωνται εἰς δύο ἢ πλείονας οὐσιαστικὰ ἐκπερφρόσμενα ἢ ὑπονοούμενα, ὡς le vieux, le brave et le jeune soldat δι γέρων, δι γεννακτος καὶ δι νέος στρατιώτης. "Οταν ὅμως τὰ δύο ἢ πλείονα ταῦτα ἐπιθέτα ἀναφέρωνται εἰς ἐν μόνον οὐσιαστικὸν, τίθεται ἐν μόνον ἄρθρον, ὡς le jeune et brave soldat κλπ. (¹)

5.—Τὸ ἄρθρον δὲν προτίθεται τοῦ ἐπιθέτου tout ἀλλὰ παρενθίθεται, ὡς toute la ville ἀπετελεῖ πόλις κλπ. Tout οὐσιαστικῶς ἐκλαμβανόμενον εἶναι εὑχρηστον καὶ ἐνάρθρως, ὡς le tout τὸ ὅλον. Ἐπίσης τὸ ἄρθρον δὲν προτίθεται τῶν προσηγοριῶν Monsieur, Madame, Mesdames, Mesdemoiselles etc. Ἐὰν ὅμως εὐθὺς μετὰ τὰ προσηγορικὰ ταῦτα ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν πρὸ τοῦ διποίου δὲν ὑπάρχει κτητικὸν ἐπιθέτον, μετ' αὐτὰ τίθεται ἄρθρον, ὡς monsieur le prince, madame la comtesse etc.—Monsieur καὶ messieurs εἶναι εὑχρηστα καὶ ἐνάρθρως ἀντὶ τοῦ homme ἢ hommes ἐκλαμβανόμενα ὡς le monsieur qui est venu δι ἀνθρώπος ὅστις ἦλθε, les messieurs en question sont venus οἱ περὶ ᾧ πρόκειται ἀνθρώποι ἦλθον κλπ.

6.—Ἐπίσης παρκλείπεται τὸ ἄρθρον τοῦ ἐπιθέτου saint ὅταν ἀκολουθῇ ὄνομα κύριον, ὡς saint Georges ἄγιος Γεώργιος κλπ. Λέγομεν δὲ ἐνάρθρως les Saints οἱ Ἅγιοι, les saints Apôtres οἱ ἄγιοι Ἀπόστολοι κλπ. Ἐπίσης la saint Georges, la saint Denis, ὑπακούοντες τὸ οὐσιαστικὸν fête.

7.—Πρὸ τῶν ἐπιφρήματων plus, mieux, moins, μεταχειρίζομεθα ἄρθρον σύμφωνον πρὸς τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐν τῷ προτίθεσι ἢ τοῦ ὑπονοούμενου οὐσιαστικοῦ, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν σύγκρισιν, ὡς de toutes ces dames votre sœur est la plus belle. Ἐξ ἐγκατίας μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον le οἷου δήποτε ἀριθμοῦ καὶ γένους καὶ ἀν ἥνκαι τὸ οὐσιαστικὸν, ἵνα ἐκφράσωμεν τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν ἀνευ οὐδεμιᾶς, ίδεις συγκρίσεως πρὸς ἀλλα

(¹) Οὐδέποτε παρὰ τοι; Γάλλοις γίνεται ἡ σύνταξις ἐκείνη τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν συμπίπτουσιν ἀλλεπάλληλα δύο ἢ καὶ τρία ἄρθρα, ἀλλὰ λίγους πάντοτε προτίθεσσοντες ἕκαστον ἄρθρον πρὸ ἕκαστου ὄνοματος. Ως μετὰ τὴν τῶν γρηγορίων πληρωμὴν après le paiement de l'argent κλπ.

ἀντικείμενη, ω; votre mère ne pleure pas lors même qu' elle est le plus affligée ή μάτηρ σας δὲν κλίσι εὖδ' ὅταν ηγκι τὰ μάλιστα πεθαμένη κλπ. ἐνθο τὸ le plus εἶναι κατηγορούμενον τοῦ ἥματος est affligée.

8.—Ἐν γένει δ' ἔξοικειοῦται δικυθητής ταῖς κυριωτέρκις ιδιοτροπίζεις τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ω; πρὸς τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον, διὰ μόνης τῆς πείρας καὶ τῆς ἀναγγνώσεως τῶν δοκίμων συγγραφέων.

9.—Οἱ Γάλλοι π. γ. λέγουσι:

Je vous souhaite le bon jour, la bonne nuit, le bon soir κλπ.

Je suis venu le premier, le second, le dernier κλπ. Je n'ai pas le temps, je n'ai pas le sou. Cela sent le muse, le brûlé κλπ.

Ἐνῷ ήμεῖς λέγομεν :

Σές εὔχομαι καλὴν νύκταν κλπ.—Πλήθον πρῶτος, δεύτερος κλπ.—Δὲν ἔχω καιρὸν, δύολόν.—Τοῦτο μυρίζει μόσχον, καύλαν κλπ.

ΘΕΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

De l' article défini.

Τὸ ποίημα (poème), τὸ καλὸν ποίημα, τὸ μόνον καλὸν ποίημα, τὸ μόνον ὄντως καλὸν ποίημα εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Φ. ὑποθληθὲν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀγωνοδικῶν.—Οἱ κύριοι νομάργης, οἱ κύριοι διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ κύριοι πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν (βλέπε τὰς λέξεις ταύτας ἐν τῷ ἀ. μέρει τῆς ήμετέρας γρηγορικής) μετέθησαν αὐτοπροσώπως ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος.—Οἱ τὴν δεσποτείαν τοῦ "Οὐρανος καταλύσαντες μετενόησαν.—Σοὶ δίδω ὅλα ταῦτα: τὰ βιβλία, τὰ κονδύλια, τὰ μολυβδοκόνδυλα, τὰ τεραῖδια.—Σοὶ δίδω ὅλα ταῦτα: βιβλία, γαρτία, τετράδια, μολυβδοκόνδυλα.—Λουδουθεῖκος οἱ δέκατος τέταρτος ἔδωκε τὸ δνομά του εἰς τὸν δέκατον ἔδομον αἰῶνα.—Τὰ προτερήματα τῆς ἀρχαίας καὶ σημερινῆς διαλέκτου.—Οἱ Ἑλληνικὸς καὶ γαλλικὸς στρατός.—Αἴσχος καὶ ὄνειδος εἰς τὸν μὴ ἀγαπῶντα τὴν πατρίδα.—Κατεδικάσθη ἔνεκκα κλοπῆς.—Οἱ Θεοὶ ἐκδιώξας τὸν Ἀδέκυ ἀπὸ τῶν παράδεισον εἶπεν αὗτῷ: γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.—Πόλις πλήρης θαρύβου εἶναι ή πόλις ἐν ἡ ἐνεργοῦνται ἐκλογαί.—Ἐδάκρυσεν ἐκ γαρῆς ὅτε μὲν φυγῆσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του.—Σές εὔχομαι καλὴν νύκταν καὶ ἀπέρχομαι πρῶτος ἕνα μὴ μείνω τελευταῖος.—Δάνεισόν μοι γίλια φράγκη σπῶς πληρώσω τὴν ὑποτροφίαν τοῦ υιοῦ μου.—Δαστυγάρις, φίλε μου, δὲν ἔχω δύολόν.—Τί μυρίζει ἔδω;—Μυρίζει βαύρον, διέτι τὸ μαγιστρον παράκειται.—Χάρις τῷ Θεῷ διγιαίνομεν.

De l' article indéfini et de l' article partitif

10.—Οἱ Γάλλοι διὰ νὺν ἐκφράσασιν ἀρίστως ἐνθούσιαστικὸν ἀρθροῦ ἐνικοῦ μὴ ὑποκείμενον εἰς μερισμὸν, κάμηνον

χρῆσιν τοῦ ἀριθμητικοῦ un ἀρσ. une θηλ. ὅπερ τότε καλοῦσσιν article indéfini, δέ un homme est venu. Une femme est passée καὶ π. τοῦ ὅπερ ἡμεῖς ἐκφράζουμεν ἀνάρθρως, οὐδὲ τῆς ἀριθμίας ἀντωνυμίας τίς, δέ ἀγνόη τις ἡλθε. Γυνή τις διῆλθε καὶ π.

11.—Διὸς νὰ σημάνωσι δὲ μέρος τοῦ ὅλου ή πρόσωπά τινα ἐκ πολλῶν, μεταχειρίζονται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον du, de la, des, ὅπερ εἰς τὴν γλῶσσάν μας ἐκφράζουμεν ἐπίσης ἀνάρθρως, δέ j'ai du pain, de la viande, des amis, des tables, ἔχω ἄρτον, κρέας, φίλους, τραπέζας καὶ π. Ἐκτὸς ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν συναποτελῇ μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ μίαν μόνην ἔννοιαν ἑρμηνεύεται, ως j'ai faim ἔχω πεῖναν=πεινῶ. J'ai sommeil ἔχω νύσταν=νυστᾶξ καὶ π.

12.—Ἐξαιρέσσεις. Ἀντὶ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου μεταχειρίζομεθα μόνον τὴν πρόθεσιν de, ἀ.) "Οταν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπάρχῃ ἐπίθετον, ως j'ai de bon pain, d' excellente viande etc. Ἐνίστε δημοσίᾳ τὸ προταστόμενον ἐπίθετον ἔνοιαν κατ' ἔννοιαν διὰ τρόπου ἀχωρίστου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τότε μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον ως des petits-pois, des petits-maîtres, des petites-filles δηλ. μπίζα, καρφευόμενοι, ἐγγονὴ καὶ π. β.) "Οταν τὸ οὐσιαστικὸν ἦναι ἡ συντακτικὴ ἐπιβρέχυτος ποσοτικοῦ ή οὐσιαστικοῦ ἀθροιστικοῦ, ως beaucoup d'hommes, une foule d'enfants etc. "Οταν δημοσίᾳ ἀλουθῇ παρεμπίπτουσα πρότασις προσδιορίζουσα τὸ οὐσιαστικὸν, μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον, ως un grand nombre des personnes que j'ai vues. Beaucoup des hommes qui sont venus. Une foule des enfants que j'ai envoyés etc. Ἐπίσης μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον καὶ μετὰ τὸ ποσοτικὸν ἐπιβρέχυτον καὶ τῆς ἀθροιστικῆς ἐκφράσσεως la plupart, καὶ μὴ προσδιορίζομένου τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπὸ παρεμπίπτοντος προτάσεως, ως la plupart des hommes, des femmes, des enfants. Bien des nations, des amis, des pays etc. γ'.) "Οταν τὸ οὐσιαστικὸν ἦναι συντακτικὴ ἀριθμοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀρνητικῶς ειλημμένου, ως je n'ai pas vu d'hommes. Je n'ai pas de pain etc. "Οταν δημοσίᾳ ἀκολουθῇ ἐπίθετον προσδιοριστικὸν ή πρότασις παρεμπίπτουσα ἐπεξηγηματική, μεταχειρίζομεθα τὸ ἄρθρον, ως je ne vous ferai pas des reproches frivoles δὲν θὰ σαὶ κάμω ἐπιπλήξεις καύσους. Je n'ai pas vu des hommes qui vinssent ici δὲν εἶδον ἀνθρώπους νὰ ἔργωνται: ἐδῶ καὶ π.

Κλίσις τοῦ ξερίστου ἔρθρου.—Déclinaison de l' article indéfini.

Singulier

N.	un ami	φίλος	des amis	φίλων
G.	d'un	φίλου	d'	φίλων
D.	à un	εἰς φίλον	à des	εἰς φίλους
A.	un	φίλον	des	φίλους
Ab.	d'un	παρὰ φίλου	d'	παρὰ φίλων

Κλίσις τοῦ μεριτοῦ ἔρθρου.—Déclinaison de l'article partitif.

Singulier.

N.	du pain	ἄρτος	"Ομοίος τῷ πληθυντικῷ	
G.	de	ἄρτου	τοῦ ξερίστου ἔρθρου	
D.	à du	εἰς ἄρτου		
A.	du	ἄρτον		
Ab.	de	παρ' ἄρτου		

Pluriel.

"Ομοίος τῷ πληθυντικῷ
τοῦ ξερίστου ἔρθρου

ΘΕΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Recapitulation.

Sur l' article indéfini, l' article défini et l' article partitif.

"Εγένετο τὰ ώραῖα ποτήριά μου καὶ τοὺς ώραίους; ἐππους τῶν Ἀγγλῶν;—Δὲν ἔχομεν μῆτε ποτήρια μῆτε ἐππους;—"Ηγοράστατε ἀπὸ τῶν ἔμπορων σπιώνιον, πρόδειον κρέας καὶ βραδινόν;—"Εγγονιστιν οἱ φίλοι σας γράμματα, γάλα καὶ ἔξαρτετον βούτυρον;—Δὲν καίνουσι ξύλα ἀλλὰ ἄνθρακας;—"Εγένετο καλὸς φίλος;—Οἱ ἀδελφός μας ἔφερε γεννήματα (des grains), καλὸν οἶνον, ἔξαρτον ἑριούχον καὶ καλὸν χάρτην.—Οἱ ἔμπορος πωλεῖ ώραῖα μαχαίρια;—Δὲν πωλεῖ (ἔξι αὐτῶν).—"Η ἀδελφὴ σας ἔφερεν ἄνθος εἰς τὴν κεφαλὴν της;—"Ἐφερε (τοιούτον=εν).—Γνωρίζω πολλοὺς ἀνθρώπους;—Σᾶς ἔδωκε πολλὰ γράμματα;—Μᾶς ἔδωκε μόνον τριακοσίας δραχμαῖς;—Μᾶς ἔφερεν ωραῖα βιβλία καὶ ώραῖα πτηνὰ καὶ τὰ ἔδωκαμεν εἰς τὴν ἀδελφὴν μας;—Δὲν ἔχομεν ποτήρια ἐξ ἐκείνων τὰ ὄποια μᾶς ἔδωκατε.—Τοιούτοις νήσεις εἶναι σπάνιοι.—Η κρεδόθη εἰς ἄλλας σπουδὰς τερπνοτέρας;—Γνωρίζω νεανίς (jeunes gens) οἵτινες σπουδάζουσι μετέ ζήλου;—Μεταξὺ τῶν κυριῶν τούτων ὑπάρχουσι πολλὰ κομψούμενα (petites-maitresses).—Δὲν διέκρινα κομψευομένας μεταξὺ τῶν κυριῶν τοῦ ξερίστου τῆς κυρίας; M.—Διατί δὲν μοι δίδεις δλίγον τι ἐκ τοῦ ἀργυρίου, τὸ ὄποιον τόσον ἀρετῆς δικτυάζει;—Διατί δὲν πίνετε οἶνον;—Πίνω οἶνον μόνον μετέ τῶν ζωμάν.—Δὲν ἔγενετο πλέον γράμματα;—Οἱ κακοὶ δὲν ἔχουσιν ἀνδρίαν.—Η φύση (la force) δὲν εἶναι πάντοτε σημεῖον (une preuve) ἀνδρίας;—Ο Γάλλος στρατηγὸς ἔγει ἀνδρίαν;—Δὲν ἔδειξε μεγίλην κατά (pendant) τὸν τελευταῖον πόλεμον.—Οἱ ἔγχοροι ἔχουσι πολλοὺς στρατιώτας καὶ καλοὺς ἀξιωματικούς;—Ἄπεικτή σαμεν στρατηγὸν.—Ἔπεικτον στρατηγὸν τολμηρότερον καὶ φρονιμότερον;—Η μῆτρα σου δὲν κλείει οὐδὲ ὅταν λυπήται τὰ μάλιστα;—Η ἀδελφὴ σου ἡ τῶν ώραιοτέρα ἀπεισών τῶν ἀλλων.—Ηροσέφυγεν εἰς φίλον;—"Εγράψεν εἰς φίλους;—Θίλω ἄρτου;—Ηγόραστα ἄρτου καὶ τορόν;—"Εγει ἀνάγκην φίλων καὶ ἄρτου;—Εἰ; ἄρτου καὶ θυμῷ ὁρεῖται τὴν εὐρωτίαν τοῦ σώματος;—Ηρόν φίλων μανιλένει τις τὴν ἀλέσθειν.—Φίλος ἡλος πρὸς ἐπισκέψιν μας;—"Ιδού φίλος ἔρχεται πρός με;—Δῆρε ἔγκριθεν δὲν εἶναι δῆρη;—"Ελαχόν ἐπιστολής; παρὰ φίλων διετριβόντων (s'journant) εἰς Κωνσταντινούπολιν (Constantinople).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.—CHAPITRE II.

A'. Du genre des substantifs en général.

13.—Α'. Γένους ἀρσενικοῦ εἶναι :

Τὰ ἐπὶ φύσεως ἀρσενικὰ, ὁ; un homme, un cheval, un lion, κλπ.—Τὰ δύναμιτα τῶν ἡμερῶν, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ὥρῶν τοῦ εἴ-
τους, ὡς le lundi, le mardi, le mercredi, le jeudi, le vendredi,
le samedi, le dimanche. Le janvier, le février, le mars,
l'avril, le mai, le juin, le juillet, l'août, le septembre, l'oc-
tobre, le novembre, le décembre. Le printemps, l'été, l'auto-
mn (ἀὐγοτέρων τῶν γενῶν), l'hiver.—Τὰ δύναμιτα τῶν ἀγέμων,
ἔξι δύν ἔξιπιροῦνται: la bise καὶ la tramontane ὁ βορρᾶς.—Τὰ τῶν
μετάλλων καὶ χρωμάτων, ὁ; l'or, le blanc κλπ.—Τὰ τῶν ὄρέων,
ὁ; le Taurus κλπ. ἔξι δύν ἔξιπιροῦνται les Alpes, les Cordillères,
les Pyrénées, les Vosges.—Τὰ τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ὁ; le
pommier ἡ μηλέα κλπ. ἔξιπιροῦνται: l'aubépine ἡ λευκάνανθη,
l'ébène ὁ ἑβενός, la ronce ἡ ἄκανθη, la palme ὁ φοίνιξ, la vi-
gne ἡ ἄμπελος, l'yeuse ὁ πρῆνος, la bourdaine ἡ βέρνιος.—Τὰ
τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαριθμοῦ. ἔξιπιροῦνται f, h, l, m, n, r, s.
—Τὰ τῶν γλωσσῶν, ὁ; le français ἡ γαλλική, le grec ἡ ἑλ-
ληνική κλπ.—Τὰ δηλοῦντα ἐπὶ τῶν κοινῶν ὄγομάτων τὸ δίλον γέ-
νος, ὡς un animal ἐν ζῷον, un oiseau ἐν πτηνόν, un reptile ἐν
έρπετόν, κλπ. ἔξιπιροῦνται la bête τὸ ζῷον καὶ la brute τὸ
κτήνος.—Τὰ δύναμιτα τῶν χωρῶν τὰ μὴ λάγοντα εἰς εἱρώνον,
ὁ; le Danemark ἡ Δανική ρωμή κλπ. Ἐπὶ τῶν ληγόντων εἰς εἱρώ-
νον εἶναι ἀρσενικὰ, περὶ τῶν κανόνων τοῦτον, τὰ ἔξηρα: le Ben-
gale, le Maine, le Mexique, le Péloponnèse, le Pirée καὶ εἰς τὸ
ἄλλο.—Τὰ τῶν ποταμῶν, ὁ; le Rhône ὁ Ροδανός, le Tigre ὁ
Τίγρης κλπ. ἔξιπιροῦνται τὰ ἔξηρα: la Loire ὁ λείγηρος, la Seine ὁ
Σηκουάνης, la Meurthe, la Néva καὶ εἰς τὸ ἄλλο.—Τὰ λάγοντα
εἰς μέντον εἶναι εἱρώνον εἱρώνον, le monument τὸ μνημεῖον, l'artifice
τὸ τέχνασμα κλπ. ἔξιπιρεται la jument ἡ ἵππος.—Τὰ λάγοντα
εἰς α, ι, ο, υ. ἔξιπιροῦνται τὰ ἔξηρα: la foi, ἡ πίστις, la loi, ὁ
νόμος, la paroi, τὸ περιτείχισμα, la merci ἡ χάρις, la fourmi
ὁ μύρμηξ, l'après-midi ἡ μεσημεριανή, la peau τὸ δέρμα,
l'eau τὸ υδωρ, la glu ὁ λέιος, la tribu ἡ φυλή, la vertu ἡ ἀρετή.

—Τὰ λήγοντας εἰς εἴταν πρὸ αὐτοῦ δὲν προγένεται τὸ οὔτερον φωνῆν, ὡς le blé ὁ σῖτος, le marché ἡ ἀγορά κλπ.—Τὰ λήγοντας εἰς γε, ὡν l'âge ἡ οὐλικία, le déluge ὁ κατακλυσμός κλπ. Ἐξαιροῦνται la cage τὸ κλωθίον, l'image ἡ εικὼν, la page ἡ σελίς, la rage ἡ λύστη, la plage τὸ καλύμβημα.
—Τὰ εἰς ἐμε, πλὴν τοῦ τρίτημε τριήρης.—Τὰ εἰς οἰρα ὡς le promontoire τὸ ἀκρωτήριον κλπ. Ἐξαιροῦνται l'armoire ἡ σκουφήν, la gloire ἡ δόξα, l'écritoire τὸ μελκυδοχεῖον, l'histoire ἡ ιστορία, la poire τὸ ἀπίδιον, la nageoire ἡ πτέρυξ τῶν λιγύων, la passoire τὸ τρυπητόν, la victoire ἡ νίκη, la machoire ἡ σικγών, la mémoire ἡ μνήμη (οὐχὶ καὶ le mémoire ὑπόμνημα), la bassinoire τὸ θερμαστήριον καὶ εἰς τι ἄλλο.

14.—Β'. Γένους θηλυκοῦ εἰσιν:

Τὰ ἐκ φύσεως θηλυκά, ὡς une femme γυνὴ, une sœur ἀδελφὴ, une louve λύκινα κλπ.—Τὰ δινόματα τὰ δηλοῦντα ίδιότητας ἡ ποιότητας. ὡς la bonté ἡ ἀγαθότης, la cruauté ἡ σκληρότης, ἐξ ὧν ἐξαιροῦνται le mérite ἡ ἀξία le courage ἡ τόλμη καὶ εἰς τι ἄλλο.—Τὰ δινόματα τῶν κακιῶν καὶ ἀρετῶν la fierté ἡ ἔπικρατις, la honte τὸ αἰσχύλον κλπ.—Τὰ τῶν κακρῶν καὶ ἀνθέων, ἐξ ὧν ἐξαιροῦνται le narcisse ὁ νάρκισσος, le chèvre-feuille τὸ αἰγάκολημα καὶ εἰς τι ἄλλο.—Τὰ λήγοντας εἰς χ, eur, ion καὶ son. Ἐξαιροῦνται ἐκ τῶν ληγόντων εἰς χ τὸ ἀκόλουθον: le choix ἡ ἐνλογή, le crucifix ὁ ἐσταυρωμένος, le flux ἡ πλημμύρα, le reflux ἡ ἀμπωτική, le prix ἡ ἀξία, le faix τὸ φρετίον, le faux τὸ παραπεποιημένον, le taux ὁ τόκος, le courroux ἡ ὄργη, le Styx ἡ Στύξ (ποταμός). Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς eur, τὰ: le cœur ἡ καρδία, le chœur ὁ χορὸς, le chou-fleur τὸ κανθαρίδιον, le bonheur ἡ εὐτυχία, le malheur ἡ δυστυχία, l'heure ἡ τύχη, le labour ὁ κόπος, l'honneur ἡ τιμὴ, l'équateur ὁ ισημερινός, le déshonneur ἡ ἀτιμία. Ἐκ τῶν εἰς ion, τὰ ἐξήρι: le pion ὁ πεσσός, le bastion ὁ προμαχών, le champion ἡ ἀγωνιστής, le lampion ὁ λύχνος, le talion τὸ ἀντίποιον, le scorpion ὁ σκορπιός, le septentrion τὸ βόρειον, le million τὸ ἑκκομμύριον, le billion τὸ δυσεκατομμύριον καὶ εἰς τι ἄλλο. Καὶ ἐκ τῶν εἰς son, τὰ ἐξήρι: le blason τὸ σινάσημον, le tison τὸ δασύλι, l'oisillon τὸ χηνάριον, le poison τὸ δηλητήριον, le contrepoison τὸ ἀντιφάρμακον καὶ

εἰ τι ἀλλο.—Τὰ λήγοντα εἰς τέ, ώ; la beauté ή ὡραιότης κλπ.
 Ἐξαιροῦνται: l'aparté μονόλογος, l'arrêté ή ἀπόφασις, le comité
 τὸ κομιτάτον, le comité τὸ συνέδριον, le côté τὸ πλευρόν, le
 pâté ή πλακοῦ; le traité ή συνθήκη, l'été τὸ θέρος.—Τὰ εἰς οὖ,
 ώ; la rosée ή δρόσος κλπ. Ἐξαιροῦνται: le caducée τὸ κηρύκειον,
 le trophée τὸ τρόπαιον καὶ πάντα τὰ ἐξ οὐδετέρων τῆς ἑλληνι-
 κῆς παραγόμενα, ώ; Γαλανή τὸ Αθηναῖον, le musée τὸ μου-
 σεῖον, le lycée τὸ λύκειον κλπ.—Τὰ εἰς ie, ώ; l'agonie ή ἀγωνία,
 la rêverie ή ρεμβεσμός κλπ. Ἐξαιροῦνται: le génie ή μεγαλοφύτε,
 l'incendie ή πυρκαϊά, le parapluie τὸ ἀλεξίζοχον, le foie τὸ
 ἄπειρο, l'amphibie τὸ ἀμφίβιον καὶ εἰ τι ἀλλο.—Τὰ λήγοντα εἰς
 ière ώ; la rivière ή ποταμός κλπ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀκόλουθα:
 le cimetière τὸ νεκροταφεῖον, le derrière τὸ σπισθεν καὶ τὰ εἰς
 ette ἔξαιρουμένου μόνου τοῦ squelette σκελετός, καὶ τινων συν-
 θέτων, ώ; un porte-mouchettes δίσκος κηροφκλιδίου, un tire-
 bottes ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐκβάλλομεν τὰ ὑποδήματα, καὶ τὰ τοι-
 κοῦτα⁽¹⁾.

ΘΕΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Sur le genre des substantifs en général.

"Οἱ Ἀπόστολοι ζῶσιν εὐγενέσ.—"Ἐργάται τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην καὶ τὴν
 κυριακὴν.—Οἱ μῆνες τῆς ἀνοίξεως εἰσιν οἱ μάρτιος, οἱ ἀπρίλιος καὶ οἱ μάϊος.—
 "Οἱ βορᾶς ἔξηρνε τὰ ἄνθη—Οἱ γυροῦς καὶ οἱ ἄργυρος.—Τὸ ἑρωθροῦν καὶ τὸ
 λευκόν.—Οἱ Ολυμποὶ (Οlympē) κατηρχίστη ὅπε τινα θεῶν.—Η μηλία εἶναι
 φροτὸν δένδρον.—Η ἄμπελος παράγει σταφυλάς.—Σπουδάζω τὴν γαλλικήν,
 τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν λατινικήν.—"Η Δικαιομάρκειναι ή πατέρες τοῦ βασι-
 λέως Γεωργίου.—Πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου εἶναι αἱ Ηπέτει.—Η Ἀπόστολος
 αὗτη εἶναι πολὺ ζωηρά.—Η πίστις, η γάρις καὶ η μεταμεταμόρφωσις εἰσὶ λίξις
 ἔξηρημέναι τοῦ κανόνος.—"Ἐχεις γάρτην;—"Ἐγὼ γάρτην καὶ μελάνην.—"Ἐγει-
 ἔρτον, οἶνον καὶ τραπέζας.—Ἄι γυναῖς εἰσὶ καλά.—Τὸ μνημεῖον (monument)
 τοῦ ιερώς.—Η Ἐλλὰς καὶ η Τουρκία.—Ο τυρός εἶναι καλός.—Τὸ πλεύον, οἱ
 πλόοι καὶ τὸ θύρω.—Ο Δούναβης, οἱ Λειγῆρη καὶ οἱ Σηκουάνας.—Η ἔπαρσις εἶναι
 ἀξιοκατάκριτος.—Τὸ πλευρόν ητο παγγύ.—Η ἄμπελος καὶ η βέτος.—Τὸ μου-
 σεῖον καὶ τὸ λύκειον.—Τὸ ἥπαρ, η φορά καὶ η πίστις.—Ο ιχθύς καὶ τὸ δηλη-
 τήριον.—Ο πλακοῦς εἶναι καλός.—Η λεία, οἱ ἱμάτια καὶ η γαρί.—Η βρογή ητο
 φαγδαίχ, μάλις προερχυλάχθημεν διὰ τοῦ ἀλεξιθρόχου.

(1) Πάντα ἔκεινα τὰ οὐδιαστικά, ὡν τὸ γένος δὲν συρριγίζεται διὰ τῶν προ-
 ηγούμενων κανόνων, ἔξαπτατιν οὐδὲ τοπικά; καὶ αὐτοὺς τοὺς σπουδάζεταις
 τὴν γλωσσαν. Μόνη η τριθή καὶ τὰ λεξικά δύνανται: υἱὸς ἄρωσι: τὴν διασχί-
 βειν ταύτην.

B'. *Du genre de certains substantifs.*

15.—Τινὲς οὐσιωτικὰ τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης εἰσὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. Ήμεριθέτομεν ἐνταῦθικα πατάλογον τῶν κυριωτέρων τούτων:

Amour ἔρως, εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν εἶναι πάντοτε γένους ἀρσενικοῦ, ὡς un amour mutuel ἀμοιβαῖος ἔρως, un amour maternel μητρικὴ στοργὴ κλπ. Εἰς δὲ τὸν πληθ. εἶναι μὲν γένους θηλόταν σημαίνῃ τὸ ἔρωτικὸν αἴτιθημα, ὡς les amours νιολέσταις συνήθως συνεπείας δυσκρέτους κλπ., καὶ ἀρσενικοῦ εἰς τὰς ἄλλας σημαίνεις, ὡς des amours étaient près intimes sur les murs ἔρωτες ἥταν ἔζωγραφισμένοι ἐπὶ τῶν τοίχων κλπ.

Ημερὶ ποιηταῖς, ὅποι τὴν σημαίνην τοῦ ἔρωτικοῦ αἰτιθήματος ἀπαντῷ γένους θηλ., καὶ εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ὡς d'une amour mutuelle. . . . (Racine).

16.—Aigle λεπτὸς, (la) ὅταν σημαίνῃ σημαίνειν, ὡς Γaigle Romaine, Γaigle Française etc., καὶ (le) εἰς τὰς ἄλλας σημαίνεις, ὡς l'aigle fier et courageux. Le grand aigle de la Légion d'honneur. C'est un aigle (δριλοῦντας περὶ ἀνθρώπου ἀξίας ἔξοχον) etc.

17.—Automne φθινόπωρον, ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, αὐλαῖ προτιμάται τὸ ἀρσ. ὡς un bel automne ὥραῖν φθινόπωρον.

18.—Cravate (le) ίππος τῆς Κροκατίας, καὶ cravate (la) περιλαίμιον.

19.—Couple ζευγος, δύοξι, ἐπὶ ἀνθρώπων ἀρσ. ὡς un couple d'amis. Un couple bien assorti ζευγος προσφυγεῖς κλπ. Ἐπὶ πραγμάτων θηλ. ὡς une couple d'heures. Une couple de moulets. Une couple d'œufs etc.

20.—Délice ἄδονή, τέρψις, εἶναι ἀρτ. εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ θηλ. εἰς τὸν πληθ. ὡς un délice, πληθ. de grandes délices.

21.—Enseigne (la) σημεῖον, γγάρισμα, καὶ (le) διαμαρτυρόμενον.

22.—Espace (le) ἀπόστασις, καὶ (la) διάστοιχον (τυπογραφία)

23.—Enfant, παιδίον, εἰς τὸν ἐνικ. ἀριθ. εἶναι γεν. ἀρσ. ἐπὶ ἀρρένων, ὡς votre frère est un bel enfant καὶ γεν. θηλ. ἐπὶ θηλέων, ὡς votre sœur est une belle enfant. Eἰς τὴν

πληθ. εἰναι πάντοτε γένους ἀρτενικοῦ, ὡς τις τρεῖς κόραις τρίαν δέρκες πανδίκης.

24.—Foudre κερκυνὸς, ὅπὸ τὴν κορίκην σημασίαν θηλ. ὡς la foudre sillonne les nues du cerfunkel; ou la foudre. Μεταφραστικῶς ἀρτ. ὡς un foudre d'éloquence μέγας ἀντώρ, un foudre de guerre μέγας στρατηγός κλπ. Ήχει ποιηταῖς ἀπαντῆσεν. ἀρτ. καὶ ὅπὸ τὴν κορίκην σημασίαν, ὡς il a expiré sous les foudres vengeurs éléphants βληθείς ὅπὸ ἐνδικητικοῦ κερκυνοῦ. Il a été frappé du foudre προσεβλήθη ὅπὸ κερκυνοῦ κλπ.

25.—Forêt (le) εἶδος τρυπάνου, καὶ forêt (la) τὸ δάσος.

26.—Gens ἄνθρωποι, ἀρτ. μὲν δεῖκνις τὸ συνοδεῖον αὐτὸν ἐπίθετον ἔπειται καὶ θηλ. δεῖκνις προτάσσεται, ὡς voilà des gens bien fins îdoù ἄνθρωποι λίκη πανούργοι. Ce sont de fines gens. Les vieilles gens sont soupçonneux si γέροντες εἰναι φιλύποπτοι κλπ. Εν τούτοις ἀντὶ τοῦ θηλ. μεταχειριζόμεθα τὸ ἀρτ.

ά.) "Οταν τὸ ἐπίθετον tout μόνον ἢ μετ' ἄλλου ἐπίθετον γένοντο προγνῆται αὐτοῦ, ὡς tous les gens de bien πάντες οἱ ἀγαθοὶ ἀνθρώποι. Tous les honnêtes gens πάντες οἱ τίμοι. Tous les habiles gens πάντες οἱ ἐπιδέξιοι, Λέγε θρως: toutes les bonnes gens. Toutes les vieilles gens, καθότι τὰ ἐπίθετα bon καὶ vieil δὲν εἴναι γένους; καίνος. Β.) "Οταν εὖθε μετὰ τὸ οδηιαστικὸν gens ἀκολουθῇ ἢ πρόσεις: de μετ' ἄλλου οδηιαστικοῦ, ὡς les bons gens de lettres φιλόλογοι. Certains gens d'église κληρικοὶ κτλ.

27.—Hymne ψυλοῦς, εἰναι γένους θηλ. οταν σημαίνῃ ψυλον Θρησκευτικὸν, ὡς Γήymne chérubique τὸ γερουσιανόν. Toutes les belles hymnes qu'on chante à l'église δλοι οἱ δώκτοι ψυλοῖ οὖς; ψυλλουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κλπ., καὶ γένους ἀρτενικοῦ εἰς τὰς θλλακ; περιστάσεις, ὡς un hymne guerrier ψυλός πολεμικός κλπ.

28.—Livre (le) τὸ βιβλίον, καὶ livre (la) ἢ λίτρα.

29.—Manche (le) ἥλιθος, καὶ manche (la) ἢ περιγειρίς.

30.—Mémoire (la) ἢ μνήμη, (le) ὁ λογχωτηρός.

31.—Mode (la) συρπὺς, (le) τρίπος, ἔγκλισις.

32.—Orgue ὁργάνος μουσικὸν, ἀρτ. εἰς τὴν έν. καὶ θηλ. εἰς

τὸν πληθ. ώς un bel orgue, πληθ. des belles orgues ὁρχῖα
ὅργων καὶ π.

33.—Quelque chose chose de beau οὐχ τι ὁρχῖον, il a fait quelque chose qui mérite d'être blâmé διέπερκέσ τι ἀξιοκτάτωτον καὶ π. καὶ θηλ. ὅταν σημαίη ὅτι καὶ άν, ώς quelque chose qu'il ait dit et ne lui a pas répondu, τι καὶ ἀν εἶπε δὲν τῷ ἀπήντησεν καὶ π.

34.—Voile (Ie) καλύπτωρ, (la) ιστίον.

ΘΕΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Des substantifs de deux genres.

Ἡ μνήμη μὲν ἀπατῆ.—Σὺ; ἔφερε τὸν λογαριασμόν μου.—Μικροὶ ἔρωτες περίπταντο περὶ (s'envolaient autour) τὴν Ἀφροδίτην.—Ἄνται εἰσιν (ce sont là) αἱ συνέπειαι σφρόδρου ἔρωτος.—Οἱ ἀδελφός σου ἡγάρασσεν ἐνώπιον τῆς Κροκοτίζεις.—Οἱ κύριοι οὗτοι φέρει πάντοτε λευκὸν περιλαζίμιον.—Τὰ θέλγητρα (délices) τῆς ἔξοχῆς εἶναι μεγάλα κατὰ τὴν ἄνοιξιν.—Πολλαὶ ἡδονὴν (délice) αἰσθίνεται τις εἰς τὴν ἔξοχήν τοῦ;—Εἴς σηματιοφόρος ἐκάμισε τὴν εἰδησιν ταῦτην.—Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκείνους ὑπάρχει ὠρχῖον δίστος.—Οἱ ἀδελφός μου μοι ἐδώρησεν ἐν ὠρχῖον διθέλιον.—Πυγόρχεσσα μίαν λίτραν κάστανα.—Η περιγειρίς τοῦ φορέματός του ἔφερε τὰ ἕρβεληματα τοῦ βαθμοῦ του.—Πυγοράσαμεν ἐν ὠρχῖον ὄργανον.—Οἱ ἀδελφοί εἶναι μέγας καὶ γενναῖος.—Δύο (couple) φίλοι κατήρχοντο τὴν ὁδόν.—Σὺ; ἐπερίμενα δύο (couple) ὠρχῖες.—Πέσσον (que) τὰ παιδία ταῦτα εἶναι καλλί καὶ ἡσυχα.—Οἱ κερκυνός ἐνίσταντο (éclata) χολῆς τὸ ἐσπέρας ἐπὶ τῆς οἰκίας μου.—Οἱ καλοί ἄνθρωποι (gens) εἶναι σπάνιοι.—Ολοὶ οἱ τιμιοὶ ἄνθρωποι τὸν κατέκριναν.—Οἱ φιλόλογοι ἐρημηνεύουσι διττῶς τὸ μέρος τοῦτο.—Ἀνεγάγωρησα πρὸ τοῦ γερουσιακοῦ.—Ἐγὼ τι ὠρχῖον εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Η καλόπτερος τῆς ἀδελφῆς μου.—Τὸ ιστίον τοῦ πλοίου.—Η ἀπέστασις ἡτο μεγίλη.—Τὰ διάστοιχα εἰσὶ πολὺ γονδρά.

G'. *Du nombr de certains substantifs.*

35.—Τὰ κύρια ὄνόματα δὲν ἔχουσι πληθ. ἀριθμὸν, ώς l'Espagne s'honore d'avoir vu naître les deux Sénèque ἢ Ἰσπανία ἐγκυριάται διότι πυρήγκητοις δύω Σενέκαις καὶ π. "Οταν ὄμως τὰ κύρια ὄνόματα ἐκληρούνται ἀντὶ τίτλων ἢ ἀντὶ προσηγορικῶν ὀλοκλήρου οἰκογενείας, δέχονται τὸ σημαῖον τοῦ πληθ. ώς les Bourbons, les Condés, les Guises, les Stuarts καὶ π. Ἐπίτης τὰ κύρια ὄνόματα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. διταν ἐμράνινωσιν ἀτομικῶν ὄμοιων ἐκείνοις ὃν μεταχειρίζομεθα τὸ ὄνομα, ώς la France a eu ses Cesars et ses Pompées, δηλ. στρατηγοὺς οἵος ὁ Κατσορ καὶ ὁ Ηρακλίος.

36.—Τὰ ξενικὰ οἰκαπτικὰ ἀντικεῖνται ἡ γορθίας ἐξεγένετο

φράγματίουσι τὸν πληθ. τῶν κατὰ τὰ ἄλλα οὐσιαστικὰ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ὡς un accessit, des accessits βραχεῖον 6'. un bravo, des bravos εὗγε, un examen, des examens εὕέτεσις κλπ..

37.—Ἐξαιροῦνται τὰ ἑζής, ὅπτω, ἀτιναδὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθ. Alleluia, amen, ave γαῖε, credo (τὸ) πιστεύω, parter (τὸ) πάτερ ἡμῶν, maximum τὸ ἀνώτατον, minimum τὸ κατώτατον, Te Deum δοξολογία.

38.—Ἐξ ὅλων τῶν ξενικῶν λέξεων, τῶν συγκειμένων ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων λέξεων, μόνον τὸ sénatus-consulte δόγμα τῆς βουλῆς, λαμβάνει s εἰς τὸν πληθ. des sénatus-consultes· αἱ ἀλλαγαὶ μένουσιν ἀμετάβλητοι, ὡς un post-scriptum ὑστερόγραφον, πληθ. des post-scriptum; un in-folio εἰς φύλλον (ἐπὶ βιβλίων), πληθ. des in-folio; un in-quarto εἰς τέταρτον (ἐπὶ βιβλίων), πληθ. des in-quarto etc.

39.—Εἰς τὰς ἐκ δύο οὐσιαστικῶν συνθέτους λέξεις, ἀμφότερα τὰ οὐσιαστικὰ λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. ὡς un chei-lieu πρωτεύοντα (νομοῦ), πληθ. des chels-lieu, un chou-fleur ἀνθοκράμη, πληθ. des choux-fleurs, un chien-loup κυνόλυκος, πληθ. des chiens-loups etc. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀκόλουθα: Un appui-main στασίδι, πληθ. des appui-main; un Hôtel-Dieu θωμὸς, πληθ. des Hôtels-Dieu; un bain-Marie σταλακτὴρ (ἐπὶ ζέοντος θδατοῦ), πληθ. des bains-Marie.

40.—Εἰς τὰς ἐκ δύο αὐσιαστικῶν, συνδεομένων διὰ προθέσεως, συνθέτους λέξεις, τὰ πρῶτον μόνον προσλαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς un ciel-de-lit οὐρανὸς κλίνης, πληθ. des ciels-de-lit, un chef-d'œuvre ἀριστούργημα, πληθ. des chefs-d'œuvre κλπ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀκόλουθα: un coq-à-l'âne ποίημα ἀνακόλουθον, πληθ. des coq-à-l'âne; un pied-à-terre κλισίχ, πληθ. des pied-à-terre; un tête-à-tête συγέντευξις (κατὰ μόνας), πληθ. des tête-à-tête.

41.—Τὰ ἀκόλουθα εἴς τε τὸν ἔνικὸν καὶ εἰς τὸν πληθ. γράφονται μὲν s, καθότι τὸ οὐσιαστικὸν παριστᾶ πάντοτε πολλὰ, ὡς un essuie-mains χειρόμακτρον, πληθ. des essuie-mains; un porte-mouchettes δίσκος κηροψκλίδος, πληθ. des porte-mouchettes; un cure-dents ὁδοντογλυρὶς πληθ. das cure-dents; un porte-clefs κλειδούχος, πληθ. des porte-clefs καὶ εἴτι ἄλλο πρωτόμοιον.

Ἄπ' ἐναγτίκες τὰ ἀκόλουθα γράφονται πάντοτε ἄνευ s, un ser-
re-tête σκούφος, des serre-tête, un réveille-matin ἐγερτήριον,
des reveille-matin καὶ εἴτι προσόμοιαν.

42.—Εἰς τὰς ἐκ δύο ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου συνθέτους λέ-
ξεις, ἀναφέντερα μένουσιν ἀμετάβλητα, ω; un pour-boire φιλοδώ-
ρημα, πληθ. des pour-boire; un passe-partout ἀντικλεῖς πληθ.
des passe-partout etc. Ἐπίσης ἀμετάβλητα μένουσι καὶ τὰ ἀκλι-
τα μέρη τοῦ λόγου, οὓς οὐσιαστικάς ἐκλαρεύνονται, ω; les si,
les oui, les non.

ΘΕΜΑ ΗΜΙΤΟΝ.

Thème héminton de certains substantifs.

Οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεννήθησαν εἰς Rouen.—Τὰ εἶγε (bravo) ἐξηκολούθουν
καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἡθοποιοῦ (acteur).—Ἐξεδόθησαν (ont paru)
ἐσχάτως δύο ἀριστουργῆματα.—Οἱ Στουάρτοι ἐπικρήται δυστυχεῖσι. —Οἱ "Ομη-
ροις καὶ ὁ Αἰσχύλος εἰσὶν ἔνοχοι ποιηταί.—Ἐδωκε τὰς ἐξετάσεις του.—Εἶπε τὰ
πάτερ μά του (τὰς προσευχάς του).—Δοξολογία (des Te Deum) ἐψύλλησαν
μετὰ τὴν νίκην.—Τὰ δασειρόρρυτα δὲν λείπουσιν δὴ τὰς ἐπιστολάς του.—Διὸν
ἔμπορεύεται εἰρήνη μὲν τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν.—Ἐσχούμεν δύο συνεντεῦξεις
κατὰ μόνας (tête-à-tête).—Ἐκράτει ἔνα δίσκον κηροφύλαδιον.—Τὰ διατά σου
καὶ τὰ διάτι σου μ' ἐκούρεσαν.—Εἰς τῶν Ναπολεόντων ἐκλήθη μάγχες, διέτι
κατέστρεψε γάρκας καὶ ἐρήνευσε μυριάδες ἀνθρώπων! Τάλαντα ἀνθρωπότητης.—
Οἱ δύο Πατέντει, οἱ πατέρες δηλ. καὶ οἱ αὐτοί, ἐδόξασαν τὰ γράμματα.—Πρόσκε-
τρεῖς σκούφους; δίκα τὸν πάππον μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.—CHAPITRE III.

A'. DE L'ACCORD DE L'ADJECTIF EN GÉNÉRAL.

43.—Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ
οὐσιαστικοῦ ἢ τῆς ἀντωνυμίας εἰς ἣν ἀναφέρεται, ω; un homme
vertueux ἀνὴρ ἀγαθὸς, ils sont bons εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ πλ.

44.—Εἶναι τὸ ἐπίθετον ἀναφέρηται εἰς διάφορον οὐσιαστικὸν ἢ
διαφόρους ἀντωνυμίας τίθεται εἰς πληθ. ἀριθ. συμφωνεῖ δὲ κατὰ
γένος μὲ τὸ ἐπικριτέστερον, ἐὰν τὰ οὐσιαστικὰ ἢ αἱ ἀντωνυμίαι
ἡναὶ διαφόρων γενῶν, ω; le riche et le pauvre sont également
devant Dieu διπλούσιοι; καὶ οἱ πτωχόζεισιν θεοὶ πρὸ τοῦ Θεοῦ.—Celui-
ci et celui-là sont différents en ce qu'ils sont deux; j'ai une maison et un
jardin spacieux. (¹)

(¹) Χάριν εὐφωνίας, οὓς τὰ οὐσιαστικὰ ἡναὶ διαφόρων γένους τὸ ἀρτενικὸν
τίθεται τιλεστάσιον μὴ λίγες: j'ai un jardin et une maison spacieux aussi j'ai
une maison et un jardin spacieux· λίγες φύλα; μικρά φύλα: j'ai une maison et un

45.—Ἐξαιρέσεις. Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πάντοτε μετὰ τοῦ τελευταίου τῶν οὐσιαστικῶν, οἷον δήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ γένος καὶ ὁ ἀριθμός. αὐτοῦ, ἀ.) "Οταν τὰ προδιοριζόμενα οὐσιαστικὰ ἦνται συνώνυμα, ως toute sa vie n'a été qu'un travail, qu'une occupation continue πᾶς ὁ βίος του ὑπάρχει διηνεκής ἀσχολίκ καὶ ἔργασίκ αλπ. 6')." Β.) "Οταν μεταξὺ τῶν οὐσιαστικῶν ὑπάρχῃ ὁ δικτευτικὸς σύνδεσμος οὐ, ω; il a montré un courage ou une prudence étonnante ἔδειξε θάρρος ή φρόνησιν καταπληκτικὴν αλπ.

46.—Τὸ ἐπίθετον ποι γυμνὸς προτασσόμενον ἀνέρθρου οὐσιαστικοῦ μένει ἄκλιτον, ω; ποι-mains, ποι-tête etc. Συμφωνεῖ δ' ὅταν προτάσσηται οὐσιαστικοῦ ἐνέρθρου ἢ ὅταν τιθηται μετ' αὐτῷ, ως nue la vérité est amère γυμνὴ ἡ ἀληθειασεῖναι πικρά, ayant les jambes nues ἔχων τὰς κανήκας γυμνάς αλπ.

47.—Τὸ ἐπίθετον feu ἀρτιθκνής, προτασσόμενον οὐσιαστικοῦ ἀνέρθρου ἢ συνοδευομένου ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθ. μένει ἄκλιτον, ως feu la reine ἡ ἀρτιθκνής βασίλισσα αλπ. Συμφωνεῖ δ' ὅταν προτάσσηται ἀμέσως πρὸ οὐσιαστικοῦ, ως la feu e reine etc.

48.—Τὸ ἐπίθετον demi ημισυ προτασσόμενον οὐσιαστικοῦ μένει ἀμετάβλητον, ως la demi heure ἡ ημίσεια ἥρα αλπ. Ἐπόμενον δὲ συμφωνεῖ μόνον κατὰ γένος, ως trois heures et demi etc.

49.—Τὰ ἐπίθετα ἐπιρρηματικῶς ἐκλαμβανόμενα μένουσιν ἀκλιτα, ως ces fleurs sentent bon, mauvais etc., ὅπερ εἰς τὴν καθωμιλημένην ἑλληνικὴν ἐκφράζομεν διὰ τοῦ πληθ. τοῦ οὐδετέρου, ως ταῦτα τὰ ἀνθη μυρίζουν καλά, κακά αλπ.

50.—Εἰς τὰς ἐπιθέτων συνθέτους λέξεις, ἀμφότερα τὰ ἐπίθετα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. ως un homme aveuglé ἀνὴρ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, des hommes aveugles-nés. Une femme sourde-muette γυνὴ κωφόλαχος, des femmes sourdes-muettes etc.

51.—Αἱ λέξεις mi, deni, semi=ἡμι, μένουσι πάντοτε ἀμετάβλητοι, ως une robe mi-parti de blanc et de noir ἐσθῆτας ἡ-

jardin ἡ un jardin et une maison vastes, διότι τὸ ἐπίθετον ὃν γεν. κοινοῦ διὸ παράγει κακοφωνίαν.—Τὸ ἐπίθετον grand τιθέμενον πρὸ οὐσιαστικοῦ θηλ. ἀρχόμενον ἀπὸ της ἡ γ λαμβάνει ἀπόστροφον, ως ma grand'mère, la grand'rue αλπ.

μισείς λευκή καὶ μέλαινα. Des peuples dem i-civilisés λαοί ήμιπεπολιτισμένοι. Des appartements sem i-doubles οἴκημα ἥμιδυπλον=μήτε πολὺ μέγκ μήτε πολὺ μικρὸν κλπ.

52.—Εἰς τὰς συνθέτους λέξεις ἐκ δύο ἐπιθέτων, ὅν τὸ πρῶτον δύναται ν' ἀναπληρωθῆ δι' ἐπιθέματος, μόνον τὸ δεύτερον ἐπιθέτον κλίνεται, ως un fils nouveau-né οὗτος ἀρτιγεννής, une fille nouvelle née un fils nouveau-né etc. Διτεῖ δυνάμεθι νὴ εἴπωμεν un fils nouvellement né, une fille nouvellement née etc.

53.—Ἐξαιροῦνται τὰ σύνθετα ἐπιθέτα frais-cueilli νεοσύλλεκτος καὶ tout-puissant παντοδύναμος, εἰς ἡ καίτοι τὰ ἐπιθέτα frais καὶ tout ἐκλαμβάνονται ἀντὶ τῶν ἐπιφρημάτων fraîchement καὶ tout àlement κλίνονται, ώ; une figure fraîche cueillie σῦκον νεοσύλλεκτον, des femmes toutes-puissantes γυναῖκες παντοδύναμοι κλπ.

54.—Τὰ δύο ἐπιθέτα brèche-dents καὶ chèvre-pieds γράφονται δρυοιμόρφως εἰς τε τὸν ἑνικὸν καὶ τὸν πληθ. ως un vieillard brèche-dents νωδογέρων, des vieillards brèche-dents νωδογέροντες, un dieu chèvre-pieds θεὸς αἰγάπους, des dieux chèvre-pieds θεοὶ αἰγάποδες κλπ.

55.—Εἰς τὰς συνθέτους λέξεις ἐκ δύο ἐπιθέτων, ὅν τὸ πρῶτον προσδιορίζεται διὸ τοῦ δευτέρου, μένουσιν ἀμφότεροι ἀκλίται, ώ; des cheveux chatain-clair etc. Τὸ πρῶτον τῶν ἐπιθέτων ἐν τοικύτῃ περιπτώσει θεωρεῖται ώ; οὐσιαστικόν. Εἶναι τὸ αὐτὸν ἔλεγομεν des cheveux d'un chatain-clair τρίχες οκτανοῦ ἀνοικτοῦ κλπ.

56.—Υπάρχουσιν ἐπιθέτα τιθέμενα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν εἰς ἡ ἀναφέρονται, ἀλλως μετ' αὐτὰ καὶ ἀλλα ἀδιαφόρως, ώ; beau jardin, table ovale etc. Εἰ καὶ ἡ πεῖρα μόνη δύναται νὰ διδάξῃ τὴν θέσιν ἢ τὸ ἐπιθέτον πρέπει νὰ κατέχῃ, οὐκος δίδομεν τοὺς ἀκολούθους κανόνας πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἀρχαρίων.

57.—Τὰ μονοσύλλαβα ἐπιθέτα τίθενται πρὸ τῶν πολυσυλλέθεων οὐσιαστικῶν, ώς bon ami, grand jardin, saint personnage etc. Ἐπίσης τὰ μονοσύλλαβα οὐσιαστικά προτάσσονται τῶν πολυσυλλέθεων ἐπιθέτων, ώς air champêtre ἀγροτικός ἀηρ, loi protectrice εὐεργετικός νόμος κλπ. Ἐπιτάσσονται ἐπίσης, ώ.) Άτι-

περιθητικαὶ μετοχαὶ ὁ; ἐπίθετα ἐκλαμψανόμεναι ὁ; un homme distingué, un pays connu, un homme reconnu etc. 6'.) "Οσκ ἐπίθετα εῖναι εὐχρησταὶ καὶ ἀντὶ οὐσιωτικῶν, ὁ; un homme aveugle, muet, noble, sourd etc. γ'.) "Οσκ δηλοῦσι σχῆματα καὶ χρῶμα, ὁ; chapeau noir, table ronde καὶ άντα πόδαρά τοῦ ἐπίθετον ήνται μονοσύλλαβον, ὁ; un habit long, court etc. δ'.) Τὰ ἔθνικὰ ὅταν ἐκλαχθέντωνται ἐπιθετικοὶ, ὁ; dictionnaire grec-français, langue grecque etc. καὶ ἑ.) Οἱ τεχνικοὶ δροι, ὁ; l'art tragique, militaire etc. La grammaire comparée, théorique, pratique etc.

58.—"Οταν τὸ οὐσιωτικὸν ἔχῃ συντακτικὴν τινα, τότε τὸ ἐπίθετον τίθεται ἡ πρὸ τοῦ οὐσιωτικοῦ ἡ μετὰ τὴν συντακτικὴν, ὁ; l'élegant traducteur des Géorgiques δὲ γλωσσοὺς μεταφραστής τῶν Γεωργικῶν καὶ π. (¹)

ΘΕΜΑ ΕΚΤΟΝ.

De l' accord de l' adjectif.

Ἄνδρος σοφὸς, γυνὴ σοφὴ, γυναῖκες καὶ ἄνδρες σοφοί.—Θίλεται πρόξει (vous ferez) τοῦτο ἐκ τῆς φρόνιμος.—Οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀδελφὴ εἰναι ἐράσμοι.—Οἱ κηποὶ καὶ οἱ οἰκία εἰναι εἰρύγωροι.—Οἱ μαθητὴς οὗτος κατεβάλλεις (apporte) εἰς τὰ καθήκοντά του (à ses devoirs) ουμαστὸν ζῆλον καὶ ἐπιμονήν.—Διέτρεψε

(1) Ἐπὶ τινῶν ἐπιθέτων μεταβάλλεται ἡ ἔννοια τῶν τῆς θέσως αὐτῶν τὴν συνηθέστερά εἰσιν.

Un grand homme	μέγας ἀνὴρ	Un homme grand	ὑψηλός ἀνήρ	
un galant	τίμιος	n	galant	εὐλαβεστός
un brave	ἀγαθός	n	brave	γενναῖος
un cruel	δύληρός	n	cruel	σκληρός
un honnête	τιμιός	n	honnête	εὐγενής
un malhonnête	ἄτιμος	n	malhonnête	ἀγραίνος
un petit	καυτός	n	petit	γχωρικός
un pauvre	ἄρρενος	n	pauvre	πτωχός
un plaisant	παράξενος	n	plaisant	ἀστεῖος
Une grosse femme	παχύτερη γυναι	Une femme grosse	ὕγριος γυνή	
une sage-femme	ματίξ	n	sage	φρονήμη
une fausse porte θύρα	κρύπτος	n	porte fausse	ψευδόθυρον
Un vrai charlatan	ἀληθῆς ἄγρότης	Un charlatan vrai	ἀγρότης φιλαληθῆς	
Une certaine chose	πράξιμη τι	Une chose certaine	πράξιμη βίβλιον	
une méchante épigramme	ἄθλιον ἐπίγραμμα	Une épigramme méchante	ἄθλικην ἐπίγραμμα	
De nouveaux livres	ἄλλα βιβλία	De livres nouveaux	νεορχανῆ βιβλία	
Les propres termes	αἱ τὰς λέξεις	Les termes propres	αἱ κατάλληλοι λέξεις	
La dernière année	τὸ τελευταῖον έτος	L'année dernière	πέρσει	
D'une commune voix	ἐκ συναρφώνου	D'une voix commune	ἐκ βιναρίου φωνῆς	
Esprit malin	πονηρὸν πνεῦμα	Le Malin esprit	ὁ Διάβολος	
Du vin nouveau	οῖνος τῆς χρονικῆς	Du nouveau vin	ἄλλος οἶνος (διάφορος)	
Ennemi mortel	ἐχθρός θυντός	Mortel ennemi	Ουνάτιμος ἐχθρός	
Un gentil homme	εὐγενῆς τὴν καταγόγνη	Un homme gentil	ἀνήρ γερίνης	

τὰς δόδοις γυμνὸς τὴν κεφαλὴν καὶ γυμνόπους.—⁷ Η ἀρτιθανῆς βιστίλισσα ἀργαθή.—Βιστίλισσα ἡ ἀρτιθανῆς ἡγάπα τοὺς πτωχούς.—Τὰ ἄνθη ταῦτα εὐωδίζουσι: (sentent bon).—Λί κυρίαι αὖται φάλλουσιν (chantent) ὁρθά.—Τρέγουσι γρήγορα.—Ο πτωτήρ μου ἡ ἡμέτηρ μου θὲ μοὶ ἀγοράσῃ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία.—Εἴχε τοὺς πόδας γυμνούς.—Ἐγών γυμνούς τοὺς πόδας προσεπάθει (il tâchait) ν' ἀναβῆ εἰς τὸ δένδρον.—Σχεῖς ἔγραψε πρὸ (il y a) ἡμισίας ὥρας.—Σχεῖς ἐπερίμενα τρεῖς ὥρας καὶ ἡμίσειαν.—⁸ Η ἀρτιθανῆς θείασσα ἡγάπα τὰ ἄνθη.—Ἐνίστε γυμνὴ ἡ ἀλόγοις ἀπερίσει (déplait).—⁹ Ολος ὁ βίος του ὑπῆρξεν ἀδιάκοπος ἐργασία καὶ ἀσχολία.—¹⁰ Λανέπτυξ (il a développé) θάρρος ἡ φρόνησιν θυμασίαν.—Ο πλούσιος καὶ ὁ πίνης εἰσὶν ίσοι: ἐνώπιον τοῦ νόμου.—Ο πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου εἰσὶν εὐχαριστημένοι διὰ τὴν πρότασιν ταύτην.—¹¹ Ανθρώπος ἐκ γενετῆς τυπλός.—Γυναῖκες ἐκ γενετῆς τυφλαὶ καὶ κωφάλαλοι.—Τὰ προτελευτῆς (avant-derniers) συμβάντα.—¹² Ανθρώποι ἀστόχαστοι: (mal-avisés).—Σχεῖς ἔφερα δίλιγα βόδια νεοσύλλεκτα.—¹³ Η ἀλόγησις, φίλε μου, εἶναι παντοδύναμος.—Η γυνὴ αὐτῆς εἰχε μαλλία (des cheveux) καστανὰ ἀνοικτά.—¹⁴ Η ἀδελφή σου ἀγαπᾷ πολὺ τὸ ροδόγρασ (rose-tendre) ψάτικτα.—¹⁵ Η προμήτηρ μου ἀπέθανε.—Κατοικῶ εἰς τὴν μεγάλην δόδον τοῦ Πέρα.—Παρέστην εἰς τὴν μεγάλην λειτουργίαν.

B'. DES ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS.

59.—Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα ἐπικαλυπθένονται πρὸ ἐκάστου αὐτικοῦ, ὡς: ces officiers et ces soldats αὗτοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οὗτοι οἱ στρατιῶται κλπ.

60.—Ἐπίσης ἐπικαλυπθένονται καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὴ προσδιορίζοντων τὸ αὐτὸ οὐσικτικὸν, ὡς: ces grandes et ces petites maisons αὗται αἱ μικραὶ καὶ αὗται αἱ μεγάλαι οἰκίαι. Λέγε ὅμως: ces grandes et belles maisons αὗται αἱ μεγάλαι καὶ ὕψαῖαι οἰκίαι, ἐὰν τὰς αὗτὰς οἰκίας ἀποκαλῇς ἄμφι τε μεγάλας καὶ ὕψαίκες.

C'. DES ADJECTIFS POSSESSIFS.

61.—Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα παρκλείπονται καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθεται τὸ ἀντιστοιχοῦν ἀρθρον ὅταν εὔχερῶς ἐννοηται ὁ κτήτωρ, ὡς: j'ai mal à la tête ἀλλγῶ τὴν κεφαλὴν κλπ.

62.—Καίτοι εὑνόλως: ἐννοεῖται: ὁ κτήτωρ μεταχειρίζόμεθα τὰ κτητικὰ ἐπίθετα καὶ οὐχὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα ἀρθρα, ὅταν πρόκηται περὶ πράγματος εἰθισμένου, ὡς: sa goutte le tourmente ἡ ποδάργρα του τὸν ἐνοχλεῖ κλπ.

63.—Οταν ἡ λέξις ἡ παριστῶσα τὸν κτήτορα εὑρίσκεται εἰς μίκην πρότασιν καὶ ἡ λέξις ἡ παριστῶσα τὸν κτῆμα εἰς ἀλλην, τότε τὰ κτητικὰ ἐπίθετα son, sa, ses, leur, leurs ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχούντων ἀρθρῶν, πρὸ δὲ τοῦ ῥήματος τῆς: ⁶ προτά-

τεως τίθεται ἡ ἀντωνυμία en, ως j'habite la campagne les agréments en sont sans nombre; καὶ οὐχι; j' habite la campagne ses agréments sont sans nombre κατοικῶ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἦς τὰ θέλγητρά εἰσιν ἀναρίθμητα κλπ.

64.—"Οταν ὁ κτήτωρ εἶναι πρόσωπον καὶ οὐχὶ πρᾶγμα ὁ κανῶν οὗτος δὲν ἐφρημάζεται, ως ces hommes sont riches, j'admire leurs équipages où ἄνθρωποι οὗτοι εἰσι πλούσιοι, θαυμάζω τὰς ἀμάξας των κλπ. καὶ οὐχι; j'en admire les équipages. Επίσης δὲν ἐφρημάζεται καὶ ὅταν πρὸ τῆς λέξεως τῆς παριστώσας τὸ κτήμα ὑπέροχη ἡ πρόθεσις de, ως Paris est une ville remarquable, les étrangers admirerent la beauté de ses édifices où Ηρίστιοι εἰσι πόλις ἀξιοθαύμαστος, οἱ ζένοι θαυμάζουσι τὴν ὁρατητικὰ τῶν οἰκοδομημάτων της, καὶ οὐχι; les étrangers en admirent la beauté des édifices etc.

65.—Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα ἐπικναλαμβάνονται ως καὶ τὰ ἄρθρα πρὸ ἐκάστου οὐσιαστ., ως mon père, ma mère, sa sœur etc. Επίσης ἐπικναλαμβάνονται καὶ πρὸ τῶν ἐπίθετων τῶν μὴ προσδιοριζόντων τὸ αὐτὸν οὐσιαστικὸν, ως mes beaux et mes vilains habits τὰ ὡραῖα καὶ τὰ ἀσχημάτικα φορέματα κλπ. Λέγε ὅμως mes beaux et riches habits ὅταν πρόκηται περὶ φορεμάτων ἀτιναχτῶν: ἔμικτα ταῦτα πλούσια καὶ ὕβρικα.

Δ'. DES AJECTIFS INDÉFINIS.

66.—Τὰ ἐπίθετα αυευν καὶ nul δὲν λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. εἰμὶ μόνον ὅταν συνοδεύωσιν οὐσιαστικὰ μὴ ἀπαντῶντα εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν, ως aucunes vêpres οὐδεὶς; ἐπερινός κλπ. (Βλέπ. τεχνολογικοῦ σελ. 34 σημ. 1.)

67.—Τὰ ἐπίθετον même ἐκλαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς καὶ κατὰ συνέπειαν μένει ἀμετάβλητον ἀ.) Μετὰ τὸ ὅμικο ὅπερ προσδιορίζει, ως les hommes oublient leur néant, ils se croient même immortels où ἄνθρωποι λησμονοῦσι τὴν μηδαμινότητά των, θαυμάζουσιν ἔκυπτοις μάλιστας ἀθνάκτους κλπ. β'.) Πρὸ τοῦ ἐπίθετου θημετὰ τὸ ἐπίθετον, ως ce sont des vérités incontestables même pour les bergers εἰσὶν ἀλήθειαι ἀναρμοτισθήτητοι: καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ποιμένας κλπ. γ'.) Μετὰ δύο ή πλείονα οὐσιαστικὰ, ως les animaux, les plantes même τὰ ζῶα τὰ φυτὰ ἀκόμη κλπ. Ἐν πλοιᾷ ἀλληλη περιπτώσει συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ή μετὰ τῆς ἀντωνυμίας εἰς ἣν ἀναφέρεται.

68.—Τὸ ἐπίθετον quelque τιθέμενον πρὸ οὐσικοτικοῦ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ, ὡς quelques douceurs γλυκύτητες τινες, quelques hommes ἀνθρωποὶ τινες κλπ.

69.—Πρὸ τῶν ὁμοχτών γράφεται δυσὶ λέξεσι quel que. Τὸ μὲν quel συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ δήματος, τὸ δὲ que μένει ἀμετάβλητον, ὡς quelles que soient vos fautes oīa καὶ ἂν ὅπι τὰ σφάλματά σας κλπ.

70.—Πρὸ τῶν ἐπιθέτων γράφεται μιᾶς λέξεις καὶ μένει ἀμετάβλητον, ὡς quelle puissant qu'ils soient οἵσον ισχυροί καὶ ἀνῆκει κλπ. Έὰν δημος, εὐθὺς μετὰ τὸ ἐπίθετον ἀκολουθῇ οὐσικόν, τότε τὸ quelle συμφωνεῖ, ὡς quelques grandes richesses que vous possédez oīa μεγάλα πλούτη καὶ ἀνικτέχητε κλπ.

71.—Τὸ ἐπίθετον tout ἐκλαμβάνεται ἐπιφρηματικῶς οἵσον προτάσσονται ἐπιθέτου, ἐπιφρήματος ἢ μετοχῆς, ὡς tout spirituels qu'ils sont οἵσον πνευματώδης καὶ ἀνῆκει κλπ.

72.—Εὰν δημος τὸ οὐσικοτικὸν ἡ ἡ μετοχὴ ἦτις ἔπειται, ἄνεις γένους θηλ. καὶ ἀρχιζεῖ ἀπὸ συμφώνου, τότε χάριν εὐφωνίας τὸ tout, κακίτοι ἐπίφρημα, συμφωνεῖ, ὡς toute spirituelle quelle paraisse οἵσον πνευματώδης καὶ ἀνῆκει κλπ.

ΘΕΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Des adjectifs possessifs, indéfinis et démonstratifs.

Τὰ ἐπιπλά του, τὸ φρολόγιόν του, τὰ ὄπλα του αὗτὰ διηρεπάγησαν (furent pillés) καὶ ἐπωλήθησαν.—Ἄλγῳ τὴν κεφαλήν.—Πάσχει τοὺς ὄφθαλμούς.—Τὸν εἶδον ίδεις ὄμματιν.—Σήμερον πάλιν ἔχω τὴν ἡμικρανίαν μου.—Ο πατέρο του πάσχει, οἱ δραματισμοί του τὸν κατέλασσον πάλιν (Γ ont repris).—Ο αὐτουργός (l'auteur) τῆς εἰδεργεσίας συλλέγει (cueille) τὸν γλυκύτατον αὐτῆς καρπὸν, ητοι (c'est-à-dire) τὴν λοικήν εὐχαρίστησιν.—Έὰν ἡ ἀδυπάθεια (la mollesse) ἄναι γλυκεῖται, ἡ συνέπεια (la conséquence) αὐτῆς εἶναι πικρά.—Ο Σηκουάνας ἔχει τὴν πηγήν του εἰς Βουργουνδίαν (Bourgogne).—Οι ἀνθρωποί οὗτοι εἶναι εὐπειθεῖστοι, θαυμάζω τὰς γυναῖκας των.—Δὲν προτιλοθετεῖ τις (on ne s'attache) εὐκόλως εἰς τὴν μελέτην.—Δὲν ἔκχρειν οὐδὲν ἔξιδον (frais).—Δὲν ἔχεσσε οὐδὲν δάκρυ (pleurs) ἵππι τῷ θυνάτῳ τοῦ βραστιλίας.—Οὐδεὶς εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τόχης του.—Οὐδεὶς ἀνθρωπος ἔξηρέθη τῆς προπτυτοριῆς ἀμερτίκης (du péché originel).—Ο αὐτὸς ήλιος φωτίζει τὸ σύμπαν.—Ποιμένος καὶ ἀνακτος ἡ κάνις (les cendres) εἶναι ἡ αὐτή.—Τιμεῖς αὐτοὶ ἐγράψατε τῷ ἀδελφῷ σας τὴν εἰδήσιν ταύτην.—Καὶ αὗτοι οἱ βράχιοι ἡσθίανθησαν τὴν λάπην μου.—Οι πτωχοί, οἱ πλεονάσοι, οἱ βασιλεῖς αὗτοι, εἰσὶ θυητοί.—Τινά μικρά ἐγκλήματα προτυποῦνται: (précédent) πάντοτε τῶν μεγάλων ἐγκλημάτων.—Οτις; (quelques) ἀπίτες καὶ ἀν ἀκολουθῇ ὁ καθημός.—Οσιοί (quelque) φευδεῖς φόμις καὶ ἀν διέσπειριν.—Οσον ισχυροί καὶ ἀνῆκει διὰ τοὺς φαῦλούς μας.—Οσα καὶ ἀνῆκει τὰ πλεονή σας.—Η ἐλπίς οἵσον (tout ἡ quelque) ἀπεταχὴ καὶ ἀνῆκει.—Ο ἄν-

Θρωπος οὗτος δέσμον (tout à quelqu'un) καὶ ἀντιγράφηται (honteux qu'il est) διὸ τὸ σφάλμα του.—Λαζό τὸ βιβλίον, αὐτὸν τὸ βιβλίον, αὐτὴν τὴν νύκταν, αὐτὰς τὰς ἡμέρας.—Ο κύριος οὗτος ἦλθε (est venu) γιοὺς εἰς τὴν οἰκίαν μας (chez nous).—Οι κύριοι οὗτοι μᾶς ἔδωκαν (nous ont donné) γράμματα.—Ο καλός καὶ ἐνάρετος οὗτος κύριος ἔστηθητος (a secouru) τοὺς πιστοὺς.—Ο καλός οὗτος καὶ ὁ κακός ἐκεῖνος ἄνθρωπος συνηντίθησαν (se sont rencontrés) εἰς τὴν οἰκίαν μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.—CHAPITRE IV.

DES PRONOMS.

Α'. *Des pronoms personnels.*

73.—Αἱ προσωπικαὶ ἀντινομίαι εἰλημμέναι· ως ὑποκείμενα προτάσσονται τοῦ βήματος, ως je dis λέγω, nous parlons διμιλοῦμεν, tu vois βλέπεις, vous finissez τελειώνετε κτλ.

74.—Τίθενται μετὰ τὸ βῆμα, ἀ) Ἐπὶ ἐρωτήσεως, ως que dis-je? τί λέγω; οὐπ. 6') Εἰς τὰς θυμωκτικὰς ἐκρήξεις, εἰς ἃς ὑποκούνεται μίκη τῶν λέξεων comme, combien, que, = πόσον, ως parle-t-il! ἀντὶ τοῦ comme il parle! πόστον διμιλεῖ! οὐπ. γ') "Οταν τὸ εἰς ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν βῆμα δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ συνδεσμοῦ que, ὅτε θεωρεῖται ως βήμακεντικῆς ἔγκλισεως, ως Dieu vous protége-t-il ο Θεὸς, νὰ σὲ προστατεύσῃ, ἀντὶ que Dieu vous protége. δ') Ἐπὶ παρενθέσεως, ως je suis, r é p o n d i s - j e, l'homme que vous cherchez εἰμὶ, ἀπόντηται, ο ἄνθρωπος θνητεῖς οὐπ. ε) "Οταν πρὸ τοῦ βήματος ὑπέρκρη μίκη τῶν λέξεων aussi, ainsi, peut-être, encore, toujours, en vain, du moins, à peine, au moins, tel, ως aussi est-il votre ami δι' θ φίλος σάς; εστιν. Peut-être avez-vous raison ήτως ἔχετε δίκαιον. En vain prétendons-nous μάζην δικτειανόμεθα. Tel étais-je toutefois ήτο οὐπ.

75.—Ἐκλείπουσιν αἱ πρὸ τοῦ βήματος προσωπικαὶ ἀντινομίαι ὅταν τὸ βῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον, ως votre ami est venu ο φίλος σας, ἦλθε. Moi qui vous parle égώ δεστις σας, διμιλώ. Vous qui avez dit cela υμεῖς δεστις εἴπατε τοῦτο κτλ.

76.—Ο κανόνης οὗτος δὲν ἐφοριμέται εἰς τὰς περιπτώσεις περὶ ὃν εἴπομεν (§ 74) ως Georges es-t-il venu? ο Γεώργιος ήλθε; Votre frère es-t-il cruel! (Ηόσαν) ο ἀδελφός σας είναι συληρός! οὐπ.

77.—Αἱ προσωπικαὶ ἀντινομίαι εἰλημμέναι· ως ἀντικείμενα, προτάσσονται ἐπίσης τοῦ βήματος, ως mes amis m' ont trahi οὐπ.

φίλοις μους μὲν ἐπρόδωκαν. Je leur parle τοῖς δμιλῷ κλπ.

78.—Εἰς τὴν προστακτικὴν ἔγκλισιν ἡ ἀντωνυμίκη τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, μεταχειρίζομεθα δὲ τὴν αἰτιατικὴν μοι καὶ ὅχι τὴν με, ἐκτὸς μόνον ὅταν πρόσκηται ἡ ἀντωνυμίκη en ὅτε τίθεται ἡ με, δ, Ciel, ouvre-moi la tombe Οὐρανέ, ἀνοιξόν μοι τὸν τάφον. Donne-m'en δός μοι ἐξ αἰτῶν κλπ.

79.—"Αν δμως ἡ προστακτικὴ ἦναι ἀρνητικῶς εἰλημμένη, τότε μεταχειρίζομεθα τὴν με καὶ προτάσσομεν αὐτὴν, ώς ne me trompez pas μὴ μὲ ἀποκτής κλπ.

80.—Ἐὰν ἔχωμεν δύο προστακτικὰς ἡνωμένας διὰ τῶν συνδέσμων et ἡ ou, ἡ ἀντωνυμίκη τῆς δευτέρας προστακτικῆς, ἐφ' ὅπον εἶναι τῆς αὐτῆς πτώσεως, τίθεται ἀδιαφόρως πρὸ αὐτῆς ἡ μετακύτην, ως laissez-moi cette chaîne ou arrachez-moi le jour καὶ laissez-moi cette chaîne ou m'arrechez le jour ἀφησόν μοι τὴν ἀλυσσον ταύτην ἡ ἀφκίσεσόν μοι τὸ ζῆν κλπ. Μὴ λέγε δμως aimez-moi et me donnez de l'argent διότι ἡ ἀ. ἀντωνυμ. εἶναι αἰτιατ. πτώσεως καὶ ἡ δ'. δοτικῆς. Ἐν τοικύτῃ περιπτώσει λέγε πάντοτε: aimez-moi et donnez-moi κλπ.

81.—Οταν ῥῆμά τι εἰς προστακτικὴν ἔγη δύο ἀντωνυμίκες ὡς ἀντικείμενη τὴν μίκην ἀπρόθετον καὶ τὴν ἀλληλην ἐμπρόθετον, ἡ ἀπρόθετος complément direct τίθεται πρώτη, ως donnez-le moi δότε μοι αὐτὸν κλπ. "Οταν δμως ἐμπρόσθετον ἀντικείμενον complément indirect ἦναι ἡ ἀντωνυμίκη γε τίθεται πρώτη, ως promène-y-toi περιπάτησον σὺ ἔκει κλπ. Προτιμᾶται δμως ἡ ἀναπλήρωσις τῆς ἀντωνυμίκης γε διὰ τῆς λέξεως ἡν παριστῇ ἡ διὰ τοῦ ἐπιρρήματος là ω; promène-toi là κλπ.—Ἐὰν ἔχωμεν ὡς ἀντικείμενη δύο ἀντωνυμίκες τριτοπροσώπους, ἡ δοτικῆς πτώσεως τίθεται πληητίον τοῦ ῥήματος, ως je la lui donne.

De la répétition des pronoms personnels.

82.—Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίκαι ως ὑποκείμενης ἐπικνηλαχθένονται πρὸ ἑκάστου ῥήματος ἐὰν τὰ ῥήματα δὲν συνδέωνται διὰ τῶν συνδέσμων et ἡ ou, δτε δυνάμεθα νὰ τὰς ἐπικνηλάθωμεν ἡ μὴ, ως nous détestons les méchants, parce que nous les craignons μισοῦμεν τοὺς ονκούς, διότι τοὺς φοβούμεθα κλπ. Λέγε δὲ ἀδιαφόρως, il étudie et fait ἡ et il fait des progrès σπουδάζει καὶ προοδεύει κλπ.

83.—Ως ἀντικείμενη ἐπαναλημβάνονται ἐπίσης πρὸς ὁρίσατος
αἱς χρόνον ἀπλοῦν, ὡς il m'afflige et m'e poursuit μὲ λυπεῖ
καὶ μὲ καταδιώκει κλπ.

84.—Πρὸς ὁρίσατος εἰς χρόνον σύνθετον, δυνάμεθα νὰ ἐπαναλή-
θωμεν ἢ μὴ τὸ ἀντικείμενον, παραλείποντες ὅμως αὐτὸν συμπαρα-
λέπομεν καὶ τὸ θεοθητικὸν, ὡς il m'a aimé et m'a estimé et
estimé μὲ ἡγέπησε καὶ ἔξετίμησε κλπ.

85.—Ἐκεὶ ὅμως καὶ ἀντωνυμίκι ἥνκι δικρόφοι φύσεως ἀντικεί-
μενη, ἀπρόθετον δηλ. καὶ ἐμπρόθετον, ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν εἶναι
ὑποχρεωτική, ὡς il nous a récompensés et nous a adres-
sé des éloges, φράσις ἐν ἣν πρώτη ἀντωνυμίκη nous εἶναι com-
plément direct καὶ ἡ δευτέρων complément indirect, δηλ. il a
récompensé nous et a adressé des éloges à nous μᾶς ἀντή-
μεψ καὶ μᾶς ἀπηγόρουν ἐπαίνους κλπ.

86.—Ἄι προσωπικὴ ἀντωνυμίαι nous καὶ vous εἰλημμέναι
ἀντὶ τῶν moi καὶ toi ἀπαιτοῦσιν εἰς ἑνίκαν ὄριθμὸν τὰς εἰς αὐτὰς
ἀναφερομένας λέξεις, ὡς vous êtes bien bon εἰσθε πολὺ καλός.
Nous préfet ἡμεῖς νομάρχης κλπ.

ΘΕΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Des pronoms personnels.

Ηρόσεξε εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτὴν, εἰς αὐτοὺς, εἰς αὐτάς.—Ηρόσεξον εἰς αὐτό, εἰς
αὐτά, εἰς ἐκεῖνο, εἰς ἐκεῖνα.—Θὰ τῷ εἴπω τὰ καθέκαστα καὶ θὰ τὸν παρακαλέ-
σω νὰ τῷ γράψῃ διὲν πρώτου ταχυδρομεῖσον.—Θὰ τῷ διαγράψω τὰ καθήκοντά
του — "Εμκθον τοὺς; στοίχους τούτους ἐκ στήθους, ἀλλὰ διὲν τοὺς ἐνθυμοῦσαι
(se rappeler quelque chose η se souvenir d'une chose) πλέον.—Οὗτος δὲ πόπος διψά-
θεις τῷ νῷ πίῃ.—Καλίνω ἀλλὰ διὲν θραύσουται.—Ἐκεῖνος ἡτο φιλάργυρος, αὐτο-
ῦται σπάτελοι.—Τοὺς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς τιμωρεῖ.—Βλάπτετε ὅμας αὐτούς.—Κα-
κολογεῖτε σεκυτούς.

B. Du pronom Soi.

87.—Π ἀντωνυμίκη soi λεγομένη περὶ προσώπων δὲν εἶναι εὔ-
χρηστος εἰμὴ μετά τινος τῶν ἀστέστων ἀντωνυμιῶν on, chacun,
Personne, quiconque, nul κλπ., ὡς on doit rarement parler
de soi πρέπει τις σπανίως νὰ ὄμιλῃ περὶ ἔκυτος κλπ. Ἐπίσης
καὶ μετ' ἀποκρεμφάτου, ὡς ne vivre que pour soi νὰ μὴ ζῇ τις
εἰμὴ δι' ἔκυτὸν κλπ.

88.—Ωρισμένου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου μεταχειριζόμεθα τὴν
λι, ὡς votre frère rarement parle de lui i ὁ ἀδελφός σας σπα-
νίως; ὄμιλετ περὶ ἔκυτοῦ κλπ. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἦν ἐνδέ-

γεται οὐ προκύψη ἀμφιθολίκ τότε τίθεται ἡ soi καὶ ἐπὶ ὁμισμένων, καὶ ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτίσεως, ω; en remplaçant les volontés de son père ce jeune homme travaille pour soi ἐκπληρῶν τὰς τοῦ πατρὸς θελήσεις ὁ νέος οὐτος ἔργάζεται δι' ἔκυτὸν κλπ. "Αν ἐλέγομεν pour lui, θὰ ἀναφέρετο εἰς τὸν πατέρα ω; l'avare qui a un fils prodigue n'amasse ni pour soi ni pour lui ὁ ἔχων σὺν ταλον φιλάργυρος μηδὲ δι' ἔκυτὸν μηδὲ δι' ἔκεινον θηταυρίζει.

89.—Ἐπὶ προγμάτων μεταχειριζόμεθα πάντοτε τὴν soi, ω; l'aimant attire le fer à soi ὁ μαγνήτης ἔλκει τὸν σιδηρὸν εἰς ἔκυτὸν κλπ.

ΘΕΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Du pronom Sci.

"Εκεῖτος φέρει ἐν ἔκυτῷ τὸ τῆς ἀληθείας αἴσθημα.—Ο μάνος ἔκυτὸν ἀγαπῶν εἶναι κακὸς συγγενῆς, κακὸς πολίτης καὶ ἐν ἐν λόγῳ κακὸς χριστιανός.—Ο ἐπικινῶν ἔκυτὸν δεικνύει φίλουτάν.—"Ελεγε καθ' ἔκυτὴν ὅτι ὁ οἰδός της δὲν ήτο δυνατὸν νὺν διαπρᾶξῃ ἔγκλημα.—Διὸ τίνας ἔργάζεται ὁ καλὸς πατήρ ὅταν διδηγῇ τὸν οἶδόν του εἰς τὴν δόδον τῆς ἀρστῆς εἰμή δι' αὐτόν;—Διὸ τίνας ἔργάζεται ἡ καλὴ αὔτη θυγάτηρ, ἡ τυφλὴν ἔχουσα μητίρα, εἰμή δι' αὐτήν;—Διὰ τίνας ἔργάζεται ὁ εἰς τὸ σχολεῖον φοιτῶν μαθητής, ὁ ἐπιμελῶς τοὺς διδασκάλους ἀκροώμενος, εἰμή δι' ἔκυτόν;

Γ'. *De l'emploi des pronoms le, en καὶ γ*

90.—Η ἀντωνυμίκ le ἐπέχουσα τόπον οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου οὐσιαστικῶς εἰλημμένου συμβονεῖ, ω; êtes-vous madame de Charles?—Εἰσθε ἡ Κυρία Κρόλου; Je ne la suis pas.—Δέν εἰμι (ἐκείνη). Ἐπέχουσα δὲ τόπον ἐπιθέτου μένει ἀμετάβλητος, ω; madame, êtes-vous malade?—Κυρία εἰσθε ἀσθενής; Je ne le suis pas.—Δέν εἰμι (τοῦτο) (¹).

91.—Οταν πρόκηται περὶ προγμάτων, ἀντὶ τῶν ἀντωνυμιῶν de lui, d'eux, d'elle, d'elles μεταχειριζόμεθα en καὶ ἀντὶ τῶν à lui, à eux, à elle, à elles, γ: ω; cette maison menace ruine n'en approchez pas ἡ οἰκία αὕτη εἶναι ἐτομόρροπος μὴ τὴν πληγιάζει. Ce cheval est méchant n'y touchez pas αὐτὸς ὁ Ιπ-

(1) Τὰ οὐσιαστικὰ ἀνάρθρως ἐκλαμβανόμενα θεωροῦνται ως ἐπίθετα, τὰ δὲ ἐπίθετα ἀνάρθρως εἰλημμένα καθίστανται οὐσιαστικά δομεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ἔτεστες vous la mère? ἡ ἀπάντησις ἔστατη je la suis, εἰς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἔτεστες vous mère? λεκτέον je le suis.

πος ελυξι κακός; μή τὸν ἐγγίσῃς. (Σημειωτέον ὅτι τὸ μὲν ὁρμα
s'approcher συντάσσεται γενικῇ τὸ δὲ toucher δοτικῇ). Ἐπὶ προ-
τώπων οὐκ ἐλέγομεν n'approchez pas de lui. Ne touchez pas
à lui.

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Répétition.

Des pronoms personnels et du pronom *Soi*.

Τὸ βιβλίον τὸ ὅποτεν ἀναγινώσκεις (que tu lis) εἶναι κακόν.—Ομιλεῖτε πολὺ¹
ταχέως (vite).—Πρωτήσατε τὸν ἀδελφόν σας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης;—
Πόσον εἶναι σκληρός, ο ἄνθρωπος; οὗτος!—Πόσον ταχέως ἀναγινώσκεις!—Πό-
σον εἶναι μικρός ή κυρία αὕτη!—Εἴθε (puissiez vous) νὰ ἐπιτύχητε (réussir!)—
Ἐλλή, ἔλεγεν, εἰς τὴν αἰχίνα μου.—Διατί ὅμιλετε, ἡρώτησε, τόσον αὐθαδῶς; ή
—Μέλις (à peine) ἐξήλθομεν καὶ ἔφεξε.—Μάτην (en vain) ἐξήνει γάριν, ο λη-
στῆς τὸν ἔφενευσεν.—Εἶναι ἀλλοῦς διτι μόλις ἐξήλθετε καὶ ἔφεξε;—Ηιστεύετε
ὅτι μάτην ἐξήτησα γάριν;—Θέλετε νὰ μοι διδούστε τὸν πιλόν μου;—Θέλω νὰ
σες τὸν θάσω.—Αποδέσσετε μοι χειρί.—Σύστησον αὐτῷ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ τα-
χυδρομεῖον.—Μή τῷ τῇ ἀποδώσῃς.—Μή τὰ ἀποδώσῃς, ἂν δὲ λάθης τὴν ξ-
δίαν (la permission) τῶν γονέων σου.—Ακούσον με καὶ πίστευσόν με.—Σπου-
δίζετε καὶ θέλετε γίνει (deviendria) πολυμαθής (érudit)—Ἀναγινώσκεις ή γράψεις
ἀκαταπλάστως—Ἀναγινώσκεις, γράψεις, σπουδάζεις καθ' ὅλην τὴν ημέραν.—
Τοις ἔωσε γράμματά τινα, τοῖς εἶπεν ο, τι ἐσκέπτετο περὶ αὐτῶν καὶ τοὺς διέ-
ταξεις νὰ ἐξέλθωσι.—Μής ἔγραψε καὶ ἐσάστησε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.—Μής ἔ-
ταξεις δικ τὴν ἀμύλειαν ταύτην.—Δίνε κύρι τις ἀνάγκην (be-
soin de) ἀπὸ μικρότερον ἔχοτο.—Τι νὰ δυστρεπτήται τις (être mécontent) ἀπὸ
τὸν ἔχοντόν του εἶναι ἀδυναμία.—Ο βρατιλές εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ
τὸν ἔχοντόν του.—Ο βρατιλές ένας δύσμενη τὸν Γεωργίου μέγρις ἔχοτο, τὸν ἔκκ-
με στρατηγόν.—Θὺ τοὺς κάκω νὰ μάθωσι τὸ μάθημά των.

Δ'. Des pronoms démonstratifs.

92.—Ἄντι τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν il, ils, elle, elles,
μεταχειρίζομεθα τὴν εἰς ὃς ὑποκείμενον, ἐὰν ἔπηται τῷ ὁρμα-
ούσιαστικὸν μετ' ἀρθρου ἢ μετὰ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου, ἀντω-
νυμία ἢ τὸ υπ, ὃς je lis et je relis La Fontaine : c'est mon a-
uteur favori ἀναγινώσκω καὶ ἐπαναλαμβάνω τὸν Λαφροντίνον.
εἶναι δὲ προσφιλής μου συγγραφεύς. J'aime Racine ; c'est celui
que je trouve le plus naturel ἀγαπῶ τὸν Ρακίναν· εἰν' ἔκεινος
θὲν εὑρίσκω φυσικότερον. Lisez Platon ; c'est un des plus beaux
génies de l'antiquité ἀνέγνωτε τὸν Ηλέατων· εἶναι ἐν τῶν ἔχο-
γνωτέρων πνευμάτων τῆς ἀρχαιότητος καὶ π.

93.—Ἐν ὅμως ἔπητε ἐπιθέτον ἢ οὐσιαστικὸν ἀναρθρου, μετα-
χειρίζομεθα εἰς προσωπικά, ὃς Lisez Démosthènes ; il est
très-éloquent ἀνέγνωτε τὸν Δημοσθένη· εἶναι εὐγλωττό-

τατος. Voilà Georges ; il est homme de bien οὐδὲ δ Γεωργιος εἶναι ἀνὴρ ἀγαθός. J'ai vu le Louvre; il est magnifique εἶδος τὸ Λούβρον εἶναι μεγαλοπρεπὲς κλπ.

94.—Διὸ τῆς εἰ καὶ τῶν τρίτων προσώπων τοῦ ῥήματος ἔτει, οἱ Γάλλοι σχηματίζουσιν ιδιωτισμόν τινα συνηθέστερον. ἄ) "Οταν ἡ φράσις ἀρχεται διὸ τῆς εἰ καλουθουμένης ὑπὸ ἀναρροφικῆς ἀντωνυμίας, ὡς εἰ qui est certain, c'est que le monde est de travers τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἀνέποδος κλπ. (¹). ⁶) "Οταν τὰ πρὸ τοῦ ῥήματος ἔτει ήντι κακτηγορούμενον τῆς προτάσεως, ὡς le signe de la corruption des mœurs dans un État, c'est la multiplicité des lois ἀπόδεξις τῆς δικροφρᾶς τῶν ἡθῶν Κράτους τινὸς, εἶναι ἡ πληθὺς τῶν νόμων. La véritable noblesse c'est la vertu ἀληθῆς εὐγένειας εἶναι ἡ ἀρετὴ κλπ. γ) "Οταν τὸ ῥῆμα ἔτει εὐρίσκηται μετὰ ἐν, δένο ἡ πλείον ἀπαρέμφατα καὶ ακολουθῆται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, ὡς étudier les anciens, lire les modernes, c'est sa principale occupation τὸ μελετῆν τοὺς ἀρχέους, τὸ ἀναγιγνώσκειν τοὺς νεωτέρους, εἶναι ἡ κυρία αὐτοῦ ἐννοητότητις. δ)" "Οταν πρὸ τοῦ ῥήματος ἔτει καὶ μετ' αὐτῷ ὑπάρχῃ ἀπαρέμφατον, ὡς épargner les plaisirs, c'est les multiplier κηδόμενός τις τῶν ἡδονῶν τὰς πολλαπλασιάζει κλπ. (²)

95.—Σημ. Τὸ μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν τοῦ παρακτικοῦ ῥῆμα τίθεται εἰς πληθ. ἀρ. 0. ὅταν τὸ μετ' αὐτῷ ήντι ἀριθμ. πληθ. ως ce sont les ingrats, les meuteurs, les flatteurs, qui ont loué le vice of ἀγάριστοι, οἱ φεστατι, οἱ κελλανες ἐπίγνωσαν τὴν κακίαν κλπ.

96.—Αἱ δεικτικὲς ἀντωνυμίαι celui, celle, ceux, celles, ακολουθοῦνται πάντοτε ὑπὸ τῶν μορίων εἰ ἡ là ἡ τῆς ἀναρροφικῆς qui ἡ ὑπὸ ἐμπροθέτου ἀντικειμένου, ὡς ceux qui i font des heureux sont les vrais conquérants οἱ κάμνοντες εὐτυχεῖς εἰσιν ἀληθεῖς κακτητηταὶ κλπ. Ses défauts sont ceux d'un soldat τὰ ἐλκτώματά του εἰσιν ἕδικ στρατιώτου κλπ.

(1) Διὸ εἶναι ὑποχρωτικὴ ἡ γρῆσις τῆς εε, ἢν τὸ οὐσιαστικὸν ήντι ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ως ce qui mérite le plus notre admiration, c'est la verlu ἡ est la vertu τὸ μάλλον ἀξιον τοῦ ἡμετέρου θρυμμασμοῦ εἶναι ἡ ἀρετὴ κλπ.

(2) Προσθετέον πρὸ προθέσεως ἡ ἐπιφρήματος, ἐν ἀρχῇ προτέσσεως κειμένου, ως c'est demain que je partirai, c'est à vous que je m'adresse κλπ. Ἀλλὰ τοστὸ δὲν εἶναι ὑποχρωτικὸν, διότι ὡσαύτως ὀρθός δυνάμεις νλ εἰπωμένον demain je partirai αὔριον οὐ ἀναγκωρήσω, à vous je m'adresse εἰς ὅμης ἀπευθύνομαι. Στη προτέσσεως ὁ σύνδεσμος que.

97.—Αἱ δεικτικὴ ἀντωνυμίαι: celui-ci, celle-ci, ceux-ci, celles-ci εἰσὶν ἐν γράπται διὰ τὰ πρόσω, καὶ celui-là, celle-là, ceux-là, celles-là διὰ τὰ πόρρω, ὡς voici deux maisons : celle-ci est la plus élégante et celle-là est la plus commode οὗδος δύο εἰκόνεις αὕτη μὲν εἶναι κομψωτέρα ἐκείνη δὲ ἀνετωτέρα κλπ.

98.—Τὰ πράγματα περὶ ὃν εἴπομεν πρῶτον, ἐν τῷ προφορικῷ ἢ γραπτῷ λόγῳ, παρίστανται διὰ τῶν δεικτικῶν celui-là, celle-là, ceux-là, celles-là, ἐκεῖνη δὲ περὶ ὃν δεύτερον ἔρρεθη, διὰ τῶν celui-ci, celle-ci, ceux-ci, celles-ci. Ἰσοδυναμοῦσι: δὲ μὲ τὰ ἄμετερα ὁ μὲν, ἡ μὲν, ὁ δὲ, ἡ δὲ, ὡς le corps périt et l'âme est immortelle, cependant on néglige celle-ci, et tous les soins sont pour celui-là τὸ σῶμα φθίσεται: ἡ δὲ ψυχὴ εἶναι ἀθίνατος, ἐν τούτοις ἀμελοῦμεν ταύτην καὶ πάσας ἡμῶν τὰς φροντίδας δίδομεν εἰς ἐκεῖνο κλπ. Ἐπίσης τὴν ceci μεταχειρίζόμεθα διὰ τὰ πλησίον κείμενα καὶ τὴν cela διὰ τὰ πόδια ἡμῶν, ὡς je ne veux pas ceci (τοῦτο) donnez-moi cela (ἐκεῖνο) etc.

ΘΕΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Des pronoms démonstratifs.

Εἰς σᾶς, τὸ λέγω.—Ἄλτιὸν θίλω ἀκολουθήσαι:—Οὕτω μάλισταξ ἐξερράσθη. —Ματαίως προσπεάθησα νὺν τὸν πείσω καταδεικνύων αὐτῷ τὸν ἄφευκτον πόλεμον.—Χαμερπὲς πάθος εἶναι ή μέοη.—Μεγίστη ἀρετὴ εἶναι: ή εὐσέβεια.—Εἶναι: ή δέξια καὶ αἱ ἴδοντας αἴτινες μάλιστα τὸν κατίστρεψαν (ἡ δέξια καὶ αἱ ἴδοντας εἰσὶ τὰ καταστρέψαντα αὐτόν).—Οἱ ἀδελφός μου εἶναι: σοφός.—Εἶναι μῆτρος ἀπὸ δύο ηδη ἐτῶν.—Μῆτρη ητον ή οὐριλήσσασα όριν.—Εἶναι οἱ μεγαλήτεροι: ἀδελφός μου.—Εἶναι: ἐκ τῶν σορῶν τῆς Γαλλίας.—Η μῆτρα μου εἶναι ἐνάρετος γυνή.—Εἶναι ἐνάρετος γυνή ή κυρία αὕτη.—Εἶναι: αἱ ἀδελφαὶ μου, καλέσατέ τας.—Εἶναι οἱ διοικητὴς τῆς ἐθνοφυλακῆς.—Ἀληθῆς εὐγένεια εἶναι: ή ἀρετή.—Η ἀρετὴ εἶναι: ἀληθῆς εὐγένεια:—Τοῦτο μάλισταξ ἐπιθυμητίον, τὸν ὑποκτημένων ἀρετάς.—Οπερ πράττεις εἶναι: βλαχερόν εἰς τὴν ὑγείαν σου.—Ἐλέγεται μάλιστα τὸ πολλὰ λέγειν.

E'. Des pronoms possessifs.

99.—Ἐνίστε τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας, ἐκλαμβάνομεν ὡς οὐσικτικά, εἰσὶ δὲ ἐν γράπται πάντοτε εἰς τὸ ἀρτ. γέν. ὡς je demande le mien δηλ. mon bien. Les vôtres se sont bien battus δηλ. vos soldats etc.

ΘΕΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Des pronoms possessifs.

Πρὸς πολλοὺς δὲν εἶδον τοὺς ἔμους; (συγγενεῖς).—Εκαστος δὲς ἀρετεῖται εἰς τὸ ιδιοκόν του (κτήμα).—Τὰ δὲ ἡμέτερα μικρά τι εἶναι: καὶ ταχιέντα τὴν διατομὴν

ἀποκτεῖται.—Τάρχη ὅτι κατέφαγες τὸ ιδεῖκόν σου θέλεις νὰ καταφίγῃς καὶ τὸ τῶν ἀδελφῶν σου.—Οἱ ιδεῖκοι μᾶς ἐπολέμησαν ως λέοντες.—Οἱ ιδεῖκοι σας ἐπράπησαν εἰς φυγήν.—Οἱ διπάδοι του ἔφάνησαν ἄγανδροι, οἱ ιδεῖκοι μᾶς ἔμειναν πιστοὶ μέχρι τέλους.

ΣΤ' *Des pronoms relatifs.*

100.—*Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμίκη qu i, λαμβάνει πάντοτε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς λέξεως εἰς ἣν ἀναφέρεται, ὡς moi qui suis estimé. Toi qui es aimé. Lui qui est loué. Elle qui est estimée καὶ π.*

101.—*Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμίκη πρέπει νὰ ἔναις ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερον τῆς λέξεως εἰς ἣν ἀναφέρεται. Μὴ λέγε λοιπόν: Il y a des lettres dans Pline dont le style est admirable η il y a dans Pline des lettres dont le style est admirables ἵνα ἐκφράσῃς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, διάτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προτάξει dont ἀναφέρεται εἰς Pline, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ εἰς des lettres.*

102.—*Qui ὡς ὑποκείμενον λέγεται περὶ τε προσώπων καὶ περὶ πραγμάτων, ὡς ἡ ἀνθρώπος ὅστις ἥλθε, Le livre qui vient de paraître τὸ βιβλίον ὅπερ πρὸ μικροῦ ἐδημοσιεύθη καὶ π.*

103.—*Ἄντι τῶν ἀντωνυμίῶν qui, que, dont μεταχειρίζόμεθα lequel, duquel ἵνα ἀποφύγωμεν τὴν ἀμφιβολίαν, ὡς j'ai vu le mari de votre sœur qui i viendra me voir. Je dois recevoir une lettre de mes enfants que j'attends avec impatience. Λέγε: lequel viendra me voir ὅστις ήλθη νὰ μὲ δη. La que elle j'attends avec impatience ἣν ἀναμένω ἀπομόνως καὶ π. "Αλλως δὲν θὰ γνωρίζωμεν ἐκν qui ἀναφέρηται εἰς mari η εἰς sœur, que εἰς lettres η εἰς enfants καὶ π.*

104.—*Η dont ἐκφράζει ἀναρροέαν καὶ καταγγεγὴν, ὡς la famille dont elle sort η σικογένειας ἐξ ης κατάγεται. La personne dont je parle τὸ πρόσωπον περὶ οὗ δηλῶ καὶ π. Η δὲ d'où τὴν ἔξοδον, ὡς la ville d'où je viens η πόλις ἐξ ης ἔρχομαι καὶ π.*

105.—*Πρὸ οὐσιαστικοῦ ἀπρόθετου μεταχειρίζόμεθα τὴν dont ὡς ἡ ἀνθρώπος οὗ τὸ ἐφίππιον καὶ π. Μετὰ δὲ ἐμπρόθετον οὐσιαστικὸν μεταχειρίζόμεθα duquel, ὡς ἡ ἀνθρώπος εἰς τὴν δργὴν τοῦ ὅποιου καὶ π.*

106.—*Η qui, μετὰ προτεταγμένης προθέσεως, δὲν λέγεται*

εἰμὶ περὶ προτώπων ἢ περὶ προσωποιοιουμένων πραγμάτων. Περὶ πραγμάτων λέγε ἡ laquelle, auquel, contre lequel, κλπ. συμφώνως μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς δὲ ἀναφέρεται, ω; Georges à qui je dois ma vie δι Γεώργιος εἰς δὲν ὁφείλω τὴν ζωήν μου· δι rochers à qui je me plains δι βράχου πρὸς οὓς παραπονοῦμαι. L'étude à laquelle je consacre mes loisirs δι σπουδὴ εἰς ἣν καθιερῷ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς μου. Le mur contre lequel δι τοῖχος καθῷ οὖς κλπ.

107.—Η διοι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἡμετέρην τί καὶ λέγεται μόνον περὶ πραγμάτων, ω; quoi de plus aimable que la vertu? τί ἐρασμιώτερον τῆς ἀρετῆς; κλπ.

108.—De quoi ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμετέρον καὶ τι; δι τὸ πρὸς, τὰ πρὸς, ω; il n'avait pas de quoi manger dès en elle τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Donnez-moi de quoi écrire δός μου τὰ πρὸς γράψιμον ἀναγκαῖκ κλπ.

109.—Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμία επ., παντὸς γένους καὶ παντὸς ἀριθμοῦ, τίθεται πάντοτε ἀμέσως πρὸ τοῦ ὅρματος καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς ἡμετέρας ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς, ἐξ αὐτῶν, κλπ. ω; avez-vous du pain? — J'en ai. "Εχετε ἄρτον; — "Εχω (ἐξ αὐτοῦ) κλπ.

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Des pronoms relatifs.

Εἶναι ἐν τῇ τάξει πολλοὶ μαθηταὶ καὶ πολλαὶ μαθήτριαι αἵτινες μὲν εχούστοις πολὺ. — "Οσις ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ἀγαπᾶ καὶ τὸν Θεόν. — Τί νὺ λέγω παρὰ τοῦ μη ἔχοντος οὐδέν. — "Ημέραν τινὰ καθ' ἦν ἡ τοῦ (ἔκκριτος) ζέστη. — "Η θυγάτηρ τούτου τοῦ στρατιώτου, ητις ἔσωσε τὸν στρατὸν, ἐκλήθη δικαιώσας ήρωίς. — "Η ἄρτιξις τοῦ βασιλέως περὶ τοῦ ὄποιου τόσα εἶπον αἱ ἐφημερίδες. — — "Η ἄρτιξις τοῦ βασιλέως περὶ τῆς ὄποιας τόσα εἶπον αἱ ἐφημερίδες. — "Ιδού ἄρτιξις τοῦ γαλλικῶν ἐφημερίδων τοῦ; ὄποιας μεταχρέψω ταπτικῶς. — "Ιδού ἄρτιξις τοῦ γαλλικῶν ἐφημερίδων τοῦ; ὄποιας δικαιούσης τοῦθοις. — "Αποτανθόμεν τῷ Θεῷ, οὖ εἴμεθα τέκνα. — Τὸ ὑπέρτατον "Ον, τὴν ἀγαθότητα τοῦ οὐσιούσια μάζαμεν. — "Επεσέτι. — Τί; — Τὶ οὐδομέν εἰσθαι; — Τὶ οὐδομέν γίνει; — Τὶ σοι φάνεται περὶ τούτου; — Εἰς τὶ τείνει ἡ ἐρώτησις αὕτη; — Διὸν ήξενόρομεν περὶ τίνος πρόκειται. — Τίς ἔρχεται; — Περὶ τίνος σκίπτεται πάντοτε; — Τὶ ζητάτε; — "Ο, τι οὐδέτε. — "Ο ἀνθρώπος κατὰ τοῦ ὄποιου ὄμιλετε εἶναι φίλος μου. — "Η πρᾶξις καθ' ἡς καταρρίπτεται δὲν εἶναι ἀξιοκατάκριτος. — "Η τρίπολις ἐπὶ τῆς ὄποιας ἔγινε τὸ βιβλίον μου εἶναι ἐκείνη ἐρήτης τρώγωμεν. — "Η βιβλιοθήκη εἰς ἦν θεοῦ εὑρετε τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν Γεώργιον. — "Ο Γεώργιος εἰς δὲν ἐδανείστε τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι συγγενής μου. — "Ιδού τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα. — Δὲν ἔχω ἀνάγκην αὐτῶν διέτι θέλω φάγω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. — Καὶ ἔχετε γρήματα; — Βιβλίως ἔγινε (τοιαῦτα ἡ ἔξι αὐτῶν).

Z'. Des pronoms indéfinis.

110.—Η ἀντωνυμίκ ον συντάσσεται μὲρόναται γ' προσώπου, ἀριθμοῦ ἐνικοῦ, καὶ μεταρράξεται ἑλληνιστῇ ή διὰ γ' ἐνικοῦ προσώπου η διὰ ά. πληθ. η διὰ γ' πληθ. η διὰ τῆς τις, ως ον ne surmonte le vice qu'en le suvant δὲν ὑπερισχύομεν τῆς κακίας εἰμήν φεύγοντες αὐτήν. On garde sans remords ce qu'on acquiert sans crime φυλάζεται τις ἄνευ τύψεως τοῦ συνειδότος ο, τις ἀποκτητὴς ἄνευ ἐγκλήματος. On dit que le roi va venir λέγεται δτι ο βασιλεὺς ἔρχεται κλπ.

111.—Αἱ εἰς τὴν ἀντωνυμίκν ον ἀναφερόμεναι λέξεις συμφωνοῦσι μὲ τὸ ὑπονοεύμενον, ως quand on est mariée, on n'est pas maîtresse de ses actions δταν τις ἄνευ ἔγγκρος, δὲν εἶναι κυρία τῶν πράξεών της κλπ.

112.—Εὑρωνίκες γάριν μετὰ τὰς λέξεις et, si, ou, que μεταχειρίζομεθα Γον ἀντὶ on, ἐκνεύθιμος μετὰ τὴν ἀντωνυμίκν ταύτην δὲν ἔπηται λέξεις ἀρχομένη ἀπὸ I, ως et Γον dit καὶ λέγουσι. Si Γον veut ἄν τις θέλῃ κλπ.

113.—Ἐν ἀρχῇ προτάσεως, πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου, γράφουσιν ἀδικράρως ον η Γον, πρὸ λέξεως δὲ ἀρχομένης ἀπὸ φωνήντος η ἀπὸ τοῦ I πάντοτε ον.

114.—Η ἀντωνυμίκ person ον εἶναι γένους ἀρσεν. καὶ λέγεται ἀνάρθρως, ως personne n'est assez sot pour le croire ou δεῖται εἶναι τόσον ἀνόητος ώστε νὰ τὸ πιστεύῃ κλπ.

115. Σημ.—Η ἀντωνυμίκ personne λέγεται καὶ ἄνευ ἀρνήσεως καὶ τότε ισοδύναμη πρὸ τὴν ἡμετέραν τις ως y-a-t-il personne d'assez hardi? εἶναι τις ἀρκούντως τολμηρός; κλπ.

116.—Οταν η λέξεις personne λέγηται ἀνάρθρως, εἶναι οὐσιαστικὸν γένους θηλυκοῦ, ως quelle est la personne assez sotte pour le croire? ποτεοὶ οἱ ἀρκούντως ἀνόητος ἀνθρωποὶ διὰ νὰ τὸ πιστεύῃ; κλπ.

117.—Η ἀντωνυμίκ Γον Γατρε, πληθ. les uns les autres, ἀκρράξει τὴν ἀμοιβαίνοτητα, ως ces enfants (εἶναι πλείστα τῶν δύο) sont jaloux les uns des autres αὐτὰ τὰ παιδία ζηλοτυποῦσι τὰ μὲν τὰ δέ. Ces deux frères s'aiment l'un l'autre οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ ἀγκαπῶνται ἀμοιβαίως κλπ.

118.—Η δὲ ἀντωνυμίκ Γον et l'autre πληθ. les uns et les

αὐτος, ἐκφράζει ἀπλῶς; ἀνχροὶ καν οὐχὶ δὲ καὶ ἀμοιβαιότητα, ὡς
l'un était plus philosophe et l'autre plus citoyen δὲ μὲν ἦτο
μᾶλλον φιλόσοφος; δὲ μᾶλλον πατριώτης. Ces filles vont à l'
école les unes et les autres αὗται αἱ κόραι ὑπέγουσιν εἰς τὸ σχο-
λεῖον καὶ αἱ μὲν καὶ αἱ δέ. καὶ π. (Βλεπ. καὶ Συντακτ. § 123).

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Θεωρία περιτύλιπη.

Des pronoms en général.

*Η φράσις αὕτη καὶ αἱ ἐπόμεναι.—Εἳ δὲν τῶν ἀρετῶν ή τὰ μάλιστα θευ-
κότεράν (la plus admirée) εἶναι ἡ δύναμις τῆς φυγῆς, ἡ μᾶλλον σεβαστὴ εἶναι
ἢ δικαιοσύνη, ἡ ἀγαπητότερος εἶναι ἡ φιλανθρωπία.—(Γοῦτο διπήρξεν) αἱ
Γέλλοι (οἵτινες) ἐποιεῖσθαι τὸ φρούριον.—Οἱ Φοίνικες πρῶτοι ἐφεύρον τὴν
γραφήν.—Ἀνάγνωσις τῶν Δημοσίενην καὶ τῶν Κικέρων, εἰσὶν εὐγλωττότερα.
—Ἵδος δ, τι σοὶ ὑπερέχουην.—Ἄλιτοι ἥσαν οἱ διατάξαντες (οἵτινες διέταξαν) τὴν
τελετήν.—Η δημοκρατία τῶν *Ἀθηνῶν καὶ ἡ τῆς Ρώμης.—Οἱ Ἀδελφοίς μου
καὶ ὁ τοῦ Δημητρίου εἰσὶν οἱ ἐπιμελίστεροι μαθηταὶ τῆς τάξεως.—Οἱ νομοκα-
θεῖς τῆς Γαλλίας καὶ οἱ τῆς Ἀγγλίας.—Η τερπνοτέρα ἀρμονία εἶναι ἡ φωνὴ¹
τῆς μητρός.—Οἱ Θερμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστοτῆς διεκρίθησαν (s'étaient fait
distinguer) κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, οὗτος μὲν δὲν τὴν δικαιοσύνην του,
ἐκεῖνος δὲ διὰ τὴν μεγάλην εὐρούσιν του.—Ἄς μὴ γ ὄμιλόμεν πλέον περὶ τοῦ
του (τοῦ πράγματος).—Προσοῦται καλῶς ἔκεινο, τώρα θὲν ἀκούσῃς τοῦτο.—Δές
μοι τὸ βιβλίον μου.—*Ἐλησμένησα τὸ βιβλίον μου εἰς τὸ σχολεῖον.—Οἱ φίλοι
οὓς εἶναι ἐλευθεριότεροι τῶν ιδεατῶν μου.—Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς Θείας Ηρο-
νίας.—Οἱ ἄνθρωποι οἵτις ἥλθε σῆμερον, ἥλθε καὶ χθές.—Τὸ βιβλίον ὑπερά-
νεγκάστε, τὸ ἀνέγνωσα κάγω.—Οἱ Θεῖς εἰς ὃν ἔχω τὰς Ἑλπίδας μου.—Ἵδος
ἢ κηπος εἰς ὃν παρέχω πάσας τὰς φροντίδας μου.—Ἄς ἐπιστῆμαι εἰς ἂς ἐνα-
σχολοῦμαι.—Οἱ ἄνθρωποι εἰς οὓς ἐγράψατε τὴν εἰδησιν ταύτην.—Θὲν λάβω ἐ-
πιστολὴν ἀπὸ τὰ τέκνα μου ἢν ἀνυμένω ἀνυπομόνως.—Θὲν γράψω σῆμερον ἐπι-
στολὴν εἰς τὰ τέκνα μου τὸ ὅποτα περιμένω ἀνυπομόνως.—Οὐδὲν ὑπάρχει ἐν
τῷ κόσμῳ τοῦ ὅποιου ὁ Θεὸς νὺν μὴν ἥνται δημιουργός.—Η θρησκεία τῆς ὅποιας
περιφρονοῦσι τὰ παραγγέλματα.—Ἐρχεται δὲ τὸν Ἕωργιος τοῦ ὅποιου αἱ γνώσεις
θευμάζονται ὅπο τάντων.—Ἡ οἰκογένεια δὲ ἡς κατάγεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος.
—Τὸ δρός δὲ οὖς δέιται ὁ ποταμὸς οὗτος.—Τί ἀγαπητότερον τῆς ἀρετῆς;—Τί πλέον
ἀρετῶν εἰς τοὺς γονεῖς παρὰ τέκνα φρόνιμα;—Ἀπήντησας φίλους;—Ναὶ, ἀ-
πήντησα (ἔξι αὐτῶν).—Ἐγεις δέν ἐπους;—Ἐγὼ (ἔξι αὐτῶν) τρεῖς.—Λέγεται
ἢ λέγουσιν δέιται ὁ βασιλεὺς ἀπέρχεται εἰς Περιάνιαν.—Δὲν νικᾷ τις τὸ κακὸν
εἰκῇ φεύγων αὐτό.—Φυλάττεται τις ἄνευ τύψεως συνειδήσεως δ, τι ἀπέκτησεν
ἄνευ ἐγκλήματος;—*Εάν τις θέλῃ νὰ ζῃ ἥσυχος εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, πρέπει
ν ἀπορεύηται τοὺς κακούς.—Κανεὶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν εἶναι τόσον εὐτυχῆς
ὅστις ὑμεῖς.—Εἴναι τις (personne) τάσσον τολμηρός;—Κακολογοῦσιν (ils médisent)
ἄλληγρους αἱ ἄνθρωποι οὗτοι.—Ἀνέγνωσι τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὁδύσσειαν, ἀμφό-
τεραι μὲν κατέθελεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.—CHAPITRE V.

Δ' *De l'accord du verbe avec son sujet.*

119.—Τὸ δῆμος συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου του κατ' ἀριθμὸν πρόσωπον.—"Οταν τὸ ὑποκείμενον σύγκηται ἐκ δύο ἢ πλειόνων οὐσιαστικῶν ἢ ἀντωνυμιῶν τὸ δῆμος τίθεται εἰς πλήθη ντικὸν ἀριθμὸν, συμφωνεῖ δὲ κατὰ πρόσωπον μὲ τὸ ἐπικρατέστερον, ὡς lui et elle viendront à la campagne avec moi οὗτος καὶ αὕτη θὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν ἔξοχὴν μετ' ἐμοῦ κλπ.

120.—Ἐξαιρέσεις. ά) "Οταν τὰ ὑποκείμενα τοῦ δῆμοτος; ἦναι συνώνυμος οὐσιαστικὸς, τὸ δῆμος συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν μὲ τὸ τελευταῖον, ὡς son courage, son intrépidité étonne les plus braves τὸ θέρρος, τὸ ἀτρόμητον αὐτοῦ ἐκπλήσσει τοὺς ἀνδρειοτέρους. κλπ.

β') "Οταν τὰ ὑποκείμενα συνδέωνται διὰ τοῦ δικτυωτικοῦ συνδέσμου ου, ἐπίσης τὸ δῆμος συμφωνεῖ μὲ τὸ τελευταῖον, ὡς la faiblesse ou l'inexpérience nous fait commettre bien des fautes ἢ ἀδυναμία ἢ ἢ ἀπειρία μᾶς κάμνει νὰ δικράττωμεν πολλὰ σφάλματα. κλπ.

121.—Σημ. Ἐν τούτοις ἔχει τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδέσμενα διὰ τοῦ συνδέσμου ου ἦναι διαφόρου προσώπου, τὸ δῆμος τίθεται εἰς πλήθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ συμφωνεῖ κατὰ πρόσωπον μὲ τὸ ἐπικρατέστερον, ὡς vous ou moi parlerons δύμες ἢ ἔγδο θέλομεν δικῆσαι.

γ') "Οταν τὰ ὑποκείμενα ἦναι ἀσύνδετα ἐπίσης τὸ δῆμος συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν μὲ τὸ τελευταῖον οὐσιαστικὸν, ὡς ce sacrifice, votre intérêt, votre honneur, Dieu l'exige αὕτη ἡ θυσία, τὸ συμφέρον σου, ἢ τιμή σου, ὁ Θεὸς τὸ ἀπαιτεῖ κλπ.

δ') "Οταν δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συγκεφχλαιῶνται διὰ μέση τῶν λέξεων tout, rien, personne, nul, chacun, aucun κλπ. τὸ δῆμος συμφωνεῖ μὲ τὴν λέξιν ταύτην, ὡς le temps, les biens, la vie, tout est à la patrie δ χρόνος, ἢ περιουσία, ἢ ζωὴ, τὸ πᾶν ἀνήκει εἰς τὴν πατρίδα. κλπ.

έ') "Οταν δύο ὑποκείμενα, οὐσιαστικὰ ἢ ἀντωνυμία, συνδέωνται διὰ ἑνὸς συνδέσμου δικιαστικοῦ, ὡς comme, de même, que κλπ. τὸ δῆμος συμφωνεῖ μὲ τὸ πρῶτον τῶν ὑποκειμένων, ὡς l'enfer, comme le ciel, prouve un Dieu juste et bon δ Ἀδης, ὡς καὶ δ Οὐρανὸς, ἐμφαίνει Θεὸν δίκαιον καὶ ἀγαθόν. κλπ.

122.—**Η άντωνυμιακή ἔκφρασις** Γυν et l'autre à ποιητεῖ ῥῆμα εἰς πληθυντ. ἀριθμὸν, ως l'un et l'autre à ces mots ont levé le poignard καμφότεροι εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις ύψωσαν τὸ ἐγγειρίδιον, κλπ.

123.—**Η άντωνυμιακή ἔκφρασις** ni l'un ni l'autre ή διάρορχος ὑποκείμενος συνίεόμενος διὰ τοῦ συνδέσμου ni à ποιητοῦσιν ἐπίσης τὸ ῥῆμα εἰς πληθ. ἀριθμὸν, ως ni l'un ni l'autre ne sont bons μήδ' οὐ εἰς μήδ' οὐ ἄλλος εἰσὶν ἀγαθοί. κλπ.

124.—**Σημ.** "Οταν δύως ή ὑπὸ τοῦ ῥῆματος ἀγγελλούμενη πρᾶξις δὲν ἔγειται δυνατῶν νὰ γίνῃ τατογράφως ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑποκείμενων, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, ως ni M. le duc, ni M. le cardinal ne sera nommé ambassadeur à St Petersbourg μήπερ οἱ K. δούλοι, μήτε οἱ K. καρδινάλιοι οὐδὲ διορισθῆσθαι εἰς Πιετρούπολιν. κλπ.

125.—**Μετὰ δύο ή πλείον καπαρέμφαται συγκεφαλιούμενον διὰ τοῦ εσ, τὸ ῥῆμα ἔτει τίθεται κατ'** ἐνικὸν ἀριθμὸν, ἐὰν δὲν ἔπιτει τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον ῥῆματος, ὅτε ἡ χρῆσις τοῦ πληθυντ. εἶναι ὑποχρεωτική, ως boire, manger, dormir c'est toute son occupation πίνειν, τρώγειν, κοιμᾶσθαι τοῦτο ἐστι πᾶσαν ή αὐτοῦ ἐναγγέλνησις. Boire, jouer, négliger ses devoirs ce sont des vices πίνειν, πατέειν, παρκυμελεῖν τὰ ἔχυτοι καθήκοντά εἰσιν κακά. κλπ.

126.—**Οταν προηγήται περιληπτικὸν δυναμα ἀδριστον, ως une foule, un grand nombre, une infinité etc, τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ κατ'** ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ δοποῖον συνάπτεται μὲ τὸ περιληπτικὸν, ως la plupart des hommes ne s'en soucient pas οἱ πλειστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν μεριμνῶσι περὶ τούτου κλπ.

127.—**Οταν δὲ προηγήται ἐνκρύπτον περιληπτικὸν, ως la totalité, la pluralité, l'armée κλπ. τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ κατ'** ἀριθμὸν μὲ τὸ περιληπτικὸν καὶ σχι μὲ τὸ συναπτόμενον αὐτῷ οὐσιαστικὸν, ως la troupe des veleurs s'est introduite τὸ πληθυς τῶν ληστῶν εἰσέβαλε κλπ.—**Η**ξαρεῖται τὸ la plupart, ὅπερ ἀποτελεῖ πάντοτε πληθυντικὸν ῥῆμα. Καὶ μετὰ τῶν ποσοτικῶν ἐπιρρημάτων τίθεται ῥῆμα πληθ. ἀριθμοῦ.

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΗΜΗΝΤΟΝ

Il sujet du verbe.

"Τις καὶ αὐτὸς τρέχεται.—Σὺ καὶ οὐδεὶς λέπεται.—Π φίμη, η δεῖξ αὐτοῦ ηγανίσθη.—Τὸ συμφέρον, η τιμὴ, ο Θεός επιτάσσει δύον τὴν ου-

σίαν ταῦτην. — Τὸ σικερίου, ἡ τιμὴ καὶ ὁ Θεὸς ἐπιτάττοσιν ὑμῖν τὴν θυσίαν ταῦτην. — Μήτε παρεκλήσεις, μήτε ἀπειλαι, μήτε ὑποτρέψεις, τίποτε δὲν τὸν ξπεισε. — Ο Γεώργιος ἡ ἡ Κωνσταντίνος θὲν ἔλογο μαζῆ μου. — Η ξύδεια ἡ ὁ φόβος ὃν πῆρεν αὐτίκα τοῦ παραπτώματός του. — Μήτε ἄλλος εἶναι δῆ μαργος² Αθηνῶν. — Ο ὅγλος θρηπησεν ἡ θρηπησαν (Bossuet) κατὰ τὴς Δημαρχίας — Τὸ πλῆθος τῶν μαζητῶν ἐπέφερε τὴν σύγκλισιν ἐν τῇ τάξει. — Πλήθος μαζητῶν θανατο εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ γυμνασίου. — Ηλήθος ἀνθρώπων πιστεύουσιν εἰς τὴν πρόδηλην ταῦτην. — Ο ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν ἡτο μέγας. — Οι πλεῖστοι τῶν φίλων σου εἴπον ὅτι ἔχεις ἀδεικν. — Μόλις οἱ στρατοί μας ἐνεργοῦσιν στησαν. — Ήντοτε ὁ διδάσκαλός σου παραπονεῖται διὰ τὴν δυνητικαν σου. — "Ισως ὁ πατέρος των, μᾶς πέμψῃ διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτροπολίου τὰ χρήματα τὰ δόποια ὃφειλομεν εἰς τὸν ἥπιτην μας. — Τούλικιστον ὁ πατέρος μας δὲν ἔλειψε νὰ ἔνεργησθε ὁ, τι δέσν.

B'. Du complément des verbes.

128. — Τὸ ἀντικείμενον εἴτε direct ἀπρόθετον, εἴτε indirect ἐμπρόθετον, τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, ὡς j'aime mon père ἀγαπῶ τὸν πατέρα μου. J'ai donné mon livre à Georges ἔδωκε τὸ βιβλίον μου εἰς τὸν Γεώργιον. κλπ.

129. — Μετὰ τῶν λέξεων δμως quel, que de, combien de προτάσσεται, ὡς nous ne savons quelle sorte de petite intelligence Dieu a donnée aux bêtes δὲν γνωρίζομεν ποιῶν εἰδῶν περιωρισμένης νοημοσύνης ὁ Θεὸς ἔδωκε τοῖς ζώοις. Que de vertus en vous un seul vice a détruites! Ήσας ἐν ὑμῖν ἀρετὰς μία μόνη κακή πατέστρεψε! Je sais combien de disputes j'ai essuyées ηξεύρω πότας ὑπέστην ἔριδκς. κλπ.

130. — Τὰ ἔνεργητικὰ ῥήματα ἔχουσιν ἄλλοτε μὲν complément direct, ἄλλοτε complément indirect καὶ ἄλλοτε ἀμφότερα, ὡς je vois l'homme blépω τὸν ἀνθρώπον. Il a commandé l'attaque à ses troupes διέταξε τοῖς στρατοῖς του τὴν προσελήνην. κλπ.

131. — Δέος ῥήματα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸν ἀντίκειμενον ἐφ' ὅσον συντάσσονται τῷ αὐτῷ πτώσει, ὡς j'aime et je respecte Dieu ἀγαπῶ καὶ σέβομαι τὸν Θεόν κλπ. Ἐχω στον τῶν ῥημάτων συντάξσονται ἄλλη πτώσει τὸ ἀντικείμενον ἐπικνηλαμένεται εἴτε αὐτὸν καθ' ἔκυπο εἴτε δι' ἀντωνυμίας, ὡς j'aime Dieu et je lui offre mon cœur ἀγαπῶ τὸν Θεόν καὶ προσφέρω αὐτῷ τὴν καρδίκην μου. Καὶ ὅχι: j'aime et j'offre à Dieu mon cœur.

132.—Ἐπίσης τὰ ἀντικείμενα ἐπαναλαμβάνονται ἐφ' ὅσον τὰ
ρήματα συντάσσονται διαφέρει προθέσει, ὡς beaucoup de vais-
seaux entrent dans ce port et en sortent πολλὰ πλοῖα εἰσέρ-
χονται εἰς τὸν λιμένα τοῦτον αὐτὶ ἔξερχονται ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ὅχι
entrent et sortent de ce port καπ.

133.—Τὰ παθητικὰ ρήματα ἔχουσι πάντοτε complément in-
direct ἐκρρεζόμενον διὰ τῶν προθέσεων δὲ par. Μεταγειρίζόμεθα
τὴν δὲ ὅταν πρόκηται περὶ αἰτιθῆματος, πάθους ἢ ἐν γένει: ήθικῆς
τινος ἐνεργείας, ὡς Ἰθονᾶτε homme est estimé de tout le
monde διά τούτος ἐκτιμάται περὶ πάντων καπ. Καὶ τὴν παρ ὅταν
πρόκηται περὶ ἐνεργείας σωματικῆς ἢ νοερῆς, διὰ διάταξην σημείων
ἐκδηλουμένης, ὡς une grande partie de la terre a été conquise
par les Romains μέγα τῆς γῆς μέρος κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Ῥω-
μαίων καπ.

134.—Τὰ οὐδέτερα ρήματα ἔχουσι πάντοτε complément in-
direct ἐκρρεζόμενον διὰ τῆς διὰ τῆς à προθέσεως, ὡς νuire
à son prochain βλέπτει τὸν πλησίον. Médire de son prochain
κακολογεῖ τὸν πλησίον καπ. Ἐπειδὲ δὲ τῶν δύο τούτων προθέσεων
τὸ complément indirect ἐφράζεται καὶ διὰ διαρρόων ἄλλων προ-
θέσεων, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ρήματος ἀγγελομένην προσέξιν, δις
tomber dans πίπτειν ἐν... Régner sur βρασιλεύειν ἐπὶ... καπ.

135.—Τὰ αὐτοποιῆτα ρήματα ἔχουσιν ἐπίσης δύο συντακτικάς,
μίαν πρὸ αὐτῶν, τὴν ἀντωνυμίαν, καὶ μίαν μετ' αὐτὰ, τὸ ὄνομα,
τὸ διοῖον δύναται καὶ γὰρ διογοῆται. Καὶ εἰ μὲν τὸ διολοχεῖν
complément indirect ἡ ἀντωνυμία εἶναι complément direct, εἰ
δὲ τὸ ὄνομα εἶναι complément direct ἡ ἀντωνυμία εἶναι complé-
ment indirect, ὡς je m'écarte du chemin de la vertu απο-
ρριψόμενοι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς. Je me reproche cette omission
ἐπιπλήττω ἐμψυχοῦν διὰ τὴν παράλειψιν ταύτην καπ. (¹).

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

DU sujet et du complément.

Οἱ Πάτρος ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου.—"Εργομαζεῖς ἀπὸ τῶν περίπετων καὶ
ὑπάγω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.—Ἄρτος καὶ δόσις μοὶ ἀρκοῦσιν.—"Η δργὴ¹
καὶ ἡ ἀσυνεσία πολλοῖς ἐπιέλεσσαν.—Τὸ ἄδολον, ἡ ἀπλάτης αὗται (sa can-

(1) Τὸ διπλὸν μεριστικὸν ξερθεν δι, de la, des ταυτισμῶν ξεινώμενων
εἶναι direct.

deur, sa simplicité) τὸν καὶ αὐτὸν ἡ πολλάκις παίγνιον τῶν κακῶν.—'Πνεύματος καὶ ἡ ἀπειρία ὁ παθόλος σαν (exposer) οἷμας εἰς πολλὰ σφύλματα.—'Εγώ καὶ σὺ θέλω μὲν ποτε (un jour) εἶσθαι εἰδυγέστεροι.—Εἰς μάτην παρακαλεῖται.—'Η εἰδυγήσας ήταν δυστυχία τοῦ λαοῦ θέλει προκύψει εἰς τοῦ παρόντος πολέμου.—Σὺ ήταν καὶ γιγαντός δίκαιον.—Οὔτε έγώ οὔτε σὺ ήταν φύσις εἰς τοιαύτας ἐκιστολέξεις.—Πατρίς, τιμὴ, Θεός τὸ διατάξας εἰς.—Παρακλήσεις, χορήγηστα, ἀπειλαῖ τίποτε δὲν τὸν ἔπεισεν.—'Ο θύντος ως καὶ ή γέννησις εἰναῖς μυστήριον τῆς φύσεως.—'Ο φίλος σου ως καὶ διδελφός σου ἔλαβε εἰς βραχεῖον εἰς τὰς ἑξετάσεις.—'Ο εἰς καὶ διόλλος ἔφθασαν ἔγκαιρος—Οὔτε σὺ οὔτε διόλλος σου θέλειτε λάβεις τοῦτο τὸ βιβλίον.—Οὔτε διόλλος οὔτε διόλλος θέλει εἰς λακεῖθεν θήμαρχος Ηατρῶν.—'Αναγινώσκειν, μελετᾶν καὶ συγγράψειν εἰς σὲ διὸ αὐτὸν ἡ τερπνοτέρχα ἀπαγγόλησις.—Πίνειν, πιλίζειν, διαταρεδάζειν εἰς σὲν ἐλαττώματα ἐξευτελίζοντα τὸν ἄνθρωπον.—'Ολίγος; ἀριθμὸς στρατιωτῶν ήταν εἰς πρόσθιαν νίκην.—Πολλοί; ἄνθρωποι; ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐπιστήμην, διλίγοις δὲ ἀποκτῶσιν αὐτὴν.—Τὸ πλήθος τῶν ληστῶν ἡρόημά σε τὴν ἐπαρχίαν ταῦτην.—Πλήθος ληστῶν ἡρόημά σαν τὰ περίγωρα.—Οἱ πλειστοί (la plupart) τῶν ἀνθρώπων παρακμελοῦσι τὴν ὕγειάν των.—Πολλοί (beaucoup de) ἄνθρωποι παρευρέθησαν εἰς τὴν δυσάρεσταν ταύτην σκηνὴν.—'Η ἀργία ως καὶ διόλλος κύπος βλάπτει (nuit à) τὴν ὕγειάν την.
—'Ο βασιλεὺς ἐκεῖνος ἔδει σίλευσεν εἰπεῖ γενναιός θύνους.—'Ο καλός πολίτης οὐ παντούς εἰς τοὺς νόμους.—Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς γονεῖς ἡμῶν.—Λίγης εἰς τὸν πατέρα τοῦς.—Πόσες (que de) ἀρετάς κατέστρεψεν ἐν μόνον διλάτωμα.—Πόσις (combien de) ἄνθρωποι εἰς διόλη σαν εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην.—'Ο ἐπιμελής μυθητής ἡ γαπάται διὸ τὸν διαμασκέλων του.—'Η τυπογραφία ἡ φευρέθη θέλει τοῦ Γουτουμδεργίου.—Πρέπει νὰ περιφρονῇ τις τὰς φύδιουργίας τῶν κακῶν.

F'. De l'emlois des temps du conditionnel.

136.—'Ο conditionnel présent μεταφράζεται εἰς τὴν σημειώνην ἑλλην. γλωτσαν διὸ τοῦ ή θέλον καὶ τοῦ ἐνεστῶτος ή τοῦ ἀριστοῦ τῆς ὑποτακτικῆς, ή διὸ τοῦ θάλαττας καὶ τοῦ παρατακτικοῦ τῆς ὀριστικῆς. Σημείνει δὲ τὴν κατάρκειν εἴσηρτημένην εἰς ὑποθέσεως, δηλ. διτε πρᾶξεις τις ήθελε λάβει γλώσσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀγνοήσεων η ἐγένετο ἀλλοτι.

137.—'Απαιτεῖ συγκέντια δύο καῦλα, εἰς ὅν τὸ ἐν ἔχει τὸν ὑποθετικὸν καὶ τὸ ἔτερον τὸν παρατακτικὸν προηγουμένου τοῦ si, ως nous gouterions de bien des jouissances, si nous savions faire un bon usage du temps ηθέλομεν ἀπολαύσει πολλῶν ἀγαλλιάσεων ἀνέγνωρθομεν νὰ κάψωμεν καῦλην γρῆσιν τοῦ γρόνου καπ.

138.—Μεταγειερίζονται οἱ Γάλλοι τὸν conditionnel présent καὶ ἔνει τοῦ δρου τοῦ ἐκφράζομένου διὰ τοῦ si καὶ τοῦ παρατακτικοῦ, καὶ τότε ήμετ; μεταφράζομεν αὐτὸν διὰ παρατακτικοῦ τῆς δριστ. εἰς εγγνοιαν προθετικὴν, ὥς j'aimerais

que l'on travaillât à former le cœur et l'esprit de la jeunesse έπιθυμουν νὰ ἐργαζόμεθα πρὸς μόρφωσιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοὸς τῶν νέων αλπ. (1)

139.—Ἐπὶ ἐρωτήσεως μεταχειρίζονται τὸν conditionnel présent ἀντὶ τοῦ ἔνεστῶς; τῆς ὄριστικῆς ὅπου ἡμεῖς συνειθίζομεν νὰ προτέττωμεν τὸ δὲ ράγε ἢ τὸ μή πως, ὡς πούριε εὐνοῦς me croire coupable? ἀρχ γε μὲ νομίζετε ἔνοχον; αλπ.

140.—Ἐπίσης ἐπὶ ἐρωτήσεως μεταχειρίζονται τὸν conditionnel présent ἀντὶ τοῦ μέλλοντος; ὅταν ὑπάρχῃ δισταγμὸς ἢ ἀμφιβολία καὶ τότε μεταρράξομεν αὐτὸν διὰ τοῦ νὰ, ὡς pourquoi viendrai-s-j-e sans raison? διατί νὰ ἔλθω ἀνευ λόγου; αλπ.

141.—Ο conditionnel passé ταῦτίζεται παρ' ἡμῖν μὲ τὸν προηγούμενον, μεταρράξεται δηλ. καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, τίθεται δὲ παρὰ Γάλλοις, ὅταν δὲ λόγος ἔναι περὶ παρελθόντος.

142.—Απαιτεῖ καὶ οὗτος δύο κῶλα, ἐξ ὃν τὸ ἐν ἔχει τὸν ὑποθετικὸν κοὶ τὸ ἔτερον τὸν ὑπερσυντελικὸν προηγουμένου τοῦ σι, ὡς s'il avait eu de l'argent il vous en aurait donné ἢ εἶχε χρήματα θὰ σᾶς ἔδιδε. αλπ.

143.—Ο conditionnel passé δὲ τὴν μορφὴν je usse e u αλπ. δύναται νὰ τεθῇ ἀντὶ τοῦ conditionnel τῆς ἀ. μορφῆς, ἀλλὰ τότε δὲ si ἐκφέρεται διὰ τοῦ ιδίου χρόνου^o λέγε λοιπὸν ἀδιαφόρως il n'eût pas mis au monde son ouvrage, s'il n'eût pas cru qu'il pût être utile δὲν θὰ ἔδημοςί τοι ἔργον του, ἀν δὲν ἔπιστενεν ὅτι ἦδύνατο νὰ ἔγινε φέλιμον, μὴ λέγε δημος: il n'aurait pas mis au jour son ouvrage, s'il n'eût pas cru etc. ἢ il n'eut pas mis au jour son ouvrage, s' il n'avait pas cru etc. (2).

(1) Τοῦτα συμβάνει συνήθως εἰς τὰ δήματα τὰ θελήσεως, ἐπιθυμίας καὶ τὰ τοπεῖται σημαντικά.

(2) Ἐν αἷς περιπτώσεσι μεταχειρίζονται τὸν conditionnel présent § 138—140 ἄνευ τοῦ δροῦ τοῦ ἐκφράζομένου διὰ τοῦ si, μεταχειρίζονται καὶ τὸν conditionnel passé ὅταν πρόκηται περὶ παρωχημένης πράξεως — Τὸ δὲ καὶ νὰ ἀκαλέψῃ τῆς γλώσσης μας οἱ Γάλλοι ἐκφέρουσι διὰ δύο ταῦτογράμμων conditionnels χωριζομένων δὲ τοῦ τοῦ que, ὡς καὶ νὰ μὲ προσκαλέσῃς δὲν θὰ ξέλω τα m', inviterais que je ne viendrais pas, καὶ νὰ μὲ ἔγραψῃς δὲν θὰ σ' ἐπερίμενον tu m'aurais écrit que je ne t'aurais pas attendu ἢ tu m'eusses écrit que je ne t'eusses pas attendu.

De l'emploi des temps du conditionnel.

"Ηθελον ἀναγνώσει ἐάν εἶχον βιβλίον.—Ηθέλομεν ἀπολαύσει πολλάς ἡ-
δονάς ἐάν ἔγνωριζόμεν νὰ κάμωμεν καλήν χρήσιν τοῦ χρόνου.—Ἐπιθύμουν
νὲ καταγίνησαι εἰς τὸ νὰ προσκτῆσῃς τὴν ἀγάπην τῶν γονέων καὶ τῶν διδα-
σκάλων σου.—Αὗτη ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ κυριωτέρα ἀπασχόλησίς σου.—Ἄρα
γε δύνασται νὰ νομίσῃς τὸν οὐρόν σου ἔνοχον;—Μήπως ἀγνοεῖς σε εἴπεν ὁ ἀ-
δελφός σους εἰς τὸν πατέρα μου καὶ εἰς τὸν θείον μου;—Διατί νὰ μὴ παισθῶ,
ἐνῷ οὐδὲν συμφέρον ἔχω εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην;—Ηρός τίνα σκοπὸν (dans
quel but) νὰ ὑπάγηνται τὸν ἰδῆ;—Καὶ ἂν τὸ ηθελον δεν θέλεις ήδυνάμην νὰ τὸ πρά-
ξω.—Καὶ ἂν ἔλογο ὁ πατήρ μου δὲν θέλεις ήδυνηθῶ νὰ μείνω ἀπέψεις εἰς τὴν οἰκίαν
μου.—Νὰ μοὶ τὸ γράψῃ εἰς ἐκάστην του ἐπιστολὴν, πάλιν δὲ, θὰ τὸ πιστεύ-
σω.—"Ηθελον νὰ ἡξεύρω διατί δὲν δύναμαι νὰ ὅμιλήσω τέσσον καλὰ ὅσον ὑ-
μεῖς;—"Ηθέλατε ὅμιλεις τόσον καλὰ, ὅσον ἔγω, ἀν δὲν ἥσθε τέσσον δειλός;—
"Αν εἴχετε μελετήσει καλήτερον τὰ μαθήματά σας, δὲν θέλεις εἰς τὴν ὄμι-
λητε;—Δέν θέλεις τέσσον δειλός ὅσον τώρα, ἀν ἥσθε βέθσαις δτο δὲν κάμη-
τα λάθη.—Δύνασθε νὰ μοὶ κάμητε μίαν γάριν;—Θέλεις ὁ πορεύεσθαις πολὺ,
ἀν ἥνελετε νὰ μοὶ κάμητε αὐτήν τὴν γάριν;—Θέλεις τὴν ἐκκριμον ἐξ ὅλης φυγῆς
ἀν ἡδυνάμην;—Θέλετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν ἀδελφόν σας ἀν ἦναι εὐχαριστη-
μένος μὲ τὰ χρήματα τὰ ίποτα τῷ ἔστειλα;—Ο ἀρτος οῦτος θὰ ἔρθεται
δὲν ἐπείνων πολύ.—Διατί (à quel propos) νὰ γράψῃ καίνα μὴν ὑπάγη ὁ ίδιος;
νὰ τὸν ἰδῆ;—Διατί νὰ ρωτῶ κακό; ἐνῷ οὐδὲν συμφέρον εἶχον εἰς τὴν ἐπιγέ-
ρησιν;

Δ'. De l'emploi du subjonctif.

144.—Μεταχειρίζομεθ κατὰ τὴν ὑποτακτικὴν) Μετὰ φήματα ἀμφο-
βολίας, θελήσεως, φόβου, ἀρνήσεως καὶ τῶν τοιούτων σημαντικά, ως:
je veux   θέλω } que vous fassiez votre devoir etc.
j'exige   ἀπαιτῶ } νὰ κάμητε τὸ πεθαίνειν σας κλπ.
je désire   ἐπιθυμῶ } νὰ κάμητε τὸ πεθαίνειν σας κλπ.

145.—Ε') "Οταν ἡ κυρίκ φράσαις ἐξ ἡς ἔξαρτᾶται τὸ δεύτερον
βῆμα ἢνκα ἀρνητικὴ ἢ ἐρωτηματικὴ, ως: je ne crois pas
qu'il parte δὲν πιστεύω ν' ἀναγωρήσῃ. Croyez-vous qu'il
soit votre ami? Νομίζετε δτο: εἶναι φίλος σας; κλπ.

146.—Ἐξαίρεσις. Αντὶ τῆς ὑποτακτικῆς μεταχειρίζομεθ τὴν
δριστικὴν δταν ἡ ἀρνητικὴ ἢ ἡ ἐρωτητικὴ δὲν σημαίνωσι δισταγμὸν
ἄλλ' ἀπεννυτίκα δικτεθεῖσιν ἐμφαντικότερον ὡς:

· · · · · . . . . . Madame, o u b l i e z - v o u s,
Que Thésée est mon père, et qu'il est votre époux?
· · · · · . . . . . Κυρίκ, λητημονεῖτε

ὅτι δὲ Θησεὺς εἶναι πατήρ μου καὶ σύζυγός σου;
Je ne vous nierai point, Seigneur, que ses soupirs
Me ont daigné quelquefois expliqué ses désirs

Δέν ἀποκρύπτω, Βασιλεῦ, ὅτι οἱ στενχυμοί τας
Ἐνίστε τῇδε ταν νὰ μοι ἐξηγήσωσι τοὺς πόθους τας.

147.—γ') Μετὰ τὰ ἀπρόσωπα ή ἀπροσώπως ἐκλαμβάνουμενα
ρήματα, ώς:

Il semble	φάίνεται	
Il convient	ἀρμόζει	
Il faut	δεῖται	
Il est juste	εἶναι δίκαιον	
Il est fâcheux	εἶναι δύστέρετον	

148.—Ἐξίρεστις. Μεταχειρίζομεθα τὴν δριστικὴν μετὰ τὸ τρι-
τοπρόσωπον il semble συνοδεύουμενον ὑπὸ ἐμπροθέτου προσωπι-
κοῦ προσδιορισμοῦ, καὶ μετὰ τὰ τριτοπρόσωπα il y a, il est sûr, il
est certain, il est vrai καὶ μεθ' οἰονδήποτε ἄλλο ἐμρκίνον τὸ
βέβηκιον, ώ; il me semble que vous avez raison καὶ φάίνεται
ὅτι ἔχετε δίκαιον.

Il résulte	προκύπτει	
Il est sûr	εἶναι βέβηκιον	
Il est vrai	εἶναι ἀληθής	

que vous avez étudié etc.

ὅτι ἐμελετήσατε κλπ.

149.—Καὶ ταῦτα ὅμως ἀρνητικῶς ή ἔρωτηματικῶς εἰλημμένα,
ἀπκιτοῦσι μετ' αὐτὰ ὑποτακτικὴν, ώ; i l n'y a rien qui soit
aussi difficile à déduire d'après les documents. Résulte-t-il
que vous avez étudié? Il résulte que vous avez étudié; κλπ.

150.—δ') Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνύμικς: qui, dont, que,
καὶ μετὰ τὸ ἐπίρρημα οὐ, ὅταν προηγήται μίκτην λέξεων seul,
peu, plus, moins, mieux, ώ; je connais peu d'hommes qui
sachent supporter l'adversité ôlénous ἀνθρώπους γνωρίζω δυνα-
μένους νὰ ὑποφέρωσι τὴν δυσμένεικν τῆς τύχης. C'est le moins
honnête homme qu'il y ait εἶναι δὲ τοτον τύμας ἀνθρώπος ἐν
τῷ κόσμῳ. C'est la seule place où vous puissiez aspirer
αὕτη εἶναι ή μόνη θέσις εἰς ἣν δύνατος ν' ἀποβλέψῃς κλπ. (¹).

(1) Τα συγκριτικὰ meilleur, pire καὶ moindre, πιο μέχρι τοῦ ἐ-
πιζηματικοῦ plus, διάχονται ἐπίσης εἰς τὸν προηγούμενον κανόνα, ώ; c'est le
meilleur garant que vous puissiez avoir. C'est la moindre faute qu'
il puisse commettre. C'est le pire homme que je connaîtisse.

151.—ε) Μετὰ τὰς ἀρούστους ἀντωνυμίας quelque, quoi que ce soit, quel que, quelque . . . que, μετὰ τὸν συνδετμὸν que ἐπέγοντας τόπον τοῦ si, καὶ μετὰ πλεκτὴ locution conjonctive, οἷς: ainsi que, pour que, à moins que, en cas que, bien que, de crainte que etc. ω; quelque riches que vous soyiez ἔσονται πλούσιοι καὶ ἀνθεῖ. Quels que soient vos parents οἵ: καὶ ἀνθεῖοι γονεῖς σας. Si vous m'écriviez et que vous désirassiez une réponse ἐκεὶ μοι γράψητε καὶ ἐπιθεμῆτε ἀπάντησιν καὶ π.

152.—γ') Μετὰ τὰς φράσεις de façon que, de sorte que, de manière que, si ce n'est que, sinon que, ὅταν πρόκηται περὶ μέλλοντος, ώς conduisez-vous de manière que vous obtenez l'estime des honnêtes gens φέρθητε διὰ τρόπου ὃστε ν' ἀπολαύσητε τὴν ὑπόληψιν τῶν τιμών ἀνθρώπων. Μεταχειρίζε-
μεθικά διας; διατικήν ἐν πρόκηται περὶ ἐνεστάτως ἡ παρελθόντος,
ώς nous nous conduisons de façon que nous obtenons
l'estime des honnêtes gens φερόμεθι διὰ τρόπου ὃστε ἀπολαυ-
θήσαμεν τὰς ὑπόληψεως, τῶν τιμών ἀνθρώπων κλπ. (1).

E' De l'emploi des temps du subjonctif.

153.—Μετὰ τὸν ἐνεστῶτα ή τὸν μέλλοντα τῆς δριστικῆς μεταχειρίζομεθικ τὸν ἐνεστῶτα ή τὸν ἀδριστὸν τῆς ὑποτάκτικῆς. Τὸν μὲν ἐνεστῶτα ἵνα ἐκρράγωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσιν ή μέλλουσιν, τὸν δ' ἀδριστὸν ἵνα σημάνωμεν τὸ πνευστόδην, ὡς:

je veux θέλω	que vous étudiiez (maintenant ou demain)
je voudrai	νὰ σπουδάσητε ή νὰ σπουδάσατε (τώρα ή αὔριον)
je doute άμφιξέλλω	que vous ayez étudié (alors) etc.
je douterais	ότι: έσπουδάσκατε (τότε) κλπ. (2).

154.—Μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους χρόνους τῇδε δριστικῆς καὶ μετὰ τοὺς τῆς θεοφυσικῆς μεταχειρίζομεθα τὸν παρατητικὸν τὴν

(1) Οἱ ἑνεστῶς; τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βίβλου; savoir λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀρνησιν, καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ α' ἐνεκοβ προσάρπου, ως je ne sache personne qu'on puisse lui comparer, ἀντὶ τοῦ je ne sais personne καὶ π. Ἐνιοτε, κατ' ἀναστροφὴν, ἡ ὑποτακτικὴ προσγεγέται τοῦ ἀρ' οὗ ἔχοτά ται βίβλυτος, ως quelque sages que nous soyons, nous commettons bien des fautes etc.

(2) Ἐν ταῖς αὐτοῖς περιπτώσεσι μεταγένεσίς θεωρεῖται γάρ την προσαττυτικὴν ἀγέλην τοῦ

τὸν ὑπερσυντελικὸν τῇ; ὑποτακτική; Τὸν μὲν παρατακτικὸν ἵνα
ἐκρράχωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν καὶ τὸν ὑπερσυντε-
λικὸν ἵνα σημάνωμεν τὸ παρελθόν, δις:

je doutais	{ } que veus étudiassiez (aujourd'hui ou demain))
je doutai	
j'ai douté	
jeus douté	
j'avais douté	
j'aurai douté	
je douterais	
j'aurais douté	
j'eusse douté	
je doutais	
je doutai	{ } que vous eussiez étudié (alors) etc.
j'ai douté	
jeus douté	
j'avais douté	
j'aurai douté	
je douterais	
j'aurais douté	
j'eusse douté	
je doutais	
je doutai	

ἐνεστῶτος, καὶ τὸν ὑπερσυντελικὸν ἀντὶ τοῦ διρίστου, ἐκν τῇ εἰ; ὑποτακτικὴν
βῆμα ἀκολουθήσῃ ὅποι ὑποθέσιος, δις;

que vous étudiassiez (aujourd'hui ou demain) si l'on ne
je doute { vous y contraignait pas δι τὸν θεόν λέγεται σπουδάσσει (σήμερον ἢ αὔ-
je douterais { ριον) ἀν δὲν σᾶς ἔλεγον.
je doute { que vous eussiez étudié (alors) si l'on ne vous y eût pas contraint
je douterais { δι τὸν θεόν λέγεται σπουδάσσει (τότε) ἀν δὲν σᾶς ἔλεγον κλπ.

(1) Ἀντὶ τοῦ παρατακτικοῦ τῇ; ὑποτακτικῆς μεταχειρίζομεθα τὸν ἐνεστῶτα
τῇ; αὐτῇ; ἐγκλήσιος, διταν θύμωμεν νκ ἐκρράχωμεν ἐνίργειν λαμβάνονταν
γέροντες φιλόσοφοι τινες; τῇ; ἀρχαιότητας ἡγγύων δι τὸν
τούρνε autour du soleil φιλόσοφοι τινες; τῇ; ἀρχαιότητας ἡγγύων δι τὸν
ἡγγή στρίφεται περὶ τὸν ἥλιον κλπ.—Μετὰ τὸν πασσέ indéfini ἀκολουθούμενον
ὅποι μίας τὸν ἐκρράχωμεν αἴσι que, pour que, de crainte que, de peur que, quoi-
que, bien que, μεταχειρίζομεθα τὸν ἐνεστῶτα τῇ; ὑποτακτικῆς ἀντὶ τοῦ παρα-
τακτικοῦ ἵνα ἐκρράχωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν, δις; Dieu nous a
donné la raison αἴσι que nous dis cernions le bien d'avec le mal à Θεός
πα; Εἴδως τὸ λογοτύπον ἓντι διακρίνωμεν τὸ καλὸν διποι τοῦ κακοῦ κλπ.—Μετὰ
τὸν πασσέ indéfini ἀπιτρίπεται καὶ ἡ γρήσις τοῦ δορίστου τῇ; ὑποτακτικῆς ἀντὶ<sup>τοῦ παρατακτικοῦ, δις; a-t-on jamais vu un homme qui ait montré plus de courage? Η; Qui montrât plus de courage? Εἴδι τῇ; ποτε Κυθηρώπον νκ βαλέη πε-
ρισσότερον θάρρος; κλπ.</sup>

ΘΕΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΤΔΟΟΝ.

De l'emploi du subjonctif et de ses temps.

Θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ τι; — Τί θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ; — Θέλω νὰ μᾶς διηγηθῆτε μικρόν τι ἀνέκδοτον. — Ό πατήρ εἶπεν εἰς τὸν οἶνον του ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ζητῇ (demander) καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ περιμένῃ (attendre) νὰ τῷ δώσωσται. — Δὲν μοι δίδουν χωρὶς νὰ ζητήσω. — Εὔχηται ἴνα παρατηρήσῃς ὅτι δὲν ἔχω. — Θέλετε νὰ μᾶς εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν; — Δὲν ἔπρεπεν, ἐλεγεῖ τις, εἰς ἐμπορον, νὰ μοι πωλήστε τόσον ἀκριβά, διέτι εἰμαι φίλος σας. — Ηρέπει, κύριε, ἀπήντησεν ὁ ἔμπορος νὰ κερδίσωμεν τι ἀπὸ τοὺς φίλους, διέτι οἱ ἔγιοι δὲν ἔρχονται εἰς τὸ κατάστημά μας. — Ηρέπει νὰ εἴχετε πολὺ πιεσμό εἰς τὴν νεκυικήν σας ἡλικίαν, ἐλεγεῖ παῖς τις ἐπιταξής, εἰς γέροντα ἀξιωματικὸν παλιμπαύδα. — Ήθελα νὰ γιονίσῃ αὐτοίον, διέτι πάντοτε εἴμαι καλλί ὅτεν ἔγνα κρύο. — Ηρέπει νὰ ἔξελθω, διέτι ὑπεσχύθην νὰ ἥμαι εἰς τῆς ἀδελφῆς μου, εἰς τὰς ἔνδεικα καὶ τέτυρτον. — Θέλετε νὰ μείνητε μεθ' ἡμῖν ἔως οὐδὲνηθῶ νὰ σᾶς συνοδεύσω; — Θὰ γράψω τὴν ἐπιτολήν μου πρὶν φύγῃ ὁ ταχυδρόμος. — Σᾶς σεβλίω τὸ βιβλίον μου ἵνα τὸ ἀναγνωστής. — Μολονότι (bien que) εἰσήσε κακὸς σᾶς ἀγκαπτό. — Δὲν ἥθελοι νὰ ἥμαι εἰς τὴν θέσιν σας ἀν καὶ ἥσθε πλούσιος. — Φούστε μόνον (pourvu que) νὰ ἥσθε φίλος μου. — Φίρεσθε οὕτως (de facon que) ὥστε ἀγαπᾶσθε ὑπὸ πάντων. — Φέρμητε οὕτως ὥστε νὰ ἀγαπᾶσθε ὑπὸ πάντων. — "Αν ὁ φίλος σας ἥτον ἐδῶ καὶ ἥθελε νὰ ἔλθῃ μαζῆ μας. — "Αν μὲν ἡγάπη καὶ ἐπειθύμησι εἰλικρινῶς τὴν εὐτοχίαν μου, θὰ ἔγραψεν ὑπὲρ ἔμοι. — Εἴναι σᾶς γράψῃ ὁ ἀδελφός σας, καὶ ἥσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιτολήν του, σᾶς παρεκκλῶ νὰ μοι τὴν δεῖξητε. — Εἴναι ὁ πλέον παράδοξος ἄνθρωπος ἀρ' ὅτους ποτὲ εἰδον. — Εἰσθε ἡ πλέον ἐπιμελής μαθήτρια ἀρ' ὅτας γνωρίζω. — Εἰσθε οἱ πλέον ἐπιμελεῖς μαθηταὶ ἀρ' ὅτους ποτὲ εἰκον. — Η καλητέρα φρουρά ἔνδει βασιλίως είνα: ἡ ἀγάπη τῶν ὑπηκόων του. — Εἰσθοι ὁ μόνος εἰς ὃν δύναμαι ν' ἀναθίσω τὰς ἐλπίδας μου. — Θὰ νυριφευθῶ γνωστὰ ἥτις μοι ἀρεσκει. — Θὰ λάβω σύζυγον θέστις νὰ μοι ἀρέσκη. — Δεν είστατέ μοι βιβλίον τὸ ὅποιον νὰ μὴ γρειάζησθε. — Εκλέξετε θέσιν ὅπου νὰ ἥσθε ἐν ἀνέστι. — "Οσον λαγύροι καὶ ἀν ἥνατοι εἰς βατιλεῖς, ἀποθνήσκουσιν ὡς καὶ (aussi bien que) οἱ εύτελέστατοι τῶν ὑποκόων των.

ΣΤ'. De l'emploi de l'infiniitif.

155. — Μεταχειρίζομεθα τὴν ἀπαρέμφ. ἀντὶ τῆς ὑποτακτικ., ς) Ἐπὶ ταῦτοπροσωπίκε, ως je veux manger θέλω νὰ φάγω κλπ. θ') "Οταν τὸ ἀντικείμενον direct η indirect τοῦ προηγουμένου ῥήματος ἔντις μοι διεκδίκει. — Θὰ λάβω σύζυγον θέστις νὰ μοι ἀρέσκη. — Δεν είστατέ μοι βιβλίον τὸ ὅποιον νὰ μὴ γρειάζησθε. — Εκλέξετε θέσιν ὅπου νὰ ἥσθε ἐν ἀνέστι. — "Οσον λαγύροι καὶ ἀν ἥνατοι εἰς βατιλεῖς, ἀποθνήσκουσιν ὡς καὶ (aussi bien que) οἱ εύτελέστατοι τῶν ὑποκόων των.

156. — Η ἀπαρέμφατος ἔχει δύο γράνους ἐνεστῶτα καὶ ἀδρούσον, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐκρράζει πρᾶξιν ἐνεστῶσαν η μέλλουσαν, ο δὲ δεύτερος πρᾶξιν παρεκλίθεισαν, ως je compte partir σλέτον καὶ

ν' ἀναγκωρήσω. Je crois l'avoir entendu rire να φέύγει, οτι τὸν ἄκουσαν νὰ γελᾷ κλπ. Je l'ai entendu avoir ri τὸν ἄκουσαν νὰ γελάσῃ κλπ.

157.—Ηρός ἀποφυγὴν πολλῶν de ή à, προτιμῶσι τὴν ὑποτακτικὴν τῆς ἀπαρεμφέτου, δ; le philosophe Aristippe chargea ses compagnons de dire à ses citoyens qu'ils songeassent (ζητεῖ de songer) de bonne heure à se procurer des biens ο φιλόσοφος Ἀρίστιππος ἐπεφύτεις τοὺς συντρόφους του νὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς συμπολίτες του οτι ἔπρεπε νὰ σκεφθῶσιν ἐγκαίρως νὰ προστεθῆσαν ἀγαθὸν κλπ. Καὶ πάλιν πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν que προτικής: νὰ μεταχειρισθῶσιν ἀπαρέμφετον ἀντὶ ὑποτακτικῆς, δ; il faut que je vous dise la vérité, que je vous raconte les détails, que je vous rappelle votre promesse κλπ. Λέγε κάλλιον: il faut que je vous dise la vérité, sans vous faire les détails et que je vous rappelle κλπ. ή δι' ἄλλης τινὸς στροφῆς.

158.—Η ἀπαρέμφετος δύναται νὰ ἔναι ἀντικείμενον ἀλλοι ῥήματος, εἴτε ἄνευ προθέσεως εἴτε μετὰ προθέσεων, ὅν κι εὐχρηστότεροι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰτίν ή ἡ καὶ de.

159.—Δίδομεν ἀλφαρνητικὸν κατάλογον τῶν ῥημάτων τῶν συντασσομένων ἀπαρέμφετῷ ἀπροθέτῳ ή μετὰ τῶν προθέσεων ἡ de οὐχι βέβαια ἵνα ἀποστηθίσῃ κύτον δ μαθητὴς, τοῦθι όπερ ἀδύνατον, ἀλλ ἵνα προσθέγῃ ὅταν ή πεῖρε δὲν τῷ ὑποδεικνύει ποίειν τῶν προθέσεων νὰ μεταχειρισθῇ.

160.—Ἐκ τῶν ῥημάτων τὰ συντασσόμενα ἀπαρέμφετῷ ἄνευ προθέσεως εἰτί τὰ ἔξι. Aimer mieux, aller, compter, croire, daigner, devoir, entendre, espérer, faire, falloir, laisser, s'imaginer, oser, paraître, penser, pouvoir, prétendre, savoir, sembler, sentir, venir (κωριολεκτ.), voir, vouloir, δ; J'ai cru n'avoir au ciel que des grâces à rendre. Daignez m'éconter. Je dois attendre mon ami. Je voudrais partir etc.

161.—Τὰ δὲ συντασσόμενα ἀπαρέμφετῷ μετὰ τῆς προθ. ἡ εἰτί: Aimer, aider, s'abaisser, s'abandonner, aboutir, s'adonner, s'accorder, accoutumer, s'acharner, s'aguerrir, s'amuser, animer, s'animer, s'appliquer, apprendre, apprêter, s'apprêter, aspirer, assigner, assujettir, s'assujettir, s'attacher, attendre, s'attendre, s'augmenter, autoriser, avilir, avoie

balancer, borner, se borner, chercher, se complaire, concourir, condamner, se condamner, consister, conspirer, contribuer, coûter, décider, désapprendre, déterminer, se déterminer, dévouer, disperser, disposer, se disposer, être disposé, se divertir, donner, dresser, employer, encourager, engager, enhardir, s'enhardir, enseigner, s'entendre, s'étudier, s'évertuer, exceller, exciter, s'exciter, exhorter, exposer, s'exposer, former, habituer, s'habituer, hésiter, instruire, intéresser, inviter, être invité, mettre, se mettre, montrer, nécessiter, s'obstiner, avoir peine, pencher, penser, pensévrer, persister, se plaire, prendre plaisir, se plier, se préparer, provoquer, réduire, se réduire, renoncer, répugner, se résigner, réussir, risquer, servir, songer, tarder, tendre, tenir, travailler, viser, vouer, κακ. ὅ; elle aimait à prévenir les injures par sa bonté. Je consens à me perdre, afin de la sauver. Je voulus m'obstiner à vous être fidèle κακ.

162.—Σημ. Ἐκ τῶν ἀγωγέων ἥκτινον τὰ coûter, répugner καὶ tarder άπροσώπως λαμβάνονται ἀπαρεμπότῳ μετὰ τῆς de προθέσεως, ὅ; καὶ τὸ risquer στον ἄντας: οὐδέτερον.

163.—Τὰ δὲ συντασσόμενα ἀπαρεμφότῳ μετὰ τῆς de προθέσεώς εἰναι τὰ ἔξην: S'abstenir, accuser, être accusé, s'accuser,achever, affecter, être affligé, affliger, s'agir (Ζηρόσωπ.) ambitionner, appartenir, s'applaudir, appréhender, avertir, s'aviser, blâmer, briguer, brûler, cesser, charger, se charger, choisir, commander, conjurer, conseiller, se contenter, convenir, avoir coutume, craindre, dédaigner, défendre, délibérer, se dépêcher, se désaccoutumer, déserter, désespérer, se déshabiter, se désister, détourner, différer, dire, discontinuer, disconvenir, se disculper, dispenser, se dispenser, dissuader, douter, se douter, empêcher, s'empêcher, enjoindre, s'enorgueillir, enrager, entreprendre, épargner, assayer, s'étonner, être étonné, éviter, excuser, s'excuser, s'exempter, feindre, féliciter, se féliciter, se flatter, frémir, avoir garde, prendre garde, se garder, gémir, se glorifier, rendre grâce, hasarder, se hâter, avoir honte, imputer, s'indigner, s'ingérer, inspirer, jurer, méditer, se méler, menacer mériter, négliger, nier, ordonner, pardonner, parler, permettre, persuader, ar-

voir peur, se piquer, se plaindre, se faire un plaisir, prescrire, presser, se presser, présumer, promettre, se promettre, proposer, se proposer, protester, punir, être rassasié, être ravi, rebuter, recommander, regretter, avoir regret, se rejouir, se repentir, se reprocher, résoudre, rire, rougir, avoir soin, prendre soin, sommer, soupçonner, se souvenir, suggérer, supplier, être surpris, prendre à tâche, tenter, être tenté, trembler, se trouver, se vanter $\pi\lambda\pi.$ ω; je demande sa tête et crains de l' obtenir. Ils ont désespéré d'avoir mon secret. Je défiais ses yeux de me troubler jamais etc.

164.—Σημ. Τὸ δῆμον παραβάλλει τὴν ἀπόφευξιν, λαμβάνει δὲ τὴν ἀστραπήν τῶν ἀπόδιμων ἀπαρέμπτων συνοδεύεται: οὐποὺς ἀρνήσεται, ως πρενείς γενέσθαι να πάρει την φύσην της αστραπής.

165.—Τὸ δὲ συντκτισμένα ἀπαρέμπτω μετὰ τῆς ἡ de, εἰς τὰ ἔξης: Commencer, consentir, continuer, contraindre, demander, s' efforcer, s' empresser, s' ennuyer, assayer, être forcé, être, forceer, se hasarder, laisser, se lasser, manquer, obliger, s' occuper, s' offrir, oublier, refuser, se résoudre, risquer, solliciter, tâcher, se tuer, venir, ω; il contraignit cinq légions à η de poser les armes. Il nous contraint à η de céder au torrent. Il me force d' aller η à aller $\pi\lambda\pi.$ (1)

166.—Συνεγέστατα εἰς τὴν γαλλικὴν τίθενται δύο ἀπαρέμπτω τὸ ἐν εἴδος μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ τότε τὸ δεύτερον εἶναι ἀντικείμενον τοῦ πρώτου, ως je veux le lui faire savoir. Je n' ose leur permettre d' écrire $\pi\lambda\pi.$ Η χρῆσις δύως τριῶν η πλειόνων ἀπαρέμπτων τοιουτοτρόπως λαμβανομένων κατακρίνεται μὴ λέγει: je crois ρούνοιr aller voir vos parents, ἀλλὰ je crois que je pourrai aller voir $\pi\lambda\pi.$

ΘΕΜΑ ΑΕΚΑΤΩΝ ΕΝΝΑΤΩΝ.

De l' infinitif et du sens infinitif.

Ο Τυρέννος (de Turenne) οδόποτε θύεις ν' ἀγοράσῃ τι ἐπί πιστώσαι ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς, φοβούμενος, Ἐλεγε, μὴ γάτωσι (qu'ils ne perdissent)

(1) Γινεὶ τῶν δῆμάτων τοῖτων, οἷς τὸ commencer, τὸ oublier, τὸ venir, ἀλλάσσοντα πρόστιτον ἀλλάσσουσι καὶ σημασίαν. Βλέπε σιλ. 252 καὶ παρατηρήσεις ἐν τίκτῃ τῆς γραμματικῆς.

μέρα μάρος, ἐν συνέχαινε νὰ φονευθῇ εἰς τὴν μάχην.—Πάντες οἱ ἔργοι γάται (les ouvriers) οὔτινες εἰργάζονται εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰχον διαταγήν νὰ παρουσιάζωσι τοὺς λογαριασμούς των πρὸν ἐκστρατεύσης· ἐπιλαβόντο δὲ ταχτικῶς.—Δὲν θὰ σᾶς σέβωνται, ἀν διν ἀφῆσηται τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους (la mauvaise compagnie) οὓς συνκαντερέρεσθε (fréquenter).—Θὰ σᾶς ἐκθέσω ἀπότελες τὰς δυσκολίας, ἵνα μὴ ἀποθαρρύνθῃται εἰς τὴν ἐπιγείρησίν σας.—Ο σώφρων καὶ συνετός ἀνθρώπως ζῇ οἰκονομικῶς ἐν ὅσῳ εἶναι νέος, διὸ ν' ἀπολαύσῃ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων του ὅταν γηραστῇ.—Φέρεται τὰ γρήματα ταῦτα εἰς τὸν κύριον N. διὰνὰ δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ τὰ γρήματα του.—Δὲν σάξουνείζω, ἕκτος ἄγρυπνοι ὑποσχεύθητε νὰ μοι ἀποδώσητε τὰ γρήματά μου, ὅσον δύνασθε τάχιον.—Ο στρατηγὸς διέταξε τοὺς στρατούς του ν' ἀρχίσωσι τὴν μάχην.—Ἄν καὶ ἔχωσι καλὸν μνημονικὸν τοῦτο δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ μάθωσιν οἱ ανδήποτες γλώσσαν, πρέπει νὰ κάμωσι καλὴν γρῆσιν τῆς κεφίσεως των.—Δὲν θὰ παύσῃς τὰς ἐνογκλῶ (vous importuner), ἔως οὐ μὲ συγγωνήσῃτε.—Θὰ ὑπάγητε εἰς τὸν περίπατον;—Ηηγαίνω, φθάνει νὰ μὲ συντροφεύσῃτε.—Θεῖλω νὰ γράψω εἰς τὸν ἀδελφὸν σας, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸν ἀπαιτούμενον καιρόν.—Νομίζω ὅτι τὸν εἶδον νὰ ἔργηται πρὸς τὸ μέρος τοῦτο.—Ἄφοῦ ἔγραψα τὴν ἐπιστολὴν μου τὴν ἐνεγκείρησα (je l'ai remise) εἰς τὸν ύπηρέτην μου.—Νομίζω ὅτι ἔχω δίκαιον.—Βλέπω τὸν φίλον σας ἐργάμενον (venir) πρὸς ἡμᾶς.—Εἰδοποιῶ τοὺς φίλους μου νὰ λάβωσι τὰ μέτρα των κατὰ τοῦ κακοῦ τούτου ἀνθρώπου.—Ἀποφεύγω (éviter) νὰ σᾶς ὀμιλήσω περὶ τῆς ἀτυχοῦς τεύτης ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.—CHAPITRE VI.

A'. Du participe présent et de l' adjectif verbal.

167.—**Η ἐνεστῶσα μετοχὴ λήγει εἰς ant καὶ εἶναι πάντοτε ἀκλιτος, ὡς le père voyant le danger. La mère voyant le danger. Les enfants voyant le danger etc. Βλέπων, βλέπουσα, βλέποντα κλπ.**

168.—**Η ἐνεστῶσα μετοχὴ διακρίνεται τοῦ ἥρηματικοῦ ἐπιθέτου, λήγοντος ἐπίσης εἰς ant καὶ συμφωνοῦντος κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν, καθότι ἡ μὲν ἐνεστῶσα μετοχὴ ἐκρράκτει ἐνέργειαν καὶ ἔχει ἀντικείμενον ἐκρράκτειμενον ἢ συνυπακούμενον, τὸ δὲ ἥρηματικὸν ἐπιθέτον σημαίνει ιδιότητα ἢ ποιότητα καὶ δὲν ἔχει ἀντικείμενον ὡς j'admire cette mère caressant son fils θυμούς τὴν μητέρα ταύτην θωπεύουσαν τὸν οὐρόν της. La pensée dominante de ce discours ἡ προεξάρχουσα σκέψης αὐτοῦ τοῦ λόγου.**

169.—**Η εἰς ant λήγουσα λέξις, ὅταν ἔχῃ ἐμπρόθετον ἀντι-**

κατέμενον, εἶναι μὲν ἐνεστῶσι μετοχὴ ἐὰν ἐκρράγῃ τὴν ἐνέργειαν, ἥηματικὸν δ' ἐπιθετὸν ἐὰν ἐκρράγῃ τὰν κατάστασιν, ὡς la rosée dégouttant (qui dégoutte ήτις ἀποστάζει) des feuilles. Feuilles dégouttantes (qui sont dégouttantes ἄτινά εἰσι κατάρρευτα) de rosée etc.

170.—Ἡ εἰς αὐτὸν ἀνήγουσα λέξις εἶναι πάντοτε ἐνεστῶσι μετοχὴ. ἀ) "Οταν ἐκλαμβάνηται ἀρνητικῶς, ως des écoliers n'e travaille pas μαζίταξι μὴ ἐργαζόμενοι κατάπλ. 6)" "Οταν ἡγῆται αὐτοῦ ἡ πρόθετις εἴη, οἵτις ἐνίστε υπακούεται, ως ils sont tombés en courant ἔπεισαν τρέχοντες κλπ.

171.—Ἡ ἐνεστῶσι μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς εἰς καλεῖται γέροντις καὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ ταῦτοπροσωπίκας.

172.—Αἱ ἐνεστῶσι μετοχὴ τῶν ἥημάτων αὐτοὶ καὶ ἔτε, αγανάκτητοι καὶ ἔτητοι, οὐδέποτε μεταπίπτουσιν εἰς ἐπιθετικὴν σημασίαν.

ΘΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

Eu participe présent et de l'adjectif verbal.

Ἄκούεις τοὺς ὄρφεις, φυντάζεται ὅτι τοὺς βλέπει ἔρποντας περὶ αὐτὸν καὶ ἐπικαλεῖται βοήθειαν.—Πάντες οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ταπεινοί καὶ χαμερπεῖς (rampants).—Κατέλαβον αὐτὴν γελῶσαν καὶ συνομιλοῦσαν μετά τενος φίλης τῆς.—Ζωηροτάτην μοι ἔκκαιε περιγραψάν τῶν τερπνῶν (riants) ἐκείνων τέπων.—Οὐδέν τοῦ ὕφους αὐτῶν ταπεινότερον (rampant).—Ἄκούετε τοὺς ἐγγύρους κεραυνοθολοῦστας τοὺς προμαχῶνας;—Ο Ζεὺς διὰ τῆς κεραυνοθολοῦσσας αὐτοῦ γειθεὶς . . .—Ἐπρογόρωσαν ἀπειλοῦστες τὸν σχλον.—Προέβησαν ἀπειλητικοί καὶ μανιωδοίς.—Ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς εἶναι πολὺ λυπηρὰ, θελούσιν τὴν ἐπανυιάσει ἀλλοτε.—Ταῦτα τὰ ἐπιγειρόμενα διεπειδόζοντα (tranchant) πᾶσαν δυσκολίαν, ἥρεσαν εἰς πάντας.—Οἱ διεπειδαστικοὶ ή οἱ ἀπότομοι οὗτοι λόγοι εἰς οὐδένα ἥρεσαν.—Τὸν προτεκύνησαν κλίνοντες τὸ σῶμα μέχρις ἐδάφους.—Διεδάσκεται τις ἀναγνώσκων καλὰ βιβλία.—Σκέπτεται ἀναγνώσκων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.—Λέγει μοι περιπατῶν, διὰ περιεργα εἰδεῖς εἰς τὰς τόπους οὓς ἐπεσκέψης.—Ἐξεργάζενος ἀπήντητα τὸν φίλον σου καὶ τῷ ὠμοίλητοι περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ σου.—Λέγων ταῦτα ἐξῆλθε διὰ τρόπου δόλως ἀποθημένος.—Εἴδοι τὸν ἀδελφὸν σας ἐξεργάζενον τῆς οἰκίας του.—Περιπατῶν τὸν ἀπήντητον.—Τὸν ἀπήντητον περιπατοῦντα.—Συναντήσας τὸν ἀδελφόν σας εἰς τὸν περίπτωτον, τὸν πυρεκάλεσα νὰ μοι δανείσῃ τὸ ὅποιον ἀνεγίνωσκε βιβλίον.—Γράφας διημύνθην εἰς τὰ γραῦδρομεῖσον.

B'. *Du participe passé et du participe passif.*

173.—Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἐκφερομένη ἄνευ βοήθητικοῦ, συμ-

φωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ προσδιορίζει, ὡς que de remparts détruits, que de villes forcées πόσαι προμηχάνεις καταστροφέντες, πόσαι πόλεις ἀλωθεῖται κλπ.

174.—Εξαιροῦνται αἱ ἔξης παθητικὴ μετοχὴ, αἵτινες μένουσιν ἀμετάβλητοι ὅταν προτάσσωνται τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτῶν: excepté, supposé, passé, approuvé, certifié, vu, attendu, y compris, non compris, ouï, ci-inclus, ci-joint, ως excepté mes amis éξαιρουμένων τῶν φίλων μου. Supposé ces faits n'ont pas été comprises τῶν γεγονότων τούτων. Passé cette heure παρελθούσης τῆς; Θράξ ταύτης. Approuvée l'écriture ci-dessus ἐγκριθείσης τῆς ἀνωτέρω γραφῆς. Où il les conclusions du procureur du roi à propos des événements τῶν συμπερασμάτων τοῦ εἰπαγγελέως κλπ. Θὼ γράψωμεν δημοσίᾳ: mes amis exceptés. Ces faits supposés. Cette heure passée etc.

175.—Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτε συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ἥμικτος, ὡς le fer est émoussé, les bûchers sont éteints ὁ σίδηρος ἥμικτη, αἱ πυρὶ ἐσθέσθησαν. La vertu obscure est souvent méprisee ἡ ἀσημος ἀρετὴ πολλάκις περιφρονεῖται κλπ. Τὸ βοηθητικὸν ἔτε τίθεται ἐνίστε μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μεταβέλλεται τὴν συμφωνίαν αὐτῆς, ὡς portée qu'elle était aux sentiments de l'humanité παραδεδομένη ὡς ἡτον εἰς τὰ τῆς φιλανθρωπίας αἰσθήματα κλπ.

176.—Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ γρόνου τίνος τοῦ βοηθητικοῦ avoir, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ εἰς αἰτιατικὴν πτῶσιν ἀντικειμένου (complément direct), ὅταν τοῦτο προηγήται, καὶ μένει ἀμετάβλητος ὅταν ἔπηται, ὅταν ἐν τῇ προτάσει δὲν ὑπέργῃ τοις οὗτοις ἀντικειμένοις, ἢ ὅταν ἀντικειμένον τῆς προτάσεως ἦνται πλαγίκ πτῶσις δηλ. complément indirect, ως voici la lettre que j'ai reçue iδού ἡ ἐπιστολὴ ἡ ἔλασθον. Où est ta plume?—Je l'ai perdue ποῦ εἶναι τὸ κονδύλιόν σου;—Τὸ ἔχεσθαι. J'ai reçu une lettre ἔλασθον ἐπιστολήν. Nous avons écrit ἐγράψαμεν κτλ.

177.—Τὸ complement direct προτάσσομενον τῆς παθητικῆς μετοχῆς παρίσταται πάντας διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν que, le, la, me, nous, te, vous, se, ἢ δι' οὐσιαστικοῦ, προτάσσομένων τῶν λέξεων quel, que de, combien de, ως quelle mère avons-nous per-

due! Οποίαν μητέρα χάσαμεν! Que de plumes avez-vous achetées ! Ήσας κονδύλια ήγοράσατε ! Combien d'hommes a-t-il trompés ! Ήσους ανθρώπους έζηπάτησε ! κλπ.

178.—Όταν τὸ ῥῆμα ήντι οὐδέτερον ἀμετάβλητον, ἡ παθητικὴ μετοχὴ μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ τῆς φωνῆς ταῦτα ῥήματα δὲν ἔχουσιν ἀντικείμενον εἰς αἰτιατικὴν (complément direct), ὡς les cinq heures que j'ai dormi ici πέντε ώραι ἃς ἐκοιμήθην. Les dix ans qu'il a vécu τὰ δέκα ἔτη ἃ ζῆσε κλπ. (¹).

179.—Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν αὐτοπεθῶς εἰλημμένων ἐνεργητικῶν ῥῆμάτων ἀκολουθεῖ τοὺς αὐτοὺς κανόνας οὓς οὐκὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἡ ὑπὸ τοῦ avoir βοηθουμένη, ὡς ils se sont flattés ἐκοινωνεύσαν. La lettre qu'ils se sont adressée ἡ ἐπιστολὴ ἣν ἀπηγόρισαν ἔκυτος. Nous nous sommes succédé διεδέγθημεν ἀλλήλους κλπ. (βλ. § 176).

180.—Περὶ δικαιίωσεως τῶν προηγουμένων ἀντωνυμιῶν ἐάν δηλ. αὗται ήντι complément direct (αἰτιατικὴ) ἢ complément indirect (δοτικὴ ἢ γενικὴ) βλέπε ὅταν εἴπομεν ἦδη περὶ τούτου εἰς § 233 τοῦ τεχνολογικοῦ.

181.—Τὰ οὐδέτερα ῥήματα αὐτοπεθῶς εἰλημμένα, ἀκολουθοῦσιν ὡς πρὸς τὴν παθητικὴν μετοχὴν τὸν αὐτὸν κανόναν διηκόπηται, ὡς nous nous sommes nui οὐκὶ ὡς nus ἐδλάψκμεν ἀλλήλους κλπ.

182.—Ἐξιροῦνται οἱ παθητικαὶ μετοχαὶ τῶν ἔζης τριῶν ἀντωνυμιῶν ῥῆμάτων, ἔτινα οὐκίτοι εἴς οὐδέτερων, ἀπιτοῦσι τὴν μετοχὴν σύμφωνον οὐτά τὸ γένος; οὐκὶ τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῆς δευτέρους ἀντωνυμίας. Ταῦτά εἰτι: se douter, se prévaloir, s'échapper,

(¹) Η παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικῶν ῥῆμάτων, ἔχουσα πρὸ αὐτῆς ἀντικείμενον πτώσιας αἰτιατικής οὐκὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπεριφράτου, μένει μὲν ἀμετάβλητος ἐάν ἡ αἰτιατικὴ ήντι ἀντικείμενον τοῦ ἀπεριφράτου, ὡς la chanson que j'ai entendu chanter, τὸ ῥῆμα διπερ ἔχουσα φωνήμενον συμφωνεῖ δὲ ἐάν ἡ αἰτιατικὴ αὕτη ηγειτούσῃ ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς, ὡς la dame que j'ai entendue chanter ἡ κορίν ην ἔχουσα φάλλον, επεν. — Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν ῥῆμάτων faire προτασσομένη ἀπεριφράτου μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς nous leur avons fait payer τοὺς ἐκάρπτεν νὺ πληρώσωσα: κλπ. — Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν ῥῆμάτων ἔtre μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς la ville de Londres a été brûlée en 1666 ἡ πόλις τοῦ λονδίνου ἐπορολήθη οὐτά τὸ 1666 κλπ. — Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπορροπῶν ῥῆμάτων μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς les chaleurs qu'il a fait où οὐσ αυτοὶ οὖς ζέχεις κλπ.

ώς nous nous étions doutés de son stratagème υποπτεύσαμεν τὸ στρατήγημά του. Elles se sont prévaluées de notre erreur ἐνισχύθησαν ἐκ τῆς ἀπάντης μαζί. Ils se sont échappés de prison ἐδραπέτευσκαν ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ π.

Γ' *Du participe passif des verbes essentiellement pronominaux.*

183.—*Πήματα φύσει ἀντιτομούμενα λέγονται ἐκεῖνα τὰ ὅποια σχηματίζονται πάντοτε αὐτοπτῶς. Τοικυτέ εἰσι: s'abstenir, se repentir, s'emparer κλπ.*

184.—*Τῶν φύσει ἀντιτομούμενῶν ῥημάτων ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀντικείμενικὴν ἀντιτομούμενην, διότι εἶναι πάντοτε πτώσεως αἰτιατικῆς, ω; nous nous sommes abstenus de toute réflexion ἀπέσχομεν πάσης σκέψεως. Vous vous êtes repenti de votre légèreté μετενοήσατε διὰ τὴν ἐπιπολαιότητά σας. Les troupes se sont empêtrées de la ville où στρατοὶ κατέλαβον τὴν πόλιν καὶ π.*

185.—*Η παθητικὴ μετοχὴ τοῦ φύσει ἀντιτομούμενοῦ ῥήματος s'arroger δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν δευτέρην ἀντιτομούμενην, εκθύτι αὕτη εἶναι πτώσεως δοτικῆς, ω; ils se sont arrogé des droits ἰδιοποιήθησκαν δικαιώματα. Συμφωνεῖ θρωματικῶς, ω; καὶ τὰ τυχαίως ἀντιτομούμενὰ ῥήματα, ἐξην προηγήθησι: άλλο τι ἀντικείμενον πτώσεως αἰτιατικῆς, ως les droits qu'ils se sont arrogées τὰ δικαιώματα ἔτινα ἰδιοποιήθησκαν, ἐνθα ἡ παθητικὴ μετοχὴ arrogés συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀντικείμενον se⁽¹⁾.*

(1) Η παθητικὴ μετοχὴ μένει ἀμετάβλητος ὅταν εἴρεσκηται μεταξὺ δύο que, ως la lettre que j'ai présumé que e vous recevriez. Les embarras que j'ai su que vous aviez etc.—Η παθητικὴ μετοχὴ προηγουμένου τοῦ λε μένει ἀμετάβλητος, ἐξ τὸ ἀντικείμενον λε παραστῆ ὀλόκληρον τὴν πρωτογονάριην πρότεσιν, ως cette lettre est plus intéressante que je ne l'avais cru. L'affaire fut moins sérieuse que je ne l'avais pensé etc. Συμφωνεῖ δὲ ὅταν τὸ ἀντικείμενον λε πρότεστη ὄντης ἡ ἀντιτομούμενη, ως les faits sont tels que vous les avez racontés. La chose est telle que vous l'avez annoncée etc.—Μετὰ τὰς μετοχὰς δῦ, πο, voulo τὸ ἀπαρίμπρατον ἔξυπηκούσται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοιαύτην περίστασιν αἱ μετοχαὶ αὗται μίνοσσιν ἀμερίζλητοι, ως je lui ai rendu tous les services que j'ai dû (έξυπηκούσται lui rendre). C'est dans ce but que j'ai employé toutes les ressources que j'ai pu (έξυπηκούσται employer) etc.

Ἐξαίρεσις. Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ δῆ καὶ νοῦ συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ προηγουμένου ἀντικείμενου εἰς τὰς φράσις ταύτας καὶ τὰς ἀναλόγους αὐτῶν; Il m'a payé les sommes qu'il m'a dues. Il veut fortement les choses qu'il a

ΘΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Μια participe passé et une participe passéif.

Ίδού ή ἡ γενική μοι θυγάτηρ.—Εύρουμεν αὐτοὺς δὲως πεπεισμένους
ὅτι εἴπε τὴν ἀλήθειαν.—Γονάκιες διαπρέπουσαι ἐπλήρουν τὰς αἰλούστας τῆς
οἰκίας του.—Ἐξαιρουμένων τούτων τῶν κυνῶν πάλιν αἱ ἄλλαι ἔγραψυσαν.
—Ὑποτιθεμένης ἀληθοῦς τῆς περιστάσεως ταύτης.—Ἐνοικίας πάσας τὰς
ἰδιοκτησίας του, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς οἰκίας εἰς ἣν κατόχει.—
Παρελθούσης τῆς ὥρας ταύτης ἔκπτωτος Θάλασσα οὐδὲ πλιθή εἰς τὴν οἰκίαν του.—Θάλα
εὑρετε ἔγκλειστον ὃδε ἀντίγρυφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.—Θάλα εὑ-
ρετε ἀντίγρυφον τοῦ συμβολαίου ἔγκλειστον ὃδε.—Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι γεγραμ-
μένη πρὸ πολλοῦ.—Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ ἀδελφός σας ἔχει δίκαιον.—
Ἡ πόλις οἵλει καταστραφῆ—Οι στρατιῶται οὓς εἰγόμεν ιδεῖ ἐπανηλθον
εἰς τὴν πόλιν.—Εἴδομεν πολλούς στρατιώτας.—Ἡ ἐπιστολὴ ἡ οἵη ἔλεος ἦτον
ἔει Ἀθηνῶν.—Ἐλαθον ἐπιστολὴν ἐκ Μεσολογγίου.—Ίδού αἱ ἐπιστολαὶ τὰς
ὅποις ἔλαθον.—Συνεχάρη (féliciter) τὰς ἀδελφάς σας.—Τὰς συνεχάρη ἐπὶ
τῆς ἐπανόδῳ σας.—Τὰ δέκα ἑτη καὶ ἀ ἔζησα εἰς Ηρακλίους ὑπῆρξαν δι' ἐμέ
ἑτη εὐδαιμονικα.—Ἐπεμψαν δῶρα εἰς ἀλλήλους. (s'envoyer)—Τὰ βιθλία τὰ
ὅποια εἰς ἀλλήλους ἐπεμψαν.—Κατηγορήσαμεν ἀλλήλους (s'accuser).—Συ-
νέβησαν (arriver tritoprotoswpa) μεγάλης δυστυχίας.—Συνήχθη (se rassem-
bler tritoprotoswpa) πλήθος ἀνθρώπων.—Ὑγένοντο κύριοι (s'emparer) τῆς
πόλεως.—Ὑπωπτεύσαμεν τοὺς τρόπους του.—Ἐδραπίτευσαν (s'échapper)
τῆς είρκτης.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Ζ'.—CHAPITRE VII.

Α'. DE L' ADVERBE.

186.—Τὰ ἐπιεργήματα εἶναι η κυρίως ἐπιφρήματα, η ἐπιφρημα-
τικαὶ ἐκφράσεις, η ἐπίθετα μεταπεσόντα εἰς ἐπιφρηματικὴν σημα-

une fois voulues. Διότι ἐν ταῖς φράσεις ταῦταις δὲν ἔξυπανούσται ἀπαρέμφατον.

Η παθητικὴ μιτογὴ προηγουμένου αὐτῆς; τοῦ λε πευ δε, σωμφωνεῖ
ἐν τοῦτο ἐμφαίνει μικρὸν ποσότητα, ω; le peu des livres qu'on m'a
en envoyé s, καὶ μένει ἀμετάβλητος ἐν τῷ λε πευ δε, ἐμφαίνῃ ἔλλει-
ψιν, ω; le peu de la sûreté que j'ai vu pour ma vie. Le peu de l'affection que
vous lui avez témoigné etc.—Η παθητικὴ μιτογὴ προηγουμένης τῆς ἀντωνο-
μίας en σωμφωνεῖ μετά τοῦ οδσικούς εἰς δ ἀναφέρεται, διαν πρὸ τῆς ἀντω-
νομίας ταῦτης ὑπάρχῃ complément direct (ἀντιτική), ως nous λε s en avons
informés. Η nous en a blâmés. L'opinion que j'en avais con-
tue etc. Καὶ μένει ἀμετάβλητος ὅταν πρὸ τῆς en ὑπάρχῃ complément indirect, ως
avez-vous reçu des lettres?—Oui, Monsieur, j'en ai reçu. Il a des troupes et
il en a demandé aux autres peuples de la Grèce etc.,

σίνι ω; ces enfants se conduisent prudemment. Cette maison est tombée tout-à-coup. Cette dame chante faux (χρή faussement) etc.

187.—Τὰ ἐπιρρήματα δὲν ἔχουσιν ἀντικείμενον, ὅταν δ' ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐν τῇ προτάσει μεταχειρίζομεθα τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρόθεσιν. Μή λέγε λοιπὸν dedans la maison, dehors la barrière κλπ. ἀλλὰς dans la maison, hors de la barrière. Έκτὸς ὅταν ὑπάρχωσι δύο ἐπιρρήματα κατ' ἀντίθεσιν εἰλημμένα, ως les ennemis sont dedans et dehors la ville, ή ὅταν πρὸ τοῦ ἐπιρρήματος ὑπάρχῃ πρόθεσις, ως par dessus les murs etc.

188.—Ἐν συγκρίσει τὸ ἐπίρρημα plus τίθεται ἐν τῷ λόγῳ μετὰ τοῦ συνδέσμου que, τὸ δὲ d a v a n t a g e μόνον, ως il se fie plus à ses lumières qu'à celles des autres. Celui qui m'aime davantage c'est mon père etc.

189.—Plus tôt σημίνει ταχύτερον, pl u t ô t δὲ μᾶλλον, ως il partira plus tôt. Plutôt la mort que le déshonneur etc.

190.—Τὰ ἐπιρρήματα si καὶ aussi τίθενται μετὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ἐπιρρήμάτων, ως si modeste. Aussi éloquent. Si modestement. Aussi éloquemment. Τὰ δὲ tant καὶ autant μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν, τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὅμοιών, ως tant d'éloquence. Autant de préjugés. Il travaille tant. Autant estimé que cheri etc. Εξαιρέτει τῶν ἐπιρρημάτων pis καὶ mieux πρὸ τῶν ὄποιων ἀντὶ τοῦ si τίθεται τὸ tant, ως tant pis, tant mieux.

191.—Σημ. Τὸ si δὲν τίθεται πρὸ τῶν ἐπιρρημάτων ἐν φράσει, μή λέγε λοιπόν : Il était si en peine. Je suis si en colère κλπ., ἀλλὰς il était tellement ή si fort en peine. Je suis tellement ή si fort en colère etc.

192.—Τὰ ἐπιρρήματα aussi καὶ autant ἐνρρέχουσι σύγκρισιν, τὰ δὲ tant καὶ si ἐπίτασιν, ως César était aussi éloquent que brave, on l'admirait autant qu'on le craignait. Mon ami est si faible qu'il ne peut marcher. Votre père a tant fatigué etc.

193.—Ἐν ταῖς ἀρνητικαῖς προτάσεσι, μεταχειρίζομεθα ἀδικόρως si ή aussi, tant ή autant, ως il n'est pas si ή aussi riche que vous. Rien ne m'a tant ή autant fâché que cette nouvelle etc.

194.—De suite σημαίνει *καὶ ληλοδιαδόχως καὶ tout de suite πάραυτα*, ώς il ne saurait dire deux mots de suite. Il faut que les enfants obéissent tout de suite etc.

195.—Tout-à-coup σημαίνει *αὐτῷ τοῦ οἰκούμενος*, ώς cette maison est tombée tout-à-coup. Il gagna mille francs tout d'un coup etc.

B'. De la place des adverbes.

196.—Τὰ ἐπιρρήματα καὶ αἱ ἐπιρρηματικαὶ ἐκφράσεις τίθενται συνήθως μετὰ τὸ ῥῆμα, ώς celui qui juge à la hâte, juge ordinairement mal δ ταχέως διεκάζει συνήθως κακῶς κλπ.

197.—Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τὸ ἐπίρρημα τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ώς après qu'il a heureusement fini sa carrière à propos d'espérance en temps διεκάζει στάδιον του κλπ.

198.—Τὰ χρονικὰ καὶ τὰ τακτικὰ ἐπιρρήματα τίθενται ἀδικτοφόρως εἴτε πρὸ τοῦ ῥήματος εἴτε μετ' αὐτῷ, οὐδέποτε δημοσίες μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, ώς il a fait beau aujourd'hui ή au jour d'hui il a fait beau. Demain il pleuvra ή il pleuvra demain etc.

199.—Εἰς τὰς ἔρωτηματικὰς προτάσεις τὰ ἐπιρρήματα τίθενται ἐν γένει πρὸ τοῦ ῥήματος, ώς comment vous portez-vous? etc.

ΘΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

De l'adverbio.

Ο Ἐρρῖνος ἡτον ἀληθῶς ἄξιος νὰ μένῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου.—Παγολείτο διηνίκινθες εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν του.—Μή ζητήσε περισσότερον ἔξι αὗτοι.—Τὸ κακὸν περιδειγμα βλίπτει τόσον τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς, ὃσον ὁ μεμολουσμένος ἀλλὰ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος.—Τὰ πλούτη εἶναι πολλάκις δλεθριώτερα, παρ' ὅσον εἶναι ὀγληρά ή πενία.—Ο ἄνθρωπος εἶναι τόσον σφραδρὸς ὥστε συντρίβει τὰ δίδυρα.—Πγάπησε τόσον τὴν πατρίδα.—Ἐδειξεν εἰς δλκς του τὰς πράξεις τόσην φρόνησιν καὶ τόσην συστολήν.—Η ἡδονὴ τῆς σπουδῆς εἶναι ἡδονὴ τόσον ἡσυχος, ὃσον εἶναι ἀνήσυχος ή τῶν ἄλλων παθῶν.—Δίνε εἶναι τόσον ἡσυχος ὃσον ἐφχίνετο δέτε εἶναι.—Θὰ ἔλθω νὰ σχε; Κῶν ὅσον δύναμαι ταχύτερον.—Δίνε εἶρει τόσον πεπιδειψμένος ὃσον όμετος.—Λίφηνς βλέπω τὸν Γεώργιον ἔμπροσθεν μου.—Ο Ἡρακλῆς τοσούτον ἐλημαρνήσε τὴν δόξην του, ὥστε ἔκλωθεν (jusqu'à . . .) εἰς τοὺς πόδας τῆς Ομφάλης.—Ν' ἀποθίνωμεν μᾶλλον ή νὰ φαντάμεν ἄνανθροι.—Ἄντικρον τοῦ λιμίνος ἐγείρεται μαγαλωπρίπης οἰκοδόμημα.
—Χθι; τὸ ισπίρη; έσσοη χορὸς; εἰς τὰ ἀνάκτορα.—Χαῖρε διὰ παντάς.—Δίνε

δύναμαι νὰ έννοησω τὸ λέγει, διότι εἶναι πολὺ μακράν.—Ἐξέτεινε τὸν λόγον του πέραν τοῦ δέοντος (trop).—Σήμερον τὸ πρῶτον ὃ φθίσαιν ὁ ἀδελφός μου ἐκ Ηπειρών.—Ο ἵστρος τὸν ἐπισκέπτεται δις τῇς ἡμέρας.

Γ'. DE L' EMPLOI DES NÉGATIONS.

200.—Ἡ ἔργησις ἐκρηκτήσεται διὸ τῶν μορίων ne, ne pas η ne point ὅτε καὶ ἐντονωτέρᾳ καθίσταται.

201.—Μετὰ τὰς συνδετικὰς ἐκρηκτήσεις à moins que, de peur que, de crainte que τίθεται ἡ ἔργησις ne, ως il partira, à moins que vous ne lui parliez. Il vous écrira de peur qu'on ne vous trompe. Il ne parle pas de crainte que son père ne l'entende etc.

202.—Ἐπίσης μεταχειρίζομεθαὶ τὴν ἔργησιν οὐ μετὰ τὰς ἐκρηκτήσεις autre que, autrement que, plus que, mieux que, meilleur que, καὶ μετὰ τὰ ῥήματα craindre, avoir peur, trembler, appréhender, ἐφ' ὅσον τὸ ῥῆμα τῆς προηγουμένης προτάσεως δὲν εἶναι ἀρνητικὸν, ως il parle autrement qu'il n'agit. Je crains qu'il ne vienne κλπ. λέγε θύμως: Il ne parle pas autrement qu'il agit. Il ne craint pas qu'il vienne etc. καθότι τὸ προηγούμενον ῥῆμα εἶναι ἀρνητικόν.

203.—Ἐπίσης τίθεται οὐ μετὰ τὰ ῥήματα prendre, garde, garder, éviter, empêcher, tenir, εἴτε ἀπορτικῶς εἴτε καταφρακτικῶς ἐκφερομένων, ως prenez garde qu'on ne vous séduise. Cardez que sur vous le contraire n'éclate. N'évitez pas qu'il ne vienne. N'empêchez pas qu'elle ne se mêle d'aucune affaire. Il ne tenait pas à lui qu'on n'oubliait ses victoires etc.

204.—Ηαρατήρησις. Μετὰ τὰ ῥήματα craindre, appréhender, avoir peur, trembler, ἀντὶ τοῦ οὐ τίθεται οὐ πάντα ἐπιθυμῆταις τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἀγγελιομένης πράξεως, ως je crains qu'il ne réuississe pas. J'ai peur qu'il ne soit pas arrivé. Je tremble qu'il n'arrive pas. Φοβοῦμαι μὴ δὲν ἐπιτύχῃ, μὴ δὲν ἔφθασε· τρέμω μὴ δὲν φθίσῃ κλπ.

205.—Οταν τὰ ῥήματα nier, disconvenir, contester, douter, désespérer ἐκφέρωνται ἀρνητική, η ὅταν η φράσις ἡναὶ ἐρωτηματική, πρὸ τοῦ ἐπομένου ῥήματος τίθεται οὐ, ως je ne nie pas que cela ne soit. Je ne disconviens pas que vous ne soyez instruit. Contestez-vous qu'il n'ait dit cela ? etc.

Ἄεγες δημος: Je nie que cela soit. Je conteste que vous soyez mon ami. Je disconviens que j'aie dit cela à lui.

206.—Παρακτηρήσεις. "Οταν ὁ λόγος ἡναὶ περὶ πράγματος θετικοῦ καὶ ἀναμρισθητήτου, παρακλείπεται τὸ ne, ὡς je ne nie pas qu'il y a un Dieu. (Βλέπε καὶ § Συντακτ. 146.)

207.—Η ἀρνητική point λέγεται περὶ πράγματος δικρούσης καὶ συνάθεους, ἡ δὲ περὶ πράγματος τυχαίου καὶ ἐφημέρου, ὡς il ne lit point, δηλ. ποτέ. Il ne lit pas, δηλ. κατὰ τὴν στιγμὴν ταῦτην.

208.—Εἰς τὰς ἔρωτηματικὰς ἐνοράτεις ἡ ἀρνητική point ἐκρηκτικής ἀμφιβολίας ἡ δὲ περὶ βεβαιότητας, ὡς tout le monde rit, n'ai-je point dit quelque sottise? Pourquoi me blâmez-vous, n'ai-je pas dit la vérité? etc.

209.—Παρακλείπεται τὸ pas ἡ point α') Μετὰ τὰ φέματα cesser, oser, pouvoir, savoir, épouerent απαρεμφέτου, ὡς je n'ose lui résister. Il ne cesse de pleurer. On ne peut avoir confiance en lui. 6') "Οταν ὑπάρχῃ εἰς τὴν φρέσιν ἀρνητική τις λέξις, ὡς guère, goutte, rien, jamais etc. ὡς un méchant ne pardonne jamais. Je ne vois personne etc.

ΘΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

De l'emploi des négations.

Ο ἀδικρός; μου δὲν εἶναι πλούσιος.—Ο ἀδικρός; σας δὲν εἶναι ταλείως ἐπιμελῆς.—Οδιόποτε θέλεις ἀπατεῖσθαι ἀν (à moins que) δὲν αποδίσῃς; πολὺ.—Δὲν ἡλθον πρός ἀπίσκεψήν του ἀπὸ φόδου μήπως ἔρυγε.—Κλεπτας τὴν οὐρανού μήπως (de peur que) φύγη.—Δὲν ἔχεταις ἀπὸ έμοι νὰ κερδίσῃ τὴν δίκην του.—Προσέχετε μή δι' ὄποιαςέσεων ἡ δι' ἀπειλῶν, σας ἐμποδίσωσι νὰ εἴπητε τὴν ἀληθίεραν.—"Οταν δύνηται τις, πρέπει νὰ ἐμποδίζῃ νὰ γίνηται τὸ κακόν.—Φοβούματε μήπως ἔλθῃ, ἐνῷ ἔγω οὐκ ἡμαὶ ἔκτος τῆς οικίας.—Δὲν ἀρνούματε διτεῖπον τοὺς λόγους τούτους.—Τρέμετε μήπως ἀποτύχητε τὰς διετάσεις του.—Τρέμετε μήπως δὲν ἐπιτύχητε τὰς διετάσεις του.—Δὲν ἀπαριούματε (disconvenier) διτεῖπον πεπιθεμένος.—Δὲν ἀμφιβόλωτε διτεῖ ἡ ἀληθής εὐλόγεια εἶναι ἡ παγγή τῆς ἡσυχίας.—Ἀμφιβόλλετε διτεῖ ὁ πατέρας σας οὐκ ἔλθῃ ἐντὸς τῆς ἔδουμάδος; ταῦτης;—Δὲν ἀπελπίζοματε διτεῖ οὐκ γίνεται μίαν ἡμέραν πλούσιος—Δὲν ἀμφιβόλιζετε διτεῖ πάντας οἱ ἄνθρωποι εἰσι ογητοί.—"Οταν ἐπεσκίφθην τὸν ἀδικρόν σας; δὲν ἀνεγίνωσκεν.—Ο ἀδικρός; σας; δὲν ἀναχρηστεῖς ποτέ;—"Ἄρα γε δὲν ὑπῆρχες διετεῖ;—"Ἄρα γε δὲν μὲν προδίδετε;—Ἄλγεις διτεῖ δὲν ἡτο ἐκεῖ, ἐνῷ σι εἰδούν;—Δὲν τολμεῖ νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἀληθίεραν.—Δὲν ἔπειρας τοῦ νὰ ὅμιλη κατού· διληγεῖ τὴν διάρκειαν τοῦ μαθήματος.—Διετεῖ δὲν παύετε τὰς κατ' αὐτοῦ ἀνεργίεις σας;—Δὲν ἔξευρεν διτεῖ εἴχετε ἐπανελθεῖς διτεῖ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου.—Πώς διηγλωτεῖ τὸν καρόν διτεῖ στοι (depuis que) δὲν ἔσχεται τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σας τεω;—Είναι ἀληθής; διτεῖ δὲν ἐμπλετήσατε διότου ἔφετος;

Δ'. DE LA PRÉPOSITION.

210.—Près de ἐμφάνισαι ἀπλῶς; Il dépend γειτνιάσεως, ώς ή
demeure près de l'Eglise. Au près de σὺν τῇ γειτνιάσει
ἐμφάνισαι τὴν διάρκειαν ἢ τὸ αἴσθημα, ώς cette maison est à u-
prés de l'Eglise. Cet enfant n'est heureux qu'à près
de sa mère etc.

211.—Vis-à-vis ἐμφάνισαι τόπον, ώς vis-à-vis de nous
vis-à-vis de mes fenêtres. Envers δὲ ἀναφορὰν, ώς son
ingratitude envers ses bienfaiteurs καὶ οὐχὶ vis-à-vis (de)
ses bienfaiteurs etc.

212.—Entre λέγεται ἐπὶ δύο καὶ ἐπὶ πολλῶν, parmi δὲ μό-
νον ἐπὶ πολλῶν, ώς entre nous deux καὶ ὅχι parmi nous deux.
Parmi les honnêtes gens καὶ entre les honnête gens etc.

213.—Jusqu' καὶ jusqu'au πρὸ φωνήσεως, πάντοτε δὲ
jusque πρὸ συμφώνου, ώς jusqu'au fond καὶ jusques au fond.
Jusque dans les nuages etc.

214.—Voilà ἀναφέρεται εἰς τὰ προηγούμενα, voici δὲ εἰς τὰ
époches, ώς:

*Voici trois médecins qui ne se trompent pas,
Gaieté, doux exercice et modeste repas.*

La droiture du cœur, voilà la véritable grandeur etc.

215.—Αἱ προθέσεις à, dans, en πολλάκις ἔχουσι τὴν αὐτὴν
σημασίαν, ώς à Athènes εἰς Ἀθήνας, en Grèce εἰς τὴν Ἑλλάδα,
dans la ville εἰς τὴν πόλιν etc.

216.—Πρὸ τῶν χωρῶν, ἀνάρρητος ἐκφρασμένων τίθεται ἢ πρό-
θεσις en, ώς en Grèce, en France, en Italie, en Angleterre.
Ἐὰν δημοσίες προσδιορίζωνται ὑπό τινος ἐπιθέτου τίθεται ἢ dans μετὰ
τοῦ ἀρθρου, ώς dans la Russie occidentale. Dans la grande Bre-
tagne etc. Πρὸ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων, χωρίων καὶ νήσων
τίθεται ἢ à, ώς à Paris, à Athènes, à Smyrne, à Syra etc.

217.—Σημ. Ή en ἀπαντᾷ καὶ πρὸ οὐσιαστικῶν ἀνάρρητος λαμβανομένων
ἢ πρὸ τῶν ὄποιων ὑπάρχει προσδιοριστικὸν ἐπίθετον, ώς en l'air. En l'honneur.
En mon absence. En cet endroit. En l'hiver.

218.—Πρὸ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους τίθεται ἢ en, ώς en hiver,
en automne, en été, en printemps.

219.—Etre en ville λέγεται περὶ ἀνθρώπων ζετιῶν εἰναῖς

ἐκτὸς τῆς οἰκίας του, καὶ ἔτεν dans la ville περὶ ὅλως ὀρισμένης πόλεως.

220.—Δέο προθέσεις συντακτικέμεναι τῇ αὐτῇ πτώσει δύνανται νὴ ἔχωτι μίαν μόνην συντακτικὴν, ώς il a parlé pour vous et contre vous, η il a parlé pour et contre vous etc. Μὴ λέγε θμως; à cause et par rapport à vous, άλλὰ à cause de vous et par rapport à ce qui vous concerne η ἄλλως πως, κατότι à cause καὶ par rapport δὲν συντάσσονται τῇ αὐτῇ πτώσει.

E'. De la répétition des prépositions.

221.—Αἱ προθέσεις à, de, en, ἐπικνηλαμβάνονται πρὸ παντὸς ἀντικειμένου, ώς vous recevrez une lettre de lui et de moi. Il s'occupe à lire et à écrire. Il agit en bon père et en hennête homme etc. Δὲν ἐπικνηλαμβάνονται α) Πρὸ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων συγδεομένων διὰ τοῦ οὐ, ό, j'ai reçu un congé de cinq ou six jours. A deux ou trois minutes près. β) Πρὸ δύο οὐσιαστικῶν ἐκφραζόντων ἐν καὶ τῷ αὐτῷ πρᾶγμα, ό, cette citation appartient à Paul et Virginie. La Fontaine dans sa fable de l'âne et le chien etc.—Αἱ ἄλλαι προθέσεις ἐπικνηλαμβάνονται μόνον ἐφ' ὅσον τὰ οὐσιαστικά εἰσιν ἀντιθέτου ιδέας, ώς par la paix et par la guerre. Sur la foi et sur l'inérédibilité κλπ.

ΘΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

De la préposition.

Μετὰ τὸ γεῦμα οὐκ ὑπάγω εἰς τὸν περίπατον μετὰ τοῦ ἁδιλφοῦ μου.—Κατὰ τὸν Δημήτριον αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μετὰ πολλῆς τάξιος.—Διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ ἀπελθόθη τῇς ὑπηρεσίᾳ.—Οἱ ἀδελφοὶ σας, ἥλθε πρὸ δύον εἰς τὴν οἰκίαν μας.—Ποτος ἄλλος ἡτο γε; μεθ' δύον εἰς τὸν περίπατον;—Πότε οὐκέθη εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Πρὸ τοῖς ἀρχιλοχοῖς "Ελλησιν ἡ μίθη θεωρεῖτο ἔγκλημα.—Τί νέον περὶ τῆς πριστίδεας;—Οἱ κατὰ Φιλίππου λόγοι τοῦ Δημοσθένους εἰσὶν ἀριστουργήματα φήτορικῆς τέχνης.—Διέρχεται τὸ πλεῖστον τοῦ κατιροῦ του ἐν τῷ κῆπῳ.—Χοὶς ἀπήντησα τὸν ἀδελφόν σας καὶ τὴν ἀδελφὴν σας εἰς τὸν κῆπον.—"Απ' Ἀθηνῶν ἔως Παρισίων δὲν ἔπειρας νῦν δικιαγόνη περὶ τῆς ὀρκιστήτος τῆς πρωτευόσης μας.—"Οπισθίη μου ἥργετο δὲλφός μου.—Εὐθὺς ἀπὸ αὐριον οὐ ἀρχίσω νῦν σπουδάζω τὴν γαλλικήν.—Ηρό τῶν θυρῶν τῆς πόλεως.—Ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν διέκρινε τις δρκιώδεις τόμους.—Ἐν κατιρῷ γειμῶνος πάσχει ἐν ῥιμματισμῷ.—Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.—Κατοικεῖ ἐν Ἐλλάδι.—Ἐπιβοηθοῦντος (à la faveur) τοῦ σοότους.—Διὰ πολλοῦ κόπου καὶ μεγιστῆς ἐπιμελείας.—Ἐπὶ σκαπῇ (en vue) κέρδους.—Πλησίον τῆς μητρός μου.—Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ Γάλλοι.—Μεταξὺ οδρῶν καὶ γῆς.—Κατὰ τὸν δρόμον λόγον.—Ἐπειστρέψεις οὐκείται τὸ πάθη του.—Κατοικεῖ πρὸ θύρας ἡδη

τῶν ἐν Ηεράκιον.—Πρέπει νὰ ἔχει τις συγκαταβατικὲς πρὸς τὴν παραδικὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀδύναμίαν.—Θέλγει τοὺς πάντας διὰ τῆς ἀραιότητος καὶ τῆς γλυκύτητός της.—Διατρίβει δὲ μὲν εἰς τὴν πόλιν, ὅτε δὲ εἰς τὴν ἔξοχήν.—Ο δικαστής δὲν πρέπει νὰ καταδικάζῃ μετὰ πάθους πρὶν ἀκούσην καὶ ἔξιτάση.—Ο δικαστής μᾶς δὲν καταδικάζει πρὸ τῆς ἀπολογίας καὶ πρὸ τοῦ γ' ἀκούσην καὶ νὰ ἔξιτάση τὰς πράξεις τοῦ κατηγορούμενου.

Ε'. DE LA CONJONCTION.

222.—Ο σύνδεσμος εἴ τις παρεμπιπτούσας προτάσσεται, τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ κυρίας καταρκτικής, δὲ δὲ οὐκ εἴ τὰς ἐξαρτωμένας ἀπὸ κυρίας ἀπορκτικής, ὁ; il cultive les lettres et les sciences θεραπεύει τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας. Il ne croit pas que la terre est une planète n i qu'elle tourne autour du soleil δὲν παραδέχεται ὅτι ἡ γῆ εἶναι πλανήτης μηδὲ ὅτι στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον κλπ. (¹).

223.—Ο σύνδεσμος εἴ τις προτάσσεται τοῦ sans, δὲ δὲ οὐκ τὸν ἀναπληροῦ, ὁ; sans joie et sans murmure η sans joie οὐκ murmure ἀνευ γχρῆς οὐδὲ λύπης κλπ.

224.—Ο σύνδεσμος parce que δυσὶ λέξεσι σημαίνει διότι, τρισὶ δὲ λέξεσι διέκετος διπερ, ὁς parce qu'elle meurt faut-il que vous mouriez? διότι Ογήσκει πρέπει γ' ἀποθάνητε; κλπ. Par ce qu'on voit il est facile de comprendre ἐξ ὅσων τις βλέπει εἶναι εὔχολον νὰ καταγοήσῃ κλπ.

225.—Ο σύνδεσμος quoique σημαίνει μολονότι, δὲ διότι que δ, τι καὶ οὐ, ϕ; quoique vous soyez modeste μολονότι εἰσθε μετριόφρων κλπ. Quoi que vous lui disiez δ, τι καὶ οὐ τῷ λέγητε κλπ.

226.—Quand σημαίνει ὅταν καὶ quant ὅσον, ὁ; quant viendrez-vous? Πότε οὐκ ἔλθητε; κλπ. Quant à vous ὅσον τὸ καθόματος κλπ.

227.—Ο σύνδεσμος que εἶναι εὐχρηστότατος παρὰ Γάλλοις καὶ ἀνταποκρίνεται πρὸς διάφορα μόρια τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. ἀ) Πρὸς τὸ διότι ὅταν ἦντι ἀνάλυσις εἰδικοῦ ἀπαρεμφέτου, ὁ; je conviens qu'il m'a payé παραδέχομαι ὅτι μ' ἐπλήρωσε κλπ. ἔ) Ἐν συγκρίσει, πρὸς τὴν παρὰ, ὁ; il a plus d'ex-

(1) Εἶναι γλαφυρότερον παρὰ Γάλλοις ἀντὶ τοῦ πας ἣ point où ἔπειν κληρούσην πατεῖται οὐδὲ ὅτι εἴτε φίλος μου οὐδὲ δεσμός μου κλπ.

périence que des connaissances ἔχει περισσοτέρουν πεῖσαν παρά γνώσεις κλπ. γ') Ήρθες τὸ νῦν, ὅταν ἡναὶ ἀνάλυσις τελικοῦ ἀπαρεμφράτου, ως je veux qu'il vienne θέλω νὰ ἔλθῃ κλπ. δ') Ήρθες τὴν ἀντωνυμίαν τὶ κατόπιν ἀρνητικοῦ ὥντος, ως je n'ai que faire ici δὲν ἔχω τὶ νὰ κάρω ἔλῶ κλπ. (¹).

ΟΕΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΗΜΙΤΟΝ.

De la conjecture.

Οὗπος του δὲν ταράττεται μήτε ἀπὸ τοὺς φύσιοὺς μήτε ἀπὸ τὰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας (infâmes désirs) τὰς φιλογραφικὰς; —Δὲν πιστεῖς ὅτι ἡ ἀργία (l'oisiveté) καταπνίγει τὴν ἀνθροΐαν καὶ γεννᾷ (produire) τὰς κακάς; (les vices). —Τὸν ὑπεδέχθη ἄνεῳ χαρᾶς καὶ ἄνεῳ προσυμήζει. —Τὸ οὐλῷ ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι δίκαιον. —Ἐξ οὐσῶν βλέπω, παραδέχομαι διτιαὶ κακαὶ συναναστροφαὶ φθείρουσιν (corrompre) ἥπιη γρηστά. —Ἀν καὶ ἔχεις δικαίας ἀξιώσις (préventions), ἀπόφυγε νὰ τὴν ἐνέξῃς εἰς τὸ δικαστήριον. —Ο, τι καὶ ἀν μοῦ εἰπῆς δὲν πιστεῖω νὰ δύνηθης νὰ μὲ πείσῃς (persuader). —Ἄ; ἀπολαύσωμεν τὴν τιμὴν τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων (gens de bien), πιὸ δὲ τῇς ὑπολήψιοις τοῦ ὅχλου ἃς ἀδικηφορῶμεν. —Ομολογῶ διτιὸ ἀδελφός σας ἔχει περισσοτέρουν ἐπιμονὴν (persévérence) παρὰ ἐπιμέλειαν. —Δὲν ἡξενέρω τί νὰ δυούθεω ἐν τῆς διερχοῦς (long) ταύτης σιωπῆς τῶν γονέων μου. —Μετὰ τὰς παρατεταμένας (prolongés) ἡδονὰς δὲν μένει εἰμῆ. μεταμέλεια. —Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀρ' ὅτου δὲν φοιτῶ εἰς τὰ σχολεῖα. —Τὸν λογοστόν οὐκ ἡναὶ (il y aura) τρίχα ἔτη, ἀρ' ὅτου ἔλεγον τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου. —Ηὑελα νὰ ἔλθῃς νὰ ὑμιλήσωμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.—CHAPITRE VIII.

Observations particulières.

228.—'A, de.—C'est à vous (²) à ἐκφράζεις ιδέαν σωμάτου, ως je viens de jouer, c'est à vous à jouer τώρα ἔπειτα, σὺ είσαι νὰ πνίξῃς κλπ.—C'est à vous de ἐμφράνεις ιδέαν δικαιώματος,

(1) Τίθεται ἐπίσης ἡ) Προτυγγουμένης ἀρνήσεως καὶ συγχρατίζει ιδιωτισμὸν γιαλλικῶν, ως il ne reste de cet homme que la mémoire. δ') Μετὰ τοὺς γρόνους τοῦ τριτοπροσώπου il y a, ως il y avait deux ans que je ne l'avais vu. γ') Επὶ ζωτήσεως, ως que ne venez-vous pas? δ') Ως ποσοτικὸν ἐπίρρημα, ως qu'il est beau! ἐ) Ήρθες ἀποφυγὴν ἐπαναλήψιοις τῶν συνδέσμων lorsquie, quand, si, comme, puisque, parce que, quoique etc. ως quand on est riche et qu'on est généreux ὅταν τις ἡναὶ πλούσιος; καὶ ὅταν ἡναὶ γενναιόδωρος; Si vous aviez des amis et que vous désirassiez les conserver ἀν εἴχετε φίλους καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ τοὺς διατηρήσετε κλπ.

(2) Καὶ ἐν πάσῃ ἀγαλάγμῳ προτίθεται, ως c'est à Dieu, c'est à Georges, c'est à mes parents κλπ.

χρέους, ως c'est à vous de jouer le premier σὺ δικαιοῦσται νὰ παχίζῃς πρῶτος κλπ.

229.—**A, ou.**—Είναι ἐν χρήσει ἡ ἀ μεταξὺ δύο ἀριθμῶν, δταν τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ ἀκολουθεῖ αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς παριστᾶ τι ἐπιδεκτικὸν διαιρέσεως, ως trois à quatre heures τρεῖς ἔως τέσσερις ώρας. Sept à huit aunes épaulé ἔως ὄκτῳ πήγεις κλπ.—Αντὶ τῆς ἡ τίθεται ὁ σύνδεσμος ου, δταν τὸ οὐσιαστικὸν παριστᾶ τι πρᾶγμα ἀνεπιδεκτὸν διαιρέσεως, ως quatre ou cinq vaisseaux τέσσερις η πέντε πλοῖα. Cinq ou six maisons πέντε η ἑξ οἰκίει κλπ.

230.—**Aider quelqu'un** δηλοῦ μόνον βοήθειν, ὀφελεῖν τινα, ως aider quelqu'un de sa bourse ὀφελεῖν τινα διὰ χρημάτων. L'aider de ses conseils, de son crédit (Acad.) ὀφελεῖν αὐτὸν διὰ τῶν ἑαυτοῦ συμβουλῶν, διὰ τῆς ἑκυτοῦ ὑπολήψεως κλπ.—Aider à quelqu'un σημαίνει ὀφελεῖν τινα συμμεριζόμενος τὰς ἀνάγκας του, τοὺς κόπους του, τὰς στενοχωρίας του, ως aidez à cet homme à porter son fardeau βοήθει αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον νὰ βαστᾷ τὸ φορτίον του. Aidez à cet enfant à faire son thème (Acad.) βοήθησον τοῦτο τὸ παιδίον νὰ κάμη τὸ θέμα του κλπ.

231.—**Air.** Ηρέπει νὰ λέγωμεν. Cette femme a l'air bon αὕτη η γυνὴ ἔχει τὸ ζῆτος καλὸς, spirituel πνευματῶδες, καὶ ἔχει τὸ ζῆτος bonne καλὴ, τὸ ζῆτος spirituelle πνευματώδης. Άλλαξ πρέπει νὰ λέγῃ ἀρά γε τις; Cette pomme a l'air cuit, cette terre a l'air ENSEMENCÉ, cette robe a l'air bien FAIT. Τοῦτο τὸ μῆλον ἔχει τὸ ψρος ὄπτον, αὕτη η γῆ ἔχει τὸ ψρος ἐσπαρμένον, αὕτη η ἐσθὴ ἔχει τὸ ψρος εὐτγημάτιστον κλπ.—Οχι. Διότι δὲν λέγομεν δτὶ un air εἶναι ὄπτος, εἶναι ἐσπαρμένος, εἶναι εὐτγημάτιστος. Τὸ ἐπίθετον δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ἐδῶ περὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ air. Ηρέπει τότε νὰ στραφῇ ἀλλως η φράσις, καὶ νὰ εἴπωμεν, παραδείγματος χάριν: Cette pomme a l'air d'être cuite η paraît cuite τοῦτο τὸ μῆλον φάνεται ὄπτον. Cette terre a l'air d'être ensemencée η paraît ensemencée αὕτη η γῆ (ἔχει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δτὶ εἶναι ἐσπαρμένη) φάνεται ἐσπαρμένη κλπ.

232.—**Anoblir ennoblir.**—Anoblir δίδειν γράμματα εὐγενείας, ως il n'y a que le roi qui puisse anoblir (Acad.) μόνος ὁ βασιλεὺς δύναται νὰ ἐξευγενίσῃ τινὰ κλπ.—Ennoblir ποιεῖν τινα ἐπιφανέστερον, λαμπρότερον, ως les beaux arts εα-

noblissent une langue (Acad.) Λί δραπε τέχναι εξευγενίζουσι τὴν γλῶσσαν κλπ.

233.—Atteindre.—Atteindre à quelque chose ὑποθέτει ἐμπόδια νικητές, ώ; atteindre au but φθάνειν εἰς τὸν σκοπὸν κλπ.—Atteindre quelque chose δὲν ὑποθέτει δυσκολίαν καὶ λέγεται περὶ προγμέτων ώ; atteindre le terme de l'armisticie φθάνειν τὸ τέλος τῆς ἀνακοχῆς κλπ.

234.—Aussi, non plus.—Aussi καὶ non plus ἐκλαμβάνονται ξὺν τῷ pareillement παρομοίως τὸ μὲν aussi οἶται ἡ πρότασις ἦναι καταφατική, καὶ τὸ non plus οἶται ἀποφατική, ώ; je sortirai AUSSI ή εξέλθω ἀσκύτως. Je ne sortirai pas NON PLUS δὲν ήταν εξέλθω αὐτὸν ἔγω κατλ.

235.—Baigner, coucher, promener.—Τὰ ἕρματα ταῦτα εἶναι πάντοτε ἀντωνυμικά, λέγε: Je vais me baigner. Il va se coucher. Nous irons nous promener. Υπάγω νὰ λουσθῶ. Υπάγει νὰ πλαγιάσῃ. Θὰ ὑπάγωμεν νὰ περιπατήσωμεν κατλ. καὶ έχει je vais baigner un autre etc.

236.—A la campagne, en campagne.—Être à la campagne τούτεστι μένειν εἰς οἰνόν εξοχής πρὸς δίεσδον ἐκεῖ χρόνου τενὸς, ώ; il est agréable de passer la belle saison 'A LA CAMPAGNE εἶναι εὐχέριστον νὰ διέλθῃ τις τὸ καλοκαίριον εἰς τὴν εξοχὴν κλπ.—Être en campagne τούτεστιν εἶναι εἰς κίνησιν, εξω τοῦ οἴκου του δι' ὑποθέσεις του, ώ; les troupes sont EN CAMPAGNE τὰ στρατεύματά εἰσιν εἰς ἐκστρατείαν. Il s'est mis en CAMPAGNE pour découvrir ce qu'il cherche εξηλθεν ήνα ἀνακλύψῃ τὸ ζητούμενον. Il a mis ses gens EN CAMPAGNE θέσευ εἰς κίνησιν τοὺς ἀνθρώπους του κλπ.

237.—Capable, susceptible.—Capable οἵστις ἔχει τὰ ἀνηγκαῖα προτερήματα διὰ . . ., ώ; il est CAPABLE des plus grandes choses (Acad.) εἶναι ίκανὸς διὰ τὰ μεγαλείτερα πράγματα κλπ. Δὲν λέγεται εἶμην διὰ πρόσωπα, ἐκτὸς οἶται λόγος περὶ ἐκτάσεως, ώ; cette salle est CAPABLE de contenir tant de personnes αὗτη ἡ αἴθουσα δύναται νὰ περιλάβῃ τόσα πρόσωπα κατλ.—Susceptible οἵτι δύναται νὰ ὑποστῇ τροποποιήσεις τιγὰς, ώ; l'esprit de l'homme est SUSCEPTIBLE de bonnes, de mauvaises impressions (Acad.) τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐπιδεκτικὸν

καλῶν καὶ κακῶν ἐντυπώσεων κλπ. Δὲν λέγεται εἰμὴ περὶ πρόγραψιν, ἔκτος εἰς ταύτην τὴν φράσιν: Cet homme est SUSCEPTIBLE οὗτος δ ἀνθρώπος εἶναι εὐεντύπωτος.

238.—Déjeuner, dîner etc.—Déjeuner, dîner καὶ τὰ δινάριογκα θέλουσι τὴν πρόθεσιν avec πρὸ δινόμυχτος προσώπου, ώ; déjeuner AVEC un ami προγεύεσθαι μετά τινος φίλου κλπ. Καὶ τὴν de πρὸ ἑνὸς δινόμυχτος πρόγραψιν, ώ; dîner D'UN pâté (Acad.) γευματίζειν μὲ πλακοῦντα κλπ.

239.—Digne, indigne.—Digne χωρὶς ἀρνησιν, λέγεται περὶ καλοῦ καὶ κακοῦ, ώ; il est digne de louanges εἶναι ἀξιος; ἐπικίνων, il est digne de blâme εἶναι ἀξιος κατηγορίκ; κλπ— Digne μετ' ἀρνήσεως καὶ indigne δὲν λέγονται εἰμὴ περὶ καλοῦ, ώ; il n'est pas digne de récompenses δὲν εἶναι ἀξιος ἀμοιβῶν, il est indigne de récompenses εἶναι ἀνάξιος ἀμοιβῶν κλπ.

240.—Durant, pendant.—Durant ἐκφράζει: διάρκειαν ἀνεν δικτοπῆς pendant δὲ, μίαν στιγμὴν, μίαν ἐποχὴν, ώ; les troupes se sont cantonnées DURANT l'hiver τὰ στρατεύματα ἐστάθμευσαν δι' ὅλου τοῦ χειρῶνος, elles se sont cantonnées PENDANT l'hiver ἐστάθμευσαν ἐν καιρῷ χειρῶνος κλπ.

241.—Entendre raillerie, entendre la rai-
ller ie.—Entendre raillerie τουτέστιν ἀνέχεσθαι ἀστείαμος, ώ; vous ENTENDEZ très-bien RAILLERIE quand d'autres que moi vous font la guerre sur vos petits défauts δέχεσθε καλὰ τὰ σκόμιδα, ὅταν ἄλλοι πλὴν ἔμοις σᾶς ἐπιπλήτουν διὰ τὰ μικρά σας σφέλματα κλπ.—Entendre la raillerie ἔχειν τὴν τέχνην τοῦ περιγελᾶν, ώ; peu de personnes ENTENDENT la fine et innocente raillerie ὁλίγοι ἀνθρώποι ἐννοοῦσι τὴν λεπτὴν καὶ ἀθώαν εἰρω-
γείν κλπ.

242.—Fla i r e r, fle u r e r.—Fla i r e r αἰτούντεσθαι: διὰ τῆς δισφρήσεως, δισφρίνεσθαι, ώ; FLAIREZ cette rose (Acad.) δισφρή-
νητε τοῦτο τὸ ύδων κλπ.—Fleurer ἐκγέειν ὀσμὴν, ώ; cela FLEURE bon (Acad.) τοῦτο εύσημεῖ, εὐωδιάζει κλπ.

243.—Imag in er, s i mag in er.—Imaginer πλέττειν,
ἐφευρίσκειν, ἐπινοεῖν, ώ; on ne peut rien IMAGINER de plus ex-
traordinaire δὲν δύναται τις νὰ ἐπινοήσῃ τι πλέον ἔκτακτον κλπ.
—S'imaginer πιστεύειν, φαντάζεσθαι, ώ; il s'imagine être un

grand docteur (Acad.) φαντάζεται ὅτι είναι μέγας σοφός κλπ.

244.—Imiter l'exemple.—Imiter l'exemple μωρεύοντας τὸ παράδειγμα, δὲν λέγεται πλὴν περὶ πρωτοτύπου τινὲς ἀντιγραφομένου ἀκριβῶς: ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης λέγουσι· suivre l'exemple ἀκολουθεῖ, τὸ παράδειγμα, δ; il suit l'exemple de ses ancêtres ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων του κλπ.

245.—Imposer, en imposer.—Imposer περιέχει· θέξεν σεβασμοῦ, en imposer θέξεν φεύδους, ἀπάτης, ώ; l'honnête homme qui dit franchement la vérité IMPOSE δ τίμιος ἀνθρώπος; δετις λέγει ἀλευθέρως τὴν ἀλήθειαν ἔμποιετε σέβετε. Le fripon qui cherche à se tirer d'affaire, par des mensonges, EN IMPOSE δ πανούργος; δετις ζητεῖ ν' ἀπαλλαγῇθῇ, διὰ τοῦ φεύδους, ἀπατᾷ κλπ.

246.—Matinal, matineux, matinier.—Matinal δετις ἀντάπτως σηκώνεται πρωΐ, ώ; vous êtes bien matinal aujourd'hui (Acad.) εἰσθε πολλὰ πρωινὸς σήμερον.—Matineux δετις συνεθίζει νὰ σηκώνηται πρωΐ, ώ; les gens du monde ne sont pas matineux οἱ ἀριστοκράται: δὲν εἶναι πρωινοὶ κλπ.—Matinier δ, τι ἀνήκει εἰς τὸ πρωΐ, ώ; l'étoile matinière (Acad.) τὸ αστρον τῆς αὐγῆς, δ αὐγερινὸς κλπ.

247.—Oublier à, oublier de.—Oublier à lire, à écrire etc. χάγειν τὴν ἔξιν, τὴν δύναμιν τοῦ ἀναγνώσκειν, τοῦ γράφειν.—Oublier de lire, d'écrire etc. ἀμαρτάνειν δ; διλλειψίν μνήμης, ώ; si chaque jour vous oubliez de lire, vous finirez par oublier à lire ἐὰν καθεκάστην λησμονῆς ν' ἀναγνώσκῃς, θέλεις; καταντήσει εἰς παντελῇ λήθῃ τοῦ ἀναγνώσκειν κλπ.

248.—Près de, prêt à.—Près de ἔκφρασις προθετικὰ σημαίνουσα ἐπὶ τῆς στιγμῆς τοῦ.., ώ; les beaux jours sont PRÈS DE finir (Acad.) αἱ δραῦται ἡμέραι μετ' ὀλίγον παρέργονται κλπ.—Prêt à ἐπίθετον σημαῖνον παρεσκευασμένος, ἔτοιμος εἰς . . ., καὶ συμφωνεῖ μετὰ τῆς λέξεως ἢν τροποποιεῖ, ώ; l'ignorance toujours est prête à s'admirer ἢ ἀμάθεια εἶναι ἑτοίμη πάντοτε νὺ θυμαζή ἔκυτὴν κλπ.

249.—Se rappeler.—Τοῦτο τὸ ὅμικον ἀποκατεῖ ἀπρόθετον συντακτικὴν, ώ; je me RAPPELLE cette aventure ἀνκακλῶ εἰς ἔμκυτὸν κατὸ τὸ συμβὴν κλπ. Ήρὸς ἀπαρεμφάτου δέγεται τὴν (ΓΑΛΛ. ΓΡΑΜΜ. ΖΔΔΕ.)

πρόθεσιν de, ώς je me rappelle n'être sorti, n'avoir vu ζναπολῶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου· ὅτι ἔξηλθον, ὅτι εἶδον κλπ.

250.—*Servir à rien, servir de rien.*—Servir à rien σημαίνει στιγμαίαν ἀχρηστίαν, ώς il a des talents qui ne lui SERVENT 'A RIEN έχει γνώσεις αλτίνες δὲν τῷ χρησιμεύουσιν εἰς οὐδὲν κλπ. —Servir de rien ἐκφράζει ἀχρηστίαν ἀπόλυτον, ώς les murmures contre les décrets de la Providence ne SERVENT DE RIEN τὰ παράπονα κατὰ τῶν βουλῶν τῆς Θείκς Ηροοίκς εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν κλπ.

251.—*Témoin oeil.*—'A témoin πάντοτε, καὶ témoin τιθέμενον εἰς τὴν ἀρχὴν φράσεώς τινος, λαμβάνονται ἐπιφρομκτικῶς, καὶ μένουσιν ἀμετάβλητα, ώς je prends le ciel et les hommes 'A TÉMOIN μαρτύρωμαι Θεὸν καὶ ἀνθρώπους. Témoin les victoires qu'il a remportées μάρτυρες αἱ νίκαι τὰς ὁποίας ἐκέρδησε κλπ.

252.—*Par terre, à terre.*—Par terre λέγεται δι' ὅ, τι ἐγγίζει εἰς τὴν γῆν, καὶ à terre δι' ὅ, τι δὲν ἐγγίζει, ώς un arbre tombe PAR TERRE, et ses fruits tombent 'A TERRE τὸ δένδρον πίπτει κατὰ γῆς καὶ οἱ καρποί του πίπτουσιν εἰς τὴν γῆν κλπ.

ΘΕΜΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ.

Sur les observations.

Εἰς τὴν θρησκείαν (ἀνήκει) νὰ περιγραφῇ τοὺς τοῦλιμμάνους. —Τῷ Γεωργίῳ (ἀπόκειται) νὰ μ' ἐπισκεψθῇ γυν., ἀφοῦ ἔγδι τὸν ἐπισκέψθην τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του. —Λέγουσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς θ' ἀγοράσθη δύο τρία πλοῖα θωρακωτὰ, ὅπως βοηθήσῃ τοὺς δούλους διδελφούς ν' ἀνακτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των, ἀλλ ἀτυχῶς ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ ηθος ἀρειμάνιον· τοις διὰ τῆς λύσεως τοῦ Ἑλληνο-Τουρκικοῦ Κητήματος ἔξαγνίση ἔστηγε καὶ παρεσταθῆ μετὰ θύρων πρὸ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων· ἀλλ' ἵνα φύξισμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔγομεν ἀνάγκην πολλοῦς γρόνους καὶ οὐχὶ δύο τριῶν μηνῶν διατείνοντας οἱ περὶ τὴν κυβέρνησιν. Διὸν πιστεύω λοιπὸν νὰ τύχωμεν τῆς πληρώσεως τοῦ πάθων μας, ώς δὲν πιστεύωνται τοὺς διὰ τὴν Ελλάδαν Λουσιθῇ ἐν τῷ αἷματι, γάριν ἡμῶν καὶ Οὐθίση τοὺς στρατοὺς τῆς ἐν καταστρεψίᾳ. 'Ημεῖς θύσισμεν εἰς κίνησιν πάντας τοὺς ἀγραπόντας τὴν Ἑλλάδα, εἴθε νὰ μη ματταιωπονήσωμεν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός εἶναι ἡνὶ καὶ διὰ τὸ μεγαλήτερα πράγματα καὶ ἐπιδεκτικὸς πάστης μορφώσεως, ἀλλ' ὅταν θλέπω μεν τὴν νέαν γενεὴν νὰ γευματίζῃ καὶ νὰ δειπνᾷ μὲ καρπωνίτας καὶ μὲ ἴνδιάνους, τὴν θεωροῦμεν ἀναξῆκτον οἵτις δήποτε μεγαλουργίας, διότι ἐπὶ ἔξακοντα ἔτη οὐδὲν μέγα διέπραξεν. Οἱ νέοι μας σύμμερον προσποθοῦσιν ν' ἀποκτήσωσι τὴν τέχνην τοῦ περιγελᾶν, καὶ νομίζουσιν ὅτι εἶναι ικανοὶ νὰ μη μεταστραφῆται τὸ παράδειγμα τῶν πατέρων μας, ἀλλὰ λησμονοῦσιν ὅτι πρόποτε νὰ βροῦ θῶμαν τοὺς βουλούμενους νὰ διπλαρήσωσι τι μάγις δηλ. μόνον μὲ λέξις, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων. Καὶ δύνατος ήσει ἡ τοιμὴ τοῦ νὰ τρέψωμεν εἰς

τοις γραφοῦσι καὶ εἰς τὰ θέατρα, καθ' ἓν στεγμὴν ἡ πατρὸς πλησιάζει ν' ἀφεν: εἴθη δὲ τοῦ εἰρωπαῖκοῦ γέρτος.—Πότε δὲ ἐνθυμούρεσθαι αἰτήν; "Οταν τὸ τοιοῦτον εἰς οὐδὲν δύναται ν' ἡ γρηγορίσῃ." Μάρτυς τῶν λόγων μου δὲ τελευταῖς; [Ρωτσο-Τουρκικό; πόλεμος, καθ' ὃν ἐνῷ ἡ Τουρκία ἐσρίδεται κατὰ γῆς, ἡμετ; μὴ δὲ οὐς ἐπίγαρο ἐμαχούμενον τὰς νίκας τῶν Ρώτσων. Προσέπεινομεν λοιπὸν μὴ, λησμονοῦν τε εἰς νὰ πράττω με εν δταν εἶναι κατηρᾶς, λησμονῆς σωματικῆς παραβολῆς πόλεως καὶ τοῦ προστιθένους πόλεως; παντὸς "Ελληνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.—CHAPITRE IX.

EXERCICES (1).

La crainte de faire des ingrats, ou le déplaisir d'en avoir trouvé, ne doivent pas nous empêcher de faire du bien. (120 6°)

L'homme égoïste se fait le centre de tout; il voudrait que toutes les créatures ne soient occupé qu'à le contenter, le louer et l'admirer. (175. 221).

Notre élévation ne doit pas nous faire oublier le premier état dont nous sommes sorti. (104. 175).

Les plus beaux présents que le ciel a fait à l'homme, sont de dire la vérité, et faire du bien aux autres. (150 8°. 221).

La mort est une chose moins terrible que nous l'imaginons; c'est un spectre qui nous épouvante à une certaine distance, et qui disparaît lorsqu'on vient à s'approcher de lui de plus près. (243. 202. 91).

Certains cocotiers ont des feuilles de douze ou quinze pieds de long et de sept ou huit de largeur. (229).

Ésope florissait du temps de Solon. On ne pense pas que les fables qui portent son nom sont les même qu'il a composé; elles viennent bien de lui, quand à la matière et la pensée, mais leur style est d'un autre. (145. 67. 176. 226. 275. 63).

Il faut se rappeler de ce mot d'un grand sens. (249).

Quels que opiniâtres que nous sommes, il n'est rien que nous ployons plus facilement que notre caractère, quant il s'agit de notre intérêt. (68. 151. 226).

(1) Οἱ δὲ παρενθίσατε ἀριθμοὺς δεκανόστι τοὺς τοῦ συντεκτικοῦ κανόνας, κατὰ τοὺς ὄποιους ὁ μαθῆτης οἶται διαρθίσατε τὰ τοῦ κατωτέρῳ καμένου σφρίλαττα.

L'on n'est jamais si heureux et si malheureux qu'on l'imagine. (222. 243. 112).

La Grèce possède deux lacs célèbres dans l'histoire fabuleuse: le Stymphale, fameux par ses harpies, et le Pénéée, dont sort le Styx, fleuve qui tournait neuf fois allentour des enfers. (104. 187).

Si les hommes entendaient bien leurs intérêts, ils ne commettaient pas des mauvaises actions, par ce que le chagrin ou le remords les suivent toujours de près. (12. 224. 120 6').

Voyez cette noble assemblée ardente et joyeuse mêlée d'écuyers, pages et seigneurs. (221).

Il n'y a point de vice qui n'a une fausse ressemblance avec quelque vertu. (149).

La science, ainsi que l'esprit, conduisent un artiste, mais ne le forment en aucun genre. (121. 6. 66).

Comment se fait-il que les ouvrages de la nature sont si parfaits! C'est que chaque ouvrage est un tout, et qu'elle travaille dessus un plan éternel. (145. 187).

Le grand Cyrus disait qu'on n'est pas digne de commander aux autres, à moins qu'on soit meilleur que ceux à qui l'on donne la loi. (200. 112).

La terre est emporté alentour du soleil avec une rapidité inconcevable: sa vitesse égale, si elle n'est supérieure, à soixante-treize fois celle d'un boulet de canon. (175. 187. 131),

La courte durée de la vie ne peut nous dissuader de ses plaisirs, et nous consoler de ses peines. (222).

Quels que talents que vous ayez, quelques soient les avantages que vous teniez de la nature et de l'éducation, enfin, quelques grandes que soient vos perfections, ne vous attendez aux suffrages que d'un petit nombre d'hommes. (68. 69. 70).

Moins on mérite de souffrir, plus on se tait quant on souffre. (226).

M. De Turenne releva, par son heureuse et sa prudente témérité, l'État penchant vers sa ruine. (65).

Le vrai moyen d'être souvent trompé est de se croire plus fin que les autres. (94. 6').

Aristide et Epaminondas étaient tait ennemis du mensonge, qu'ils étaient incapables de déguisement ni de fraude, même, en badinant. (190. 222).

Les méchants perdent bien vites le souvenir des bienfaits qu'ils ont reçu. (49. 176).

Tel est le pouvoir de la justice que cette vertu est aimé même par les hommes pervers. (175. 133).

Les perce-oreilles sont des petits insectes très-communs dans les endroits humides. (12. 2).

On compte pour rien les éloges donné aux souverains durant leur règne, à moins qu'ils soient répété sous les règnes suivant. (173. 240. 201. 175. 168).

Plein d'indulgence pour les défauts d'autrui, je l'ai souvent trouvé sévère vis-à-vis de ses enfants. (214).

La lecture sert à orner l'esprit, régler les mœurs, et former le jugement. (221).

Plus on est honnête, plus il est difficile de croire que les autres ne les sont pas. (90).

C'est à celui qui a créé la mer à lui donner des lois. (228).

Le plus bel ornement d'une maison, a dit Homère, est la vertu de son maître. (94. 6').

Nous sommes si vains, que l'estime d'un petit nombre de personnes qui nous entourent, nous suffit. (12. 6'. 126).

Vénus remonta dans le nuage doré dont elle était sortie, et laissa après soi une odeur d'ambroisie. (104. 87. 88).

Beaucoup de modestie et beaucoup de bonté.

A des charmes plus grands qu'en a la beauté. (119. 202).

Tel est le charme de la vertu, que les Barbares même l'adorent. (67).

Le temps dérait tout: le marbre le bronze, rien ne peuvent résister à ses outrages. (121. 8').

Mais qui fait fuir ainsi ces ligueurs dispersé? (173).

Quel héros ou quel dieu les ont tous terrassé? (120. 6'. 176).

Partout les rayons perçant de la vérité vont vanger la vérité que les hommes ont négligé de suivre. (168. 176).

Que les dieux me fassent périr plus tôt que de souffrir que

la mollesse ou la volupté s'emparent de mon cœur (189. 120 %).

La bonté consiste en deux points: à ne point faire de mal à nos semblables, et leur faire du bien (221).

Celui qui appréhende que la mort vienne le frapper souffre plus que celui qui meurt. (204).

Les sciences ont des racines amères, mais leurs fruits sont doux (63).

Quels sont les gens qui craignent le plus de mourir, si ce n'est ceux qui ont mal vécu? (29. 95).

Gerbert, savant du dixième siècle, passa pour sorcier, parce qu'il n'ignorait pas l'arithmétique et les éléments de la géométrie. (224).

Faibles mortels que nous sommes, est-ce à nous à pénétrer les secrets de la divinité! (228).

Dans le gouvernement, l'auguste appareil de la puissance royale en impose aux sujets, un sceptre, une robe de pourpre, une couronne ou un diadème rendent plus vénérable celui investi de l'autorité suprême. (245. 120. γ'. 96).

Comme un rocher contre qui les flots viennent se briser vainement, de même le sage voit les passions se presser alentour de lui sans pouvoir effleurer son cœur. (106. 187).

Les seules louanges que le cœur sait donner sont celles que la bonté s'attire. 150).

Le plus doux des mortels aime voir du rivage. (161).

Ceux qui, prêts à périr, luttent contre l'orage. (248).

Depuis trente ans et plus n'êtes-vous pas ma femme!

—Oui, je le suis. (90).

En tout, la maturité fournit les germes; c'est l'art qui perfectionne leur développement. (63).

Tout est arrangé dans le monde avec une prévoyance, une sagesse infinies. (45).

Plus on étudie la religion chrétienne, plus on découvre en elle des caractères de sagesse qui pénètrent le cœur d'amour, et l'esprit d'admiration. (91).

Dieu qui avait créé les anges dans la sainteté voulut que leur bonheur dépende d'eux-même. (154. 67.)

Vous m'avez vendu chers vos secours inhumains. (49).

L'on a besoin de tout le monde, quant on ne tient pas à personne. 113. 226. 209. 6').

L'agriculture et le commerce sont également utiles dans un État : celle-ci nourrit les habitants, celui-là les enrichit (98).

La nature répand ses bienfaits avec une libérale économie; usons d'eux avec la même sagesse. (91).

L'amitié est un des plus grands biens dont l'homme peut jouir. (150. 8').

Les libertins ont beau faire les esprits forts, ils tremblent plus que les autres, quant ils sont prêts à mourir. (226). 248.

Nous imitons les bons exemples par émulation, et les mauvais par une certaine dépravation que la honte retenait prisonnière, et que l'exemple met en liberté. (244).

Votre feu mère avait les cheveux châtais-clairs et les yeux bleus-foncés. (47. 55).

La plupart des hommes flotte sans cesse entre des crain-tes ridicules, et des fausses espérances. (126. 12. 2).

Combien de gérends hommes généralement applaudis ont gâté le concert de leurs louanges en leur mêlant leur voix. (91).

Le foudre éclate dans les nues et tombe en sillons tortueux. (28).

À Athènes et à Rome, on vit la politesse et le goût re-tomber dans cette même barbarie dont tant de chefs-d'œuvres fameux les avait tiré. (104. 40. 176).

L'esprit se peint dans la parole, qui est son image. (63).

La hardiesse avec laquelle on doit toujours dire la vérité, ne doit jamais dégénérer en audace et effronterie. (222. 221).

Chez les hommes de couleur, le menton, ainsi que les joues, sont dépourvus de barbe. (121. 6).

Heureux l'homme bienfaisant! Hereux celui qui reçoit avec gratitude ! L'un et l'autre a des droits inaliénables à l'estime et l'amitié de quiconque sait penser et sentir. (122. 221).

Paris n'est pas si peuplé que Londres : cette dernière ville renferme près de deux millions d'habitants, tandis que Paris n'en contient qu'un million. (192).

Il y a deux sortes d'ambition : celle d'amasser de la fortune, et celle d'acquérir de la gloire ; il y a peu de gens qui les ont toutes les deux. (12. 6').

Les délices du cœur sont plus touchants que ceux de l'esprit. (17).

Le moyen de honner avec fruit des leçons, est de donner aux hommes de bons exemples à imiter. (94. 6'. 244).

La vie toute entière du sage est à Dieu, à la patrie, à l'amitié. (71).

Voilà deux avantages que l'envie ne cherche jamais à contester : la richesse à l'homme généreux, et la mémoire aux gens d'esprit. (214).

Le sage conserve la même tranquillité dans la bonne et mauvaise fortunes. (4. 221).

Le feu d'amitié chauffe l'âme sans la consumer. (1).

Caligula exigeait qu'on offre à son cheval Incitatus de l'avoine et du vin dedans des coupes d'or. (154. 187).

La plupart des hommes sont rampant devant les grands, et insolents vis-à-vis de leurs égaux. (167. 211).

C'est la multitude des bonnes choses qui se trouvent dans un ouvrage qui font perdre de vue la multiplicité des mauvaises qui y fourmillent. (126. 127).

Il suffit, pour illustrer une nation, de cinq à six hommes comme Corneille Newton et Bossuet. (228).

L'esclavage enfante tous les vices ; la liberté élève et donne de la force à l'âme. (131).

Soyez sincère, loyal, et conduisez-vous de sorte que vos parents se glorifieront de vous avoir pour fils. (152).

Nourri dans le sérapil je connais ses détours. (63).

J'ai oui dire à feu votre sœur, que sa fille et moi naquit-rem la même année. (47. 119).

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Ι.—CHAPITRE X.

ΗΡΩΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΟΥΓΑΝΗ ΤΩΝ ΗΟΙΛΤΩΝ.

De la versification française.

La versification est l'art de faire des vers.

Le vers est un assemblage de mots mesurés.

Les vers diffèrent de la prose en trois points : 1° ils ont un nombre limité et régulier de syllabes ; 2° ils se terminent

par la rime; 3e ils n'admettent pas l'*hiatus*, c'est-à-dire la rencontre de deux voyelles dont l'une finit un mot et l'autre commence le suivant, comme *tu es*, *j'ai eu* etc. L'*e* muet seul est excepté.

Toutes les règles de la versification française peuvent se rattacher à six parties principales; la mesure, l'*élision* et l'*hiatus*, l'*hémistiche*, la césure, la rime, la disposition des rimes et des vers et la licence.

De la mesure ou de la quantité.

La mesure est le nombre des syllabes ou la valeur des temps que l'on compte dans un vers.

En français, le vers est syllabique, c'est-à-dire qu'on compte les syllabes, sans s'inquiéter si elles sont longues ou brèves.

Les différents espèces de vers se distinguent d'après le nombre des syllabes qu'ils renferment.

Il y a des vers de douze, de dix, de huit, de sept, de six, de cinq, de quatre, de trois, de deux syllabes, et d'une seule.

Le vers de douze syllabes, qu'on appelle aussi vers Alexandrin (¹), ou grand vers ou vers héroïque, ne s'emploie que dans les sujets dont le caractère est grave et majestueux, comme l'épopée, le drame, la satire, l'épître et le poème didactique.

Le vers de dix syllabes a plus de douceur et moins de majesté que l'Alexandrin. On en fait usage dans tous les sujets qui demandent de la grâce, de l'abandon et de la légèreté.

Les vers de huit, de sept, de six et de cinq syllabes conviennent à l'ode aussi bien qu'à la poésie légère.

Mais les vers de quatre, de trois, de deux ou d'une seule syllabe, ne se rencontrent guère qu'entremêlés avec d'autres vers d'une mesure plus étendue.

(1) Καλοῦσιν Ἀλεξανδρίνοις τοὺς στίχους τῶν διάδεκκασυλλαβῶν, διότι πρώτον ἐπιτυχὸν ποίημα, διὸ διδεκασυλλαβῶν γεγραμμένον, ἦτον ἡ Ἀλεξανδρίας, μυθιστόρημα τοῦ 12 αἰώνος. Ηἱστορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδροῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ ἀναμεμιγμένῃ μετὰ μάθων φυντασιῶν. Συνέγγραψεν αὐτὸν ὁ ἔργῳδος (trouvère) Ἀλεξανδρος ἡ παριστανός.

Toute syllabe compte dans les vers français. C'est pourquoi il faut avoir bien soin de rétablir, en scandant les vers, les syllabes muettes que la rapidité de la prononciation ne fait pas ressortir dans le langage familier, comme: *fe u i l - l e - t e r*. *U - n e p e - t i - t e r u - s e*. Il faut aussi idviser deux voyelles qui se suivent quand elles ne forment pas une diphthongue: *v o u - e z*, *u n di - a - m a n t* etc.

Dans les imparfaits et les conditionnels, les trois dernières lettres *e n t* ne comptent pas dans la mesure: *v o u - l a i e n t*, *v o u - d r a i e n t* etc. Il en est de même au pluriel du subjonctif dans les auxiliaires *qu'ils a i e n t*, *qu'ils so i e n t*, lesquels sont monosyllabes.

Les mêmes lettres font une syllabe au présent de l'indicatif et du subjonctif dans les autres verbes, comme: *p a i - e n t*, *v o i - e n t*, *c r o i - e n t* etc.

L'e muet compte également à la fin des mots, comme: *joi - e*, *pro i - e* etc. Mais il est des cas où il se perd, comme nous allons l'observer en traitant de l'élation.

De l'élation et de l'hiatus.

L'élation est le retranchement d'une syllabe: Il n'y a élision en français, dans la poésie, que pour l'e muet.

Cet e muet s'élide lorsqu'il se trouve à la fin du vers, ou lorsque, dans le corps du vers, il est suivi d'un mot qui commence par une voyelle ou une h non aspirée.

Ainsi, dans le vers suivant:

J'aime une épouse ingrate et n'aime qu'elle au monde
si l'on comptait toutes les syllabes, il y en aurait dix huit.
Mais six son élidées parce que cinq d'entre elles finissent par
un e muet suivi d'une voyelle, et que la dernière termine le
vers.

Il n'y a en français, que l'e muet qui s'élide; toute autre voyelle finale qui en rencontre une autre forme un *hiatus* ou bâillement contraire aux règles. C'est ce que Boileau a ainsi exprimé dans son *Art poétique*:⁽¹⁾

Gardez qu'une voyelle à courir trop hâtée,
Ne soit d'une voyelle en son chemin heurtée.

(1) Διδακτικὸν ποίημα τοῦ Βοϊλεῖ, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ Ὁρού, ἔργον ἐξαρτετον, πλήρες ὑγιεῖον κριτικῆς, ὅπερ ἐπίφερεν εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ, τὸν

L'adverbe *oui* répété deux fois de suite s'admet dans le dialogue, comme :

Oui, Oui, je veux venger votre honneur et le mien.

Les interjections peuvent être suivies d'une voyelle parce que la *h* finale est considérée toujours comme aspirée:

Ah ! il faut modérer un peu ses passions. (1)

Molière.

τέτλον τοῦ νομοθέτος τοῦ γαλλικοῦ Περνασσοῦ (1672). Μέγας
ἀριθμὸς στίχων τῆς Ποιητικῆς τέχνης διέμεινεν ἐν τῇ γλώσσῃ ὡς
ἀπορθήματα ἥτις παραπέμπει. Ἰδού τινες :

Ce que l'on conçoit bien s'énonce clairement

Et les mots pour le dire arrivent aisement.

"Ο, τι τις καταλαμβάνει εὐκρινῶ; καὶ τὸ ἔχρονός;
καὶ αἱ λίτες; του πρὸς τοῦτο ἔργονται ἄνευ ἀγῶνος;

Sans la langue . . . l'auteur le plus divin,

Est toujours, quoiqu'il fasse, un méchant écrivain.

"Ανεῳ τῆς γλώσσης . . . ὁ νοῦς ἡ μᾶλλον μίγχις
εἶναι, ὅσον κ' ἀν προσποθῆ, μικρός, πτωχός; καὶ ἔρπον.

Il n'est pas de serpent ni de monstre odieux,

Qui par l'art imité ne puisse plaire aux yeux.

Καὶ ἔρπετά καὶ τέρπατα, ἀν κ' ἀπεγκόη τὴν ὄψιν,
Τέρπουσιν ἀν παρασταθεοῦν μ' ἐπιτυχίαν τέχνης.

Le vrai peut quelquefois n'être pas vraisemblable.

Τὸ δληθὲς ἀδύνατον πολλάκις θεωρεῖται.

Il n'est point de degré du médioere au pire.

Τὸ μέτρον ἀπ' τὸ κακὸν ἀπόστασιν δὲν ἔχει.

κλπ. κλπ. κλπ.

(1) Ο Μεσάνθρωπος τοῦ Μολιέρου, ἐξ οὗ ἡ στίχος οὗτος, εἴναι ἐν τῶν
δριστούργημάτων τῆς γαλλικῆς, σκηνῆς. Ηλετστοι στίχοι καὶ τῆς Ἀργού τελέ-
της χωροφύλακας διέμεινεν ὡς ἀξιώματα ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ. Ἰδού τινες ἐκ
τῶν πολλῶν :

L'ami du genre humain n'est point du tout mon fait.

Διὸν νὺν εἰπούσιν ὅτι δὴν πρίπτει νὺν διδηγ τις τὴν ἀγάπην του εἰς τὸν τυγχόντα,
ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς τυμίους.

. . . . . ces haines vigoureuses

Que doit donner le vice aux âmes vertueuses.

"Εχρηστὸς δικαιόσωστα τὴν ἀποστροφὴν ἦν ἡ κακία ὀρφίλει: νὺν μᾶς ἐμπνέει.

C'est à vous, s'il vous plaît, que ce discours s'adresse.

Ἄργεται εἰρωνικός πρὸς ἀνθρώπον οὗτος προσποντεῖται ὅτι δὴν ἐκλαμψάνει
δι' ἔχοτὸν τὸ λεγόμενα.

Je ne dis pas cela.

"Ἀργητες λεπτὴ καὶ ἀδρόφοιν, δι? ἥ; διαβεβαιοῦσι μᾶλλον ὅτι φρίνονται ὅτι
ἀρνοῦνται.

Par la sembleu ! Messieurs, je ne croyais pas être
si plaisant que je suis.

La conjonction e t suivie d'une voyelle fait hiatus parce que le t ne se fait point sentir dans la prononciation. C'est comme si le mot s'écrivait par un é fermé. On ne pourrait dire en vers: soyez sage et heureux. (1)

De la césure et de l'hémistiche.

La césure a pour objet de marquer le repos qu'on doit observer dans le vers. Dans l'Alexandrin il y a un repos obligé après la sixième syllabe; ce repos divise le vers en deux parties égales qu'on appelle hémistiche ou demi-vers. Boileau en a donné le précepte et l'exemple dans les vers suivants:

Que toujours en vos vers—le sens coupant les mots,
Suspende l'hémistiche—en marque le repos.

Dans les vers de dix syllabes il y a césure obligée après les deux premiers pieds, comme :

Du soin da maux—d'une lougue diète
Passant trop tôt—dans des flots de douceurs,
Bourré de sucre—et brûlé de liqueurs,
Vert-Vert, tombant—sur un tas de dragées.
En noir cyprès,—vit ses roses changées. (2)

Gresset.

Dans les vers de dix syllabes aussi bien que dans les Alexandrins, il faut que la suspension produite par la césure soit

¹ Απάντησις ἐμφαντικὴ ἡν κάμνουσιν εἰς τοὺς σκύπτρας, ὅταν ὁ λόγος καὶ τὸ δίκαιον εἴναι κατ' αὐτῶν.

. . . . . un endroit écarté

Où d'être homme d'honneur on ait la liberté.

² Αποστροφὴ ἀνθρώπου ἀγανακτοῦντος κατὰ τῶν καταγράψεων τῆς κοινωνίας καὶ θέλοντος νῦν φύγει αὐτῷ.

κλπ., κλπ., κλπ.

(1) Ἐν τούτοις εἰς τις ἔλαρδες πονήσεις, μύθους, παραμύθια, καὶ τὰ τοιαῦτα παραχθέζεται ὁ κανίὸν οὗτος; Ω;

Le lendemain tout le jour se passa

A raisonner et par-ci et par-là.

La Fontaine.

Η ἐπικύριον παρηλθεν
εἰς ματαιίας συζητήσεις.

(2) Η τοιηὴ ἀποκτεῖται μόνον εἰς τοὺς Ἀλεξανδρίνοις καὶ τοὺς δεκασυλλίτεοις, εἰς τοὺς διλυγνωτέρους συλλαχέας ἔχοντας στίχους, αὕτη ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἔννοιας, οὗτον οὐδέλλως ἔχει νῦν μετρηνήση περὶ αὐτῆς ὁ ποιητής.

autorisée par le sens. Il n'est pas permis de séparer des mots qui sont grammaticalement unis. Ainsi les vers suivants sont défectueux :

N'oublions pas les grands-bienfaits de la patrie.

Ou :

Faites voir un regret-sincère de vos fautes.

Lorsque le premier hémistичe est terminé par un e muet, on est absolument obligé de l'élier. Ce serait une faute grossière que d'y manquer.

Ami, lui dit le chantre, encor pâle d'horreur,
N'insulte pas de grâce à ma juste terreur.

De la rime.

La rime est le retour de la même consonnance à la fin de deux ou de plusieurs vers.

On distingue deux sortes de rimes : la rime féminine et la rime masculine.

La rime féminine est celle qui se termine par un e muet, soit seul, soit suivi d'une s ou des consonnes nt. Ainsi: *presso* et *vitesse*, *caprices* et *vices*, *fourmillent* et *pétillent* sont autant de rimes féminines.

La rime masculine est celle qui finit par une autre lettre qu'un e muet; comme *bonté* et *vérité*, *vertu* et *abattu*. Les troisièmes personnes du pluriel des imparfaits et des conditionnels en *aient* forment des rimes masculines, parce que ces syllabes ont le son de l'e ouvert.

La rime est riche ou suffisante.

Elle est riche quand elle présente non seulement une consonnance, mais encore toute une articulation pareille, comme *père*, *prospère*; *vers*, *divers*. Elle est suffisante, quand elle offre une ressemblance de son, et non d'articulation, comme *soupir*, *désir*; *recevoir*, *désespoir*.

La rime est défectueuse quand on veut faire rimer un singulier avec un plurier à moins que la différence du nombre n'ait pas changé l'orthographe, ou quand on veut rimer un mot terminé par une s avec un mot terminé par un t, comme *trépas* et *états*. Elle est insuffisante quand elle se borne à

une seule lettre, ainsi honté rimerait mal avec donné. Elle est vicieuse quand les sons ne sont pas identiques comme dans ces vers de Boileau :

Durant les premiers ans du Parnasse françois,
Le caprice tout seul faisait toutes les lois.

Ou dans ceux de Racine :

J'ai vu, Seigneur, j'ai vu votre malheureux fils
Traîné par les chevaux que sa main a nourris.

Enfin, le mot simple ne doit pas rimer avec son composé. Ainsi jeter rime mal avec rejeter, prudent avec imprudent etc.

De la disposition des rimes.

La disposition des rimes offre quatre combinaisons : les rimes plates, les rimes croisées, les rimes mêlées et les rimes redoublées.

Les rimes plates ou suivies sont celles qui présentent alternativement deux vers masculins ou deux vers féminins. On les emploie dans l'épopée, la tragédie et tous les grands poèmes, comme :

Oui, je viens dans son temple adorer l'Éternel,
Je viens, selon l'usage antique et solennel,
Célébrer avec vous la fameuse journée
Où sur le mont Sina la loi nous fut donnée.

Racine.

Les rimes croisées présentent alternativement un vers masculin et un vers féminin, ou deux rimes masculines séparées par deux rimes féminines suivies et réciproquement. Ce double genre de rimes croisées se trouve dans cette strophe de J. B. Rousseau.

Oh ! que tes œuvres sont belles,
Grand Dieu ! quels sont tes biensfaits !
Que ceux qui te sont fidèles
Sous ton joug trouvent d'attrait !
Ta crainte inspire la joie ;
Elle assure notre voie ;
Elle nous rend triomphants ;
Elle éclaire la jeunesse,
Et fait briller la sagesse
Dans les plus faibles enfants.

Les rimes mêlées sont celles où l'on ne suit point un ordre uniforme, comme dans la plupart des fables, des chansons

et des poésies légères. Racine en a fait usage dans ses chœurs d'Esther⁽¹⁾ et d'Athalie,⁽²⁾ comme:

Quel astre à nos yeux vient de luire;
 Quel sera, quelque jour, cet enfant merveilleux!
 Il brave le faste orgueilleux,
 Et ne se laisse pas séduire
 A tous ses attraits périlleux.

(1) Τραγῳδία τοῦ Ραχίνα παρασταθεῖσα τὸ πρῶτον εἰς Σaint-Cyr, κωμόπολιν μεταξὺ Ηαρίσιων καὶ Βερτζλλίων, ἔνθα ὑπέρρχε παρθεναγωγεῖον διευθύνομενον ὅπὸ τῆς κυρίας Μακιντενδύν, γῆρας τοῦ ποιητοῦ Σεκρόν καὶ ἐρωμένης τοῦ Λουδοβίκου ιδ'. Άλι μαθήτραι τοῦ παρθεναγωγεῖου ἐκείνου παρέστησαν τὸ πρῶτον τὴν τραγῳδίαν ταῦτην τοῦ Ραχίνα, ἐν ᾧ τοῦ 1689, ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς αὐλῆς αὗτοῦ.

(2) Τραγῳδία τοῦ Ραχίνα, κληθεῖσα παρὰ τοῦ Βολτζίρου ἀριστούργημα τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος παρασταθεῖσα εἰς Βερτζλλία; τὸ 1671. Οἱ χοροὶ ἐμελοποιήθησαν ὅπὸ τοῦ Lulli, καὶ μεταγενέστερον ὅπὸ τοῦ Cohen. Ἀπαντᾶ τις ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ταύτῃ πληθὺν στίχων, οἵτινες δὲ τὴν φραστήτά των δὲ τὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν τῆς ἐμφράσεως, πολλάκις ἐμνημονεύθησαν ὅπὸ τῶν μεταγενεστέρων ἐξόγων συγγραφέων. Τοιούτους δυνάμεως νὰ μνημονεύσωμεν κατὰ τόχην τοὺς ἔξι:

Celui qui met un frein à la furur des flots,
 Sait aussi des méchants arrêter les complots.
 Εκεῖνος; Ӧst:; συγκρατεῖ τὴν λύσσαν τῶν κυράτων,
 Ν' ἀναγκαῖσθη δύναται: καὶ τῶν κακῶν τοὺς πόθους.
 La foi qui n'agit point, est-ce une foi sincère?
 Εἶναι πίστις ελεύθερης, η ἀδρανῆς ή πίστις;
 Et quel temps fut jamais si fertile en miracles?
 Καὶ τίς καρδία εἶδε ποτε θεούματων πλῆθος τόσον;
 Dont elle eut soin de peindre et d'orner son visage
 Pour réparer des ans l'irréparable outrage.
 Δι! ὃν αἴτη ἐνόχηθε τὸ πρόσωπον νὴ βίη
 Διὸν ν' ἀρνίσῃ τοῦ καρού τὸ φανερὸν τὸ ἔγκη.
 Dieu laissa-t-il jamais ses enfants au besoin?
 Αὐτῷκα ποτε ο Θεός τὰ τίκνα του ἐν πόνοις;
 Aux petits des oiseaux il donne leur pature,
 Et sa bonté s'étend sur toute la nature.
 Εἰς τὸ στρουθία κέδωρις πάντας τὴν τραφήν των
 Κ' η φύσις συνασθίνεται τὴν ἄπειρον στοργήν του.
 Le bonheur des méchants comme un torrent s'écoule.
 Ή εὖτοι γίζε τῶν κακῶν παρέρχεται ως ρέμα.
 Apprenez, roi des Juifs, et n'oubliez jamais
 Que les rois dans le ciel ont un juge sévère,
 L'innocence un vengeur et l'orphelin un père.
 Μάζε, Ἐθράλιων βασιλεῦ, μάζε καὶ μὴ λησμόνει
 "Οτι κριτὴν οἱ βασιλεῖς στὸν Θεόνδυν θὲ εὑραν
 Εκδικητὴν τὰ θύματα, τὰ δειράνα πυτέρα.

Les rimes redoublées offrent le retour ou la continuation des mêmes rimes. La Fontaine a dit dans l'une de ses fables :

Jupin en a bientôt la cervelle rompue.
Donnez-nous, dit le peuple, un roi qui se remue.
Le Monarque des dieux leur envoie une grue,
Qui les croque, qui les tue,
Qui les gobe à son plaisir.

Dans quelques pièces de peu d'étendue, comme une épigrame, un impromptu, ou une chanson, on trouve plusieurs rimes masculines ou féminines différentes qui se succèdent. Ainsi Boileau a dit de Corneille après qu'il eut publié ses tragédies d'Agésilas⁽¹⁾ et d'Attila⁽²⁾.

Après d'Agésilas,
Hélas !
Et après l'Attila,
Hola !

De la disposition des vers.

On peut mélanger des vers de différentes mesures symétriquement ou sans ordre régulier. Quand la marche qu'on observe est symétrique, on produit des stances ou des strophes; quand elle est arbitraire, irrégulière, on dit que la poésie est écrite en vers libres.

Dans la pièce libre, on peut à volonté se servir de différentes mesures et les agencer de la façon la plus heureuse pour satisfaire tout à la fois le sentiment et l'harmonie.

La stance peut se définir une période poétique symétriquement composée. Dans l'ode elle reçoit le nom de strophe et dans la chanson celui de couplet.

(1) Τραγῳδία τοῦ Κορηνῆλου εἰς πράξεις 5 (1666), ἐν τῶν διστινεστέρων προϊόντων τοῦ ἐνδόξου τραγικοῦ.

(2) Ετέρα τραγῳδία τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, μία ἔξι ἑκατίνων στίνες ἐμπρτύρουν τὴν περιχρήμην τοῦ μεγάλου τραγικοῦ τῆς Γελλίκης, διποδεστέρα ἀκόμη τοῦ Ἀγησιλάου. Τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Βοιλίου ἀρκούντως καταδεικνύει τὴν μικρὸν δῆμιαν τῶν δύο τούτων ἔργων.

Μετὰ τὸν Ἀγησίλαον
'Αλημονο ! (φωνάζει)
Μετὰ δὲ τὸν Ἀττίλαν τοῦ
'Απελπισία ! (κράζει).

Les stances régulières présentent un nombre déterminé de vers, qui se trouve assujetti pour le mètre et le mélange des rimes à la même règle pour toute la pièce.

Il y a des stances de trois, de quatre, de cinq, de six, de sept, de huit, de neuf, de dix et de douze vers. La stance s'appelle *tercet* si elle a trois vers, *quatrain* si elle a quatre vers, *cinq vers* si elle en a cinq, *sixain* si elle en a six, *sept vers* si elle en a sept, *huitain* ou *octave* si elle en a huit, *neuf vers* si elle en a neuf, *dixain* si elle en a dix, et *douze vers* si elle en a douze.

(1) Le *tercet* est usité dans le genre lyrique. On en trouve de très-beaux dans *Esther*:

Le Dieu que nous servons est le Dieu des combats :
Non, non, il ne souffrira pas
Qu'on égorgé ainsi l'innocence.

(2) Le *quatrain* admet des vers de toutes sortes de mesures, pourvu que dans la disposition des rimes on observe les règles générales. P. Ex.

Ruisseau, peu connu, dont l'eau coule
Dans un lieu sauvage et couvert,
Oui, comme toi, je crains la foule,
Comme toi j'aime le désert.   Ducis.

(3) La stance de *cinq vers* renferme nécessairement trois rimes semblables. On doit avoir soin de ne pas placer ces trois rimes consécutivement, comme :

Heureux qui sait flétrir la céleste vengeance
Heureux le cœur humble et touché !
Heureux qui fait au ciel oublier son offence,
Et qui recouvre l'innocence
Par le repentir du péché !   Lamothe.

(4) La stance de *six vers* est celle que les poètes ont le plus souvent employée. Elle prend ordinairement un repos après le troisième vers et se divise ainsi en deux tercets. Le premier vers rime avec le second, le quatrième avec le cinquième et le troisième avec le sixième. P. Ex.

Que le choc affreux des tempêtes
Des rochers renverse les têtes,
Que l'univers ne soit qu'un théâtre d'horreur ;
Autour de Sion immobile,
Le jourdien coulera tranquille ;
La paix habitera la cité du Seigneur.   Lamothe.

Quelquefois on la divise encore en un *quatrain* et en un *distique*.

(5) La stance de *sept vers* se compose d'un *quatrain* et d'un *tercet*; une des rimes du premier passe dans le second.

On pourrait placer d'abord le tercet, mais on trouve peu d'exemples de cette disposition. P. Ex.

Paraissez, Roi des rois ; venez, Juge suprême,
Faire éclater votre courroux,
Contre l'ergueil et le blasphème
De l'impie armé contre vous .
Le Dieu de l'univers est le Dieu des vengeances :
Le pouvoir et le droit de punir les offenses
N'appartient qu'à ce Dieu jaloux.

J. B. Rousseau.

(6) La stance de huit vers n'est que la réunion de deux quatrains, soit que les vers aient la même mesure, soit qu'ils en aient une différente. P. Ex.

O bienheureux mille fois
L'enfant que le Seigneur aime;
Qui de bonne heure entend sa voix
Et que ce Dieu digne instruire lui-même!
Loin du monde élevé, de tous les dons des cieux
Il est orné dès sa naissance,
Et du méchant l'abord contagieux
N'alteère point son innocence.

Racine.

(7) La stance de neuf vers se compose d'un quatrain, d'un tercet et d'un distique. P. Ex.

Une douleur obstinée
Change en nuit vos plus beaux jours;
Près d'un tombeau prosternée,
Voulez-vous pleurer toujours!
Le chagrin qui vous dévore
Chaque jour avant l'aurore
Réveille vos soins amers ;
La nuit vient et trouve encore
Vos yeux aux larmes ouverts.

Gressot.

(8) La stance de dix vers est partagée en un quatrain et en deux tercets. Après le septième vers le repos est très-marqué ; il l'est moins après le septième, mais il est cependant sensible. P. Ex.

J'ai vu mes tristes journées
Décliner vers leur penchant;
Au midi de mes années
Je touchais à mon couchant.
La mort, déployant ses ailes,
Couvrait d'ombres éternelles
La clarté dont je jouis,
Et, dans cette nuit funeste,
Je cherchais en vain le reste,
De mes jours évanois.

J. B. Rousseau.

(9) La stance de douze vers est très-peu employée parce qu'elle est trop longue. Elle se compose ordinairement de trois quatrains ou d'une stance de dix vers suivie d'un distique.

Toutes ces stances peuvent être infiniment variées parce que, indépendamment de toutes les combinaisons, diverses

dont les rimes sont susceptibles, on peut encore modifier la marche de la strophe en choisissant des mesures différentes. Le poète n'est pas astreint à reproduire toujours la même stance; il peut changer de rythme toutes les fois que l'ordre des idées le demande. Seulement il faut que le sens soit complet à la fin de chaque stance; à moins que l'on n'introduise une phrase secondaire commençant par si ou lorsque, ou que l'on ne fasse une énumération.

Une stance ne doit jamais non plus se terminer par une rime de même nature que celle qui commence la stance suivante. Si la première stance se termine par une rime masculine, la seconde doit commencer par une rime féminine.

Enfin nous observons avec Marmontel (¹) que la clôture de la stance, n'est bien marquée que par un vers masculin, et qu'une rime féminine ne la termine jamais d'une manière convenable. Ce n'est que dans l'ode familière et badine, dont la grâce est la nonchalance, qu'il sied de donner à la stance ce caractère de mollesse.

Des licences poétiques.

La licence est une iucorrection, une irrégularité permise en faveur du nombre, de l'harmonie, de la rime ou de l'élegance des vers.

Les principales licences poétiques consistent dans le retranchement ou l'addition de quelques lettres. Ainsi les poètes ont le droit de retrancher l's à la première personne singulière du présent de l'indic. et du préterit défini, comme je s a i pour je sais, je vous a v e r t i pour je vous avertis etc.

Ils écrivent à volonté avec ou sans les mots suivants: gr a c e, j u s q u e, g u è r e, n a g u è r e, c e r t e, m è m e, ainsi que les noms propres, comme: Ath è n e s, Myc è n e s, V e r s a i l l e s, L o n d r e s etc.

Dans les substantifs et les adverbes on peut aussi à volonté conserver ou supprimer l'e muet final. Ainsi on écrira e nco re ou encor, zéph y r e ou zéph y r etc. Jusqu'au milieu du XVII siècle on a écrit a v e c q u e, mais cette orthographe est absolument abandonnée. Maintenant on emploie très-rarement ce pendant que pour p e n d a n t que, et a l o r s que pour l o r s que. On trouve encore s a i s -je p a s pour n e s a i s -je p a s, mais cette locution est vicieuse.

Les meilleurs poètes ont employé devant ou d e v a n t que pour a v a n t ou a v a n t que; lors pour a l o r s;

(1) Ἔξιγος; φιλόλογος; γιλλας; (1728—1799).

l a s pour h é l a s. Les anciens disaient déjà pour déjà. On ne rencontre plus cette licence que dans le style des partisans de Marot⁽¹⁾.

Les ellipses ou suppressions de mots sont très-fréquentes en poésie. Elles ont pour objet de donner à l'expression plus de force et de rapidité. P. Ex.

S'il pardonne, il est mou; s'il se venge, barbare;
S'il donne, il est prodigue, et s'il épargne, avare.

Rotrou. (2)

Les poètes évitent aussi la répétition du mot *ni* qui serait exigée en prose. P. Ex.

Tu n'as crédit, ni rang qu'autant qu'elle t'en donne.

Corneille. (3)

Dans les interrogations ils peuvent aussi retrancher la négative *ne*. P. Ex. Vient-il point? Est-ce pas lui? etc.

La poésie française aime beaucoup les inversions. P. Ex.

C'est en vain qu'au Parnasse un téméraire auteur

Tense de l'art des vers atteindre la hauteur,

S'il ne sent du ciel l'influence secrète,

Si son astre en naissant ne l'a formé poète,

Dans son génie étroit il est toujours captif,

Pour lui Phébus⁽⁴⁾ est sourd et Pégase est rétif. (5)

Boileau.

Mais il faut éviter toutes les inversions forcées qui manquent de naturel et qui rendent quelque fois le vers inintelligible.

(1) Ηοιητής γάλλος (1495—1544), εἶναι εἰς ἐκ τῶν λογίων ἐκείνων, οἵτινες ἦθελσαν νὰ προτείχισσαν τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ λατινὴν καὶ δὲν κατέρθισσαν εἰμὴ νὰ στρεβλώσσαν τὴν πάτριον γλώσσαν καὶ νὰ προκαλέσσωσι τὰς κατὰ τὸ 1600 ἐπιτιμήσεις τοῦ Μαλχέρου.

(2) Ποιητὴς γάλλος, κατέγων καταφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν ἔξοχων ἀνδρῶν τοῦ αἰώνος του. (1600—1650).

(3) Τὰ περὶ τῆς τραγῳδίας τοῦ Κίννα τοῦ Κορνηλίου, βλέπετε μέρος ζ. τῆς Κορνηλίου θεάτρου ήμων.

(4) Ο Φοῖδρος Ἀπόλλων θεωρεῖται καὶ ως θεὸς τῆς ποιητικῆς. Ήρο' Οὐαλρώ δὲν εἶναι ἀνόρη. Μουσῆ γέτης ἀλλὰ παρουσιάζεται ἕγων συέσσεις μετά τῶν Μουσῶν καὶ πατέρων ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν θεῶν τὴν φέρμιγγα αὔτους (Πλ. Α, 603).

(5) Ο Ηῆγαρος ἡτο πτερωτὸς ἵππος ἀναρριζεῖ ἐν τοῖς σύμμαστοῖς τῆς Γοργοῦς Μεδουσῆς, ἣν τὴν ἐντολὴν τῆς Λθηγᾶς ἀπέκτεινεν ὁ Ηερσεύς. Διὸ τῆς ὄπλης του ἔνοιξε πυγῆν ἐν τῷ Ἐλευθρῷ ἐποκρήγη καὶ κληθεῖσαν καὶ ἀφιερωμένην ταῖς Μοδαῖς. Ἐκ ταύτης ἔπινον οἱ ποιηταὶ καὶ ἔνεπνευτο.

FIN.—ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

TABLE DES MATIÈRES.

ΜΕΡΟΣ Α'.—PREMIÈRE PARTIE.

Περὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει.....	Σελ.	9
» φωνηγέντων	»	10
» διφθόργγων καὶ τριφθόργγων.....	»	13
» προφοράς τῶν συμφώνων.....	»	15
» ίπορρίνων συλλαβῶν.....	»	26
» τῶν μερῶν τοῦ λόγου.....	»	26
» δριστικοῦ δριδίου.....	»	27
» θορίστου »	»	29
» μεριστικοῦ »	»	30
» σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.....	»	32
» ἐπιθέτου	»	36
» τῶν συγκριτικῶν καὶ ίπερθετικῶν.....	»	39
» τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιμέτων.....	»	40
» τῶν άνταγνυματῶν	»	45
» τῶν δεικτικῶν »	»	45
» τῶν ατητικῶν »	»	46
» τῶν θορίστων »	»	46
» τῶν άνταγνυματῶν	»	47
» τῶν προσωπικῶν άνταγνυμάτων.....	»	48
» τῶν αύτοποικῶν άνταγνυμάτων.....	»	49
» τῶν ατητικῶν »	»	50
» τῶν δεικτικῶν »	»	51
» τῶν άναφορικῶν »	»	51
» τῶν ἔρωτηματικῶν »	»	51
» τῶν θορίστων »	»	53
» βήματος.....	»	34
Σχηματισμὸς τοῦ δήματος ΛΑΟΙR.....	»	57
» » » ΕΤΡΕ.....	»	60
» » » ΑΙΜΕΡ.....	»	62
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν δημάτων τῆς ἡ. συζυγίας	»	65
Σχηματισμὸς τοῦ δήματος FINIR.....	»	67
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν δημάτων τῆς 6'. συζυγίας	»	68
Σχηματισμὸς τοῦ δήματος RECEVOIR.....	»	69
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν δημάτων τῆς γ'. συζυγίας	»	71
Σχηματισμὸς τοῦ δήματος RENDRE.....	»	72
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν δημάτων τῆς δ'. συζυγίας	»	74
Σχηματισμὸς τοῦ παθητικοῦ δήματος ΕΤΡΕ ΑΙΜΕ	»	75
» » » οδηγήσεων » ΤΟΜΒΕΡ ...	»	76

Περιστηρήσεις ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἥημάτων.....	Σελ.	77
Περὶ ἀντωνυμικῶν ἥημάτων.....	»	78
Σχηματισμὸς τοῦ ἀντωνυμικοῦ ἥηματος SE LAVER	»	79
» » προσώπου » FALLOIR .	»	81
Περιστηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων ἥημάτων.....	»	82
Περὶ τῶν ἔρωτηματικῶν ἥημάτων.....	»	83
Σχηματισμὸς » »	»	83
Περὶ τῶν ἀρνητικῶν »	»	85
Σχηματισμὸς ἀρνητικοῦ ἥηματος.....	»	85
Περὶ τῶν ἔρωτημ. καὶ ἀρνητικῶν κλινομ. ἥημάτων	»	86
Σχηματ. ἥηματος ἀντωνυμ. ἀρνητικοῦ καὶ ἔρωτημ.	»	87
Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.....	»	88
Ἀνώμαλα τῆς ἀ. συζυγίας.....	»	90
» 6'. »	»	91
» γ'. »	»	93
» δ'. »	»	95
Περὶ μετοχῆς	»	97
» ἐπιφρήματος.....	»	97
» προθέσεως	»	99
» συνδέσμου.....	»	100
» ἐπιφωνῆματος.....	»	100
Γυμνάσματα.....	»	101

ΜΕΡΟΣ Β'.—DEUXIÈME PARTIE.

De l'article défini.....	»	116
De l'article indéfini.....	»	118
» partitif.....	»	118
Du genre des substantifs en général.....	»	124
» de certains substantifs.....	»	124
» nombre » »	»	126
De l'accord de l'adjectif en général.....	»	128
Des adjectifs démonstratifs.....	»	132
» possessifs.....	»	132
» indéfinis	»	133
» pronoms personnels	»	135
De la répétition des pronoms personnels.....	»	136
Du pronom Soi.....	»	137
De l'emploi des pronoms le, en, y.....	»	138
Des pronoms démonstratifs.....	»	139
» possessifs.....	»	141
» relatifs.....	»	142
» indéfinis.....	»	144

De l'accord du verbe avec son sujet	Σελ.	146
Du complément des verbes	»	148
De l'emploi des temps du conditionnel	»	150
» » du subjonctif	»	152
» » des tems du subjonctif	»	154
» » de l'infinitif	»	156
Du participe présent et de l'adjectif verbal	»	160
» » passé et du participe passif	»	161
De l'averbe	»	165
De la place des adverbes	»	167
De l'emploi des négations	»	168
De la préposition	»	170
» » répétition des prépositions	»	171
» » conjonction	»	172
Observations particulières	»	173
Exercices	»	179
De la versification française	»	184
» » mesure ou de la quantité	»	185
» l'élation et de l'hiatus	»	186
» la césure et de l'hémistiche	»	188
» la rime	»	189
» » disposition des rimes	»	190
» » » » vers	»	192
Des licences poétiques.	»	195

Afternoon with Mr. & Mrs. H. -
Mr. H. has been here all day, and we have had a very interesting time. He is a man of great energy and enthusiasm, and his ideas are very stimulating. We discussed many topics, including politics, economics, and philosophy. He is particularly interested in the philosophy of science and its relation to religion. We also talked about the nature of reality and the limits of knowledge. It was a very productive conversation, and I learned a lot from him.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γνωστοποίησις

Ηρακλείου

Ἡ παροῦσα εὑρίσκεται ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῷ ιδίῳ ἐκδότῃ
καὶ Βιβλιοπώλῃ Β. Σεκοπούλῳ, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῷ ιδίῳ
Συγγραφεῖ Κυρίῳ Γ. Μ. Ζαδὲ, τῷ Βιβλιοπώλῃ Ν. Μιχαλο-
πούλῳ καὶ παρ' ἄπασι τοῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ Βιβλιο-
πώλαις.

Τιμᾶται ..... δραχ. 3.
Διὰ τοὺς βιβλιοπώλας » 2,50.